

In negru

A. 6741

Model vol. N° 52936

5328/33

SURETE și IZVOADE

(DOCUMENTE KOGĂLNICENEȘTI INTRE 1529—1878)

VOLUMUL XXV

DE

GH. GHIBĂNESCU

PROFESOR ONORAR

MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI ROMÂNE

I A Ș I

Inst. de Arte Grafice „PRESA BUNĂ” Str. Ștefan cel Mare 56

1932

DE ACELAȘ :

extrase din Buletinul „Ion Neculce“

- No. 1) Gh. Ghibănescu, Catastihul Iașilor din 1755.
No. 2) " " Catastihul vămilei Moldovei din 1763.
No. 3) " " Breasla mișeilor și locul calicilor din Iași.
No. 4) " " Sămile visteriei Moldovei din 1763.
No. 5) " " Hrisoavele târgului Fălciu.
No. 6) " " Hrisoavele târgului Huși.
No. 7) " " Spița familiei Bădărău.
No. 8) " " Documentele caselor An. Bașotă Iași. (Gimnaziumul Ștefan cel Mare).
No. 9) " " și Tr. Ichim, O pagină din învățământul particular (1838—1846).
No. 10) " " Familia Râșcanu.
No. 11) " " Divanurile Domnești din Moldova și Muntenia în secl. XVI-a.
No. 12) " " Budgetul Moldovei pe 1853—1855 în paralelă cu sama visteriei Moldovei din 1821.
No. 13) " " Familia Pavel Michiu (cu suitorii și colateralii săi).
No. 14) " " Actele Caselor C. Dumitrescu-Iași.
No. 15) " " Le commerce extérieur de la Moldavie en 1826.
No. 16) " " Stânca Roznovanului (jud. Iași).
No. 17) " " Pomârla (Dorohoi).
No. 18) " " Bașoteștii și Iași.
No. 19) " " Sămile visteriei Moldovei pe 1764 (seria II-a).
No. 20) " " Familia Grecianu din Moldova.
-

M 24978
Inv. 6742

44488

SURETE ȘI IZVOADE

(DOCUMENTE KOGĂLNICENEȘTI INTRE 1529—1878)

VOLUMUL XXV

DE

GH. GHIBĂNESCU

PROFESOR ONORAR

MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI ROMÂNE

28922

I A Ș I

Inst. de Arte Grafice „PRESA BUNĂ” Str. Ștefan cel Mare 56

1932

278 | 932

BUCUREȘTI

A. 24978

SHPB.UMI

CONTROL

Biblioteca Centrală Universitară
 BUCUREȘTI
 Cota 24 978
 Inventar 28 922

1951

PC 275 / 06

R38

SURETE și IZVOADE vol. XXV.

B.C.U. Bucuresti

C28922

28922

PREFAȚĂ LA VOL. XXV.

Când acum 40 de ani în urmă, în anul 1892, scoțeam de supt teascurile tipografiei „Buciumul Român“ vol. XVIII din Uricarul lui T. Codrescu, bătrânul autor și editor al Uricarului, început din 1852, deci exact cu alți 40 de ani mai înainte, îmi făcea această urare în *epilogul*, ce încheia lucrarea mea, prima operă cu care intram pe de-a'ntregul în publicistica diplomaticii interne *slavo-române*; „*Cum darsă nu fi îndatorit și să nu fi încurajat cu sfatul meu pe tânărul Gh. Ghibănescu, când vedeam că se ațâția în el focul, care mă ardea pe mine de 50 de ani? De tânăr s'a îndulcit la scoțocirea documentelor și sânt sigur că va lucra pentru țara lui! Iar mai jos își încheia vorbele sale de încurajare astfel: „doresc ca domnul Gh. Ghibănescu să mă urmeze, făcând mai bine și mai folositor, căci e mai tânăr și mai cu învățătură de cât mine; dar nu-i doresc să soarbă din cupa ingratitudinii, cum am fost eu adăpat de toți acei ce i-am ajutat mai mult, începând cu dl. B. P. Hâjdeu și sfârșind cu d. Ioan Nădejde!*”

După 40 de ani de muncă rodnică pe ogorul publicisticii diplomaticii interne slavo-române, astăzi în 1932, când am ajuns din mila Domnului să încheiu și eu al XXV volum din *Surete și Izvoade*, începute în 1906, să leg în mintea cetitorilor mei, spusele bătrânului cronicar al Moldovei, T. Codrescu, că nu s'a înșelat în prezisele sale: i-am îmbogățit Uricarul cu trei volume, din cele 25; adică vol. XVIII, XXIII și XXIV; am publicat de atunci 25 volume din *Surete și Izvoade*, în care am dat nu mai puțin de 4851 documente, din cari 762 *slavone* cu traduceri lor, apoi 268 doc. din secol. XV-a, 586 doc. din secol. XVI, 2046 documente din secol. XVII, 856 documente din secol. XVIII și 1145 doc. din secol. XIX.

Am publicat 12 volume din *Ispisoace și Zapise*, pe sama Epitropiei Ospitalelor Sf. Spiridon, cu peste

1500 documente, din care 267 slavone, am închinat numelui lui T. Codrescu, revista mea „Th. Codrescu” din care au apărut 14 broșuri, împiedicată din pricina războiului. O sumedenie de studii și articole de istorie în diferite ziare și reviste, așa că pot spune cu drept cuvânt și fără laudă de sine, că am dat țării mele cele mai mari publicațiuni de documente interne *slavo-române*, singurile cari rămân, căci teoriile istorice sânt trecătoare și vremelnice, pe când *actul* e permanent ca dată, ca limbă, ca stil, oglindire întregă a trecutului nostru românesc.

Am închinat acest al XXV-lea volum, pomenirii familiei *Kogălnicenilor*, răzăși bătrâni din *Scrivulenii vechi de pe opa Lilivei*, la Fălciu, județul meu de obârșie, căruia i-am închinat vol. VII din *Surete* (Ialanul și Cuzeștii), vol. XVII, (Drăcenii și neamul Michiuștilor, cu movila Răbâia); Apoi vol. V a și b din *Ispisoace și Zapise* (Rosieștii și neamul Costăcheștilor) cum și multe alte acte ce privesc Hușii, Fălciul, Drăncenii lui M. Kogălniceanu, Grumăzoaia etc.

Pentru înlesnirea tiparului acestui volum am fost căpătat de la D-l N. Iorga, ca ministru al Instrucțiunii și Prim Ministrul al României, un ajutor inițial de 20.000 lei, pentru care mă simt dator a-i aduce în public mulțumirile mele, și a-l ruga să primească a-i închinare **d-sale ca mare istoric al României și al lumii, apropiind în sine 2 nume ilustre în viața culturală a neamului nostru, cum și în cea politică: M. Kogălniceanu și N. Iorga!**

Studiul genealogic al familiei Kogălniceanu va încheia acest volum, omagiu ce răzeșul din Delenii, Zgura și Șchiopenii Fălciului îl aduce marelui bărbat de stat, lui M. Kogălniceanu, cel mai reprezentativ al generațiunii sale, scoborător în linie dreaptă din micii răzeși din Scrivuleni, Ghidișeni, și Brăteni de pe valea Lilivei (azi a Șopărlenilor), începând cu acel Ioan Kogălniceanu, diacul cel bătrân în gura oamenilor de pe vremea lui Vasile Lupul.

GH. GHIBĂNESCU

I. 7037 Mart 25 (1529) Huși. Petru Vodă Rareș întărește lui Pavăl Scripcu Brănișteanul cumpărătura, ce a făcut în Heghedîșeni, pe apa Lili-vei, cu 130 zloți de la Anușca sora lui Stețco Micotici; tot lui îi dă danie satul Cobălia la Soroca.

Cu mila lui Dumnezeu Noi Petru Voevod, Domn țării Moldaviei, înștiințare facem cu această carte a noastră tuturor cui pre dânsa vor căta sau o vor auzi-o cetindu-li-se; adică au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri Moldovenești boiari *Anușca* sora lui *Stețco Micotici*, de a ei bună voe, de nimene silită nici învăluită, și a vândut a sa dreaptă ocină din al său drept uric, din privilegiile de cumpărătură, ce dînsa le-a avut de la părintele domniei mele *Stefan Voevod*, jumătate *sat din Heghedîșani*, pe apa *Leleavei*, pe îmba malurile *părăului*, aceia a vândut la al nostru credincios pan lui *Pavel Scripcu Brănișteariul* a plătit toți deplin mai sus scrișii bani 130 zloți tătărăști în mânele *Anușcâi*, surorii lui *Stețco Micotici*, înaintea noastră și înaintea a lor noștri boiari. Deci noi văzând a lor de bună voe tocmală și plată deplin, așijderile și de la noi am întărit la al nostru credincios boiaru lui *Pavăl Scripcu Brănișteariul* cea de mai sus scrisă jumătate de sat din *Heghedîșani*, pe apa *Leleavii*, pe îmba malurile apei, jumătatea de sus, ca să-i fie lui și de la noi uric cu toate veniturile. Și așijderile înșine am dat și de la noi un sat *la ținutul Sorocii*, pe nume *Cobălia*, ce l'a fost cumpărat acel sat *Gonția vornic* de la Toma păhar-nicul și fratele său *Gherasim călugărul*, nepoți de frate lui *Cozma* parcălabul de Neamț, și a pierdut acel sat în viclenie, când și-a pus șie nume de domn și și-a pus șie capul. Acele toate de mai sus scrise să-i fie și lui și de la noi uric cu toate veniturile lui, și copiilor lui, și nepoților lui și strănepoților lui și îm-prăștiaților lui și la tot neamul lui, ce i se va aleage mai de aproape nerușuit nici odănoară în veaci. Iar hotarul celei de mai sus jumătăți de sat din *Heghedîșani*, ce-i pe apa *Leleavei*, pe îmba laturile *părăului*, jumătate de sus, să-i fie dinspre tot hotarul jumătate. Iar hotarul satului *Cobălia* la ținutul *Sorocăi* să fie pe vechiul hotar, pe toate laturile, pe unde din veac a îm-

blat. Iar la aceasta iaste credința domniei noastre mai sus scrisă, Noi Petru Vodă și credința prea iubitului nostru fiu Bogdan și credința boiarilor noștri, credința pan Grozav dvornic, credința pan Negrilă, credința pan Talabă, credința pan Vlad și pan Mihul parcalabi de Hotin, credința pan Cărje și pan Huru parcalabi de Neamț, credința pan Danciul și pan Zbiare parcalabi de Novograd, credința pan Barbovschi portar Sucevei, credința pan Dragșan spatar, credința pan Dumșa visternic, credința pan Liciul postelnic, credința pan Felea paharnic, credința pan Toader stolnic, credința pan Ioan Stolnic, și credința tuturor boiarilor noștri moldovenеști a mari și a mici. Iar după a noastră viață cine va fi domn țării noastre din copiii noștri sau dintru alt neam, sau pre ori care altul Dumnezeu îl va aleage să fie domn țării noastre a Moldovei, acela să nu strice a noastră danie și întăritură, ci (mai vărtos să i-o întărească) și s'o împuterească, căci că înșine i-am dat și i-am întărit lui pentru a sa direaptă slujbă. Iar spre mai mare tărie și puteare a tot ce s'a scris mai sus (poruncit-am) înșine la al nostru credincios boiarin pan Toader logofăt să scrie și a noastră peceate s'o lege la această carte a noastră. A scris Dumitru Popovici în Huși la anul 7037 luna Martie 25.

Obs. Original pergament. Acad. Română pachet VI. No. 47; textul slavon publicat de Gh. Coriolan «*Petru Rareș și Petru pribeagul*». Buc. 1909 pg. 41—44). (Despre Cobălia și Gonțea, vez Surete IX. 27 seqq).

II. 7040 (1532). Mart 14. Suceava. (regeste). Pătru Vodă Rareș întărește lui Spiridon Scripcă satul Scrivuleni pe apa Livei.

„Intăiu 7040 Mart 14 copie în tălmăcire a ispisocului Petru Vvd. cu care întărește stăpânire slugilor sale Spiridon Scripcă și frăținiso Pavăl Scripcă Brănișteriu și surorilor lor Ana și Ilca, feciorii Stanei, fetei lui Dragoș Scrivulin, toți nepoți lui Danciul Negru pe un sat pe părău Liva, *Scrivuleni*“.

Din *Jurnalul* din 1839 Iuni 28 și 1840 Iuli 5. Asemenea și în mărțuria hotarnică din 1779 Noembre 18.

Obs. a) *Scripcă*... Scripcă e slavonul *sripeca*, violon, *scripac* violoniste, mlrus. *Skripky*.

b) *Scrivulea* este *crivulea*, sl. *criviti scriviti*, courber; pol. *krzywici*, *skrzywici*, courber; ceh. *krivac*, *skrivac*. crochet. Ar fi dar *Scrivulea*, *strămbul*, *Ghebosul*, dacă nu chiar *Ghebanul*.

c) Sufixul diminutiv *Co*, din *scripco*, vine foarte des în diplomatica sec. XV. El e slavon și se găsește pe toată întinderea Românismlui. Iată un pomelnit de nume terminate în *co*, fem. *ca* (cf. suf. latinesc *cus, chus, ka*), care e aric și nu e moștenit direct de la Romani, ci e o influență socială și culturală slavonă: Andreico, Andrușco, Anca; Baico, Balco, Bosco, Buzinco, Busca, Bilașco, Batco, Bilea, Borea; Costașco, Cupco, Cheșco, Chirateco; Dersca, Dașco, Danco, Dumitrașco, Dobco, Dolca, Elinco, Fetco, Fedco, Gheuca, Glăvașco, Golanca, Gavrilaşco, Gligorașco, Hanco, Hodco, Hrinceo; Ilea, Jurașco, Judeco, Ivanco, Ionașco, Isaico, Iațco, Ivanco, Jurco, Josca; Lațco, Lolca, Lasco, Lupașco; Mareico, Mihalco, Mirco, Moica; Nașco, Noseco; Onicico, Oanco, Oloveanco; Pătrașco, Pasco, Petrinco, Pancu, Roșca, Rohatco; Stanco, Stețco, Stașco; Tolocico, Tuteco; Vasco, Voico, Vlaico, Vasileco, Velicico, Vladicico, Zupco etc. (cf. Jiriček, Die Romanen in der Stadt Dalmatien... I, fr.: Berko, Brajko, Butko, Grubenko, Grubetko, Hrinko, Mirko, Ratko).

III. 7067. April 8 (1559) Iași. Alexandru Vodă Lăpușneanu întărește schimbul între nepoții lui Negrilă parcalab, dând Brătenii de pe apa Lilivei pentru Crușovăț pe Nistru.

„Copie de pe uric de la Alexandru Vodă feciorul lui Bogdan Vodă din veleat 7067 April 8 zile (1559).

Așa scrie în uric, adică au venit înaintea noastră și înainte a lor noștri moldovenești boiari a mari și mici ale noastre slugi, Toader și fratele său Jurașco, feciori Grecei, nepoții lui Pavăl Schiridon Brănișteriu, și cu Ion și fratele său Simeon și surorile lor Mărica și Sofronia, și Drăghina și Vărvara și Neacșa și Nastea feciorii Petrei medelniceriu, nepoții lui Negrilă parcalabului, de a lor bună voe de nime asupriți, nici împresurați sau tocmit între dânșii și au schimbat a lor direapte ocini și moșii și cumpărături a moșilor săi. Deci sau sculat ale noastre slugi Toader și fratele său Jurașco, feciorii Grecii, nepoți lui Pavăl Schiridon Brănișteariu, și au dat a lor direapte ocine și moșii din direase de cumpărături ce au avut moșul lor Pavăl Scripcă Brănișteariu de la Pătru Vodă un sat pre Liliva, pre părău, unde au fost feciorul lui Dragoșin, ce să cheamă acmu Brăteanti, acela lau dat slugilor noastre lui Ion și fratelui său lui Simion și surorilor sale Măricăi și Sofronii și Drăghinii și Vărvării și Neacșei și Nastei feciori Petrei medelnic-

riul, nepoții lui Negrilă părcălabul, denainte noastră și denainte alor noștri boiari. Și iarăși ale noastre slugi Ion și fratele său Simeon și surorile lor Marica și Sofroniia și Drăghina și Vărvara și Neacșa și Naste, feciorii Petrei meldeniceriul, nepoții lui Negrilă părcălabul, iarăși sau sculat și au dat a lor driapte ocine și moșii din direase de cumpărături ce au avut moșul lor Negrilă. părcălabul *de la părintele meu Bogdan Vodă*, giu-mătate de sat la Nistru anume *Crușovățul* partea din gios; aceea au dat de schimbare slugilor noastre lui Toader și frăținisău lui Iurașco, feciorii Grecii, nepoți lui Scripcu Brănișteriu, așijdere din driase ce au avut cum mai sus se zice moșiile lor ce au avut ei în desine, șau dat Toader și fratele său acele direse a moșului lor a lui Pavăl Scripcu ce au avut de la Pătru Vodă întru mânule ce mai sus se grăește nepoților lui Negrilă părcălabul. Pentru aceea și noi dacă am văzut de bună voia lor între dâșii tocmală, așijderea și de la noi am dat și am întărit slugilor noastre lui Ion și lui Simeon frăținisău și surorilor sale Măricăi, și Sofroniei și Drăghinei și Varvarii și Neacșei și Nastei, feciorii Petrei medelniceriului, nepoții lui Negrilă părcălabul. Pentru aceea și noi dacă am văzut de bună voia lor între dâșii tocmală, așijderea și de la noi am dat și am întărit slugilor noastre lui Ion și lui Simeon frăținisău și surorilor sale Maricăi, și Sofroniei și Drăghinei și Varvarii și Neacșei și Nastei, feciorii Petrei medelniceriului, nepoții lui Negrilă părcălabului cu acelaș sat ce mai sus se grăește, *unde au fost ficiorul lui Drăgușescul ce să chiamă acmu Brătenii*, ce mai sus iaste scris, date să fie lor uric cu tot venitul lor și cuconilor și nepoților lor și imprăștiaților și a toată ruda, care cum si va aleage mai aproape, neclătite nici rușeite în veci. hotarul acela al Brătenilor cu tot hotarul pre unde *sau oживit* din veci. Pre aceea iaste credința domniei meale carele mai sus sânt scris Alexandru Vodă și credința a boerilor noștri moldovenești a mari și a mici anume Moțoc vornic mare, și părcălabii de Hotin, și de Neamțu Crăste și portariul de Suceavă, și părcălabii de Cotnari Văscan și Stanciul și Părcălabii de Suceava Dumitru și Andriuş spătariul și Ianciul postelnicul și Ion vistearnicul, și Coste paharnicul și Bole stolnicul și Pașco comisul și credința a toți boerii noștri. Iar cine va aleage Dumnezău den cuconii noștri sau din ruda noastră sau fie cine va fi domnu

În țare noastră a Moldovii, să nu strice tocmai și înăritura noastră, ce să aibă cu mai mare întăritură a întări întăritura noastră. și atunci au fost logofăt mare Moghilă și au învățat de au scris uricul și au legat peceate la uric ca să fie ea de cre-dință schimbărilor cu aceste moșii, care mai sus sânt scrisă. și au scris uricul Ion Borzovici în Iași în luna lui April 8 zile.

In dos nota :

„Suretul ispisocului Brătenilor ot Fălciu *ce să cheamă acmu Răpile*. 1784.

Obs. Suretul din 1784 explică regestul din 1779 Noembrie 18 și pe cel din 1839 al ispisocului lui Rareș Vodă din 1532. Pe apa *Livei* (mlrus *liven* — regenflut, sau *lilia* = *liliaceae* (le lis) trăia pe la 1400 Dragoș Scri-vulea, care și-a făcut așezări și a dat naștere satului *Scrivuleni*, nume pă-strat și astăzi acestei așezări, intrate în denumirea *Răpele*. Iar cei 2 frați : *Scridon* și *Pavăl Scripco* nepoții lui Scrivulea și-au făcut așezările ceva mai în jos, pe aceeași apă și au dat nume așezărilor *Brătenii*, ei fiind *brat* = frați.

Crușovățul la Nistru, ne duce la radicalul *Crus* = nerprun, lemnul cânelui ; *cruș-crușov* — crușovăț ; ca în *Dobr-ov-ăț* (bun) ; *Lip-ov-ăț* (teiu), *Buc-ov-ăț* (fag).

IV. 1563 (7071). regeste. Pentru Răpile.

„Un uric din 1563 dat de la Despot Vodă, dăruște lui *Vasile Cogălniceanu* diac de visterie moșia Răpele pentru slujba sa credincioasă domnului și țării.

Acest uric este și astăzi, ca și moșia Răpele în proprieta-tea lui *Mihail Cogălniceanu*“.

Obs. Alex. Papadopol Calimach în „*Despre Botoșani*“ pag. 53. Ară-tările sunt false.

V. *Fără dată de an și lună*, 6 zile (cătră 1640 = 7148). Necoriță din Tintești cumpără cu 70 lei un bătrân din Șopârleni, de la Ionașcu Cos-ticeanu.

(Arhiva Mih. I. Cogălniceanu București).

† Adecă eu Ionașco Costițianul nepotul Vlaicului, scriem și mărturi | săscu, cu cestu zapis al meu, cum eu de a mea bună voia de nime nevoit, nice | asuprit, amu vândut a mea dereaptă ocină și moșia din sat din Șopârleni, partea Vlaicului,

omu vândut, lui *Necoriță* | din *Tintești*, dereptu șapte dzeci de lei bătuti, denaintea preutu | lui de Horgești și *denaintea ȝupănesei îi Cehăneasă*, și denaintea Iorgăi | de Horgești și Bo . . ul de *Tintești* și denaintea lui Toader Lupașco de *Suleani*. | ce iaste răzeăș și dinaintea *Căzacului Frăia*. așijdere Răcșea și denaintea | lui Dumitru D . . . ici și Simion Roșca otam și Ursul Brahăș de Păhnești | și Bordea de P... și Gligorcea de *Tintești* și Dolhan de *Suleani* și | *Lupul zeat Cehăneas* și Lepădat vnoc (nepot) *Cehăneasă* (și) denaintea a mulți oameni | buni și bătrâni și pre mai mare credință neamu pus și pecețile, așijderi pe | această mărtur(ie a noastră), ca să aibă aș face și ispisocul domnescu. ačasta | scriemu și mărturisim.

Și eu Pătrașco Mihoč am scris să să știe.

„și eu Moldovan diac (în)că mam tâmplat întraciastă tocmală și am iscălit.

Moldovan diiac iscaal.

u Ias pis Horoț 6 dni.

az Pătrașco Mihoč iscal.

† Ionașco

10 peceți în fum.

Obs. Zapisul n'are dată, dar potrivit persoanelor ce vând cum și mărturiilor, am pus data de 7148 (1640), căci pe atunci se găsec scriind ispisoaice diecii *Patrașco Mihoč și Moldovan*.

Cuprinsul acestui zapis l'am dat în regeste în Surete XVII, 10.

VI. 7151 April 28 (1643) *Iași*. regeste. Vasile Vodă scrie carte la Gheorghe și Lazor de Barboși să oprească pe Nacul de pe moșia lui V. Cogălniceanu din Ghidișeni.

(Arhiva M. I. Cogălniceanu, București).

Scrisori pentru Ghidișeni ot ținutul Fălciului din *veleat 7151 ap. 28*.

— O carte de la răposatul Vasilie Vodă din *veleat 7151 Ap. 28*. scriindu la sluga mării sale la Ghiorghia din Bărboși, și la Lazor de acolu. dămuvă știre că domniei mele sau jăluit, sluga domnii mele *Vasilie din Ghidișiani*, dzicându înainte domniei mele, că *au cumpărat tatăsău, Ion Cogălniceanu*, o parte de ocină de sat de la *Ghidișeni*, parte din ȝos. de la iz-

voară în gos, până în locul lui Voico, și sau aflat și dreasă pre ace parte de loc, cum au cumpărat, iar cându acmu vra să s amestice și Nacul pre acel loc. pentru aceia dacă veți vedea carte domnii mele | iar voi, să aveți a opri. pe Nacul di pre ace parte de loc iar lui dei va părea. cu strâmbul, să vie să ste de faț. înainte domnii meale.

ТОЕ ПИШЕМ. И НАК НЕ СЧИНИТЕ. (aceasta scriem și altfel să nu faceți).

ГЛАМ ГОСПОДИНС КЕЛ'КА (Insuși Domnul a poruncit).

оу Іас. vlt 7151 aprl. 28,

Obs. In acest document avem cea mai veche știre de Cogălniceni, la Ghidișeni. In 1641 trăia un *Vasile Cogălniceanu*, feciorul lui *Ion Cogălniceanu*. Vasile trăia în Ghidișeni „partea din jos, de la izvoare în jos“, iar de acolo venia *Voico*.

VII. 7155 Mart 3 Iași (1647): Vasile Vodă dă carte Lupului Bogza să oprească oamenii de pe Ghidișeni de a se mai hrăni pe moșia Bogzei. (Arhiva M. I. Cogălniceanu, București).

ИѠ Василіе Voevoda, bojiu milostiuu gospodaru zemli Moldavscoi, datam cartea domnii meale | slugii noastre *Lupului Bogzei*, spreacea ca s fie tare și putearnic cu cartea domniei meali | a opri și a ținea a lui direaptă ocină și moșie din *Ghidișeani*. gumătate. | de sat ce iaste în țănutul Fălciului și să aibă a scoate și pre niște oameni. | pre care oameni, iau lăsat sluga noastră Lupul Bogza, să șadză acolea să nui mai lase. deacmu. nici să are nici să cosească, nici să s hrănească nime pre moșia lui. făr de voia lui. iară dă s va ispiti cineva cu nescari direase sau urice. | să să leage de acel loc să vie să stea de faț înainte domniei meale și săși | aducă și direasele, cine ce va avea, și nime să nu cuteaze a s ameste | ca preste cartea domniei meale, până nu va veni de faț.

ТОЕ ПИШЕМ ГОСПДВМИ. Aceasta scriem Domnia mea.

† ГЛАМ ГОСПДНЗ КЕЛ'КА. (Insuși Domnul a poruncit).

8 ІАС ЛТ. †ЗРНѠ

РЗКОРНЦ ЛѠГФѠТ

Pecete domnească în tuș roș, stearsă.

Obs. In trupul Ghidişenilor erau proprietari în 1647 următorii; Lupul Bogza pe o jumătate întreagă; partea din sus, iar în cealaltă jumătate partea din gios Vasile Cogălniceanu „de la izvoară în gios”.

Schiţa ar fi dar aceasta:

Hegedüs = Hegedü = Scripcă, Scripcariul		Locul lui Voico
1/2 de sus Lupul Bogza (cămăraş)	1/2 de jos V. Cogălniceanu	

VIII. 7164 Mai 24. *Huşi* (1656) Nec. Racoviţa hatman cumpără cu 50 ughi în Odobeşti, părţile lui Vasilie, nepot Frăiei din Şopărleni.
(Arhiva M. I. Cogălniceanu Bucureşti).

Adecă eu Vasilie feçorul lui Hilip nepotul Freei. di Şo | părteni. scriem şi mărturisăscu. cu cestu zapis al meu cum | eu dea bună voe me dea nim(i) nevuît niç asuprit. am vândut | dumisaal(i) lui *Neculaiu Răcoviţ. hatman şi ġupănesăsi dumi | sali*. O parte de ocină ce avem la sat la *Odobeşti* ġum | tate den paarte. moşu nostru *Frăiei*. Aceia o am vândut | deareptu 50 de ug. baan. bun. ca să hie diraptă ocină şi | moşie dumi-sali. *Neculai Răcoviţă*, şi cuconilor du | misaal. şi cându saau făcut aăastă tocmală. au fostu pă | rintele *Sarafim Episcop dea Huş. şi Petir Podolan şol | tuzul de Huş cu 12 părgari şi vornicul de Huş Enachi* | şi mulţi oameni buni şi pentru maai mare credinţa am pus | şi pecete târgului să să ştie.

la anul 7164 zile Mai 24).

ВЗЛЕТЪ. ЧЗРЪДЪ. ДЪНИ МАЮ КД

Serafim Episcop Huşului

(pecete Episcopiei: ПЕЧАТЬ СЪВЪНЪ ЕПИСКОПИ ХУШСКИ

Pecetea oraşului. şi alte 3 peceţi

In dos note:

a) Zapis de cumpăratur de la Şopărleni. tij de Odobeşti. den sus de Huş. lângă Horjăşti ot Fălcii.

b) Zapis de Odobeşti de cumpăratură.

Obs. Cf. Surete XVII. 5. dat în regeste.

IX. 7170 Iunie 20 (1662) Iași regeste. Istratie Dabija Vodă întărește Lucăi parcalab mai multe cumpărături făcute în Odobești, Fălfoești și Șopârleni la Fălciu.

Istratie Dabija Voevoda... pentru *Luca ce au fost parcalab...* cu zapise și de la David de Călmățui, Panhilie, Vlasie de Huși, Ștefan Papuc, și un act iscălit între alții și de Panhilie Iarali, Gavrilică ce au fost căpitan și Goga ce au fost comis și Gavrilcea căpitan de Orheiu și cu Ursul hotnog și Stefan frațele armașului celui mare pentru Hartenie și cu fămeea sa Ioana fata Haritonei, nepoata lui Gheorghe Țămpău (pentru Fălfoești); alt act de la preuții cei domnești de târg de Lăpușna, anume popa Tiron și diaconul Treschie și popa Ionașco de Cucuiți și Ziharca țircovnic și Stefan Pagul iuzbașa și *Vasilie Cogălniceanul diac* și Cărăiman den... și David de acolea Toader de acolea... pentru vânzare de pământ (din Odobești) de *cătră Nazariia fata Cazacului, nepoata Frăiei de Șopârleni...* dereptu un cal prețluit dereptu treidzeci de lei, — alt act de la *Frăteiu hotnogul și Melentie stegar și Toderășco de Șopârleni* și Constantin Cerchezul ce au fost stolnic și Vasilie Călmățuiianul și David și Ștefan Papuc și Panhilie și Toader feciorul Iorgăi și *Vasile Cogălniceanul diiacu scris cu mâna lui.*

Corlat uricar

Cf. N. Iorgă, Doc. XVI 160.

Obs. Data e cetită greșit, căci actul de vânzare a Nazariei e din 7173 April 22 ceia ce ne silește a pune uricul după acest an. Regestele este lipsit de claritate.

Cf. Surete XVII. 5 dat în regeste după o carte de judecată din 1764 Iune 28.

X. 7172 Iuni 20 (1664), regeste. Istratie Dabija Vodă întărește Lucăi parcalab cumpărăturile făcute în Fălfoești.

Un uric de la Istrati Dabija Vodă, prin care întărește stăpânire Lucăi, ce au fost pârcalab din hotarul *Fălfoeștilor* ot Fălciu ce le are cumpărătură, însă o parte de la Ostahie, i Panhिलii, și de la sora lor Tofana și Tănasie ficiorii Ileanii nepoți popii lui Grigorii, toată partea lor câtă li să va aleage, și altă parte de la Harteanul și de la femeia lui Ioana fata Haritoanii,

nepoata lui Gheorghe Țămpău, a treia parte din tot satul parte unui bătrân anume Gheorghe Țămpău, dar numele satului Fălfoeștii să vede în ispisoc ocolit.

Obs. Regestul acesta se găsește într'un perilipsis scris cătră 1780. căci se cuprind zapise din 7210 Oct, 5 și 6, 1772 August și 1776 August.

Țămpău se găsește în Troenești trăind la 1400, căci nepoata sa Mărina, fata Cristinei vinde în 1532 partea de sus a Troeneștilor, devenit apoi Șopărteni, lui Neagoe Șopărleanul (Surete XVII 1).

Țămpău—Cristina—Mărina în secl. XV-a și giământatea întâia a secl. XVI-a : Gh. Țămpău—Haritoana—Ileana Hartenie în secl. XVII-a.

XI. 7173 April 22 (1665) Iași. Neculai Racoviță hatman cumpără cu 40 lei părțile Nazariei în Șopărteni, din bătrânul Frăei.

(Arhiva M. I. Cogălniceanul, București)

Adecă eu Nazariia fata Căzacului, nepoata Frăei scriu și mărturi | săcu, cu acest zăpis al meu de nime nevoită nici a-suprită. ce de | a mia bună voe, am vândut a noastră, diriaptă ocină și moșie | a moșului meu a *Frăei*, un bătrân întreg, din sat din *Șopărteni* | în ținutul Fălciului, din vătra satului și din câmpu și din țari | nă și din fănaț și din tot locul cu tot venitul aciasta am vândut | dumisali *Nicolai Răcoviță hatmanul* drept patru dzăci de lei | bătuți și niau plinit dumnăalui deplin aceștia bani | 40 de lei bătuți întru mâna mia denaintia dumnialor | sale, boiarii cei mari. Nicolai Buhuș vel logofăt, Solomon | Bărlădian vel dvornic *ВЪИШ*. Stamatie vel postelnic | Toderășco Iordachi vel spătariu, Gligorie vel ciașnic, Duca | vel vistearnic, Toader Paladie vel stolnic. Miron Costin | vel comis, de acmu înainte, să fie dumisale hatmanului | diriaptă ocină și cumpăratură în viaci, și pentru | credința, pusumiam deagețul, și dumnăalor boiarii au iscă | lit, ca să știe. și eu Strătulatură Rugină am scris.

u Iaș lt. 7173. msșaa.

ap. 22.

× Nazariia

az Nicolai Buhuș vel logofăt iscaal.

az Solomon Bărlădeanu vel vornic iscaal.

az Stamatie vel postelnic iscaal, az Toderășco vel spătar iscaal. az Gligore vel șașnic iscaal. Miron Costin comis iscaal, Duca vel vistearnic iscaal, az Toader Paladie vel stolnic iscaal.

Nota: Zapisul Nazariei. fata Cazacului den Șopârleani pe un bătrân.

Obs. Unind arătările acestui zapis cu cel din 7164 Mai 24, deci cu 9 ani mai înainte, rezultă că *Frăia* din Șopârleani a avut 3 feciori, pe Hilip și pe Cazacul și pe Maria. Hilip are pe Vasile, Cazacul are pe Nazaria, iar Maria pe Lala. Frăia a trebuit să trăiască între 1559—1600, și trebuie pus în imediata înrudire *nepot, dacă nu fecior*, unuia din cei 2 cumpărători din 1533. Dragotă Averescul și *Neagoe Șopârleanul* (Surete XVII. 1), eu cred Șopârleanului. Acesta a avut 4 feciori, căci Șopârleanii au umblat pe 4 bătrâni, din care unul întreg a fost al Frăiei.

Am avea aceste încrângături:

1. Neagoe Șopârleanu 1532.

2. x. y. z. Frăia 1560

3. Hilip. Cazacul, Maria.

4. Vasile Nazaria Lala
= Mihăilă

ii cumpără Nec. Racoviță hatman
cu 50 ughi și 40 lei.

Cf. doc. din 7172 April 2 din Surete XVII 7.

XII. 7174 *Ghen. 20 (1666)*. Vasile Cogălniceanu cumpără cu 2 boi și 2 taleri partea lui Luchian din Scrivuleni.
(Arhiva M. I. Cogălniceanu, București).

Adec eu Luchian feșorul lui Miron Scripcu (scriu) | și mărturisescu. cu cestu. za(pis al meu. de ni) | me asuprit. nece nevoit eu. ce d | e a me bun voe) | am vândut. a me dreaptă. ocină (și moșie ce) am avut, den sat. den *Scrivuleani* (cei pre Valea Liliv) | ei. la ținutul. Fălciului. a (cea parte) carea mai sus scrie. om vândut (dumisale lui *Vasile (Co)*—gălnișanul. pre

doi boi de (negoș... și (doi) | taleri bătuți. și partea lui iaste din | tru un bătrân a cincea par | ti săi fie lui | drea(p)tă ocină și moși(e) (cu tot) | venitul. și să aibă ași fa | ce și direase | domnești. și întračasta toc | mală au fostu | mulți omeni anume. F(rătei hotnog)ul | și Davidu. de Ghedeșeani. și (Vlasie) | de Brăteani. și Ionașco C(hihaia) de | Ghermănești și Ștefan Moș. ottam. și (Toader de) | Drăceani i Ion de Șopăr(leani) (și alți oame(ni) mulți mai pre mari creden | (ța. neam pus | pecețili și deagetili să să știe. |

văleat 7174 Ghen. 20.

× Ștefan, (Ionașco Kih(ae)
× Vlasie, × Frăteiu, × Ion.

Obs. In 1670 Sept. 20 Gh. Duca Vodă întărește lui Vasile Cogălniceanul vânzarea de mai sus (vezi mai jos pag. 17).

După textul ispisocului am înlocuit lipsurile în paranteză.

Unind arătările acestui zapis cu ale uricului din 1559 reiese că Scrivulenii s'au împărțit pe mai mulți bătrâni, din care Luchian, feciorul lui Miron Scripcă, stăpânia o a cincia parte.

XIII. *Fără dată de an, Mart 20 Huși. (aproape 7174).*

Badiul vinde lui Lazor, ginerele Burgelei, cu 40 lei părțile sale din Șopărteni.

(Arhiva M. I. Cogălniceanu, București).

Adecă eu Badiul. și cu femeia mia Marica. și cu copiii noștri anume | Ștefan și Gligori și Catrina. și Dănăil. și Pricopi și Dochița. feciori lui Ion | nepoți Frăei. scriem. și mărturisim. înșine pre noi. cu cestu zapis al nostru. cum | noi de bună voia noastră. de nime. nevoiți. nič asupriți. ce de a noastră voe. | am vândut. a noastră diriaptă ocină și moșie. din sat din Șopărleani. | patru părți. dintrun bătrân. din vatra satului și din țarin. și din câmpu. | și din apă. aceia am vândut. dumisale. lui Lazor ginerele Burgealii și femeii du | misali și cuconilor dumisali. dreptu patrudzăci de lei. bătuți. și neu dat, bani gata. întru mânuli noastre. ca săi fie dumisali. lui Lazor și | femeii dumisali și cuconilor dumisali diriaptă ocină și moșie. în veaci | nime dintru oamenii noștri. să nu s. ameasteci. dinaintia dumisale. lui *Aleuș și Constantin vornicul. de Răbăia.* și Burgealea de Tăbălăești | și Pătrașco Gănscă. de Sărata. și Ionașco de

Răbăia. și Iftimie. fișorul | căpitanului *Coearse*. și Giurgea Balcan de Huș. și Lazor Dobândă de Huș. | pentru credința. neam pus pecețili. ca să știe. dumisali lui Lazor. de credințe. | și eu *Gligoraș. diiacul. de la Șeptelici hatmanul. am scris.*

ДА СЕ ЗНАЕТ. (să se știe)

pis ot Huș. Mart 20.

Constantin (pecete).

Aliuș × Burghilea × Pătrașco × Iftimie ×
Ionașco × Giurgea × Lazor × az Gligorașco pisal

Nota:

a) Zapis de cumpărătură de la Badiul din Șopârleni, din sus de Huși ot Fălciu.

b) *Pași* sintu. Lespede, și Tudoran și Baldovin.

c) Zapis de la Lazor. ot Șopârleani. erau fostu cumpărat de la Badiul, aprodu și apoi au întorsu. hatmanu.

Obs. Zapisul acesta întărește aratările zapisului din 7173 April 12, în ceia ce privește urmașii Frăei de Șopârleni, întru cât ne arată că a mai avut un fecior, pe Ion. Iată dar adevărit faptul că Șopârlenii au imblat pe 4 bătrâni: *Hilip, Cazacul, Maria și Ion.*

Pe cei 3 bătrâni îi cumpărase hatmanul Racoviță Nec. încă din 1665.

XIV. 7174 Mart 9 (1666) Iași. Nec. Racoviță hatm. răscumpără cu 40 lei cumpărăturile rău făcute de Lazor Mărzea, în Șopârleni.

(Arhiva M. I. Cogălniceanu, București).

Adecă eu Lazor Mărzia. din Tăbălăești. scriu și mărturisăscu. cu cest zapis al meu. pentru o parte de ocnă | din sat din Șopârliani. la ținutul Fălciului, care am cumpărat eu. de la Badiul și de la nepotul său. Dănăilă | dintrun bătrân ce să împarte în cinci părți. patru părți am cumpărat de la dănsii drept patrudzăci | de lei bătuți. iară după acia dumnăalui Nicolai Răcoviț. hatmanul. mai având. moșie acolea în sat *despre* | moșul dumsale *Cehan.* și când am cumpărat dumsale nu iam dat *știre.* iară deaacu prinsu dumnăalui | viaste. niau strănsu noi neîncăpându înaintea dumsale. a cumpăra. de bună voia noastră. niam toc | mit. și miau întorsu. dumnăalui banii acei patru dzăci de lei bătuți. deplin bani gata. întru mâna | mia. și iam dat aceste părți de ocină. la mâna dumsale, pentru căci. noi

nu încăpîiam înaintea | dumisale. a cumpăra. și zăpîsul cu care le am cumpărat eu. încă lam dat la mîna dumisale deac | mu săi fie dumsale. dirăptă ocnă. și răscumpărătură. în viaci. din tot locul cu tot vini | tul. și acesta zăpîs lam făcut denaintia dūmîlorsale boiarilor celor mari. Nicolai | Buhuș. vel logofăt, Solomon Bărlădianul dvornic *nij*, Vasilie vel dvornic *вѣи* Stamatie | vel postelnic. Toderășco lordachi vel spatar, Miron Costin vel ășanic, Ursachi vel vistiîar | nic. Gligorașco Hăbășescul vel comis. Contăș treti logoft. și pentru credința eu am iscă | lit. cu mîna mia. și dumnăalor boiarii cești mari și eu Strătulul am scris. ca să s știe.

ou Ias vlt. 7174. Mart 9

az Lazor Mărzia iscal.

az Nicolai Buhuș vel logofăt iscal.

az Solomon Bărlădeanul vel dvornic iscal

az Vasilie vel dvornic iscal.

Contaș. logoft.

az Gligorie Hăbășăscul vel comis iscal.

az Ursul vel vistiarnic iscal.

az Toderășco vel spatar iscal.

εγω Σταμάτιε. μέγας ποστέλνικος iscal.

Nota. Zăpîs de la Lazor Mărzia ot Tăbălăești ce iau întorsu Neculai Răcoviț, hatmanul lui Lazor banii înnapoi de Șopărleani din sus de Huși, ot Fălciî.

Obs. Prin acest zăpîs Nec. Racoviță hatmanul rămâne stăpân pe tot satul Șopărleanii, căci cu răscumpărarea ce o face de la Lazor Mărzea, ginerele Burghelai din Tăbălăești, el stăpânește și al 4-a bătrân.

Iată schema mersului proprietății în Șopărleani.

Frăia					
Hilip	Cazacul	Maria	Ion		
			Maria Badiul		
			Dochița	Pricopi	Dănaillă
			Carîna	Grîgore	Stefan
Neculai Racoviță hatmanul					

Cât a costat pe Nec. Racoviță hatmanul cumpărătura întregului bătrân Frăea din sat din Șopărleani între 1656—1666? Partea lui Hilip o cumpără cu 50 ughi; iar părțile celelalte trei cu 80 lei.

XV. 7175 Iuli 20 (1667) Iași. Iliș Vodă dă carte lui Vasile Bogza să ia de a zece de pe jumătate de sat Ghidișeni.
(Arhiva M. I. Cogălniceanu, București).

† Иѡ Iliș Alecsandru Voevoda. bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi. datam | carte domniei meale, slugii noastre. lui Vasilie Bogzei și cumnatosău lui Toader | și altor frați a lor. spre aceia ca s fie tari și puternici cu carte domn | niei miale. a lua de a dzece. dintru a lor dreaptă ocin. și moșia | din sat *din Ghidișiani*. ce este la ținutul Fălciului să ia din pâni. | și din fân. și din cânepă și din tot vinitul precât le vor spune dresăle. pe gumătaate de sat. și ce să va găsi | pre acea gumataate de sat. și ce să va găsi | pre acea gumataate de sat cu tot vinitul. să s strângă la un | loc. iar cine să va ispiti peste carte domnii mele. să vie de faț cu fičorul Bogzăi. și săș | adoc și dresăle.

ТОИ ПИШЕМ (aceasta scriem)

u Ias It 7175 Iuli 10.

Sam gospodinu velel (însuși Domnul a poruncit).

locul peceții. domnești tuș roș șters.

Solomon Bărlădeanul vel logf ucil (a învățat).

Notă: „Carte de a lua de a zăce de la Ghidișani“.

XVI. 7177 Dec. 17 (1668) Iași. Racoviță Nicolae hatman capătă danie jumătate bătrân din Șopărleni de la pr. Ioan și ai lui.

(Arhiva M. I. Cogălniceanu, București).

Adecă noi Popa Ioan și preutksa mea Antimia, fata Lupei nepoatăi *Scridoniaas* | și feciorii noștri Vasilie și Nastasiia și Mariia scriem și mărturisim | cu cest zapis al nostru, de nime nevoiți nici asupriți ce de a noastră | bună voe, am dat danie și am dăruit a noastră, diriaptă ocină și moșie | ce avem despre moașa noastră *Scridoniaas* și despre maica noastră Lupa | din sat din (Șopărleni) la ținutul Fălciului, din tot satul ce să împarte în (patru bătrâni, am) dat danie gumătate de bătrân din care bătrân | avem din... aciasta am dat danie dumisale lui *Nicolai Răcoviță hatmanul* pentru multu bine ce au făcut și dumnăalui noă | la nevoia noastră, pentraceaia ca să hie dumisale diriaptă ocină | și danie în viaci din vatra satului și din căm-

puri și din țarină și din | fânațu și din tot locul cu tot vini-
tul și aciasta danie și zăpis sau făcut | denaintia dumilorsale
boiarilor celor mari Solomon Bărlădianul logofăt | Vasilie vor-
nicul, Stamatie postelnicul, Toderășcu spătarul, Apostolachi pa-
harnicul, Ursachi vistiarnicul, Alixandru Ramandi ușiariul |
Contăș logofăt, Viatreș vornic, Ursul vornic, Panhilie ciu fostu
stolnic și pentru | credința eu Popa am iscălit și niam pus dea-
getele și dumnăalor boiari, au iscălit, și eu Strătulul Rugină am
scris ca să s știe.

u las lt 7177, Dec. 17.

× Antimii. × Vasile.

× Nastasiia. × Mariia.

— Eu Popa Ionz.

az Solomon Bărlădeanul logofăt iscal.

az Vasilie vornic iscal.

az Alexandru Ramandi ușiariul.

az Postolachi vel ciașnic iscal.

XVII. 7177 April 18 (1669) regește. Pentru moșiile lui Rango.

Copie încredințată de presudstvie giudecătorească de pe
alt *ispisoc de la Duca Vodă*, dată lui Rango, întăritoare spre
a stăpâni moșiile Veisești, Vale lui Rango, Bălăniaș, și Coluneștii;
iar cel adevărat este la casa răpousatului stolnic Keșcul și a-
ceastă copie sau scris de pe altă copie ce sau găsit la razeși.

După opisul din 1819 Mai 24 supt No. 6; vezi și raportul din 1819
Iuni 1, supt No. 1.

XVIII. 7177. Mai 22, (1669). Iași Nicolae Racoviță hatman cumpără
cu 40 lei un bătrân din Șopârteni.

(Arhiva M, I. Cogălniceanu, București).

† Adică eu Costantin feciorul lui Crăciun Ciupeș nepotul
lui Voico din Șopârliani, de a mea bună voe, mărturi | sâscu
cu acest zăpis al meu. cum am vândut, a mea diriaptă oăină
și moșie, un bătrân partea mea, din sat, *din Șopârliani*, la țin-
nutul Fălciului. din vatra satului și din câmpu și din țarină, și
din fânaț și din tot locul, cu tot vinitul, aceasta am vândut Du-

*misale Nicolae Răcoviț, hatmanul, | drept patruzăci de lei și
miau plătit dumnăului toți banii deplin întru mâna mea denain-
tia | dumilorsale boiarilor celor mari. Solomon Bârlădeanu vel
logofăt. Miron Costin vel dvornic | *nijnei zemli*, Gligorie Hă-
bășescul vel dvornic *вншнѣи земаи*, Stămatie vel postelnic |
Gavril Costachi vel spătar. Lupașco Buhuș vel șașnic. Ursachi
vel visternic. Ion Răcoviț vel co | mis. Vasile Mălai vtori logo-
făt. Dumitrașco Roșca i Roman. I. Gligorie Ciocărlie, | Ghiar-
ghil, Rusul vornicii de poartă. și pentru credința pusumiam dea-
getul și dumea | lor boiarii au iscălit cu toții, și eu Strătulat
Rugină am scris ca să s știe.*

u las lt 7177. Mai 22.

× Costantin

az Solomon Bârlădeanu vel logofăt iscal.

Miron vel vornic iscal.

az Gavril Costachi vel spatar.

az Ursul vel visternic iscal.

Roman vornicul (l. p.).

az Vasile vtori logofăt iscal.

Rusul vornic (l. p.)

az Dumitrașco Roșca vornic iscal.

az Gligorie Ciocărlan dvornic iscal.

az Stefan Ghiarghiel vornic iscal.

σταματις βελ ποστελνικ, iscal.

az Gligorie Hăbășescul vel vornic iscal.

Nota:

Zapis de la Costantin Ciupeș de cumpărătură la Șopârleni
din sus de Huși, ot Fălciu. pe un bătrân.

XIX. 7179 Sept. 20 (1670). Iași. Duca Vodă întărește lui Vas, Kogălniceanu cumpărătura unei a 5-a părți dintr'un bătrân din Scrivuleni cu
2 boi și 2 taleri dela Luchian, fiul lui Miron Scripco.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Io Duca Voevoda bojiu milostiu gospodaru zemli Mol-
davscoe. adec au venit înaintia noastră, și înaintea a lor noștri
Moldovenești boiari celor mari și celor mici sluga noastră *Va-
silie Kogălnicianul*, și neau arătat, înaintea noastră un zapis fă-
cut de la mâna lui Luchiian ficiorul lui Miron Scripco și cu

Surete și Izvoade XXV.

multe mărturii oameni buni anume Frăței hotnogul și Davidu de Ghedeșeani și Vlasie de Brăteani și Ionașco Chihăia de Ghermănești și Ștefan Moș de acolo și Toader de Drăceani și Ion de Șopărleani, scriindu și mărturisindu, cum acesta ce mai sus scriem, Luchian ficiorul lui Miron Scripcu de a lui bună voe, de nimi nevoit nici asuprit, au vândut slugei noastre lui Vasilie Kogălniceanu a sa dreaptă ocină și moșie a cincia parti dintrun bătrân din sat din *Scrivuleani*, *ce iaste pe valea Lileaei* în ținutul Fălciului, dreptu doi boi de negoțu și doi taleri bătuți, din vatra satului și din câmpu și din țarină și din fănaț și din apă și din tot venitul. Deci și Domniia mia deacam vădzut acel adevărat zapis cu mărturii oameni buni, am credzut și am dat și am întărit *slugii noastre lui Vasilie Kogălniceanu*, pre acea a cincia parte dintrun bătrân din sat din *Scrivuleani* ca săi hie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întătitură cu tot venitul nerușeit și neclintit în veaci. | И ИИ ДА СЯ НЕ СМЫШЛЯЕТ (și altul să nu se ameastece).

Saam gospodinu veleal (însuși Domnul au poruncit).

pis u lasoh. (scris în Iași) vltu 7179, mștaa

(luna) Sept. 20 dni (zile).

Bârlădeanu vel logofăt.

+ Dumitru Leca

Pecetea domnească în ceară aplicată pe hârtie circulară cu exerga: Io Duca Voevoda, bojiu milostiuu gospodaru zemli Moldavscoi. Cap de bou 1668.

Obs. După acest ispezoc am întregit zapisul lui Luchian, din care lipsește o fășie — o treime. (Vezi mai sus pag. 11).

Vasilie Kogălniceanu iscălește ca martor în zapisul de vânzare a Stoenei Boghiul pentru părțile sale din Odobești (Surete XVII. 10).

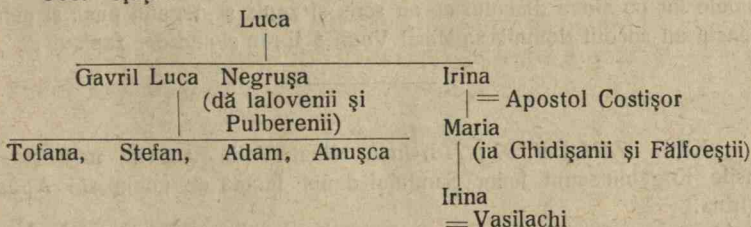
XX. 7210 Oct. 5 (1701). Regeste. Schimb de moșii cu Ghidișenii și Fălfoeștii pentru Ialoveni și Pulbereni la Lăpușna.

(Surete XVII, 15).

Un zapis de cumpărătură a Negrușii fata Lucăi dat la mâna nepoatei ei Marii fata Irinii, întru care scriia că având ia parte de moșie în *Ialoveni* ot Lăpușna unde să află trăitoare nepoata ei Marii, și în moșiia *Pulbereanii* ce se hotărăște cu Iureștii, iar la Lăpușna, arată că toati aceste părți liau dat ne-

poatii ei Marii ca să le stăpâniească. și împotriva acelor părți au luat de la Mariia parte ei ce au avut în ținut Fălciului în Ghidișeni și în Fălfoești aflându-se trăitoare acole.

Obs. Spița :

XXI. 7210 Oct. 6 (1701). Regeste. Zapisul Mariei Costișor de schimb.

Un zapis de cumpărătură de la Mariia fata lui Apostol Costișor, intru care scriia că au dat mătușii ei Negrușii ce iaste strămoașa lui Toader Condicar și lui Alexandru Botezatu satul Ghidișeni și Folăeștii ce să hotărâscu cu Podolenii și cu Moșoșeștii, în potriva părților din Ialoveni și din Pulbereni ot Lăpușna, ce au luat de la dânsa.

Obs. Cel ce a scris opisul (după 1780) leagă pe Negrușa, fata Lucăi, de Toader condicar și Alexandru Botezatu.

In Surete XVII, 73, se găsește spița Huibanilor, în care se arată că Negrușa a fost măritată cu Huiban; are de copil pe preutul M. Huiban; fata acestuia, Maria, o ține în căsătorie Iancu Botezatu, tatăl lui Alexandru Botezatu de pe la 1780; iar copilul lui, Toader, e condicarul pomenit aici.

XXII. 7216 Ghenar 20 (1708), regeste. Pentru Scrivuleni.

„Iar feciorii Sandului Kogălniceanul au arătat un zapis din leat 7216 Ghenar 20, scriind cum au vândut acel Tănasă Bosie cu femeia sa Gherghina partea lor de moșie ce au avut tot di pi strămoșul lor Spiridon Scripco Brănișteriu din sat din Scrivuleni di pe apa Lilei drept 15 taleri carjovi Sandului Kogălniceanului“.

Obs. In cartea gospod a lui Matei Ghica Vodă din 7264 Mart 1, se arată că acest zapis e falș : „Și ei au făcut cu meșterșug acel zapis de vânzare și luând atunci șama zapisului, fiind scris cu slova unui Statie diiac, și fiind

lăsate locuri în zăpisi de numele unui ficior și a unei fete a vânzătorului și apoi și numele vânzătorilor sau aflat scrisă cu slova diiacului și pus degetile. Au socotit domnia sa Mihai Vodă împreună cu boerii că tatăl lor, cum nar fi știut numele ficiorilor săi săi pue la zăpisi apoi șacei feciori a lui Enachi și Ion au știut carte și iscăliturile lor nu sau aflat în zăpisi, ci numai numele lor cu slova diiacului ce au scris și zăpisi și degetul pus ; și pentru aceasta au socotit domnia sa Mihai Vodă a fi rău și nedrept zăpisiul“.

XXIII. 7227 Oct. 30 (1718) Iași. Mihai Vodă Racoviță întărește lui Vasile Kogălniceanu ficior Sandului dania făcută de unchii săi Apostol și Irina.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

În Mihai Racoviț Voevodi bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi. datam cartia | domnii meali lui *Vasilie Kogălniceanu*. nepotul lui *Apostol Kogălnicianul* | să fie volnic. cu cartea domnii meali, ași țâne și a stăpâni a sa dreaptă ocină | și moșie o livade *co* pomeți cari livade iaste *pe valea Arsurii*, la țânutul | Fălciului cari pomeți iau dat danie unchiusău Apostul Kogălnicianul nepotului său lui *Vasilie Kogălnicianul ficior Sandului Kogălnicianu* ciau fostu frate Apostolului Kogălnicianul, ce sintu acei pomeniți pe un loc de prisac a moșului Apostului Ion Kogălnicianul pe cum arată diata Apostolului sin Ion Kogălnicianului carii au făcut la mâna nepotusău lui *Vasilie Kogălnicianu*. deci să aibă aș stăpâni aciașt loc cu pomeți cu tot. Așijderea să fie volnic a mai stăpâni și a țânea, și partea de moșie din Ghidișiani și altă parte de moșie din Scrivuleani, iar ce sântu la țânutul Fălciului și alte părți de loc și de moșii pe unde sar afla părțile de moșie a unchiusău Apostolului. și a *Irinei sora Apostolului*, căci ei amândoi frații, fiindu oameni sterpi și neavându feciori până au trăitu ei sau închinat cu tot ciau avut nepotului lor lui *Vasilie Kogălnicianul* iar alte rudenie sau nepoți să naibă trkabă precum scrie diata Apostolului și a surorisă Irina, și să fie volnic ca să ia de a dzece din câmpu cu fânațe, din pâne din pomeți, din grădini cu legumi, din grădini cu tiutiun, din in, din cânipă, din prisăci, cu stupi, după obicei. și din tot locul cu tot venitul. cât sar aleage pe aceale părți, iar de ar mai avea cineva a mai răspunde ceva

săș ia direse ce ar fi avându să vie de faț și nimi să nu cu-
teaze împotriva cărții domniei meale.

ТОИ ПИШЕМ (aceasta scriem).

u Ias (în Iași) lt 7227 Oct. 30.

tretago. gspdstva (a treia domnie)

vel logofăt ucil (a învățat)

l. p. domnești în tuș roș.

XXIV. 7231 (1723) Iulie 1 (regeste). M. Vodă Racoviță întărește lui Vasile Kogălniceanu mai multe seliște în Șutești (Bălăniaș), Valea Rangu-
lui, în Veisăști și Colunești.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

„Intăi o copie de pe un ispisocu din anul 7231 Iulie 1, di
la d. Mihai Racoviță Vvd, adiverită fiind copiia de dmlui stolnic
Ioan Cheșco, arătând la acel ispisoc pe Vasile ficiorul Sandului
Kogălniceanu și pe unchiul său Vasăli ficior lui Gavril Rangu
și arată la acest ispisoc că afară de moșia Șuteștii ce să cheamă
acmu Bălăniaș, și afară de o bucată de locu numită Valea
Rangului, parte despre răsărit, au mai arătat atunce un zapis
cum că săliște Veisăștii le este împărțită; parte de sus a ficio-
rilor Mariei, parte din mijloc a căpitanului Istrati și parte din
gios a lui Rangu, mai arătând atunci și o carte de la Duca
bătrânul din anul 7177 dată de stăpânire lui Rangu, ca să ții
moșia ci are la sat la Veisăști, și la Valea Rangu și la Bă-
lăniaș. și la Colunești, despre Prut și să mai cuprinde și un
loc de prisacă în hotarul Năureștilor unde să chiamă la Băca.“

Obs. După raportul vornicului de poartă D. Juvertian din 1817 Iunie.

XXV. 7231 Iulie 9 (1723), regeste. Mihai Vodă reînnoește titlurile de
stăpânire lui Vasile Kogălniceanu și lui V. Gr. Rango.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu, București).

Copie încredințată de presustvie giudecătoriaască de pe un
ispisoc de la Mihai Racoviță Vodă, dat lui Vasile Kogălnicea-
nul, și lui Vasile fecior lui Gagril Rango, doveditorii că ispi-
soacele ce au avut dmlui pentru Colonești, Valea lui Rango,

Veiseștii și Bălăneștii și pre un loc de prisăci... sânt pierdute, și le întărește lor, ca să le stăpâniască în veci. Iar cel adevărat este la casa răpăusatului stolnic Cheșcul și această copie sau scos de pe altă copie ce sau găsit la răzăși iscălită de răpăusatul Keșcul.

Obs. După opisul din 1819 Mai 28 supt No. 5.

Despre aceste urice pierdute scrie și Enache Kogălniceanul biv vel stolnic în 1786 Febr. 5 în perilipsisul întocmit al actelor moșiei Ghidișenii ot Fălciu : „Trei scrisori cu un răvaș de jaloabă către domnie a lui *Vasile Kogălnicianul*, ce scrie pentru *trei urice* că le-ar fi luat unul de la o ru-denie a sa ca să se îndrepteze de vecinătate de hatmanul Dumitrașco Ră-coviță, care ispoaoce le-ar fi luat Mihai Vodă, și *s'au prăpădit* ; după cum arată și slova stolnicului Constandin Kogălniceanul“.

XXVI. 7231 Iuli 10 Iași (1723). Mih. Vodă Racoviță dă carte de stă-pânire lui Andrei Kogălniceanul pe Scrivuleni.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

† ИѠ Mihai Răcoviț. Voevoda bojiu milstiiu gospodaru zemli Moldavscoi. datam carte domniei miale lui *Andreiu fișorul Sandului Kogălniceanului*. să fie volnic cu carte domnii meale. a lua de a dzece. de pe a sa driaptă ocnă și moșie ce are la *Scrivuleni*. la ținutul Fălciului din fânaț, din pâne. din grădini și din tot venitul locului. și pentru alți răzeși ce mai au moșie acolo întracel loc. cu dânsul. să nu le de de a dzăce. căci el au luat întralți. ani de a dzece *iar Andreiu nau luat de cinci ani* tot ei au luat acei moșinași. iar acmu să aibă a lua *Andreiu* iar cui ar păre cu strâmbul să vie de faț la divan și nime să nu ste în potriva cărții domiei mele.

It 7231. Iuli 10.

I. p. mici

XXVII. 7232 April 22 (1724). regeste. Pentru Scrivuleni.

„și având giudecată Enachie și Ion feciorii lui Tănasă Bosie la domnia sa Mihai Vodă Racoviță la veleat 7232 April 22, (pentru Scrivuleni).

Din Cartea gospod a lui Matei Ghica Vodă din 7264 Mai 1.

XXVIII. 7233 Mart 12 (1725) Iași. Mihai Vodă Racoviță dă carte de stăpânit lui D. Coca și Stamatî în satul Brăteni.

† Io Mihai Răcoviț Voevoda. bojiu milostiuu gospodaru zemli Moldavscoi, datam carte domniei mele lui *Dumitrașco Coca și lui Stamate nepctusău ficior lui Ion*, ca s fie volnici cu carte domniei mele a lua de a dzecea de pe o moșie a lor ce au la ținutul Fălciului în sat în *Brăteni*. den stupi den fânaț den țarină ori de cine sar lucra pe moșia lor, măcar boeri sau călugări, sau țărani sau alt cine, sar lucra pe ace moșie, să aibă a le lua de a dzece pe obicei, iar cine va ave ceva a răspunde, să fie de față la divanul domniei mele și săș arâte dereseli și nime să nu cueză a s pune împotrivă peste carte domniei mele.

u Ias (în Iași) lt (anul) 7233 Mart 12.

l. p. mici tuș roș.

XXIX. 7239 Mart 30 (1731) Iași. regeste. Carte de judecată pentru podul peste Prut la Pagul și Movila Răbăiei.

Grigore Ghica Vodă judecă păra pornită de T. Jora post. și Neculai Jora căpitan contra lui *Vasile Kogălniceanu porușnic cu alți frați ai lui feciorii Sandului Kogălniceanului* pentru podul pe dubase ce este în Prut la Movila Răbăii — moșia Jorăștilor — *nu la Pagul — moșia Kogălnicenilor* — căci de la Duca Vodă bătrânul — adică de pe la 1670 — s'a fost mutat drumul cel mare de pe la Pagal, pe la Răbăia, unde s'a făcut și podul. Se mai află că la Pagul — dincolo de Prut, *Kogălnicienii aveau numai un mal*, iar la Răbăia, Jorăștii aveau amândouă malurile. Mai socotind apoi și faptul că Prutul ca apă mare este apă domnească, divanul dă rămas pe Vasile Kogălniceanu și pe frații săi și rămâne ca podul să rămăe la Răbăia, iar pe celelalt să-l strice, *căci multe poduri păgubesc vama gospod.*

Obs. Vezi textul în Surete XVII, 20.

XXX. 7240 Noembre 3 (1741) regeste. Părțile Kogălnicenilor în Mălăești și Popești la Prut.

Gavril Pilat vornic de poartă și Toader diac aleg 4 moși la Prut: Tudorcenii, Negoeștii, Mălăeștii și Popeștii. Tuspatru

mergeau alături una cu alta și treceau și Prutul, iar lărgimea lor era peste 6 kilometri.

În 2 din aceste moșii Kogălnicenii — adică *feciorii Sandului Kogălniceanu*, stăpâneau 7 funii și jumătate — a 20 pași funia, și pasul de 6 palme; fac 75 stânjeni = 167 metri.

Hotarnicii judecă astfel: dacă Joreștii vor dovedi că cei 75 stânjeni (5 $\frac{1}{2}$ funie) sânt de Mălăeștii lor, să-i ia toți, iar de vor dovedi Kogălnicenii că cei 75 stânjeni sunt de Popești — moșia lor — să-i ia toți.

(Surete XVII. 22).

XXXI. 7240 Noembrie 12 (1731), regeste. Cenușă și cărbuni supt piatră de hotar.

„Deci am strânsu oameni buni răzeși de prin pregiur pi Constantin Kogălniceanu și pe Andrei Kogălniceanu și pe Postolachi boieriul răzeși din Tudorcenii și Lefter ispravnicul podului, Toader vameșul și Andrei podar și alții și neam dus acolo unde dat samă că au fost hotarul (între Merești și Răbâia) șam săpat în locul hotarului șam găsit cărbuni de față semnele hotarului și cenușă“.

(Cf. Surete XVII 108).

XXXII. Fără dată circa 7240 (1732). V. Kogălniceanu are case lângă mănăstirea Barnovschi, Iași.

Grigore Ghica Vodă pitarul Vasile Kogălniceanu, ficiorul Sandului Kogălniceanu își avea case pe lângă Barnovschi, pe unde avea case și boiarul Enachi, pe care Moscalii când cu Minih generalul „și casele agăi Enachi ce erau în Iași, făptură de Țarigrad, lângă Barnovschie le-am făcut asemenea cu pământul“. Și scrie Cronicarul Enachi Kogălniceanu: „iară pe Sara-Mahomet pașa l'am pus în casele lui Vasile Kogălnicianul pitar de lângă Barnovschi“.

(Let. III° 201).

XXXIII. 7247 Aug. 10 (1739). Cartea Caimacanilor de stăpânire dată lui Vas. Kogălniceanu căpitan, în Scrivuleni și Dințeni.

† Sandul Sturze vel logofăt, Iordachi Cantacuzăn biv vel logofăt, Iordachi Cantacuzăn biv vel spatar, Aristarho biv vel stolnic, caimacani, datam carte noastră boieriului măriei sale lui

Vodă, *Vasile Kogălniceanu biv vel căpitan*, șâ pre cine ar trimite să fie volnic cu carte noastră a merge la sat la *Scrivuleni* ce sânt la ținutul Fălciului, șâ să aibă a lua de a dzeace de pe acea moșie ce dzise că avea să e din țarini. din fănaț din grădini cu legumi, din prisăci cu stupi. din tot locul cu tot venitul pre obicei, *după cum au stăpânit șâ părinții lui*. Așijdere să aibă a lua dea dzecea șâ din *Dințeni*, parte lui Toader Miclan, ce are săși e tot venitul șâ nimeni să nu ste împotriva scrisori noastre. Iar care ar ave ceva a răspunde să vie de față la divan cu scrisoarea cear avea.

It 7247 Avgust 10.

Sturze vel logofăt. Iordachi Cantacuzino spătar,
Aristarh stolnic

(Apud N. Iorga, Studii și documente XXI, 255).

Obs. In izvodul de împărțală din 7233 Dec. 27 (1724) se arată că în *Dințeni* era proprietară *Tofana*, fata lui *Gavril Luca*. (Surete XVII 20).
Tofana venia rudă cu *Vasile Kogălniceanu* prin *Rângulești*.

XXXIV. 7253 (1744) Oct. 10 (regeste). Țidularul *Bălănesii* pentru părțile *Rânguleștilor*.

„al doile o mărturie hotarnică din anul 7253 Octov. 10 de la pitar *Vasăle Buhăescul* în care să cuprinde în ce chip au hotărât moșia *Bălăntasa* împărținduo pe 7 bătrâni:

Un bătrân *Toader Rangu*.

Al 2-a bătrân *Marcu Rangu*.

Al 3-a bătrân *Fărămăia*.

Al 4-a bătrân *Grozavu Gulii*.

Al 5-a bătrân *Săranda*.

Al 6-a bătrân *Pantea Tămbui*.

Și al 7-a bătrân *Ioan Veisa*.

Și fiește care niam să margă la bătrânul său după scrisorile ce liau dat cu lămurirea cine din ce bătrân să trage arătând pentru *Marcu Rangu* bătrân că au avut cinci feciori anume: *Tiron*, al doile *Sava*, al 3-a *Sofiuca*, al 4-a *Avrămia* și al 5-a *Gafiia*, arătând și sămințiile dintracești feciori tot anume din care feciori a lui *Marcu Rangu* au dat *Mărășanii*, ce să trag ei cu sămințaniile lor, după cum pentru aceasta sau dove-

dit din *spițele de neam de la anul 1808* ce sau văzut la mâ-nule răzășilor, date de dmlui pahr. Ioan Tăutul, ce au fostu atunce rânduit din porunca divanului la acește moșii.

(După raportul vornicului de poartă D. Jăverdian din 1817 Iunie 1. vezi mai jos supt an).

Obs. In ispisocul din 7231 Iulie 1 (1723) se scrie că *moșia Șuteștii, ce să chiamă acmu Bălăniasa* era a lui V. Kogălniceanu și a lui Vasile Ranga, *unchiul său de pe mamă.*

Aici arată că moșia Bălăneasa umbla pe 7 bătrâni, urmași din Vasile sin Gavril Rango.

XXXV. 7253 Oct. 28 (1744) *regește.* Dania lui Costandin vornic de Huși în Tălăești cătră C. Kogălnicianul.
(Apud Surete ms. VII. 10).

„... Osăbit au mai arătat *medelniceriu* Enachi Kogălniceanu o scrisoare de danie din leat 7253 Oct. 28 de la Costandin vornic ot Huși, scrisă de Andrei Kogălniceanu arătând acel Costandin vornic cum că ar fi fost nepot de văr primar unuia Sandul Kogălniceanu și de bună voia lui am dat danie lui Costandin Kogălniceanu fratele dumisale med. Enachi Kogălniceanu jumătate de bătrân din vatra satului Tălăeștii și cu altă parte de moșie de pe valea Călmățuiului de supt movila Geamănă de la izvoare ; care scrisoare de danie este fără nici o încredințare ; întâiu că movila Geamănă sau aflat de moșia Codreștii, după dovada hotarului ce sau găsit din gios de movila Geamănă despre apus, care hotar desparte Codreștii de Tălăești ; al doile că în scrisoare ce de danie este numai acel Costandin vornic de Huși și Andrei Kogălniceanu, ce arată că au scris zapisul cu zisa vărului său lui Costandin, numai de neamul lor, dar alți marturi boeri sau oameni bătrâni ca să le fie știință nu sânt iscăliți, nici are vreo întăritură domnească ; și am socotit acea scrisoare a nu fi bună de nimene încredințată ; cât și de ar fi fost scrisoarea bună neavând știință în câți bătrâni împlă moșia Tălăeștii nu pot să ia parte pe giumătate de bătrân“...

Din mărturia hotarnică a lui Ioan Gordul vornic de poartă din 1781 Iuli 4.

Iată care e măsura Tălăeștilor în odgoane de 45 stânjeni a 8 palme domnești :

Codrești	540	33 odg.	68 odgoane	= 2475 st.	55 odgoane	= 2175 st.	3060 st.	60 odg.	= 2717 st.	917	Codrești
540	630	630	945 st.	315 st.	495 st.	1170					

Vrăbieni Călmățui seliștea Rădiul Oanei
 med, Enachi Kogălniceanul.

Transformând măsurile vechi în cele de astăzi reiese că Tălăeștii aveau în 1781 nu mai puțin de 3750 Ha.

XXXVI. 7254 (1746) Iunie 22 Iași. Ion N. Vodă Mavrocordat dă carte lui Vas. Kogălniceanu să fie jumătate de sat Ghidișani, iar cealaltă jumătate s'o dea lui Ștef. Iamandi 2 pah. ce o are de pe Luculești.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

† H^o Ioan Nicolae Vodă. bojiu milostiu gospodar zemli Moldavscoi. datam carte domnii miale. boiarului nostru lui *Vasilie Kogălniceanul* i . . . și altor frați ai săi, *Kogălnicenești*. să fie volnici cu carte domnii miale. a ținia și a stăpâni giu-mătati de sat de *Ghidișani* ce sînt la ținutul Fălciului, ce dize-seră că li să *trage de la părinți. și moșii* lor iară giu-mătate de sat de Ghidișani deaderă sam. cau fostu a Luculeștilor și Luculeăștii au datu nepoților lor *lui Ștef. Iamandi vtori pah.* și acmu ne jălură Kogălniceneăștii că Ștefan Iamandi, liar fi în-presurând cu stăpânire și parte lor aastă giu-mătate de sat, pentru care lau chemat și *cu soroc gspd.* să vie la giudecată. și Ștefan Iamandi nau înțales să vie. *pricinuind că sânt scrisorili în țara Turcască* însă întâmplânduse de faț și Adam Luca sul-gerul dmnealui așa au dat samă că tot satul Ghidișenii au fostu a dumilorsale. după cum vor răspunde scrisorile ce sântu la mâna lui Ștefan Iamandi, numai de vreme că Kogălniceneăștii, dzic că giu-mătate de sat este a lor. și Ștefan Iamandi nau cău-tat să vie de față la sorocu. cu scrisorile ce va fi avându pe Ghidișeni. pentru aceia dară li sau dat Kogălniceneștilor carte

domnii meali, să aibă ei a stăpâni aca giământate de sat ce dzic căi parte lor. și nime să nu ste împotriva cârții domnii, iară lui Ștefan Iamandi dei va păre cu strâmbul iș va aduce scrisorile.

u Ias vlte 7254 Iune 22

vel logofăt

pecete mare domnească în tuș roș cu exerga :

Io Ioan Nicolae Voevoda cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldovei.

Cap de bou — coroană, stea, soare, lună, sabie, buzdugan.

Obs. Cine era Ștefan Iamandi 2 pah. ? După spița Iamandiască (Ispisoace și Zapise V. 2, XXVII) reiese că Ștefan Iamandi era fiul lui Iordache Iamandi, postelnicul ; și că a avut alți 3 frați : Panaite, Ioniță și Cristea pah. ; și că el și cu frate-său Panaite stăpânieau pe din două Epurenii de la Fălciu. Acest Ștefan moare holtei în 1767. El venia nepot Luculeștilor, probabil după mamă, care a trebuit să fie una din cele 2 surori ale lui Adam Luca, *Tofana sau Anușca.*

XXXVII. 7255 Noem. 9 (1746) Iași. Andrei Kogălniceanul vinde partea sa din Dințeni, nepotului său C. V. Kogălniceanu, a noua parte din moșie cu 20 lei.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

† Adecă eu *Andrieu Kogălnicianul, fițorul Sandului Kogălnicianul*, mărturisăscu cu acestu adevărat zapis al meu că ajungândumă nevoia datoriei neputândo a o mai urni, mam socotit și miam vândut a me driaptă ocină și moșie, din sat, *din Dințeni*, ce sintu la ținutul Fălciului *pe valea Lilei dintrun bătrân a treia parte care face din tot satul a noa parti*, cari moșie iaste cumpăratură *părintelui meu Sandului Kogălnicianul* de la Toader Miclan. Așijdere, am vândut, și un vad de moară ci iaste în hotarul Dințenilor *pe valea Lilei*, carele iaste dat danie *părintelui meu*, iarăși de la Toader Miclan, aciastă parte de ocină și cu acest vad de moară, liam vândut, *nepotului meu de frate, dms. lui Costantin Kogălnicianul ot vist. ficiorul dms. lui Vasilie Kogălnicianul, biv. vel căpitan.* drept 20 lei bani gata, și vânzare ačasta sau făcut cu știre și cu voia fraților *mei badei căpitan și a surorii noastre Anușcăi*, și dum-

lor șor opri, din alte părți, de pe aiurea, de unde mi sa veni, deci săi fie dms. nepotului *Costantin și Saftii giupănesii* dms. și cuconilor dreaptă ocină și moșie, să o stăpânească cu tot vinitul în veci, și pentru credința am iscălit împreună cu cine sau mai tâmplat.

u las lt 7255 Noem. 9.

Andreiu Kogălnicianul.

Toader Carp. biv vtori jitnicer, am scris cu zisa lui Andrei Kogălnicianul.

In dos :

Pentru partea me cât mi s vinia, din sat, din Dințeani, mam invoit cu fratemeu Andreiu și făcându schimbătură, iam dat lui după cum arată și n zapisul acesta și meu dat el miia parte lui din Scrivuleni și el să naibă treabă în Scrivuleni.

Vasile Kogălnicianul

lt 7255.

XXXVIII. 7255 Noemb. (1746) Iași. Ion N. Vodă Mavrocordat dă carte lui C. Kogălniceanu de visterie să țină părțile lui Ion și Timofți și Mitrofan Rață din Dințeni 52 stânjeni pentru plata a 25 lei.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

† ИѠ Ioan Nicolae Vodă bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi. datam carte domnii meale, lui *Constantin Kogălnișanul de visterie*. să fie volnec cu carte domnii meale. a opri și a stăpâni toată parte de moșie a lui Ion Rață. și a lui Mitrofan Rață, și a lui Timofteiu Rață ce vor ave în *satul Dințeani*, ce sîntu la ținutul Fălciului care moșie li să trage lor di pe *moșul lor Toader Miclan*, pentru căci sau fostu sculat ei, șau fostu vândut gîmătate de bătrîn din sat din Boroseaști de la ținutul Iașilor. lui *Constantin Kogălnișanul*. partea lor di pe *Miclan*. și sau aflat că nau avut gîmătate de bătrîn, *ce numai a șeasa parte, dintrun bătrîn adecă 52 stânjini*. Așjidere au mai vândut Timofte Rață. gîmătate de bătrîn iară din Boroseaști. parte Măriuții fata Sinicăi, nepoata Gheonii, care au arătat că iar fi dato lui danie, dară pe urmă viind aice și Măriuța fata Sinicăi, împreună cu alt răzăș anume Apostol Corțul. au jăluit domnii meale, că parte ei, nau fostu gîmătate de

bătrân, ăau fostu mai puțin. din care moșie au fostu vândut ia 26 stânjini mai înainte vreme, lui Apostol Corciul iară câtă moșie iau fostu rămas, nevândută au dato în sama lui Timofte Rață să să hrăniască pe dânsa. fiindui niam. și Timofte sau sculat fără știrea ei, ășau vândut aăa moșie lui Constantin Kogălnicianul și cia driaptă a ei. și cia ăo vânduse Măriuța mai înainte lui Apostol Corciul. Deci stând acmu cu toții față. înainte dumsale cinstit și credinăos boiarul nostru Andrei Rosăt vel logfăt de liau luat sama. sau dovedit precum că Măriuța fata Sinicăi nu iau fostu lui Timofte dată danie aăa moșie parte ei. fără cât iau fost. lăsatu ca să să hrăniască. iară el ca un viclian sau sculat diau vânduto fără cale. și aflănduse că Timofte Rață sau purtat fără cale ășau vândut lucru strein, moșie sau dat în stăpânire a cui au fostu. dară pe Ion Rață și pe Mitrofan Rață și pe Timofte Rață sau datu platnici să întoarcă lui Constantin Kogălnicianul acei 25 lei ce liau dat pe moșie. deci neavându cu ce să plini banii de la dânsii. acmu sau dat lui Constantin Kogălnicianul, volnicie cu aăastă carte ca să aibă a popri și a stăpâni parte lor ce li sa alege din sat, din Dințeni. de la ținutul Fălciului care parte le este di pre moșul lui Miclan. și li sau pus și soroc până în șasă luni. săi de banii. la dzi cu dobândă la câtă să va face. iară nedându banii la sorocul ce arată mai sus, să propriască. parte lor din Dințeni. și socotindu acei 25 lei ce liau dat. cu dobânda lor cât sar face. de a face parte lor mai mult de cât acei bani să le întoarcă Kogălnicianul ce va socoti că trece și să rămăe parte lor la stăpânire lui. iară de nu va face parte lor acei bani. să să împliniască Kogălnicianului de la dânsii și nime să nu ste împotrivă cărții domnii meli.

vel log. u Iaș It 7255 Noem. 12.

Pecete mare în tuș roș: † ІѠ ІѠАН НИКОЛАЕ ВЪДА КЪ МИЛА
ЛШН ДѢМНЕЗЕШ ДМНЬ ЦЪРЪИ МОЛДОВЕН; cap de bou.

XXXIX. 7255 Mai 28 (1747) regeste. Izvod de moșiile lui Vasile Kogălnicianul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

O copie încredințată la anul 1791, Ghenar 31 de sulgeriul Ioan Tăutul ce este acum ban, și de marele logofăt de atunce, de pe un izvod ce sau făcut la anul 7255 de strămoșul meu

Vasile Kogălnicianul biv vel căpitan, de toate moșiile Kogălnicenești baștină ce am, în care sânt arătate și moșiile ce le stăpânește casa stolnicului Cheșcul, câte atunci *au fost baștină parte Kogălnicenească* în fiește care moșie.

Acest izvod sau găsit în hârtiile tătânimieu, iar cel adevărat este la logofătul Ioan Enăchiuță, și nu știe cum au intrat în mâna lui, căci eu atunce lam văzut la dânsul, care izvodu sau văzut și de însuși giudecătorul, dumniealui Vasăli Cațichi, și pentru aciasta mă rog giudecătoriei să să cei de logofătul Enăchiuță, căci este și dumnealui aice spre a se vide și de cătră giudecătorie, și spre a mi să da mie ca unui adevărat Kogălnician.

Obs. Din opisul din 1819 Mai 28 supt No. 1, a lui Ilie Kogălniceanul. Despre acest izvod iată ce scrie Enachi Kogălniceanul stolnic în 1786 Februarie 5: „un izvod de moșii părintești iscălit de Vasile Cogălnicianul părintele dumisale stolnicului Enachi Kogălniceanul, în care arată o giumătate de sat Ghidișeni, partea de gios, la leat 7355. Mai 24, cari sânt 39 de ani.”

XL. 7255 August 7 (1747) Iași. Mărturia a 3 răzeși că Kogălnicienii stăpânesc în jumătatea din gios a Ghidișenilor, iar Luculeștii în jumătatea din sus.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adecă noi preotul Istratie, din Păhnești din fundul Nărnovii, și eu preotul Ion de la Gugești, și eu Ion Idrițianul mazil di pe Crasna ot Fălciu, făcutam aciastă mărturie a noastră, la mâna dumisale lui *Vasile Kogălniceanul căpitan*, precum știm noi cu sufletele noastre, șam auzitu și din părinți, și așa am apucatu *cau stăpânit Kogălnicienii, o parte de moșii din Ghidișeni di la ținutul Fălciului cu giumătate de satu în parte din gosu*, și Luculeștii încă stăpânie parte de sus, și noi am aratu acolo' și când aramu pe parte din gios dzăciue Kogălnicienii și pe noi și pe alții, cene ara pe parte din gos, iară cându aram pe parte din sus, ne dzăciue oaminiu Luculeștilor și *ave Cogălnicienii și casa și pivniță și livezi pe parte din gios* și nici o pricină întri dănșii nu era, nici am audzitu, ce noi așa știm *cau stăpânit din bătrâni moșii și părinții lor*, iar altă pricină nam auzitu și după cum știm șam mărturisu cu sufletele noastre

și înainte dumsale vel logofăt, așa mărturisim și înainte di-
vanului Mării sale lui Vodă și pentru credința niam și iscălit.

u Ias It 7255 Avg. 7.

Popa Istrati iscal. și martur.

Popa Ion de la Gugești martur.

Ion Edricianul mazil mărturisăscu.

Zaharia căpitan mam tâmplat.

(Obs. Doc. e scris de Simion Cheșcu uricarul, a căruia slovă e
prea cunoscută : mare și citeață.

XLI. 7261 Mart 15 Iași (1753). C. Kogălniceanu logofăt de visterie
cumpără cu 50 lei bătrânul Coca din Brăteni de la D. Coca și ai lui.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu București).

† Adecă eu Dumitrașco fișor lui Ion Cocăi. și cu varăme
Merla. fata lui Dumitrașco Cocăi. și cu fiii ei Zamfir. și cu fii-
căsa Safta, făcutam acestu adevăratu. zapis. al nostru. la mâna
dumsale. ăpănului *Constandin Kogălnișanu logofătul ot visterie.*
precum să să știe. că noi de nime siliți nici asupriți. ce de a
noastră bună voe. am vândut. dumsale, din patru bătrâni ce
îmblă satul *Brătenii*. de la ținutul Fălciului. iam vândutu un
bătrân al nostru. ce avem. di pe moșul nostru Ion Coca. acesta
bătrân al nostru cu parte din câmpu. și din pădure. și din să-
liște, și din vadu de moară, și din locu de prisăci. și din tot
vinitul am vândut dumsale *logofătului Constantin Kogălnișanu*
dreptu 50 de lei bani gata și niau făcut dmlui plata deplinu în
mânule noastre, deci săi fie dumsale și giupănesei dumsale, și
cuconilor și nepoților și strănepoților. dumsale driaptă moșie și
cumpărătură în veci și nime alții să naibă triabă și în tocimala
noastră la vândzare sau întâmplat boeri și oameni din curte
și răzeși cari sau iscălit mai șos. și cari nau știut carte șau
pus degitili. și noi încă pentru mai întemeiată credința am
pus degeteli ca să fie de bună credință.

u Ias It 7261 Mart 15.

Eu Dumitrașco fișor fui Ion Cocăi am vândut ×

Eu Merla fata Dumitrașco Cocăi și fiul meu

Zamfir și fiicăme Safta am vândutu șam pus degetili XXX

Gavril Pilat vornic glotnii martur.

Stefan Popăscul vornic glotnii martur.

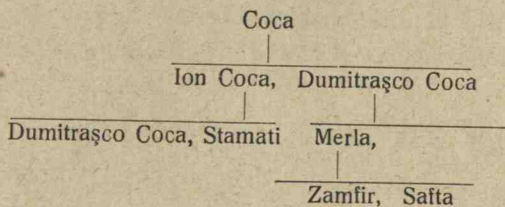
și eu Zaharia căpitan martur.

și eu Simion Cheșco uricar am scris cu dzisa lor și sântu martur.

Neculai vornic glotnii martur (pecete).

Obs. Acesta este al treilea act, care vorbește de Brăteni. În 1559 erau Brăteni, pe apa Lilivei, pe care urmașii *fraților* Pavăl și Spiridon Scripcu îl schimbă cu Crușovățul de la Nistru. Nu mai avem acte despre Brăteni, până la 1725 Martie, când M. Vodă Racoviță dă carte de stăpânit lui D. Coca și lui Stamate Coca, fecior lui Ion Coca.

În zăpisiul nostru se întregesc știrile despre Coculești:

Satul Brătenii umbla pe 4 bătrâni, din care unul era a lui *Ion Coco*, care se vinde întreg lui C. Kogălniceanu de visterie cu 50 lei.

XLII. 7261 Mart 17 (1753) Iași. C. Kogălniceanu de visterie cumpără cu 15 lei un loc de prisacă la Brăteni de la Merla Coca.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adecă eu Merla, fata lui Dumitrașco Cocăi și cu fiiul meu Zamfiru, și fiicămea Safta, făcutam acestu adevăratu zăpisi al nostru, la mâna dumisale *giupănului Costandin Kogălnicianul logofățul ot visterie*, precum să știe, că noi, de nime siliți nici asupriți ce de a noastră bună voe iam vândutu dumisale un locu de prisacă și cu vie și cu pomātu și cu locu cu totu cătu ține îngrăditura ei, care locu cu vie, cu pomātu iaste la satu la Brăteni în ținutul Fălciului, acestu locu de prisacă cu vie și cu pomātu, câtă iaste îngrădită lam vândutu dumisale *giupănului Costandin ot visterie dreptu 15 lei bani gata...* și miau

făcutu dumniului plată deplin în mănule noastre toți acești bani de mai sus scriși, deci săi fie dumisale și giupănesii dumisale și conilor și nepoatelor și strănepoatelor dumisale în veci și ni-me alții să naibă triabă, care moșie și noi ne iaste de baștină, de la părinți și la vânzare sau întâmplat oameni buni și răzeși carii mai gios sau iscălit și carii nau știut carte șau pus degetili ca să fie de bună credința.

u las lt 7261, Martie 17.

— Eu Merla fată lui Dumitrașco Cocăi am vândutu împreună cu fiul meu Zamfir, și cu fiica me Safta și am pus degetele × × ×

— Eu Dumitrașco Popa răzeș martur.

— Gavril Pilat vornic glotni martur.

— Ștefan Popăscul vornic glotni martur.

— Și eu Zaharia căpitan martur.

— Și eu Simion Cheșco uricar am scris, cu zisa lor și sintu martur.

— Neculai Tiron vornic glotnii martur.

I. peceții lui Neculai Tiron vornic.

Obs. Este și o copie din 1815 Mart 35 „sau posleduit și este întocmai, 1835 Mart 31“.

Lazor pah.

XLIII. 7262 Oct. 24 (1753) Iași. Cartea lui Matei Ghica Vodă către Episcopul de Huși să cerceteze și să alunge de pe moșia Scrivuleni pe Nechita Gațul din Ghermănești, moșia fiind veche a lui C. Kogălniceanu de visterie.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Noi Matei Ghica Voevoda, bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscui; scriem domnia mea la cinstit părintele și rugătoriu nostru svinție sa chir Inochentie Episcopul Hușilor, i la credincios boeriu domniei mele dmlui Ilie Costachi biv vel stolnic ispravnic de ținutul Fălciului sănătate. Facem știre că domniile mele au jeluit *Constantin Kogălnicean ot visterie* dzicând că are o moșie acolo la ținutul Fălciului anume *Scrivuleanii, care moșie este de baștină strămoșască a Kogălnicenilor, unde au trăit*

moșii și strămoșii lui, până ce au murit acolo, și stau și până acmu temelile caselor moșilor lui și locul bisăricii și alte seamne ale baștinii lor, carele să văzu până în dzua de astăzi, pre care are și scrisori Constantin Kogălniceanul, ispoace domnești și cât au trăit strămoșii și moșii lui, fiindule șidere lor acolo la acel loc, au stăpănit acea moșie ca o dreaptă ocină a lor și încă și Vasile Kogălniceanul tatul lui Constantin, câțiva ani după moartea tătânisău a Sandului Kogălniceanul având patrie pârînțească acolo au stăpănit, făcând țarină și fânaț și dijmuind, după obiceiul moșilor. Iară de la o vreme încoace fiind ședere tătânisău lui Vasile Kogălniceanu aice la Iașl și fiind peste mână, nau mai putut ținea locul acela și sau tras cu ce au avut acolo, la alte moșii ale sale, mai încoace mai aproape de oraș și de casa lui. Și rămăind moșie acee pustie, să hrănia pe dânsa împregiurașii de pe acolo, iar numele stăpânirii tot a Kogălniceanului să pomenia. Acmu de la o vreme sar fi sculat un om anume *Nechita Gațul den Ghermănești* și să face stăpân pe acea moșie și o stăpânește de câțiva ani. Și mergând Constantin Kogălniceanul în trecute zile acolo cu altă treabă a lui, și înștiințândușă de la împregiurașii de acolo că ar fi stăpânind acel *Nichita* moșia părinților lui, zisă că lar fi chemat și lar fi întreat cu ce stăpânește el moșia aceia, are nescareva scrisori pe acea moșie, au cumpăratură de la cineva să arate. El iar fi răspuns că are niște scrisori, numai nu sântu îndămână ca să le arâte ce mai cu vreme le va căuta și le va arăta, și de atunci de cându au zis că va căuta scrisorile, au trecut doao luni și giumătate și nici scrisorile au mai căutat, nici el sau mai arătat. Pentru care Svinția ta și dmta stolnice *Ilie*, viinduvă carte domnii meale să chemați pe acel *Nechita* față și să strângeți și oameni bătrâni împregiurași de pe acolo și să luați sama cu amăruntul și cu bună dreptatia, și întâi să dați strânsoare acelui *Nechita* ca să arâte cu ce pricină stăpânește el ace moșie, a Kogălnicenilor, de vreme că Kogălnicenii au stăpânire veche și au și scrisori pe ace moșie. Al doile să cercați și să întrebați și de oameni bătrâni, împregiurași de acolo pundu-le svinție ta blăstăm ca să mărturisască adivărul după cum știu ei pricina și stăpânire acei moșii, și așa cercând cu amăruntul după cum veți afla adevărul, să faceți mărturie incre-

dintată și iscălită de dmvstră, ca la ce parte sar cădea acea mărturie să să întărească și cu ispisocul domnii mele. Acesta scriem.

It 7262 Octomvre 24 zile

vel logft

Pecete mare domnească în roș.

(cf. N. Iorga Studii și doc. XXI 255).

XLIV. 7264 Mai 10 (1756) Iași. Matei Ghica Vodă întărește cartea de judecată a lui Radu Racoviță vel log. în pâra dintre frații Const. și Nec. Kogălnicean și Nichita vornicul pentru Scrivuleni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București, copie).

În Matei Ghica Voevoda, bojiu milostiuu gospodaru zemli Moldavscovi. Facem știre cu aciașă carte a domnii mele, că iată au avut giudecată de față din porunca domnii mele, înainte a cinstit și credincios boeriu domniei mele dmlui Radul Racoviță vel logofăt *Costandin Kogălniceanul logofăt ot visterie și fratesău Neculai biv vornicul de Câmpulungu* cu Nechita vornicul de Ghermănești jăluind Domniei mele acest Nechita vornic, zicând că fiind el și cu alți răzăși moșani de baștină di pi moșia păraților în sat în *Scrivuleni ce este pe apa Lilivei* la ținutul Fălciului ; și mai în trecuții ani înstreinândușă părinții lor din țară și rămăind uricul acei moșii Scrivuleni la un Tănasă Bosie răzeși de a lor și stăpânind el moșia, sar fi sculat acel Tănasă Bosie și au zălogit parte lui de moșie, drept cinci lei *la Sandul Kogălniceanul, moșul lui Costandin Kogălniceanul ot visterie și fraților săi și stăpânind el moșia cu uricul satului, și apoi viind și părinții lor din străinătate, și având giudecată Enachie și Ion feciorii lui Tanasă Bosie la domnia sa Mihai Vodă Racoviță la veleat 7232, April 22, cu ficiorii Sandului Kogălniceanul. Iar feciorii Sandului Kogălniceanul au arătat ei un zăpis din leat 7216 Ghenar 20, scriind cum au vânduț acel Tănasă Bosie cu fimeia lui Gherghina parte lor de moșie ce au avut tot di pe strămoșul lor Spridon Scripcu Brănișteriu, din sat din Scrivuleani di pe apa Lilei drept 16 taleri carjovi Sandului Kogălniceanului și zicând atunci acei răzăși cum că ficiorii Sandului*

Kogălniceanul nau ei nici o moșie acolo în Scrivuleni nici de baștină nici de cumpărătură, ce numai cât leau zălogit acel răzeș uricul drept acei cinci lei. Și ei au făcut cu meșterșug acel zapis de vânzare, și luând atunce sama zapisului fiind scris cu slova unui Statie diiac, și fiind lăsate locuri în zapis de numele unui fecior și a unei fete a vânzătorului, și apoi și numele vânzătorilor sau aflat scrisă cu slova diiacului și pus degitile. Au socotit domnia sa Mihai Vodă împreună cu boerii că tatăl lor, cum nar fi știut numele ficiilor săi săi pue la zapis apoi șacei ficiori a lui Enache și Ion au știut carti, și iscăliturile lor nu sau aflat în zapis, ce numai numele lor cu slova diiacului ce au scris și zapis și degetul pus, și pentru aceasta au socotit domniia sa Matei Vodă a fi rău și nedrept zapisul, căci fiind uricul la mâna *Sandului Kogălniceanului*, ar fi făcut meșterșug cu acel Statie diiac, de au făcut zapis minciunos și socotind zapis lau rupt, și au dat rămas pe feciorii *Sandului Kogălniceanului*, să de pace și să le de și uricul moșenilor, și moșenii încă să le de acei 5 lei ceau zis ei că au fost pus zălog uricul, și de atunce și până acmu trecând 30 de ani și nau mai dat acei 5 lei săș scoată uricul. Dar acmu stând ei față înaintea dumisale vel logofăt au arătat *Costandin Kogălniceanul logofăt și fratesău Niculai*, un ispisoc de la răpăosatul Duca Vodă din veleat 7179 Sept. 20, scriind precum au arătat Vasile Kogălniceanul un zapis de la Luchiiian fecior lui Miron Scripcă cu multe mărturii oameni buni anume Frăteiu hotnogul și David de Ghidișeni și Vasile de Brăteni și Ionașco Chihaia de Ghermănești și Ștefan Moșu ottam și Toader de Drăceni și Ion de Șopârleni, mărturisindu cum acel Luchiiian fecior lui Miron Scripcă, de a lui bună voe de nime săliți nici asupriți au vândut a lor dreaptă moșie a cince parte din bătrânul Spiridon Scripcă din sat din Scrivuleani de pe apa Lilei, ot ținut Fălciului drept doi boi de negoț și doi taleri bătuți din vatra satului și din câmpu și din țarină și din fânaț, și din apă și din tot venitul sau vândutu lui *Vasile Kogălniceanului* cum arată ispisocul de întăritură de la *Vasile Vodă*, (*sic!*) care ispisoc au dat ei samă, că nefiind ei față nu lau arătat la divanul ce au avut ei la domniia sa Mihai Vodă, cum nici în carte de giudecată a domniei sale Mihai Vodă, nu să arată. Și pentru aceasta acum așa sau giudecat după cum sau socotit cu dreptate și după lege țării.

Întăiu pentru zăpisul ce sau rumptu cu judecata domniei sale Mihai Vodă ca să de atunci cei 5 lei săi scoată uricul, sau trecut 30 de ani și bani nau mai dat până acmu, de acmu înainte hotărâm și după sfânta pravilă, săși stăpâniască feciorii Kogălniceanului acia parte de moșie a lui Tănăsie Bosăe ce au avut el de la strămoșul lui Spiridon Scripcu Brănișteriu. Dintrăcest bătrân a treia parte, precum scriia zăpisul cu bună pace. și să mai stăpânească ei și această a cincia parte iarăși din bătrânul lui Spiridon Scripcu cumpăratură de la Luchiiian, fecior lui Miron Scripcu după ispisocul de întăritură de la *Vasile Vodă*; (sic?) iar cătă moșie mai rămâne afară, dintr'această cumpăratură. să o stăpânească moșanii cu pace. Însă zicând Constantin Kogălniceanul și fratesău Neculai, cum că au și ei moșii de baștină acolo în Scrivuleni di pi moșia strămoșilor, fiind că le sânt și temeliile casălor moșilor lor acolo, *de sânt și îngropați acolo*, dar pentru baștină acum dovadă nau arătat, dar pe urmă dacă vor dovedi ei că au și moșii de baștină, atunci ce a dovedi parte lor vor stăpâni și baștina ce se află cu dreptate.

Deci după zăpisul de cumpăratură și după ispisocul de întăritură de la Vasile Vodă, ceau arătat *Constantin Kogălniceanul logofăt ot visterie și fratesău Neculai vornic* pe acea a treia parte din bătrânul lui Spiridon Scripcu partea lui Tănăsie Bosie, și pe altă a cincia parte iarăși din bătrânul lui Spiridon Scripcu partea lui Luchiiian fecior lui Miron Scripcu, leam dat și de la domnia mea și leam întărit ca să le fie lor și feciorilor și nepoților și strănepoților lor și de la domnie me dreaptă ocină și moșie și uricul și întăritură cu tot hotarul și cu tot venitul neclătit nerușiit stătător în veci. și altul nime să nu să amestece peste aciașă carte a domniei meli.

u Ias let 7262 Mai 10

Pecete domnească în tuș roș.

Radul Racoviță vel logoff.

„Sau poseduit și este întocma

1835 Mart 31

Loiz paharnic

Gheorghe Dimitriu

Obs. Este și un bilețel :

1826 Mart 20.

„Cu frățască dragoste mă închin dumitale Arhon Bane, Pentru carte de la Matei Ghica Vodă a me ce au rămas la dmta, de la giudecata ce am avut cu razeșii de la Scrivuleni poftescu și mio trimite.

Sânt sluga dumitale.

1826 Mart 20.

Kogălniceanu agă.

In dos :

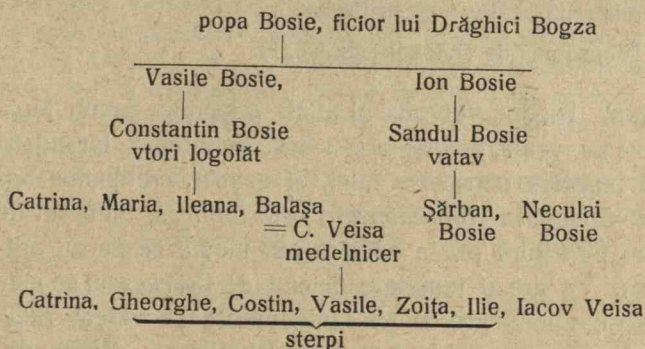
„plecăciune.

Cost. D. Matei a oprito Măria sa, Dmta roagăl să o de că stă în cabinet, iar anaforaoa sau rupt.

Sluga dmtale

Enachi

Obs. Tănăsă Bosie și ficiorii săi Enache Bosie și Ion Bosie, cari trăiau pe la 1756, nu sunt din tulpina Bosieștilor, cari au fost ctitorii Sf. Spiridon din Iași. Iată curgătorii din Bosie, cum ne dă spița aflătoare la Acad. Rom. ms. 3280, fila 71 :

Bosie, razeșul de la Scrivuleni, face parte din ramura Bosiască, de la Fălciu unde avem satul *Valea lui Bosie* pe Crasna, și pe *Nec. Bosie*, deputatul din divanul adhoc ai Moldovei.

Bosie mlr. *bösii*, barfüssig, picioare goale = *cojan*, mlr. *bosonoghii* = blossfüssig; *bosoi* = déchaussé, qui va nu pieds— dar și *diavol*.

— Scriitorul cu vădită ușurință zice că *Vasile Vodă* este cel ce a întărit cumpărăturile lui V. Kogălniceanu de la Luchian; pe când în realitate e Duca Vodă în 1719.

XLV. 7266 Aug. 6 (1758), regeste. Pentru Colunești la Lăpușna.

„... și o mărturie hotarnică de moșia Colunești din anul 7266 Avg. 6, de la Sămion Cheșco uricariul, prin care după cercetarea ce au făcut Andrei Iancu pah. și vornicul Ioan Gor-

dul au măsurat întâi moșia Colunești, pe zarea dealului... și la acest curmeziș au eșit 966 pol stânjeni, din care pe toate zapisele ce a avut *pah. Toader Iamandi* s'au ales 219 pol stânjani; ... și măsurând și al doilea curmeziș ... au eșit 1101 stânjani, din care iarăși s'au ales *pah. T. Iamandi* 219 pol stânjini... iar măsurând și lungul Coluneștilor din valea Cupcii cei zic și Rangul spre apus până în apa Prutului au eșit 2500 stânjani“.

Obs. Am dat acest regist după jurnalul din 1839, în care se arată că *pah. Toader Iamandi* a fost ginerele *pitar Nec. Kogălnicianu*, fost *vornic de Câmpulung și apoi ispravnic de Fălciu*. Partea de zestre a lui *T. Iamandi* în Colunești venia o fășie lată de 219 pol stânjeni și lungă de 2520 stânjeni, sau 276 Ha.

XLVI. 7267 Martie 10 (1759) Iași. Ion Teodor Vodă Calimah întărește lui *C. Kogălniceanu* vel stolnic schimbul ce a făcut cu *Zaharia uricarul* luând *Cerchezenii* pentru *Iușești* (Roman).

(Arhiva Tribunalului de Dorohoi lada No. 8).

† ~~Mo~~ Ioan Teodor voivoda bj mlst. gospodar zemli Moldavscoi, adică au venit înainte noastră și înaintea a lor noștri moldovenești boiari a mari și a mici, al nostru credincios boiar *dumnealui Costantin Kogălniceanu vel stolnic* și au cerut de la domnia me întăritură pre a sa diriaptă moșie ce ne au arătat prin scrisori că are o jumătate de sat de *Cerchezeni* ce este la ocolul Botoșeanilor, care moșie mai înainte de veleat 7227, au fost răzășască a *Paraschivei* și a lui *Dumitrașco Tărsinarul* cu frații lui nepoți lui *Ion Pârvul* strănepoți lui *Ion Careno*, mai pe urmă rămăind la *Ioniță blănarul* din Iași, ficiorul *Paraschivii* și după moartea lui *Ioniță blănar* rămăind la cleronomii fâmeei sale *Zamfirei*, au vânduto lui *Zaroh arman sâh Mardaros* ot Iaș la leat 7243, întru cari zapis sântu iscăliți și *Costandin* cu fratisău *Gheorghie ficiorii* de mai sus numitului *Dumitrașco Tărsinariul*, iară după moartea lui *Zaroh arman* rămăind la stăpânirea femeii sale *Anuții armancă* au dato cu osăbit zapis boiarului nostru *Ștefan Bosie* biv vel jicnicer și după vreamă *Bosie jic.* au schimbatu cu sluga noastră *Zahariia uricarul*, deci *Zahariia uricarul*, din bună voia sa făcând schimbătură cu al nostru de mai sus numit credincios boiarin *Costandin Kogălni-*

ceanul vel stolnic au luat Zaharia schimbu altă parte de moșie din satul Iucșăști ot Roman, cum pre largu arată zapisele celea de schimbătură ce sânt întri dânși întru care zapis fiind iscăliți și alți boiari mari, și însuși al nostru cinstit dohovnicesc părinte Sfinția Sa Kir Iacov Mitropolitul Moldovii și au dat mai sus numitului boiaru al domniei mele a sa giumătate de sat de *Cerchezeni*, care dacă am văzut și domnia mea de bună voe toçmală și schimbătură am crezut și de la domnia me încă am dat și am întărit credincios boiarului domnii mele dumnelui Costandin Kogălniceanu vel stolnic pre acea giumătate de sat de *Cerchezeni* ce iaste la ocolul Botoșanilor cu heleșteu și cu tot venitul precum scriu diresele ca săi fie lui și de la domnia mea di-riaptă ocină și uric de întăritură stătătoare în veci și altul nime să nu să amestice peste această carte a domnii mele.

velt 7267 Mart 10.

Obs. Cerchezenii de la Botoșani au fost în secl. XVII-a a lui Ion Carencu; de la acesta a trecut la Ion Părvul, apoi la nepoții lui D. Tărsinarul și frații săi, care la 1719 (7227) împreună cu femeea sa Parășchiva o lasă fiului lor Ion Tarsinarul blanar. În 1735 Ioniță blanarul moare, iar femeia lui, Zamfira, îi vinde lui Zaroh armanul fiul lui Marderos din Iași. Ceilalți frați ai lui Ioniță blaniarii — Constantin și Gheorghe Tărsinariul iscălesc și ei zapisul. Anița nevasta lui Zaroh armeanul vinde Cerchezenii lui Stefan Bosie jicnicerul iar acesta îi schimbă cu Zaharia uricarul. De la acesta o ia în schimb C. Kogălniceanu vel stolnic. dându-i părțile sale din Iucșăști la Roman.

— *Tărsinarul* e cel ce face *tărsine*, (sl. *trusa, trusina, seta* (bădână), panni e pilis facta, cilice, corde de poil de chèvre, bremse, haarseil, frein, taon.

XLVII. 7267 April 30 (1759), C. Kogălniceanu stolnic ia de la cumnatul său Nastasă Cazimir Iucșăștii și dă un salaș de țigani.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

† Constandin Kogălnițan stolnic adiverez cu acestu zapis la mâna dmsale. *cumnatuuui Năstas Cazimir*. să să știe că de a mea bună voe. am făcut această toçmală și schimbătură datumiau dmnalui toate părțile de moșie cău avut în satul *Iucșăștii* ot Roman, de dani și cumpăratur. de pe moșul său *Cazimir sluger*. cu toate zapise și scrisori cău avut. care sau și prețuit această moșie frățeste drept 150 lei, și neprimind cum-

natul Nastas bani au cerșut țigani. și ni am așăzat precum am pohtit. iam dat un sălaș de țigani anume Miarla cu țiganca lui Varvara și cu 3 copii. iarăși bănește prețuiți drept 120 lei. care țigani și eu iam fostu luat de la dmlui Vasilie Buhăescu biv vel pah. cu acest preț precum mai pre largu arată și zapisul dmsale paharnicului Vasilie Buhăescul care lam dat tot la mâna dmsale cumnatului Nastas. iar de ar eși acești țigani cu vreo pricină să aibu eu a răspunde și săi fie dumsale drepti robi țigani stătători în veci și cu toți ficatorii lor ce sar mai naște dintru dânșii. și pentru credința am iscălit împreună cu alți boeri și oameni buni ce sau întâmplat.

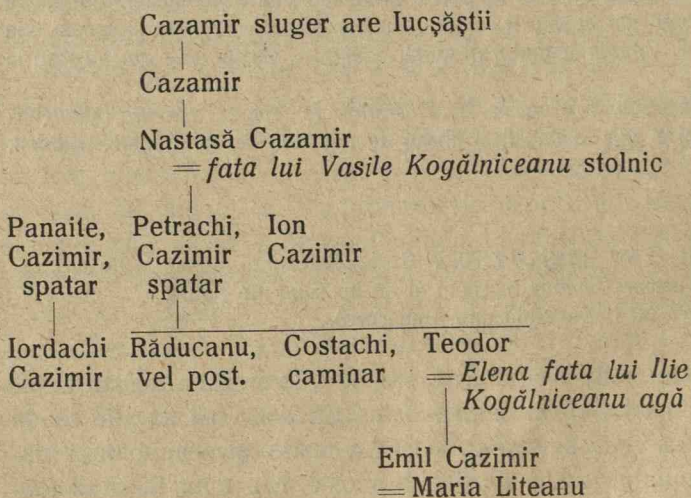
It 7267. April 30.

Constandin Kogălnișanul biv vel stolnic.

Obs. Soția lui Cost. Kogălniceanu a fost Safta; Prin urmare Nastasă Cazamir ținea în căsătorie o soră de a lui Const. Kogălniceanu.

Cazamir, Cazimir, însamnă Störenfried = stricător de pace, trouble-țete. Cazamireștii au avut indoite raporturi de înrudire cu Kogălnicenii. Acest Tanasă Cazamir a fost ginere lui Vasile Kogălniceanu vel căpitan, și cumnat cu Const. Kogălniceanu stolnic și cu Nec. Kogălniceanu pitarul.

Iată o spiță Cazimirească :

XLVIII. 7268 Dec. 1 (1759). Scrisoare ce M. Cehan med. dă log. Șt. Roset că are voe să-și țină case în Păhnești, de și locul nu e a lui. (Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adecă eu Mihalachi Cehan biv vel med. dimpreună cu fii mai datam adevarată scrisoarea noastră la mâna dmsale giupânului Stefaniță Rusăt, vel logoft. că fiind șederea noastră pe o moșie a dmsale anume Păhneștii de câțiva ani. și *acmu la vremea Tatarilor arzindunea casilea*, iarăși niam rugat dmsale să ne lasă că să ne facem casă iarăș pe moșia d-msale și dmlui niau dat voia. ca să ne facem case. înse cu tocmală de am dat această scrisoarea la mâna dmsale că noi navem nici o triabă cu moșia dmsale *Păhneștii, i cu Tintestii, i cu Horjăștii carea sântu tot intrun hotar*, ce sintu dreptea moșii a dmsale. și noi navem nici un amestec. la această moșii nici noi nici nimeni din niamul nostru. și această mărturie am făcuto înaninte svinții sale părintelui Episcopului de Huși, viind sfinție sa de au hotărât acestea moșii și pentru credința neam iscălit.

It 7268 Dec. 1.

Mihalache Cehan biv vel medelnicer.

Toader Cehan biv vtori medelnicer.

Ioniță Cehan biv vel căpitan.

„și ačasta scrisoare sau făcut înaintea noastră carea și de noi sau iscălit.

Inochentie Episcop Hușului.

Obs. Răzeșii Cehănești ce dau acest zapis la mâna vel log. Ștefan Roset, se găsec în arburele genealogic al Racovițeștilor (Surete VIII arburele) și anume :

Apostol Cehan
= fata Bolei vornic

—
Neculai Cehan

—
Mihalachi Cehan medelnicer

—
Ioan Cehan, Toader Cehan și Zaharia Cehan post.

După spiță ar urma că Mih. Cehan med. de la 1759 era văr primar cu Ion Racoviță vornic, tatăl lui M. Vodă Racoviță, ceia ce nu coresponde cu anii generațiilor. Ramura răzeșască a Cehanilor, a uitat să arăte la judecată *cel puțin 2 generații de Cehănești*. urmași ai lui Apostol Cehan, ginerele vornicului Bolea.

XLIX. 7269 Dec. 1 (1760). C. Kogălniceanu stolnic schimbă cu V. Buhăescul pah. dându-i moșia sa Borosăștii pe Prut pentru un sălaș de țigani.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Vasilie Buhăescul biv vel pah. adivereazu cu acest adivărat zapis al meu la mâna dumisale *Costandin Kogălnicianul biv vel stolnic*, să s știe că din bună voe me am făcut aciastă tocmală și schimbătură cu dumlui stolnicul datam eu dumisale stolnicului niște țigani din drepți țigani noștri un sălaș întreg anume Miiarla țiganul ficiorul lui Toader nepot lui Enachie Tărșe cu țiganca lui Vărvara și cu toț copii lor care țigan este meșter de hiar, și dumealui stolnicul niau dat noaī schimbătură nește părți de moșie cumpărături ciau avut la sat la *Borosăști* pe Prut în ținutul Eșului, după cum mai pe largu arată zapisul dumisale stolnicului ciau dat și dumnealui la mâna noastră pe această schimbătură, însă să știe că prețul acelor cumpărături de moșie a dumisale stolnicului sau socotit o sută și dzece lei, și prețul țiganilor aici sau hotărât țigani cei de slujbă 30 de lei sufletul, și cei mici ce nus de slujbă câte cincispredzece lei sufletul și noi am dat dumisale trei suflete de slujbă și doai suflete mici și iam dat dumisale și scrisorile cele vechi 'ciam avut pe acești țigani, și de acum înainte săi fie dumisale drepti robi în veci, și de vor eși țigani cu vreo pricină noi să avem a răspunde și a îndrepta, dumlui stolnic să nu s supere și moșia dumisale de va eși la vro pricină asemenea dumnealui stolnic să răspundă și să îndreptează noi să nu ne supărăm și pentru credința am iscălit.

It 7269 Dec. 1.

Vasile Buhăescul biv vel pah. adeverezu.

Ștefan Buhăescul biv vel comis adeverezu.

Inochentie Episcop Hușului martur.

Obs. *Boroseștii* sat pe Prut, în ținutul Iașilor, nu e același cu *Borosești* de la Vaslui. *Borosești*, ne duce la tulpina **Boros**, ung. *boros*, be-țiv, angeheitert, benebelt; *boros hordó* = dar *Weinfass*.

L. 7270 Sept. 1 (1761). Inochentie Episcopul de Huși face danie un bătrân din Dințeni, finului său din botez Ion Kogălniceanu, fiul stol. C. Kogălniceanu.

(Arhiva M. I. Kogălnicianu, București).

Inochentii Episcop Hușului adeverezu cu această adevărată scrisoare a noastră precum că luînd noi fiu *din sfântul botez pe Ioan fiul dumisale lui Costantin Kogălniceanu biv vel stolnic*, voitam după datorie al și dăruî cu cevași daru statornicu pentru pomenire noastră, deč având *schitul Brădiceștii ce este metoh Episcopii Hușului* o parte de moșie din satul *Dințenii* la ținutul Fălciului care sat înblă în trei bătrâni, adică, un bătrân a Brădiceștilor, și un bătrân a *dumisale stolnic Costantin Kogălnișanu* și un bătrân a Căpitanului Zahariei, care parte de moșie a Brădiceștilor, a treia parte din satul *Dințenii* am dato danie finului nostru lui Ioan, întru pomenire noastră, deci de acmu înainte săi fie lui ocină și moșie în veci, și poftim și pe alți frați Episcopi ce vor fi de Dumnezeu rânduîți în urma noastră cu păstorie la acest arhierescu scaun, să nu strici această puțină danie ce am făcuto finului nostru lui Ionu. fiindu că această bucățe de moșie era depărtată de mănăstire, cărie nui aduce nici un folos, ce noi am cumpărat cu drepti banii noștri pentru această bucățe de moșie, alte părți de moșii pe Crasna, mai aproape de Brădicești, și mai cu venit, anume *Idrineștii*, toată parte lui Bârsă ce i să va alege parte lui dintrăcest sat. Așijderea am mai cumpărat și a șasa parte din satul *Echimeștii* în care sat mai are Brădiceștii cinci părți și cu această a șese parte ce o am cumpărato noi, au rămas totu satul *Echimeștii* a mănăstirii Brădiceștilor. Deč iată că nu cu paguba mănăstirii am făcut noi această danie finului nostru, ce încă cu mai mult folos, și pentru mai bună credința iscălitam însumi eu, iscălitind și alte obrază de cinste ce sau întâmplat la aciastă danie.

It 7270 Sept. 1.

Inochentie Episcop Hușului adverezu.

Manolachi Costachi vel logofăt.

Mih. Sturza vel vornic.

Darie Donici vel paharnic.

Costandin Greșanu vel stolnic.

lordache vtori logofăt.

Neculai camaraș de izvoade.

Notă. Asupra schitului Brădicești avem știri complete în Episcop Melhisedec «Cronica Hușilor» p. 149: Încă supt Ilieș și Ștefan, pe la 1434 trăiau 2 frați: Moise vornicul de gloată și Tador spatariul; pentru slujbele lor capătă danie de la Ilieș și Ștefan Tador spatariul satul Brădiceștii pe Crasna, unde a fost *Albu și Bradici*, mai în sus de Nicorești, iar Moisa vornicul de gloată un alt loc în pustiu, cât pot trăi 5 sate.»

Venind în scaun Varlam I, la 1692 întemeiază schitul Brădicești, și începe a primi danii de la diferiți creștini pravoslavnici:

În 1691 Dec. 28. Maria logofeteasa lui Neculai Racoviță dăruiește seliștea Brădiceștilor.

În 1692 Mart 22, un Andrei dăruiește iazul Armășenilor.

În 1693 Grozava dăruiește partea ei din Brădicești; iar Arventie dă 6 pământuri din Măndrești.

În 1694 V. Bărbosul dăruiește partea sa din Botneni.

În 1695 Varlaam dăruiește părțile cumarate din Tălpigeni și Bunești.

În 1696 Maria lui Frățiță armașul dăruiește seliștea Căbiceștilor; Episcopul Varlaam dăruiește Răspopii de la Vaslui; răzeșii Neculai, Ștefan și Cristea dăruiesc părțile lor din Botneni; Asemenea și Agafia vinde partea ei din Botneni.

În 1697 Grigoraș dăruiește partea sa din Botneni, Maria log. Racoviță dăruiește părți din Răspopi; Vasile Costachi vel vornic dăruiește partea sa din Dolhești; Palaghia Ieremiasa dăruiește o prisacă din Tălpigeni.

În 1698 schitul mai primește danii de la popa Calistrat, diaconul Daniel (iazul Armășenilor), preutul Varlaam (Nicorești). Maria log. Racoviță (Tălpigeni) Nan ușeriul (părți din Botneni, și Dolhești), Irina dă părți din Dolhești.

În 1699 Varlam cumpără părți din Bunești și Căbicești.

În 1700 Varlaam cumpără părți în iazul Armășenilor, părți în Bunești; Ruxanda dăruiește partea sa din iazul Armășenilor; Ștefan Paleș dăruiește părțile sale din Nicorești; el mai dăruiește părți din iazul Armășenilor. D. Cuza vornic dăruiește părțile sale din iazul Armășenilor; Irimia Cračun dă părțile sale din Dolhești și Botneni.

În 1701 se mai capătă danie de la Dumbravă (iazul din Armășeni), pr. I. Tutovanul (părți în Botneni), de la Iorga (în Bunești și Căbicești) de la Axinia (din iazul Armășeni), de la Nichifor zet *Aliuș* părți în Brădicești, Grozava *Aliuș* părți în Tălpigeni. În acest an Varlaam face o strană la schit „Varlaam Episcop Hușchii vlet 7209“. În același an mai dau danie V. Toma și N. Grecul.

În 1702 Nastasia Zberoea dă părțile sale din Brădicești; Chenan călugăr dă părțile sale din Tălpigeni; asemenea dă și Maria fata popei Strătulat. Alți 4 răzeși vând părțile lor din Tălpigeni. Un Toader dă o vie la ochiu (Huși).

În 1703 T. Huhulea vinde părțile sale din iazul Armășenilor; preutul Ilie dă schitul Pojoreni; Nastasia Zberoea dă părți din Brădicești și Tălpigeni. Ioniță dă iazul din Giurgești, *Ion Aliuș* din Tăoști dă partea lui din Tălpigeni.

În 1704 se cumpără părți din Bunești și Căbicești, I. Fulga dă par-

tea sa din iazul Armășenilor, C. Chirilă își dă și el partea sa din iaz ; călugărul Ioanichie dă partea lui din Măndrești : Pascal își dă partea lui din Dolhești și Botneni. Comisul Andrei își vinde partea sa din Ichimești.

În 1705 călugărul Ioanichie ficiorul lui Mereuță Hărcei hărăzește schitul părțile sale din Măndrești și din *Dințeni*, iar Ilinca Sacotă dăruiește părțile sale din *Orțăști*.

Între zecile de donații și cumpărături ulterioare notăm dania lui pr. Ilie Ostachi a părților sale din *Brăteni*.

Iată acum explicat cuprinsul actului de danie al Episcopului Inochentie Episcopul spune că *Dințeni* umblă în 3 bătrâni : *Brădiceștii*, *Cogălniceanul* și *C. Zaharia căpitanul*. Spusele Vlădicăi de Huși nu corespund adevărului istoric, întru cât Sfisa se mulțumește a numi bătrânii după proprietarii din acel an : căp. Zaharia, C. Kogălniceanul și Schitul Brădicești.

Cu 2 luni înainte de 1 Sept., în 23 Iunie 1761 căpitanul Zaharia arată că el avea părți în *Dințeni*, din bătrânul *Spicului*, și capătă carte de judecată de la marii boeri contra răzeșilor de *Dințani*. (Surete XVII, 57).

LI 7296 Iunie 27 (1761). Buzeni II 16. Carte de judecată vel vornic lordachi pentru Buzeni, lui C. Kogălniceanu contra Arhipeștilor.

Venitau înaintea noastră dmlui *Constandin Kogălnicianul biv vel stolnic* și niau | arătat jalobă asupra lui *lordachi Arhip*, | zicând dum. că la *let 7268 Mart 12* ar fi cumpărat o moșie | anumea *Buzenii* ce iaste la ținutul Hărlăului, de la un *Gligoraș* | *Arhip*, fișorul lui *Gavril Arhip*, carile iaste *văr premare* | cu acestu Iordachi Arhip, și la vreme când au cumpărat dumnealui | ața moșie de la *Gligoraș Arhip* nu sau întâmpilat aicea Iordachi | Arhip ca să iscălească în scrisoare șa de vânzarea, fiind | *dus la Țarigrad cu stăpânul său*. și după ce au venit de la | *Țarigrad*, au cercat pe *dum stolnic Kogălniceanul* cu scrisoare pentru cum | părătura acei moșii. arătându-i că nu sar fi căzut dmsale | să cumpere, fiind *strein*, și că nul va lăsa el pe dmnealui, să | între întrața moșie, și va întoarce banii, zicând că | iaste și rudenie și are și parte în Buzeani de pe tatăsău | *Lupul Arhip*. la care cuvinte, niș dmlui stol. nu | iau stătut pricină, ce după dreptate ce i să cădea, iau răspunsu | ori să întoarcă banii șa datu pe moșie, lui *Grigoraș Arhip* | ori să iscălească zapisul cel de vânzare. dar Iordache | Arhip gășind oareșcare pricină că iar fi vândut vornicu *Gligoraș* și partea lui din Buzeani, nau vrut nici să întoarcă banii | nici să iscălească, și au tot urnit vreme din zi în zi | la care pricină cercetânduș de au avut parte în Buzeani Iordache | Arhip

fiĉorul Lupului Archip, și de au vândut vărusău Gligoraș | după cum au arătat Iordachi, sau aflat cu adevărat că au avut a patra | parte de sat după tatăsău Lupul, dar mai având Gavril Arhip | tatul lui Grigoraș și cu fratesău Lupul Arhip, tatul lui Iordachi | a patra parte de sat de Orășeni, moșie părintască, au vânduto | Lupul Arhip tatul lui Iordachi, răpousatului Sturzii logoft. | și au vândut și partea lui, și partea frăținasău lui Gavril, și | pentru aĉa parte a lui Gavril Arhip, din Orășeni, ĉau vânduto Lupul | Arhip, au rămas să stăpâniască Gavril Arhip partea Lupului | din Buzeani, și cu aĉaste pricini urnind vreme și nedând | niĉ banii, niĉ iscălind scrisoare ; sau *pus și zapciu | un vornic de poartă* lui Iordachi Arhip ca ori să iscălească | ori să dea dmsale stol. și iarăși urmînd sizeane și | dosind niĉ cu zapciu nau vrut să dea bani, niĉ să iscălească zapisul. | pentru care sau dat aĉeastă scrisoare de la noi | la mâna dmsale stol. *Kogălniceanu* ca săi fie de credință. întru care | am iscălit.

It 7269 Iuni 27 dni

Iordache vel logofăt.

LII. 1763 Mart (regeste). Din diata lui C. Kogălniceanu stolnic, părțile lăsate fiilor săi Gheorghe Kogălniceanu și Ioan Kogălniceanu.

Insuși ce adevărată diată a bunului meu Costandin Kogălnicianu, care este cercetată și încredințată la anul 1772, August 3, din porunca divanului de cătră Dosofteiu Episcopul Rădăuțului, pitarului Necolai Cogălnicianu și Petre Cheșcul șatrar, părintele răpăusatului stolnic Keșcu, prin care aciastă diată bunul meu, împarte pe toți copii săi cu moșiile și avere ce au avut și dă *unchiului meu Gheorghe Kogălnicianul* (pe care îl clironomisim noi ca niște drepți nepoți de frate, căci *nau fostu însuraș, și nu iau rămas alți clironomi* | moșiile în gios însemnate, care să stăpânesc de casa stolnicului Keșco :

„Satul *Bolțuneștii* din ținutul Lăpușnei pe apa Lăpușnii sat întreg, carele îi este cumpăratură de la Sandul ispravnicul de copii, și de la Onică ficiorul lui Ioan Botezatul.

— Parte din *Făurești* și parte din *Dragomirești* iarășt alăturate cu *Bolțuneștii*, pe care le are cumpărate tot de la Sandul stegariu și sănt alese și hotărâte.

— Giumătate din bătrân, adică a patra parte de sat din *Costești*, de la ținul Lăpușnei pe vale Bujorului, din 2 bătrâni ce umblă satul, care îi este danie de la Costandin vornic de Huși, nepot lui Ion Gonța, dintrun bătrân ce este parte lui în giumătati.

— Giumătati din bătrân, adică a patra parte de sat de *Tălăești* din țin Lăpușnei pe vale Călmățuiului, supt Movilele Gemene. la izvoare, din doi bătrâni ce umblă satul care îi este iarăși danie de la Costandin vornic de Huși, din trei bătrâni ce este parte lui în giumătate.

— „O parte și jumătate cât se va alege, adecă giumătate din trei părți dintr'un bătrân din satul Mălăești, de la ținutul Lăpușnei, în gura Călmățuiului, din partea lui Costandin vornic, nepot lui Ion Gonța, din trei bătrâni ce umblă satul, care îi este danie de la dânsul.

Asemine și *tătânimeu lui Ion Kogălnicianul*, pe lângă alte moșii și averi îi lasă și aceste în gios însemnate :

— Doi părți de sat, adică doi bătrâni din satul *Dințenii* de la ținutul Fălciului din trei bătrâni ce umblă satul doi bătrâni, însă un bătrân întreg, parte lui Ioanichie călugărul, ce este dată danie de Inochentie Episcopul de Huși tătânimeu, și a tria parte dintr'un bătrân și cu vad de moară ce este cumpărată de *bunul mieu de la unchiușău Andreiu Kogălniceanul*, toată partea ce au fost a Sandului Kogălniceanul, pe care au avut cumpărătură de la Toader Miclan ; și doi părți iarăși dintrun bătrân ce au avut luat de la răzăși cu giudecată pentru un bătrân ce iau fostu vândutu din Borosești de la ținut Eșului, si au eșit vânzare lor ră.

— „A patra parte de sat, adică un bătrân din satul *Brătenii* de la ținut Fălciului din 4 bătrâni ce umblă satul, carele îi este cumpărătură de la Dumitrașco feciorul lui Ion Cocăi, și de la varăsa Merla.

— „Un loc de prisacă și cu vie și cu pomet, iarăși din hotarul Brătenilor, carele îi este osebită cumpărătură de la Merla fata lui Dumitrașco Coca, și de la feciorii ei Zamfira și Safta.

„Un loc de prisacă cu livadă de pomet la *Arsură* în ținut Fălciului, care îi ieste chironomie ; deci și aceste sântu și au fost în stăpânire răpăosatului stolnic Keșcul.

Obs. Intru cât din această diată reiese că C. Kogălnicianu stolnicul se apropiase de sfârșitul carierii sale, e locul de a vedea ce pagini îi consacră fiul său Enache Kogălniceanu, cronicarul, în cronica sa, „și înștiințându-se Domnul (C. Vodă Racoviță) de la mine Enachi Kogălniceanu, ce eram comis al doilea”.

Supt a doua domnie a lui C. Vodă Mih. Cehan Racoviță în 1755 începându-se a se face casele despre Doamna, care erau cum le lăsase Măria sa dintru cea dintâi domnie, învălitate cu răgoz, ca să nu se strice bolțile, îndată au chemat pe vistierul cel mare (adică pe D. Paladi) și au poruncit la ținuturi să taie chereștea și să cheme și calfa să facă izvod, orânduind *Vodă pe Costantin Kogălniceanu vel medelnicer, cheltuitor și pe frate său (Enachi Kogălniceanu) Datavul de aprozi mumbașir asupra acestei trebi.* Și așa s'au apucat de lucru, care cu mare peire, până în iarnă abia s'au gătit, după cum se văd, făcând și feredeu, casă minunată, formă și Grecească și Moldovenească. Care în zioa de Sfete Neculai s'au mutat Domnul în ele. (Let III° 230).

La slujba pentru desființarea cu afurisenie a văcăritului, fiind adunat în Iași la Mitropolie tot norodul „Domnul a rânduit pe *Kogălniceanu* (Enache) vătavul de aprozi de a strâns toată boerimea și mazili și neguțători și toată țara ce se adunase de au mers la Mitropolie la sf. Leturghie. (Let III° 230).

Venind în scaun Scarlat Gr. Ghica Vodă „văzând că visteria n'o primește nimene, Domnu au adus pe *Costantin Kogălniceanu medelnicer și la făcut vel stolnic și vechil visteriei celei mari, zicându-i Domnul ca săl vază.* Atunci (în 1758) au stătut cu toată silința, tocmind isprăvnicile pe afară făcând oameni de treabă, învățându-i în ce chip vor urma la toate; care în pușină vreme au îndreptat toate ținuturile și visteria, de era cu mirare tuturor începând a veni bani la visterie” (Let III° 236).

Chemarea aceasta a lui Kogălniceanu întru îndreptarea finanțelor țării după planul lui Stăvărachi dohtorul, a consacrat neamul Kogălnicenesc în analele politice ale țării și a fost punctul de plecare a înaintării urmașilor în treptele vieții politice. În adevăr după cartea gospod a lui Matei Ghica Vodă din 1756 Mai 1, reiese că atât căpitanul Vasile Kogălniceanu, tatăl lui Costantin stolnicul, cât și Sandul Kogălniceanu au avut și alte prilejuri de a eși din țară, căci zice cartea domnească: „și mai în trecuții ani înstreinându-se părinții lor (a lui C. Kogălniceanu și Nec. Kogălniceanu) din țară”; iar mai jos zice: „și apoi viind și părinții lor din străinătate”. În această ducere și întoarcere avutau prilej a lega prietenii atât cu membrii din familia Racoviță cât și mai ales Ghica, cari au orânduind pe C. Kogălniceanu în însărcinări grele și de încredere.

Fostau dar acest C. Kogălniceanu vel căpitan, vel stolnic, ținitor al visteriei țării, un *ad interim*, un om nou în viața politică a Moldovei, *homo novus*, care a cinstit neamul, prileguindu-i-se urcarea lui în ochii țării.

— Legând numele ar reieși această încrângătură pentru generațiile de după Vasile Kogălniceanu, vel căpitan și cu moșiile lor:

Sandul Kogălniceanul

Vasile Kogălniceanul, Anuşca, Andrei Kogălniceanul
stolnic | căpitan

Constantin Kogălniceanu, Enachi Kogălniceanu, Neculai pitar vornic de C. Lung.
med. și stol. medelnicer

= Safta

Gheorghe, sterp	Ion, are :	Enachi, vatav
--------------------	---------------	------------------

Bolţuneştii are (Lăpuşna) Dinţenii 2 bătrâni

Făureştii (parte) « Brătenii 1 bătrân

Dragomireştii « « Brătenii o prisacă

Costeştii (1/4) « Arsura o livadă

Tălăeşti (1/4) «

Ion este tatăl lui Ilie Kogălniceanul

Mălăeştii (1/2 din 1/2 din bătrân

Acestea le trăgea de pe străbunul său Constantin Kogălniceanul, vornicul de Huşi, de supt Vasile Lupul, care și el era nepot lui Ion Goanță.

Iată ce scrie A. Pap. Calimah în Notițele sale despre Botoşani (pg. 54).

„1811 Sept. 15 Vinere spre Sâmbătă, la 8 ceasuri de noapte au răposat unchiul nostru Gheorghe Kogălniceanul și s'a îngropat la biserica Talpalarilor în Eşi, din a stânga mormântului, unde sânt îngropați și maica sa Safta, soția cea dintâi a stolnicului Constantin Kogălniceanu, și alte neamuri Kogălnicenesti“.

Această notiță e scrisă pe o Psaltire greacă, tipărită la Veneția în 1740 și fostă proprietatea lui Ion Kogălniceanu, frate cu Gheorghe Kogălniceanu, mort fără copil, (o. c. pg. 55).

LIII. 7271 April 2 (1763). (Copie de pe un suret), Cartea de judecată a lui Man. Costache vel log. în pricina dintre un Ioniță și Gafița pentru Brăteni, a patra parte (un bătrân) ce urmează a-l stăpâni pe din două.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Facem știre cu această carte de giudecată că din luminată poronca, pre înălțatului domnului nostru măriiia sa Grigori Ioan Voevod, sau giudecat de față înaintea me, Ioniță din Ghermănești, fecior lui Simion cu Gafița Pulberoiaia, fata lui Postolachi Pușuntelu, nepoată lui Ștefan Musteață, strănepoată Vărvării, jăluind Ioniță că având el moară în *Brăteni* la Fălcii un bătrân a patra parte din Brăteni, împreună cu Gafița au apucat stăpânind tatăl său, împreună cu Gafița, și da dejmă în doi cu tatăsău. Acum de cinci ani nui dă nimica, și au început a vinde și din moșie. Fiind și Gafița de față nau tăgăduit că nu au îm-

părțit dijma, dar zisă că numai odată au împărțit, pentru că au strâns el dejma și zăsă cum nul știe pe Ioniță a fi moșinaș cu dânsa întracel bătrân și am întrebato dar puteau să giure ia, că nui moșan acolo, ia au răspuns că na giura că nul știe din cine să trage; și leam pus zi ca săși aducă dovezi, să să îndrepteze, și acum la zi au adus Ioniță o mărturie de la patru oameni bătrâni, din Ghermănești, anume Ioniță, și Măriianu, și Pascal Vrabie și Iftime Cazan încredințată cu iscălitura dumisale is. Arghir medelnicerul ot Fălciu scriind în mărturie lor că ei au apucat pe părinții lui Ioniță și a Gafiței împărțind un bătrân în doă; a patra parte din Brăteni, cum mai pre largu arată mărturia lor, și am giudecat să stăpânească și de acum giumătate de bătrân Ioniță și giumătate de bătrân Gafița, precum au stăpănit și mai nainte partea lor, și să întoarcă Ioniță patru lei Gafiței, din opt lei, ce au cheltuit ia până au scos moșiia de unde o dedesă un moș al lui, pentru cari bani ci au cheltuit am văzut și o mărturie a dumisale logofătului Ștefăniță Roset; iar pentru dijma ce cere Ioniță de la Gafița de cinci ani, lam rânduit săși întrebe cu cei ce au cumpărat venitul moșiei, și cu Gafița acolo înaintea d-lor is. de ținut și după hotărâre giudecății am dat această carte de giudecată la mâna lui Ioniță sân Irimia. ca săi fie de credința.

It. 7271 April 2.

Manolachi Costachi vel lg.

Obs. Copia aceasta este scrisă în 1830 Noemb. 5. „de pe cea ade-vărată scrisoare care se află la mâna lui Sârghie Buștuc din Ghermănești.

Vasile Glodianu is.

LIV. 7271 Iuli 2 (1763) Botoșani. Regeste. Pentru un loc de dughene la Botoșani a Saftei C. Kogălniceanu stolniceasa.

„Întăi am întreat pe dumneai stolniceasa (Safta Cost. Kogălniceanu) cu ce stăpâneaste acest loc (de dughiană în Botoșani). Dumneai neau arătat un zapis de cumpăratură de la un Solomon Jidov din veleat 7271 Iulie 2, în care zapis este iscălit dumnealui clucerul Manole ce au fost vornic la acea vreme atce la Botoșani și Anania biv vornic și Ioan Protopopol și Ghe-

rasim egumenul de la mănăstirea Sf. Neculai (din Popăuți) și alți târgoveți moldoveni și jidovi, rudeniile vânzătorului*.

Din cartea de judecată din 1776 Iulie 16.

LV. 1764 Iulie 29. Carte de judecată a trei boeri mari in pricina unui amanet pentru bani. a zapiselor moșiei Șendrenii de peste Prut între post. Nec. Kogălniceanu și Maria Chiciormăneasa.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București, apud. Surete ms. VII, 201).

Facem știrea că din luminată porunca preînălțatului domnului nostru măriia sa Grigorie Alexandru Ghica Vodă sau giudecat de față înaintea noastră dmnealui *pitar Neculat Kog.* cu Marica Chirciormăneasa dela *Podul lui Gherman.* jăluind Măriia că încă de la Gavril ot. vist. au luat în 2 rânduri 21 lei și șau pus zălog. scrisori zapisă de parte ei de moșie din *Șendreni* din parte din gios, ce este și de ceia parte de Prut și de iasta parte, și acei bani iau luat ca săi vândă moșia. și alți bani nu iau mai datu nici zapisăli. și acum zapisăli fiindu la *dmlui pitar Neculai Kog.* nu va să i le de cerândui banii cu *dobânda lor cap la capu.* D-nului pitar Neculai Kog. au răspunsu că *după rudeniia* au rămasu epitropu fiindu că Gavril ot vist. cu soțul său sintu răpăosați, și liau rămas un copil. șau arătat zapisul Marii Chirciormăneasa din veleat 7259, Febr. 2. întru care ia însuși adeverești cau luat acei bani cu vade până la mezupăresii și șau pus zălog. zapisăli moșii. și de 13 ani până acmu nau mai dat banii. săși scoată zapisăli și pentru că nici venitu de pe moșia nau luat, au răspunsu că de să cadă săi de banii cu dobândă, săș ia zapisăli moșii și la aceasta am socotitu de vreme că în zapis nu scriia banii cu dobândă și cel cău datu banii încă au murit, dobânda pe bani să nu mai ia pitar Kogălniceanu ci dându acei bani 21 lei, săi de zapisăli fămeii. dar pentru cau mai răspuns pit, Neculai Kog. că Gavril ot vist. cealaltă giumătate de Șendreni, parte din sus o are moșia a lui, de cumpărătură și de sar scula Marie Chiciormăneasa să vândă parte ei din ce din gios. nar ave dreptate copilul lui Gavril ot vist. să o cumpere; la aceasta așa am socotit că este cu dreptate de vremi ci Măriia Chiciormăneasa afară de rudeniile ei, de ar scoate moșia vânzătoare la alții or cear da răzășii

sau străinii volnic este copilul lui Gavril ot vișt. să de acei bani și el să o cumperea. pentru că Mariia Chiciormăneasa singură prin jaloaba ei adeverește că acei bani au luat asupra moșii să o vândă și apoi nici dobândă pe bani nau luat pitar Neculai Kog. această înștiințăm.

Ștefan Rosăt vel logofăt.

1764. Iuli 29 dni

Ion Sturza vel vornic.

Lupul Balș vel vornic.

LVI. 7273° Fevruar (1765), regeste. Pentru Șendrenii de la Prut a lui Neculai Kogălniceanu.

(Apud Surete ms. VII. 17).

Ioan Stroe ruptaș și cu femeia sa Dumitra și cu copii lor Anița și Condurachi, și Ioniță brat (frate) Dumitrei, strănepoți lui Costandin diacul vînd cu 40 lei noi vel visternicului Ioniță Cantacuzino partea lor de moșie din „Sendreni ce este la malul Prutului în ținutul Eșului“, întru cât d-lui vel visternicul Ioniță mai avea în Șendreni o parte luată cu schimbătură de la Chiciormăneasa, „toată partea care este în jumătate sat de Sendreni, între partea care iaste a lui Neculai Kogălniceanu și între partea de moșie tot din Șendreni, ce are mănăstirea Cetățue, ace parte de moșii din Șendreni, câtă iaste între moșia Cetățue și între moșia lui Neculai Kogălniceanu este toată a noastră“.

LVII. 1765 April 19. Jalba lui Iordachi Arhip contra lui Cost. Kogălniceanu stolnic pentru moșiile Buzeni și Zeicești ot Hărlău. (Buzeni II, 18)

Pre Înălțate Doamne,

Jeluescu milii mării tale asupra dmsale stolnic Costandin Kogălniceanu, că avându eu doao moșii anume Buzenii și Zeiceștii ot Hărlău, împărțitoare cu un vîr primar al meu Grigoraș, feciorul Lupului Arhip, după moartea părinților noștri, rămîind vîrul meu mai în vrăstă de cât mine, au rămas el de șede pe aceste moșii ca se se chivernisească pînă când aș ave și eu trebuințe de moșii, rămîind și toate scrisorile în mîna lui ; și

*întâmplându-mi se de mam dus la Țarigrad, sau sculat vărul meu Grigoraș și au vândut satul Budzenii cu totul dmsale stol. Kogălniceanului ; și viind eu și aflând vândzarea ăau făcut, am apucat pe dmnului stolnic Kogălniceanul, și am vrut sei întorc banii pe ăumătate de sat, partea lui Grigoraș, iar partea mea pol sat să mil de fără răscumpărare, și săș caute cu vândzătorul, și dmnului nau vrui, ce îmi ceria sei dau banii și pe moșiia mea și dzicându-mi dumnealui se mă ăudec întâi cu Grigoraș, lam apucat pe Grigoraș și începând el am dzice că aș avea numai o a patra parte în Budzeni, și fiind și scrisorile toate rămase în mâna lui, nau vrut să le scoată și iam făcut carte de blestem ca se mărturisască adevărul și lam tras și la ăudecată și el nau vrut să ste ci au fugit la țară, și trimețindui *om domnescu* săl aducă, el sau făcut bolnav și nau vrut să vie, ce sau dus la dmnului stol. Kog. la Sučava și după aceia i sau tâmplat boală și au și murit, și eu iarăși am scris dmsale stol. Kog. că am luat bani cu datorie săi dau pe ăumătate de satu parte lui Grigoraș și dmlui miau făcut răspunsu că eu aș ave numai a patra parte iar nu ăumătate de sat și eu încă și așa mam priimit sei dau banii pe 3 părți și a mea să rămăe numai a patra parte caș fi avut precum zice dumnalui ; dar dumnalui niă așa nau vrut, și eu neavându scrisori la mână cu care sei răspundu, și iind că și ceelantă moșiia Zăiceștii încă partia sa o vânduse altora, și partea mea ce rămăsese pol sat, încă o propri cumnătate femeie lui Grigoraș, zicând că ar fi fostu toată moșiia a bărbatului seu, am traso la ăudecată și în scrisorile cii rămăsese de la bărbatul său, am ăăsit împărțala frățască ăau fostu între tatul meu cu fratesău Gavril, tatul lui Grigoraș, care împărțală, bărbatul seu Grigoraș cât au trăit, niă cu carte de blăstăm nau vrut se o scoată, căă scrie că aceste moșii au rămas amândoaă împărțitoare frățesti adecă a tătânemeu și a tatului lui Grigoraș, și din împărțaria aăasta se dovedește că sint moșiile în ăumătate a mele, dar fiind că mai înnainte nu se urma ăudicățile lesne ca în luminate dzilele măriiei tale, sau lungit păn anțărț la Iulie și atunci sau curmat ăudecata semi stăpânescu ăumătate de Budzeni și ăumătate de Zeicești parte mea, cum și ăa ăumătate de Budzeni partea lui Grigoraș ce rămăne vândută dmsale stolnic. Kog., de oi u vre se liu volnic a o răscumpăra fiind că sunt și răzeș și rudenie de aproape,*

și dumnalui stol. nefiind la leș ca se mi se aliagă și cu dmnelui, am luat carte gospod de la mărie sa Grigorie Ioan Vodă, ca semi stăpânescu și semi dijmuescu moșiile parteame, pân moi ġudeca și cu dmnelui stol. pentru ăa ġumătate de Budzeni parte lui Grigoraș, și trimețind eu om semi strângă venitul, iar dmnelui stol. nau lăsat să ia omul meu nimica, atât den Budzeni cât și de pe Zeicești fiind că și Zeiceștii umbla dumnalui sei cuprindă cu un zapis răsufat ce apucase și astă vară lam tras la ġudecată, și dmnelui au zis că nare vreme de ġudecată *căc are ġând să margă afară cu slujba poclonului stiagului*, iar la 4. 5 zile a lunii lui Avgust a veni și sa ġudeca, și mergându la Cernăuți, după ce sau mântuit de slujbă, nau vrut să vie la Iaș, *ce au mersu la casa dumisale la Botoșani* șau ședzul și eu văzind că nu mai vine, am luat cartea măriei tale ca să fiu volnic am lua venitul de pe părțile mele, și trimețind om la moșii dumnealui stol. iar nau vrut se las semi ia venitul de pe părțile mele, zicând că a veni la Iaș și sa ġudeca și nau mai venit până la sfârșitul lunii lui Octomvrie și *atunč încă sau întâmplat de lai miluit măria ta cu isprăvniicia Sucevii*, și miau zis că nu poate să ste dup ġudecată, iar piste o lună de zile a veni la Iaș și sa ġudeca, și acmu iar au trecut 5 luni și nu mai vine și eu sunt păgubaș de venitul moșiilor. Pentru care mă rog milii măriei tale se mi se de om gspd. cu carte de volniciia se margă semi împliniască de la seteni dejma și *câte un leu de case* partea mea în 2 ani. se nu rămân păgubaș. și *dmnelui stol. Kog.* încă să aibă porunca măriei tale, se vie la Iaș ori seș facă vechil se se ġudece cu mine, pentru ceelantă ġumătate de Budzeni partea vârului meu, se nu mă mai lungescă, căci numi dă mâna al lăsa să intre dmnelui în baștina me ce părințască, nefiind *nič rudă nič răzeș*, ce numai așa au dat somă de bani. mai mult de cât prețul ce face moșiia, ca se poată întra dmnelui în moșiia, și eu ačastă ġumătate de moșie osăbit că am dreptate a o trage de pe tatăl meu, dar pe urmă o am și danie de la unchiul meu Gavril Gherghel fiind că el o au răscumpărat de la dmnelui boerul Dumitrașco Calmășul când vre să o vândze pentru datoriia ce ave la tatul meu, și răscumpărându unchiul meu, mi liau dat iarăși mie danie după cum arată scrisoarea sa și carte gspd. de întăritură făcută de

16 ani ce după cum se va hotără de la *pre seninată* mintea și marea milă mării tale, așa va rămâne.

robul mării tale

Iordache fičorul Lupului Arhip

In dos :

Mergi la dmnului vel logofăt.

(vtori logofăt)

1775 Sept. 19.

LVIII. 1765 Mai 1. Scrisoarea lui C. Kogălniceanu stolnic cătră Iordachi Arhip pentru judecățile ce au între ei. (Buzeni II, 20).

Dum. frate, Iordachi Arhipe, fericită sănătate poftescu dum. de la Dumnezeu ca săț dăruiască, scrisoare dum. am luat, și cele scrisea am înfăles, și că am zis că voiu veni la Iaș curundu, și ne vom căuta giudecata ce avem, și au trecut 6 luni, și nam venit, adivărat așa, am zis dar nu doar de frica dum. nam venit, *ce aflândumă în slujbă stăpăniască*, nam putut veni iar că poț dum. să mă aduț, la această țoi și mulțami, că la casa me voiu veni, miaz trimes carte de soroc să mă aflu la 20 zile a lui Maiu, foarte bucuros, voiu scrie la Măriia S Vodă și voiu întreba și de voiu ave voe să viu, șim va poronci Măriia Sa să las poroncile mării sale în pământ, și să vin pentru giudecata dum., voiu veni, nui pricină, că ori măne, ori astăzi moi giudeca cu dum, tot una în făc și tot am a mă giudeca. eu tiam tras pe dmta vro 4 ani la giudecat, și tot ai îmblat *șiu-văind*, și am îngăduit, acmu dmta nu poț îngădui, păr când în va da mâna că nič moșie nu lipsăști de loc, nič eu nu sintu fugătoriu, cându li vre atunce ni vom giudeca, iar de nu vii, să îngăduești triimite și *om domnescu* de mă ridică, că eu, țoi și mulțami, însă toate altele ce vom ave între noi le vom căuta și de nu ne vom învoi, de voe, ne vom învoi și de nevoe, iar pe oameni nui supăra, păr nu ni să va alege pricina, ca să va faci *mare calabalac*, și apoi mi să pare că nu vei pute răspunde, de va rămâne să iai ceva șiț va da dreptate, sântu eu vrednic a răspunde dmtale la ce vei ave să iai, dar mi să pare că ai a opinti întâi, și apoi vei lua moșie, că eu mulți bani am vâr-

sat și și nu mam știut argat dmtale. ačasta și să fii dm. sănătos.

Al dmt. ca un părinte

Kogălniceanu stolnic

Adresa: Iubitului meu ca un fiu dum. Iordachi Arhip cu
fericită sănătate să să de. 1765 Maiu 1.

Pecete mică în ceară neagră.

K. o pasere T ; trei crini ; κ. ρ.

LIX. 1765 Mai 2. Scrisoarea lui Teofan vornic pentru Buzeni. (Buzeni II, 19).

Cinstit și al mieu ca un frate, dmt. *vătaș za aprozi* cu frățescă dragoste și cu fericită sănătate mă închin dmtale. frățescă scrisoare. cătră dmta. *dă* alt nu iaste de cât. viind Nicolai aprod cu luminată porunca Mării sale lui Vod ca să apuce pe oameni de la moșia *Buzenii* și să împlinească de la tot gospodariu (ΓΔΡΚ) *câte un leu vinitul moșii pă 2 veri trecute*, dupe jalba ce au dat mării sale lui Vodă. *Iordache Arhip*, că ačastă moșie *Buzenii* *gumătate* iaste. a lui și *gumătate a dmsle stolnicului Constandin Kogălničan*. deci după poruncă am adus pe toți oamenii aceia aici. și neau arătat cum *că toți bani vinitului moșii aceia iau dat la dmlui stolnic Kogălničan*. im scrie șâ dmlui cum că moșia aceia iaste a dmsale fiind că încă păr acmu nu sau hotărât cu *gudecata*. im scrie că piste câteva zile, va să vie la Iași ca să să judece la luminat divan mării sale lui Vod. și de acolo în ce chip să va hotărâ giudecata așa va rămânea. și pentru că eu nam îngăduit pe aprod să apuce oamenii să împlinească acel venit. până nui vor judeca și o parte și alta la divan de ačasta înștiințez pe dmta să fii dmta sănătos.

× αψξε. Mai 2.

al dmtale ca un frate

Θεόφανις βόρβιζος

Adresa: cinstit al mieu ca un frate. dmta *vataje za aprozi* cu frățescă dragoste și în întreaga sănătate să să de.

LX. 1765 Sept. 14. (Buzeni II, 21). Cartea lui Gr. A. Ghica Vodă pentru cercetarea pricinei dintre stol. C. Kogălniceanu și Iordachi Arhip pentru Buzeni.

În Grigorie Alexandru Ghica Vvd. boj milst. gspdaru zemlea Moldavscoi. Dum. vel logofăt i dmta Ioane Palade vel vornic i dmta Ianache Costandache vel vornic, i dmta hatman Vasile Rusăt. i dmta Ioane Cantacuzino hatman. Adunânduvă la un loc să luați sama pentru ămătate de moșia Buzeni ot Hărlău ce jeluește Iordachi Arhip, că iar fi stăpânind stol. Costandin Kogălničanul fără nici o dreptate, cum și pentru ceelantă ămătate de moșia Buzenii cel are stol. Kogălničanul cumpărătura de la un văr primare al lui Iordache Arhip, iarăș se luați sama de se cade a încăpe stol. Kogăln. se cumpere au de nu se cade. nefiind nič răzeș nič rudenie. Așijderea și pentru biserică și case și altele cău făcut stol. pe ača moșie; de a rămânea moșia a lui Iordache, se luați sama de se cade ai întoarce Iordache cheltuiala, au de nu se cade, fiind că stol. au știut că este moșie cu pricină și mai ales că biserică au fostu una veche care mai putia fi mulți ani, deč la toate după cum veți găsi cu dreptate și în frica lui Dumnezeu, să ăudecați și prin anafora se înștiințați pre domnia mea.

✠ αψξε. Sep. 14.

l. p. mici cu exerja : I. A. P. P. R. R. 1764

prociț 3 logofăt

LXI. 1765 Sept 19. Scrisoarea lui Iordachi Arhip pentru pricinile ce are cu stolnic C. Kogălniceanu cu schimbul de moșii. (Buzeni II, 22).

Datam scrisoarea mea la mâna dumisale stoln. Costandin Kogălniceanul, ca se se | știe că după pricina ce avem cu dmlui pentru moșia Buzenii ot Hărlău ce o au | cumpărat dmlui de la vărul meu Grigoraș Arhip, în care moșie sintu și eu pârtăș | și fiind că vărul meu vânduse dumsale toată moșia, în cerem de la dmlui stolnic întâi partea me și apoi sei întorcu banii pe partea | vărului meu căč nu încăpe dmlui a cumpăra, deč acmu cerșind dumalui | stol. se facem o învoială a decă sei las dumisale partea me din Buzeni | și sei dau și Zeiceștii cei am alătura cu Buzenii, și dumlui semi | de mie altă moșie anume Cuciulații ot Niamțu. mam priimit după cum | arăt mai gios, adecă fiind că eu moșia Cuciulații pân acmu nu

o știu | au rămas pân voi cercetao și dumlui dem va plăcè se
o primescu drept prețul | Zăiceștilor i a părții den Buzeni, o
voiu priimi, ori de voiu vre se se pre | țaluescă moșiia dmsale
Cuciulați cu prețul ce ar face, și se se pre | țeluiască și moșiia
mea Zeiceștii și partea me den Buzeni, drept șase | sute șapte
zeci și cinci lei, sau și mai sus de or face, iar mai gios nu |
ce ar trece mai mult den prețul moșiei mele peste prețul mo-
șiei dumisale | sem întoarcă dumlui, iar neplăcândumi mie mo-
șiia dmsale, iarăș | seș ia dumialui moșiia Cuciulații și eu sem
eu moșiia me Zeiceștii și | partea me den Buzeni după scrisori
ce am făr nici o pricină sau giudecată | și atunci și pentru par-
tia vărului meu lui Grigoraș den moșiia Buzeni | de voiu cere,
ca sei întorcu dumisale banii și se o eu, iar dmnealui nu ar
vre se primească | volnicu se fiu a trage giudecată pentru par-
tea vărului meu ca o rudenie | și răzeș ce simtu, dece pentru
credița niam dat scrisori unul | la mâna altuia și mam iscălitu.

Iordachi Archip.

✠ архієр єписк. ѿ.

LXII. 1765 Septembrie 20. Judecata veliților boeri în pricina dintre Iordachi Arhip și C. Kogălniceanu stolnic pentru Buzeni. (Buzeni II 23).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca mării tale prin țidula gospd, ci am
fost orânduți, adunândune la un loc, am luat sama întrea | dum-
nealui stol *Costandin Kogălniceanul* și întrea *Iordache feciorul
Lupului Arhip*, pricina întracestaș | chip iaste. *Stol. Costandin
Kogălniceanul* cu 5 ani mai înainte au cumpărat o moșie anu-
mea Buzenii ot Hărlău | de la Grigoraș {feciorul lui Gavril Ar-
hip, și aflând acest *Iordache Arhip fiind veri primari, feciori
din frați cu | Grigoraș*, iau și făcut știrea că nu la îngădui să
cumpere moșiia moșilor săi, zicând că iaste și a lui de baștină
giumătate de moșie. *stol. Costandin viind la Iaș*, de o dată au
apucat pe acest *Iordache* | ce numai au săi dea toți banii, au
să iscăliască; el neavând bani au început a urni din zi în zi,
și nu iau dat | dar *stol. nu s'au odihnit cu urnelile lui Iordache*,
ce au apucat și mai cu tărie, au să iscăliască, au săi dea | toți
bani cât au dat *stol. pe toată moșie; și Iordache tot nau dat*,

puindu pricină că numai giumătate | dintracea moșie ar fi a vărusău și pe acia giumătate sau primit săi dea banii și iau și dat; dar stol. | nu priimia așa, numai cerè săi dea cât au dat dumnealui pe toată moșiia, Iordachi Arhip răspundându că pe | driaptă parte sa, măcar de au și vânduto vărusău, el na da banii ce iș va căuta cu giudecată și | acum cere Iordache săi întoarcă banii, însă numai pe giumătate de bani pe cât să socotește că vin pe jumătate | de moșie parte vânzătorului. Am întrebat pe dmlui stol. *Kogălnicianul* ce ari să răspundă la aciasta, zice | că au cumpărat toată moșiia, și Iordache în moșiia aceeaia ciau cumpărat stol. nu ari parti, arătând un ispisoc din | velet 7240 Dek. 29, cu pecete răpoosatului întru fericire mării sa Grigorie Ghica Vodă precum giumătate | din satul acesta Buzenii iaste cumpărătura lui Gavril Arhip tatul vânzătorului, dar la această | au răspunsu Iordache Arhip, cum că tatul său Lupul Arhip sau socotit și sau învoitu cu fratesău Gavril Arhipu, și sau și | împărțitu din porunca *gd.*, caria împărțală au arătato față, și o dovedește și cu altă mărturie precum iaste | adevărată și bună; și întracia împărțală nu pomenește nemica că ar fi rămas cumpărătura numai a lui | Gavril Arhip, din caria să cunoaște că ei ca niște frați sau învoit, șau întorsu unul altuia, și moșiia | au rămas toată împărțitoare frățește, pentru aciasta dar găsim cu toată dreptate satul Buzenii să s împartă în doaa | giumătate de sat parte lui Grigoraș ficiorul lui Gavril Arhip să fie bine cumpărată de stol. *Kogălniceanul*, iar giumătate | de sat să rămâie a lui Iordachi fiindui de baștină, măcar că Iordache Arhip ceri săi întoarcă banii pe acia giumătate de sat zicând căi moșiia strămoșască, dar de vreme că ne arată stol. *Kogălniceanul* un răvășel de la acest Iordache Arhip în care pomenește că mai pe urmă a iscăli și nu tăgăduiaște Iordache că nau zis că a iscăli |, dar numai partea vârului său a vânzătorului, iar nu pe parte moșii sale, la aciasta am giudecat: giumătate de moșie | partea vânzătorului să fie bine vândută stolnicului *Kogălniceanu*, iar jumătate de moșie parte acestui Iordache Arhip, să aibă Iordache Arhip a șo stăpâni cu pace; noi Doamne așa am socotit a fi cu cale | și cu dreptate, iar cia desăvârșit hotărâre rămâne la cea pre înaltă și lesne cunosătoare înțelepciune a mării tale.

velet 1765 Sept. 20.

Plecate slugile mării tale : Ștefan Roset vel logofăt.
Ioan Paladi vel vornic. Enachi Costandache vel vornic.
Vasile Roset hatman. Ioan Canta hatman.

LXIII. 1766. Scrisoare de schimb între I. P. Vârnăv și Nec. Kogălniceanu, carele îi dă celui dintâi Petreștii și Socii ot Putna și ia sat întreg Păulenii și a patra parte, din Rădeni la Turia, ținut. Iași, și mai dă lui Vârnăv și 250 lei.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu București).

Ioniț Vârnăv fișorul lui Pavăl Vârnăv adeverez cu această scrisoare a me precum să să știe că avându eu o moșie de pe maicăme Marie fata . . . în ținutul Iașului la Turie, anume satul *Păulenii* și alta a patra parte de satu din Rădeni, iarăș de a ținutul Eșului. care să hotărește cu satul Păulenii pe din șos. și fiind că aceste moșii la împărțala frățască ce am avut cu frații miei mi sau venit în parte me, și mie nedândumi mâna a le căuta și a mă folosi di pe dânsule cu ceva. aflândumă cu șidere și cu traiul meu la parte țărâi de șos. de unde fiindumi peste mână nu pot așunge ca să le caut, să folosesc străinii de dânsule. am socotit și cu frații mei sfātuindumă am hotărât cu socoteala noastră că or să le vându cui sar găsi să le cumpere și să mi le plătiască cu prețul lor, or să le schimbu cu alte moșii. în parte locului de șos unde îmi dă mâna a le căuta și a mă folosi de dânsule. dar pentru ca să nu mă deșrădăcinezu de tot de moșie părinților miei. am socotit mai bine ca să fac schimbătură cu cine vaș găsi, să rămân iar cu moșie. pentru moșie. deci aflândusă dmlui *Neculai Kogălniceanu biv vel pitar* și avându niște părți de moșie. de cumpărătură de la *Neculai Bucium post.* în satul *Petreștii și Socii* în ținutul Putnii, pe Răcătău, și priiminduse a face schimbătură cu mine rășez de aceste părți de moșii ce mai sus, sau arătat, din *Petrești.* și din *Soci* și săi dau și eu dmsale satul Păulenii și a patra parte din Rădeni. mam învoitu cu dmlui și am făcut această schimbătură din bună voe noastră fiind că și mie îmi da îndemână a le căuta acele din parte de șos și să mă folosesc de dânsule și dumisale iarăș asemenea cu moșiile mele, mai avându și altili acolo în parte locului acelue, și iam dat eu dmsale sat întreg Păulenii și a patra parte din satul Rădenii

după cum arată dovezile și scrisorile vechi ce am pe aceste moșii și meu dat și dmlui părțile dmsale dintraceste doi moșii Petreștii și Socii. Dar socotindu eu că ar fi mai bune moșiile mele și mai de prețu de cât a dmsale. și fiindui și dmsale mai de trebuințe la parte locului acelue. niam învoitu cu dmlui și miau mai dat și bani peste schimbul acesta 250 lei adică doi sute cincizeci lei. cu care mulțumindumă și eu și dmlui niam făcut scrisor încredințate unul la mâna altue și am dat șam luat și scrisorile cele vechi ciau fostu pe moșiile aceste ca de acmu înainte să stăpănim fieștecarele din noi cu bună pace în veci. și ačastă așezare și schimbătură și bună învoială ce sau făcut între noi sau făcut înaintea a mulți boiari mari și obraze de cinste și oameni buni, carii mai ăos împreună cu mine sau iscălit.

vletu 1766.

Ion Varnav sin Pavăl Vărnab med.

Manolachi Costachi vel logofăt.

Ilie Costache vel vornic.

Vasile Costachi vej ban.

Neculaiu Caragea post.

Alexandru Neculai paharnic.

In dos :

Doaî sute cinci zăci de lei capete și dobânda lor 29 lei 39 bani pe 7 luni și 9 zile am luat de la dml. vornic Lupul Balșe pentru schimbătura acestii moșii ceau fost schimbato cu Ioniță Varnav. bez 86 bani éau ramas să mai de dmlui.

lt. 1767 Mai 9.

Nec. Kogălniceanu pitar.

LXIV. 1767 (regeste). Pentru moștenirea lăsată de Gh. Kogălniceanu. nepotului său de frate Ion Kogălniceanu.

Un surete di pe împărțala răpousatului bunului meu stolnic *Constanđin Kogălniceanul*, parte unchiului *Gheorghe Kogălniceanul*, întărit de Dosofteiu Episcopul Rădăușului, Neculai Kogălniceanul pitar, Petre Cheșcul șatrar și buna mea *Safta, soția stolnicului Kogălniceanul*, prin care se arată toată partea ce au

lăsat de cătră bunul meu unchiului Gheorghie. întocma după diiata mai sus însemnată. Care acest suret după săvârșirea unchiului Gheorghe, au intrat la mâna noastră, pentru ca după dânsul să tragem averea lui.

Din opisul din 1819 Mai 28, subt No. 3.

LXV. 1772 Iunie 25, *regeste*. Carte de judecată pentru Scrivuleni.

„... și cât pentru a cincia parte (din bătrânul lui Spiridon Scripcă din Scrivuleni) nici o pricinuire nu au arătat răzeșii (Mihalache Popa, Mihalachi Meleghi și Ioniță Buștiuc din Brăteni și Scrivuleni), ci cu bună voia lor au zis că poate să o stăpânească (med. C. Kogălniceanu), arătând spre îndreptare lor și o carte de giudecată din leat. 1772 Iunie 25 de la boerii divanului din vremea aceia, prin care scrie așa că de vreme ce uricul mării sale Mihai Vodă¹⁾, care îl au răzeșii, hotărăște că cercetându-se prin giudecăți sau aflat că zapisul ce lau avut de la Tănasă Bosie nu ar fi fost adevărat, ce cu uricul satului Scrivuleni numai pentru 5 lei lar fi zălogit Tănase Bosie la Sandul Kogălniceanu și zapisul acel de vânzare cel scosese ficiorii Kogălniceanului sau și rupt în divan. Hotărăsc boerii ca Kogălniceanu numai cu 5 lei și cu dobânda lor cap la cap săi ia, a-nerisind ispisocul domnului Matei Ghica Vodă ce este din leat 7262 Mai 10, cu cuvânt că la giudecata de atuncia, ce ar fi avut Constandin Kogălniceanu, logofăt de visterie cu Nechita vornic de Ghermănești, Nechita nu ar fi arătat ispisocul de la Mihai Vodă, prin care face neadevărat zapisul de la Tănasă Bosie, ci ca pe un zălog ce au avut Kogălniceanu această a treia parte să o dea iarăși în stăpânirea răzășilor“.

Ci.. Doc. din 1804. Iulie 31, adresa ispravnicilor de Fălciu.

LXVI. 1772 August 20, *regeste*. Mărturii din neamul Kogălnicenilor a avut răzășie în Ghidișeni.

O mărturie iscălită de mulți oameni prin care arată pentru moșii *Ghidișeni și Tălpăeștii de pe valea Șopârleanilor* ca

1) Din 7232 April 22.

mai înainte o stăpâna un Ștefăniță lamandi au rămas stăpânire pe ace moșie *preutul Mihalachi socrul lui Ioniță Botezatul*, iar pe niamul Kogălniceanului nu lau apucat stăpânind întra-ceste moșii, nici au auzit; încă un Ion Arteni din Epureni ot Fălcu mărturisește că au auzit din gura a unui Pavăl diiacon. precum că au șazut un Kogălniceanu în Ghidișeni și au fost *luînd dejmă câte doi zloți de casă și din țarină.*

Obs. Dintr'un opis făcut cătră 1780 pentru Ghidișeni.

LXVII. 1773 Febr. 9. Scrisoarea lui N. Gherghel cătră C. Andrieș log. în pricină pentru Buzeni și Zăicești. (Buzeni II. 25 bis).

Cu dragoste frățască mă închin dumitale cinstit și al meu ca un frate dmta *cuscre logofăt Constandin Andrieș* cinstita și iubita scrisoare dmtale am luat și cele ce miai scris am înțeles pentru acestu preut ci ni scrii că au venit în doă rânduri la dmta și cere ca săi dai dmta scrisori di pi moșiile răpăusatului nepotului Iordachi Arhip, de pe parte tătânesău și vii ști dmneta satul *Zăiceștii* di lângă *Buzeni* au fost a nepotului Iordachi Arhip di pi tatăsău din părțile cău avut din moșii și cumpărături. și acest sat *Zăiceștii* am înțales și ăumătate di *sat di Buzeni cău luat dmnalul nepotul Arhip Iordachi de la stol. Constandin Kogălnițanul* cu ăudecată și este carte că de ăudecată la dmnalul și alte scrisori di or mai fi nu știu la dmta sânt aceste doă părți de moșie sânt di pe neamul tătânesău noi nu avem treabă, dar alte părți di moșii ci mai sânt parte di Brăești și o peticuță din Părstești și ăumătate de sat di Hrițeni aceste părți di moșii sânt a noastre. di la părinții noștri iar dii. socoti dmta să le dai ceva din părțile niamului lor din Buzeni din *Zăicești* cei socoti dmneta să le dai dacă noi nu avem triabă că nu sânt di pi parte noastră și după cum vei socoti dmta așe vii face și cu această iarăși rămân.

1773 Febr. 9.

a dmitali ca un frati i cuscu

Neculai Gherghel med.

LXVIII. 1773 Mart 6. Cartea divanului către Safta Kogălniceața să-și trimeată vechil la giudecată pe ziua de 10 April (Buzeni II 26).

De la boerii divanului Cnejiei Moldaviei

Cătră domneaei *Safta stolnicița Kog.*

Să faci stiri dumitale că la divan 'au dat jalobă *preutul Ion* din ținutul Sucevii ci are giudecată cu dmneta pentru că nul lași săș stăpăniască parte lor din *satul Buzenii*, ci o are, cari au luato de la rudenie lor dela *Iordachi Arhip*, cari au *murit*, și fiind că cerea giudecata, iată să scrie dumitale de la divan, luând carte divanului, săț cauț scrisorile ce ai, și cu *vechilul dumitale* să le trimeți să vii să ste la giudecata divanului și iată să pune soroc. dumitale păn la zece zile a lui April să să afle aice, vechilul dumitale *că neviind să va trimete omul divanului.*
(cu cifre) 1773 Mart s.

Balș logofăt. Sturzea vornic, Crupenschi vornic.
A. Gr. post. Alexandru pah.
sau trecut la condică.

LXIX. 1773 Septembre. Zapis de danie ce face pr. Nec. Kogălniceanu în Tăcmănești la Vaslui.

(Apud Surete ms. VII 25).

Adecă eu *preutul Neculai Kogălniceanul* dinpreună cu fii *mei Costandin și Ion*, feciorul lui *Lupașco Kogălniceanul*, și *nepot de frate lui Vasile Kogălniceanul*, scriu și mărturisăscu cu acest adevărat zăpis al meu că de nimeni șiliți nici asupriți, ci de a noastră bună voe am dat danie partea mea de moșie din *Tăcmănești* ce iaste în ținutul Vasluiului pre apa *Bărladului la podul Borzescului*, ce să hotărăște cu partea de moșie a lui *Păcurariu*, carea moșie și noao ni se trage di pe *moșul meu Vasile Kogălniceanul*, care iau fostu și lui danie cu zăpis de la *Măricuța fata lui Vasile Rangul*. carea să fie dumsale această moșie dreaptă ocină și moștenire în veci neclătită și nestrămutată atât dmsale cât și cuconilor, nepoșilor și strănepoșilor dumsale și pe aceste părți de moșie câtă să va aleage este și zăpis vechiu de danie de la *Măricuța fata lui Vasile Rangul*; și fiindcă întracel zăpis mai sântu și alte părți de moșie de pre la alte locuri, nu lam dat la dumnalui acel vechiu zăpis, ce lam poprit la mine; dar pe această parte de

moșie să aibă ași face dmlui și direase domnești, fiindcă ni-
mene nici din rudeniile mele, nici din rudeaniile aceia Măricuțe
nare nici o treabă, și la făcutul acestui zapis sau tămplat, și
alți oameni buni care sau și iscălit și noi pentru credința am
iscălit.

leat 1773 Septembre

Ierei Neculai Cogălniceanu

Constantin sin popa Neculai

Ioan sin popa Neculai

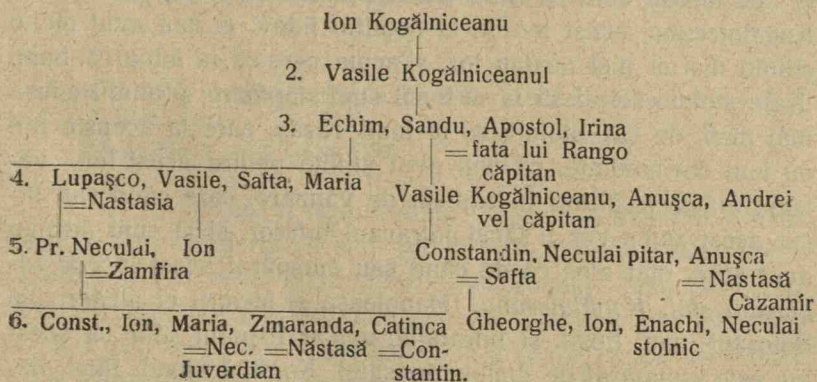
Ierei Sandul mam tămplat față.

Vasile Popăscul logofăt am fost față

Și eu Grigore armaș mazil am scris zapis cu zisa și în-
vățatura preutului Neculai și a fiilor lui.

Obs. Din cuprinsul acestui zapis reiese că pr. Nec. Kogălniceanu de
la Dăneștii Vasluiului era fecior lui Lupașco Kogălniceanu, irate cu Vasile
Kogălniceanu, feciori lui Echim Kogălniceanu, împreună cu surorile lor
Maria și Safta.

Cu aceste știri întregim spița Kogălnicenilor, urmașii lui Vasile sin Ion
Kogălniceanu.

LXX. 1776 Iuli 16. Carte de judecată a boerilor veliți în pricina unui
loc de dughene în Botoșani a stolnicesei Safta C. Kogălniceanu, cumpărate
de soțul ei de la un Solomon Jidov acum 13 ani.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Din luminata poruncă pre înălțatului domnului nostru Gri-
gore Alexandru Ghica Voevod. am luat sama pricinei ce are
dmlui Iordachi Panaite cămaraș i Lupașco cupeț de aice din

Botoșani, i cumnatusău... cu dumneai *stolniceasa Kogălnice-
nița*, pentru un loc de dugheni de aici din Botoșani, ci lau cum-
părat dmlui *răposatul stolnicul Constandin Kogălniceanu* de la
un Solomon Jidov de aice din Botoșani, care loc din ȝos se
hotărăște cu locul lui Marcu Jidov și din sus cu locul cămăra-
șului Iordachi i a lui Lupașco, i cumătrusău, cerșind dmlui Ior-
dachi Panaite i Lupașco cupeț i cumătrusău, ca să s protimi-
sască ca niște razeși, să întoarcă bani dmsali stolnicesăi și
săș ia locul. deci chemând pe dumneei stolniceasa și pe Cos-
tantin ficior Manolesii față fiind vechil și din parte cămărașu-
lui și despre partea lui Lupașco i cumătrusău, întâi am între-
bat pe dneei stolniceasacu ce stăpânește acest loc. dmneei neau
arătat un zăpis de cumpărătură de la Solomon Jidov, din velet
7271 Iuli 2. în care zăpis este iscălit *dlui clucer Manole ceau
fost vornic* la acea vreme aici la Botoșani. și Ananie biv vor-
nic și Ioan protopopol și Gherasim egumen. de la măn. Sfeti
Neculai, și alți târgoveți moldoveni și jidovi, rudeniile vânzăto-
rului, am întrebat și pe fecior Manolesei ce răspunde. la aceasta ;
el neau arătat cum că când au cumpărat dmlui răposat stolnic
Kogălniceanu, acest loc de la numitul jidov, ei nau avut nici o
știință nici ei nici neamu lor, și acum cere ca să întoarcă banii
dsale stolnicesei și să ia el locul supt stăpânire, protimisindusă
mai mult de cât stolniceasa și fiind răzăș, care la aceasta noi
nu iam dat credință, că nau avut știință pentru acest loc, vă-
zând atâtea iscălituri în zăpisul de vânzare, care când sau fă-
cut acest zăpis vor fi făcut întrauzul tuturor, și ei cum de nau
avut știre, mai ales că de când sau cumpărat acest loc, *de ră-
posatul stol. Kogălniceanu*, Manoleasa și feciorii ei nicăeri din
Botoșani nau lipsit. și întratâția ani ar fi putut afla că acest
loc este cumpărat de dmlui răposatul Kogălniceanu. fiind ală-
turi cu locul lor. Care la aceasta au zis Manoleasa că va giura.
pentru acest loc. că nu este la știrea ei, nici au auzit că lau
cumpărat *răposatul Kogălniceanu* de la acel jădov. noi căutând
la trecire anilor și văzind și atâtea iscălituri în zăpis am avut
prepus cum că ar fi știut Manoleasa de acest loc, și nam lăsato
să giure, măcar că dmneei stolniceasa acmu în postul mare când
au vrut să s apuce să facă pivnița pe locul acela, au trimis la
Manoleasă și au întrebato ca să meargă să fie față. fiind că vra
să înceapă a lucra, pe locul acela. Manoleasa iau răspunsu,

cum ca să mergă să lucreze pe locul dmsale, numai să nui împresoare locul; și dmnei stolniceasa după cuvântul Manolesei sau apucat de săpat pivnița, și șau scos tot lemnul de dugheni. Deci noi cercetând toate pricinile și la o parte și la alta și căutând Armenopoli la 190 file, cari hotărăști „că răzeși de nu să va întreba de cumpărători are voe până la 10 ani să tragă judecată, și să întoarcă banii cumpărătorului și să ia locul, iar trecând peste 10 ani nu are voe ca să tragă giudecată“ și fiind că de când au cumpărat, răposat stolnic au trecut 13 ani. nici o dreptate nu are cămăraș Lupașco i cumătrusău ca săi mai tragă judecată, și am dat această carte de giudecată la mâna stolnicesei.

1776, Iuli 16.

Ion Sturza vel vornic.

Manu spătar.

Manolachi Dimachi jicnicer.

Notă : Carte de giudecată de la dmlui vornicu de Botoșani în pricina ce au avut dmnei stolniceasa *Safta Kogălniceanu* cu răzeșii locului de dugheni ce au cumpărat răposat stolnic Const. Kog. de la Solomon Jidov feciorul Esterei jidoavcăi.

LXXI, 1776 August, regeste. Pentru jumătate sat de Ghidișeni a med. I. Kogălnicianu.

(Din perilipsis scris cătră 1780).

O carte gospod a răposatului Grigorie Alexandru Ghica Vodă, întru care scrie că sau giudecat la divan înainte dumlorsale boerilor med. *Cogălniceanu* cu Toader Huiban i Alexandru pentru pol sat de Ghidișeni ot Fălciu, și dovedindusă că med. nici o dată în Ghidișeni nau stăpănit, după cum nici însuși nau tăgăduit, și neavându alte dovezi fără numai trei cărți gospod de dejmuit sau dat de la giudecată, rămas dândusă moșia la stăpânire lui Thoader condicariul și a lui Alexandru, după neștrămutata stăpânire ce au avut, și după zăpis de schimbătură ce au arătat și mai ales că aciastă moșie sau fost stăpânind mai înainte de *Diiamandestii* cu scrisorile lor ce sau arătat mai sus, dar apoi după ce liau luat scrisorile condicarul Toader și cu Botezatul au pus și stăpânire pe moșia și Diiamandestii nau pricinuit neavând triabă cu moșia.

LXXII. 1777 Mart 23. Gr. A. Ghica Vodă judecă pricina unei tutele a lui C. Kogălniceanul cu Safta Enoae Mârza pentru lucruri și locuri de casă.

Io Grigorie Alexandru Ghica Voevod, bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi, facem știre cu această carte a domniei mele de judecată că Safta ce au ținuto Iane Mârza neguțitorul din Iași, soacra lui Gavril Uricariul ot visterie după jalba ce au dat domniei mele asupra lui *Enache, feciorul lui Gavril Uricariul*, carele iaste făcut cu femeia cea dintâiu, au cerut judecată pentru o samă de lucruri din cele ce sau dat la împărțala ce sau făcut rămășițurilor lui Gavril Uricariul de *răpousatul Costandin Kogălniceanul stolnicul, unchiul lui Enache, feciorul lui Gavril*, ce iau luat acele lucruri și unele leau prăpădit, iar altele le stăpânește. Deci Domniia mea iam orânduie cu giudecata la cinstit și credincios boeriul domniei mele dmlui Vasile Razul vel logofăt ca să le ia sama după *pravilă* și după dreptate, și după cum vor găsi cu cale săi judece și să înștiințeze pre domniia mea. Și dumlui vel logofăt stând de leau luat sama după cercetare și giudecata ce au judecat așa au înștiințat pre Domniia mea, arătând cum că Gavril Uricariul au avut 2 fămeai și *intâi fiind pe sora lui Costandin Kogălniceanul stolnic au făcut doi copii, pe Gheorghe și pe Enache, și murind fămeaea cea dintâi* au luat al doile fămeae pe Catrina fata Saftai Enoaei, cu care iarăși au făcut o copilă, și după câțiva ani murind Gavril Uricariul, atunci sau rădicat *Costandin Kogălniceanul stolnicul la veleat 7266* și întrând epitrop la cei doi copii nepoți ai săi feciorii lui Gavril ot visterie, au scos întâi zestrele amânduror femeilor lui Gavril, atât la cea dintâi cât și la cea de al doile, iar cele ce au rămas lucruri a lui Gavril, moșii odoară și alte rămășițuri; acele toate leau împărțit pe copiii lui Gavril, adică la doi copii ce erau făcuți cu fămeaia cea dintâi, scoțând o parte și copilei ce era făcută cu al doilea fămeae; pe care împărțală au arătat Safta Enoae și izvod iscălit de *Costandin Kogălniceanul stolnic*, scriind toate anume, arătând Safta Enoae cum că după moartea lui Gavril bărbatul fiicei sale Catrinei; în câtă vreme au trăit fiica sa Catrina împreună și copila au stăpănit toate cele ce i sau dat la împărțală de *Costandin Kogălniceanul stolnic*, iar după ce au murit copila sau sculat Enache feciorul lui Gavril și le au luat aceste arătate mai gios: *doao dughene cu locurile lor în târgul de sus*

la Ulița Hagioarei și un loc de casă în Muntenime, și unile vii la Odobești și niște țigani și alte lucruri, care acestea Enache le-a fi și vândut; mai luându-i și giurăta de sat de Șendreni și o parte de moșie din hotarul Dumeștilor ce sânt la Prut, la ținutul Eșului, cum și alte lucruri, care aceste le stăpânește Enachi. Și pentru toate acestea au cerșut Safta Enoae dreptate.

Asupra căreia jalbe a Safta Enoae întrebând dlui vel logofăt pe Enache feciorul lui Gavril Uricariul ce răspunde și pentru cât au luat aceste arătate mai sus în stăpânirea sa și le-au vândut peste împărțala ce au făcut unchiul său Costandin Cogălniceanu stolnic, Enache au răspuns cum că el le stăpânește neștiind pentru împărțala aceasta și cum că știind că le-au stăpânit și tatăl său Gavril, pentru aceasta au intrat și el stăpânitoriu și au vândut locurile cele de dughene. Mai răspunzând Enache și Gavril cum că de vreme ce au murit copila ce era făcută cu fămeaia de al doilea, sar cădea să între el clironomu și stăpânitoriu pe toate cele ce sau fost dat cu împărțală în partea copilei, de cât Safta Enoae mătușa copilei. Au întrebat dumalui vel logofăt câtă vreme au trăit copila după ce au murit tatăl său Gavril Uricariul. El au răspuns că după moartea lui Gavril au mai trăit copila încă 5 ani, și apoi au murit și copila, și peste câțiva ani ce au trecut la mijloc au murit și mama copilei. Pentru care dumnealui vel logofăt stând și luând sama cu amăruntul după dreptate și după pravilă așa le-au hotărât giudecata: cum că Enache feciorul lui Gavril Uricariul fără dreptate au luat locurile aceaste de dughene în stăpânirea sa și le-au vândut, cum și alte lucruri a copilei ce au fost date la împărțală dintru ale tătânisău, căci după împărțală dreaptă stăpânitoare pe toate lucrurile acelea ce sau dat în partea copilei iaste rămasă dreaptă clironoamă și moștenitoare mama copilei, iar nu Enache fratele ei cel de altă mamă: și după moartea mamei copilei au rămas cea mai aproape clironoamă mătușa copilei Safta Enoae pe toate cele ce au avut fiicăsa Catrina cât și pe ale nepoatei sale de toate cele ce iau rămas clironomie de la Gavril ot visterie, tatăl ei; Care giudecata a dumisale vel logofăt cercetândusă și de însuși domnie me așa am socotit că drept și după pravilă au giudecat și de cătră domniia me asemenea am hotărât: Safta Enoae, mătușa copilei lui Gavril ot visterie după împărțala răposatului stolnic

Costantin Kogălniceanu să aibă a lua în stăpânirea sa locurile acele de dughene, cum și toate acele ce să arată la împărțală care sau venit în partea copilei, iar acei ce vor fi cumpărat ori locurile acele de dughene sau orice alt lucru săși caute cu Enache vânzătorii fiind că au vândut lucru străin ce nau fostu al său. Și aceasta pără să nu să mai pârască. Aceasta înștiințăm.
 let 1777 Mart 23.

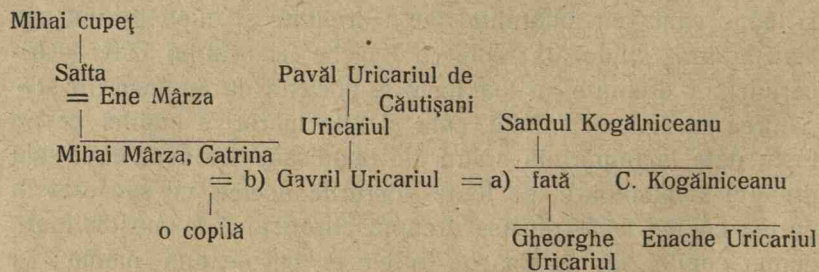
(Apud Surete ms. VII 21. Copie târzie.

Obs. Asupra înruderii lui C. Kogălniceanu cu Gavril Uricarul logofăt de visterie, ca unul ce a ținut întru cea dintâi căsătorie pe sora lui C. Kogălnicianu, iar întru cea de a doua pe Catrina fata Saftiei, soția lui Ene Mârza, avem știri întregitoare în actele caselor aflătoare azi în Iași pe strada I. C. Brătianu No. 44 ale d-lui Gh. Timuș.

În 1816 Vasile Bucur vornic de poartă măsură locul caselor lui M. Mârza și a Ilincăi soția sa, și stăpânii locului aduc ca dovadă hârtiile caselor, ce se sue la 1710 Mai 4. Mihai Mârza a fost fiul lui Ene Mârza și al Saftiei, născută Mihai cupeț (neguțitorul). Că acest Mihai Cupeț a mai avut o fată măritată cu Sandul neguțitorul (I. Neculce. I, 82).

— Cât despre suitorii lui Gavril Uricariul logofăt de visterie avem multe știri în actele colegului meu Radu Manoliu, profesor, descedinte din acești Uricari (Surete ms. XLII 339; XLIII, 133), în care li se sue neamul la 1548: Istrati Moga — Neacșa, nepoata sa; — Pavăl diac de Căuțișani (1600—1676), zis și Pavăl Uricariu, are de soție pe Neacșa. Ei au de copii pe Ionașco, Vasile, Ursul și Ioniță (1696).

Unind aceste arătări ar reieși aceste încrângături :

LXXIII. 1777 Iunie 25. Carte de judecată a 4 veliți boeri, în pără dintre Ioniță din Ghermănești și Crăstea pentru stăpânirea unui bătrân din Brăteni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Facem știre cu aciastă carte de giudecată că din luminata poronca pre înălțatului domnului nostru mărie sa Grigorie Alexandru Ghica Vvodă sau giudecat de faț înaintea noastră Ioniță

din Ghermănești. ficiorul lui Sămion nepot Lupului, de la ținut Fălciului cu Crăste ginerele unii Gafiții Pulberoaie fata lui Postolachi Puțințelul pentru o giumătate de bătrân din patru bătrâni ce împlă tot hotarul *Brătenilor* de la ținut Fălciului, a cărora pricină întracesta chip sau aflat. Ioniță din Ghermănești ficiorul lui Simion au jăluit că el din părinții lui să știe că este drept și adevărat moșan pe giumătate de bătrân întracest hotar a Brătenilor, cari au stăpănit în pace ace giumătate de bătrân moșii și părinții lui fără supărari, iar acum acest Crăste nul îngăduște a stăpăni ce îl gonește din moșie și au cerut dreptate. De față fiind și Crăstea ginerele Gafiții Pulberoaie lam întrebat ce răspunde, și cu ce dreptate nul îngăduște pe Ioniță a stăpăni ace giumătate de bătrân; el au răspuns că de la socrăsa Gafița au apucat pomenindus ca să nul priimească pe Ioniță la moșie și pentru aceasta nul îngăduște; acum, după poroncă ce au luat de la socrii săi, dar la aceasta au arătat Ioniță ficiorul lui Simion o carte de giudecată de la răposatul Manolachi Costachi logofăt din 7271 întru care arată că iarăși sau giudecat Ioniță din Ghermănești cu Gafița Pulberoaie soacra acestui Crăste care cere giudecată, arătând atunce Ioniță cum că Gafița nul îngăduște a stăpăni întracel bătrân. puindui pricină că nu ar fi mai stăpănit și că nar ave moșie la acel bătrân, și răposatul Manolachi logofătul, au rânduit pe Ioniță. ca săși găscă patru marturi, să mărturisască pentru dânsul că este moșan, și că au stăpănit părinții săi și acel bătrân și au dejmuit; și arată în carte de giudecată cum că Ioniță au adus la giudecată mărturie de la is. de Fălciu, Arghirie medelnicerul, înaintea căru boer au mărturisit patru oameni bătrâni anume Ion Munteanul, și Măriian și Pascal Vrabie și Iftime Cazan, care fiind megieși de acolo au mărturisit cu sufelele lor cum că știu că acel hotar a Brătenilor umblă în 4 bătrâni, din care la un bătrân este stăpănitor pe giumătate Ioniță ficiorul lui Sămion de pe părinții săi, iar giumătate este a Gafiții Pulberoaie, de pre o *Vărvară fata Negrii Parcalabului* și cum ei au apucat împărțind dejma, de pe acel bătrân giuimate Gafița și giumătate Ioniță ficiorul lui Sămion; care mărturie a lui Arghiri medelnicer au arătato Ioniță de față și înainte noastră și după mărturia aceasta au giudecat răposat logofăt Manolache că Ioniță de vreme că au dovedit cu 4 marturi să

rămăe desăvârșit stăpânitor pe ace giumătate de bătrân, iar Gafița să stăpâniască iarăș giumătate de bătrân cu neamurile lor, mai mult să nu să întindă, a stăpâni.

Deci dară la aceasta luând noi sama cu amăruntul sau cunoscut cum că acest Crăste ginerele Gafiței nu are nici voe și putere a lipsi pre Ioniță din stăpânire acei giumătăți de bătrân. dintraceastă moșie, întâi că din carte de giudecată ce să află la mâna lui, de la logft Manolachi cum și din mărturia răposatului Arghire medela. să dovedește că Ioniță sau îndreptat cu 4 marturi cari cu sufletele lor au mărturisit că știu și au văzut pe părinții lui Ioniță stăpânind și că dejma de pe acel bătrân o împărța în doă cu Gafița și cu părinții săi, adecă ġumătate Ioniță feciorul lui Sămion și giumătate Gafița Pulberoae și să cunoaște că Crăste cu strămbătate vra ca săl lip-sască pre Ioniță, din stăpânire acei giumătăți de bătrân căci nu poate să știe el mai bine de cât părinții săi, de vreme că oam-enii acei 4 marturi au mărturisit cu sufletele lor că Ioniță cum și părinții lui au stăpânt și au luat dejmă în giumătate de pe acel bătrân de moșie, iară că arată Crăste cum că socrii săi iau poruncit ca să nul primască pe Ioniță să stă-pâniască, aceasta să cunoaște că o arată cu greșală și nedrept. Ce cu toate acestea am giudecat dândusă rămas din toată giudecată pe Crăste ginerele Gafiței, iar Ioniță de vreme ce sau îndreptat, am hotărât să stăpâ nească pe o giumătate de bătrân, din bătrânul ce va fi stăpânitor Crăste în bună pace în veci.

vel logofăt.

și cei patru boeri vel vornici și spătar, a căroră nume nu sau putut deslega.

„aceste copii sau scos de pe cele adevărate scrisori cari să află la mâna lui Sărghie Buștiuc din Ghermănești.

1830 Noembre 5.

Vasile Glodeanu Is.

LXXIV. 1778 Iulie 8 Iași. C. D. Moruz Vodă carte de stăpânit dată la mâna Saftii Kogălniceniței stolniceasa asupra satului Buzenii. (Buzeni II. 30)

Io Constandin Dimitrie Moruz Vodă. boj milst. gspdaru zemli Moldavscoi. datam carte domnii mele Saftii Stolnicesei a

răp. Constandin Kog. stol. căreia după hrisovul domniei sale Ioan Teodor Vodă ăau arătat înaintea dmsale vel logofăt din 7268 Iulie 24 în care arată sămnile anume în ce chip sau hotărât satul Buzenii de la ținut Botoșanilor. de unde să începi și până unde merge, care moșie sau ales și sau hotărât de svinția sa Chir Dosoftei Episcopul Rădăuțului i dmn. lordachi Cantacuzino biv vel spatar fiind vel pah. deč după sămnile ce să arată în hrisovul acesta să aibă stolničasa Safta săși stăpânească satul acesta în pace și săș ia și tot vinitul din toate cele ce vor fi din țarini, din fânațe, din prisăci cu stupi, din legumele ce vor fi pentru neguțitorie și din tot locul cu tot venitul după obicei. Așijdere și oameni ce vor fi șezători cu cas pe această numită moșie Buzenii, să aibă a lucra zilele boerescului după hotărârea ponturilor, și poruncim domnie me dmv. ispravnici al ținutului de sar arăta vreun împotrivitori a nu da venitul moșii. de la unii ca acei săi împliniți și săi supuneți ca săș de venitul moșii după obicei, iar având cineva cevaș a răspunde asupra moșii, acie cu scrisori ce vor ave să vie la divan. această poruncim „însă după vreme lucrului să vie“.

adaos :

1778 Iulie 8.

I. p. mici

procit vel logofăt.

ІѠ КЕТ.

A. M. K. K. Cap de bou.

1777.

LXXV. 1779. April 8, regeste. Pentru Scrivuleni.

Al doile; 1779 April 8. mărturiia hotarnică a vornicului de poartă Ioan Gordul, prin carile arată cum au hotărât moșia Scrivulenii a diaconului Pavăl fecior Nechitii Gațul și a nepoților săi de soră Mihalachi sin preutul Apostul și cu frații săi și cu alte niamuri a lor.

Din Jurnalul din 1839 Iunie 28 și 1840 Iulie 5.

LXXVI. 1779 Noembre 18. Mărturie de cercetarea pricinii Scrivulenilor în pâra dintre Enache Kogălniceanu med, și Pavăl Gațul diaconul. (Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Suret asemenea de pe mărturia lui *Gavril med. Caracaș.*
1779 Noem. 18.

Facem știre cu această mărturie a noastră că după luminată

carte preînălțatului domnului nostru mării sa Constantin Dumitrie Muruz Vodă. ce neau adus *dmlui Ianachi Kogălniceanu biv vel med. i Luca Aleușu*. mazălu i Neculai Turbatul, i Ioniță Buștiuc. răzeș de moșie. **Brătenii** de la acestu ținut al Fălciului carii prin jaloba ce au dat mării sale lui Vodă au arătat dm. med. Enachi Cogălniceanu i Luca Aleuș cu alți răzeși din Brăteni că moșie Brătenii esti driaptă a lor și cum că un Pavăl Gațul diiacon și cu nepotusău Mihalachi cer o bucată de moșie dintraceastă moșie *Brătenii cu nume de Scrivuleni*; și luânduși Pavăl diiaconul întracestu an hotarnic pe Ion Gordul vornic de poartă ca săș aliagă moșia Scrivuleniei de cătră Brăteni, și nefăcându de știre dmsale *med. Kogălniceanu* nici celorlați răzeși di Brăteni, ca să vie cu scrisori ce vor ave, să ste faț la hotărâre moșii. ce are fiind numai diiaconul, fără de răzășii de Brăteni au hotărātu și liau luat moșie Brătenii, cu nume de Scrivuleni, și cerșinduși dmlui med. cu răzășii lui dreptate mi să poruncește prin luminata carte mării sale Vodă ca să mărgu la numita moșie Brătenii și să eu împreună cu mine și 4 mazăli ce iau cerut jăluitorii. pe un Neculaiu Agăriciu, pe Lupul Negre, pe Gligore Hortolomeiu și pe Vasile Onofrei căpitan și să cercetezu cu amăruntul scrisorile de la amândoao părțile, cum și hotărătura ce au făcut vornicul Gordul. Deci după luminată poronca mării sale lui Vodă am luat pe numiții mazili și mergând împreună și cu Ion Gordul vornicu de poartă, la *stare moșii Brătenii ce sau numit din vechiu Scrivuleniei, iar acmu să chiamă Răpile*, cari moșie sau stăpănită de mulți ani tot de mai sus numiții răzăși din Brăteni, și aducând de față și pe Pavăl Gațul diiacon și pe nepotusău Mihalachi și Iorgachi Hădărogu și fiindu cu toții de față, întâiu am făcut cercetare hotărăturii ce au făcut Ion Gordul vornicul de poartă și nici o pricină de strămbătate hotărătura ce sau făcut nam găsită. fiindu că vornicul au hotărât după carte de giudecată ce să giudecasă mai înainte vreme la divan Pavăl diiaconul cu răzeșii de Brăteni arătându sângur vornicul că el altă cercetare nau făcut că după hotărâria cărții de giudecată au urmat și cerșindu noi de iznoavă la Pavăl diiaconul ca să arăte cu ce scrisori și dovezi întră în Brăteni cu nume de Scrivuleni el niau arătat un ispisocu de la răposatul Pătru Vvod din let 7040 întră care întărește lui Spiridon Scripco și fratelui său Pavăl Scripco Brănișteriu, și su-

rorilor lui Ana și Ilca. feciori Stanii, fetele lui Draguș Scrivulea pe un sat Scrivuleni pe pârau Lilivii, iar alte scrisori sau dovezi ce sântu pe Scrivuleni nu mai arătat; iar dmlui med. *Ianachi Kogălniceanu* cu răzășii lui niau arătat un ispisoc de la răposatul Alexandru Vodă din let 7067 April 8 zile cu 27 ani mai pe urma ispisocului lui Pătru Vodă ci lau arătat Pavăl diiaconul întru carele arată că Toader și Iurașco ficii Grecii, nepoții lui Pavel Scripcu Brănișteriu, din care se trage Pavăl Gațul diiaconul cu niamurile lui au făcut schimbătură cu Ion și cu Sămion ficii Petrii med. nepoți lui Negriiă parcalabul din care să trag răzășii din Brăteni, adecă Toader și Iurașco ficii Grecii, nepoți lui Pavăl Scripcu Brănișteriu, au dat un sat a lor pe pâraul Lilivei, unde au fostu casăle lui Dragoș ce să cheamă Brătenii lui Ion și Sămion ficiilor Petrei med. au dat lui Toader și lui Iurașco ficii Grecii. nepoților lui Pavăl Scripcu Brănișteriu jumătate din satu la Nistru anume Crușevățul, parte ce din gios și arată și ispisocul cel de schimbătură a lui Alexandru Vodă, cum că și ispisocul lui Petru Vodă ce au fostu la mâna lui Pavăl Scripcu Brănișteriu, Toader și Iurașco nepoții lui Pavăl Scripcu Brănișteriu la schimbare ce au făcut lau dat în mâna lui Ion și Sămion feciilor Petrei med. care ispisocu acmu iarăși se află la mâna lui Pavăl diiaconul ce să trage din Toader și Iurașco, nepoții lui Pavăl Scripcu Brănișteriu, care au fost făcut schimbătura, și așa să înțelege cum că căzându ispisocul lui Petru Vodă iarăși în mâna niamului lui Pavăl Scripcu Brănișteriu din care ar trage Pavăl Gațul diiaconul și trecându somă de ani la mijlocu cu acel ispisocu acmu Pavăl Gațul diiaconul iarăși cere Scrivuleni. Am mai întreat pe Pavăl diiaconul ce are să mai răspundă el au zis că pe ace moșie sântu 2 săliște și Brătenii și Scrivuleni și după cercetare ce am făcut, am găsitu numai o săliște, unde sau dovedit că au fost casăli lui Dragușu, și după cum am aflat, toate pricinile acestii moșii am dat această mărturie la mâna dmsale med. Enachi Kogălniceanu și a altor răzăși de Brăteni.

1779 Nov. 18.

Gavril Caracaș biv vel med. ispravnic, Neculai Agariciu mazălu, Lupu Negre mazălu, Gligoraș Hortolomeu mazălu.

Ioniță Onofreiu căpitan mazălu.

„Și sau scos acmu la lt 1784 săpt. 13 la Răpi.

Enachi Kogălniceanu biv vel med.

Obs. Cercetarea făcută în acest an asupra moșii Scrivuleanii, lămu-rește începuturile așezărilor acestui sat. Cei 4 răzeși mazili împreună cu ispravnicul de Fălcu, Gavril Caracaș med. constată că n'a fost din vechiu de cât o *seliște*, unde s'a dovedit că au fost din străvechi casele lui Draguș Scrivulianu, cel de pe la 1400, socrul cred, a lui Scripcu, și bunul fraților Spiridon și Pavăl Scripcu Brănișteriu. Părerea că au fost 2 seliști: *Brătenii* și *Scrivulenii*, e respinsă ca nerespunzând situației locului.

Râpile vine pentru întâia oară pomenit în documente, deși numirea de Scrivuleni se menține până mai târziu (cf. actele C. Zaharia din Râpile, Surete XVII, 59). Pe teren denumirile așezărilor nu s'au înlocuit, ci s'au suprapus, unindu-se așezările în cuprinsul aceluiași sat. Oficialitatea a înlesnit ca denumirea Râpile să ia loc în acte celorlalte denumiri, care de fapt trăesc toate în gura celor din loc.

LXXVII. 1780 Iunie 19 (*regeste*). Mărturie hotarnică a moșiei Colunești.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

„Al 4-a o copie de pe o mărturie hotarnică din anul 1780 Iunie 19, adevărată fiind copia și de dmlui stolnic Ioan Cheșcu, de la un Andrei Iancu biv 2 pah. și Ioan Gordul vornic de poartă fiind hotarnici, iscălită și de 20 di răzăși di moșia Coluneștii prin care arată numiții hotarnici, că din poronca domnului Costandin Vodă Moruz, au mers la moșia Coluneștii ce este peste Prut în ținut Lăpușnii, di au ales și au hotărât părțile de moșie ce au avut răzășii în Colunești anume un Neculai Lăpușneanul, și cu alți ai lor răzăși de ace moșie, pe care îi arată tot anume, alegând atunce și alte părți din Colunești ce leau cerut de cumpărătură *pitar Neculai Cogălniceanul și leau fost dat de zestre ginerelei său Toader Iamandi 2 paharnic*, unde atunci fiind de față toate părțile cu dovezile ce au avut, după cercetare au aflat hotarnicii că moșia Coluneștii au înblat în trei bătrâni, anume:

bătrânul *Colun.*

al doile bătrânul *Faur.*

și al treile bătrânul *Crâstea.*

Văzând atunce la cercetare acelu hotărât și o mărturie hotarnică de moșia Coluneștii din anul 17266 Avg. 6 de la Sămion Cheșcu uricariui, prin care după cercetare ce au făcut

Andrei Iancu paharnic și vornicul Gordul au măsurat întâi moșia Coluneștii pe zare dialului, pe deasupra bălții mari, din doi pietri hotară ce despart niște părți din Colunești a logofăt Vasile Razul, ci liau avut cumpărați de la răzăși, de acolo în gios pe zare acelu dial până despre valea Beresăi unde au aflat că să dispart Coluneștii de Poiceștii lui Negel, și arată că la acest curmeziș au eșit 966 pol stânjani, de care pe toate zapisăle ce au avut pah. Iamandi au eșit 219 pol stânjani și iau și stâlpit cu petre hotară pe din gios pe lângă Poicești, rămâind părțile răzășilor în mijloc 747 stânjani; și măsurând și al doile curmeziș prin mijloc, dintre piatră hotar din sus tij despre părțile logofătului Radu din Colonești, ce le are hotărâte pe din sus pe dispre Grozești, de acolo iar în gios cheziș peste vale Beresăi, pân iar în margine moșii Poiceștii, și la acest curmeziș arată că au eșit 1107 stânjani, din cari iarăși au ales paharnic Iamandi 219 pol stânjani, ce iau și stâlpit cu petri hotară, pe din gios pe lângă Poicești, rămâind părțile răzeșilor în mijloc 888 stânjani. Și măsurând și al treile curmeziș dispre vale Cupcii, cei zici și Rangu dintre piatră hotar vechiu, din vale Cupcii despre moșia Veisăștii și Grozăștii a logofăt Razu, de acolo în gios pe valea Cupcii și pe costișă până în hotarul Sfiredelul, și la acest curmeziș arată că au eșit 971 pol stânjani, din cari iarăși sau ales parte pah. Iamandi 219 pol stânjani și iau stâlpit cu pietre hotari tij pe din gios lângă hotarul Sfiredelul rămâind și la acest curmeziș părțile răzășilor în mijlocul 752 stânjani, și măsurând atunce și lungul părților din Colunești din valea Cupcii cei zic și Rangul spre apus până în apa Prutului și au eșit 2520 stânjani“.

Din mărturia hotarnică a lui D. Jăverdian vornic de poartă din 1817 Iuni.

Obs. Din acest act reiese înrudirea între Iamandiești și Kogălniceni; Ștefan Iamandi al 2-a pah. se înrudia cu Kogălniceni prin Luculești, Acum T. Iamandi pah. stăpân pe jumătate din Epureni, la Fălciu, era ginere lui N. Kogălniceanu pitar și ispravnic de Fălciu (vezi mai sus actul din 7174 Iunie 22.

Iată schița proprietății în *Colunești*.

apa Prutului	un bătrân <i>Colun</i>	un bătrân <i>Faur</i>	un bătrân <i>Crăstea</i>	Valea Cupcii, răsărit
	Iatul 971 pol șiș. 1101 stâni.	966 pol stân.	
219 pol stâneni partea lui Nec. Kogălniceanul				

Lg = 2520 st.

— Teodor Iamandi pah. și apoi postelnic avea de frate pe Iordache Iamandi, și erau feciori lui Cristea Iamandi pah. mort cătră 1767, nepot lui Iordachi Iamandi post. și strănepoți lui Ioniță Iamandi, care vine în țară supt Nec. Mavrocordat Vodă. (Ispisoace și Zapise v. p. 2. pg. XXVII).

LXXVIII. 1750 Decembre 8. Cererea lui Zaharia Cehan în moșille vornicesei Catrina Roset. în Hârjești (Cucueții) și Șopârleni.

(Arhiva M. I. Kogălnicianu, București).

Ținut Fălciului

„Zășile mele cătră dmnalui păharnic Iancul Greceanul ispravnic de țănut Fălciului pentru moșiile ce le cer eu de la dmnei vornicșasa Catrina Roset cum arată în ăos: •

1780 Decembre 8.

1) *Hârjeștii ce sau chemat mai înainte Cucueții*, care să răzășește pe din gios alături cu moșiile *Păhneștii unde este temelia casălor și bșerica Cehăneștilor*, pe care moșie au trăit moșii, strămoșii tătănișeu cum și eu până acum. nebăntuit de nimeni. și deosebit de temelia bisăricei *Păhneștilor* ce au fostu mai înainte și au cuprinso în hotarnica răposatului Ștefăniță Roset log. în 70 pământuri ce are dmnei vorniceasa în *Păhnești*. trăgând dmnei *Hârjeștii de pe Cehan ce au fostu vornic mare, moșul socrumeu lui Neculai Racoviță. feciorul lui Iftodie Cehan logofăt*, și această moșie o cer eu după moșii și strămoșii mei *Cehănești*, fiindu baștină, iar scrisori nam fiind piedute din vechi.

ci cu baștină cer, neavându altu a se amesteca pentru că Iordache Ruset vist. șau luat zestre de la Neculai Racoviță ficior lui Iftodie Cehan moșie Păhneștii.

2). Mai cer și moșie *Șopărlenii* tot baștină iar după neamurile de mai sus arătate osăbit de un zapis ce au dat Mihai Vodă pomană Bogzăi *pe tatămeu răposatul Mihalache Cehan med.* însă un bătrân ce lau avut Mihai Vodă cumpărătură din moșia *Șopărlenii* de la un Nicoriță, deci pe aceste doî moșii de mai sus arătate care le cer eu numai ca baștină iar nu cu alte dovezi și scrisori afară de zapisul *Șopărlenilor* scoțind dumneei vorniciasă alte scrisori sau dovezi, ori de danie, și de cumpărătură ori de schimbătură, ori de zestre, atunci eu nam să răs-punzu; cum și eu scoțindu alte scrisori sau îndreptări după perilipsis acesta ce am dat acmu să nu să ție în samă și am iscălit.

Zaharia Cehan post.

Obs. Arătările acestei mărturii a lui Zaharia Cehan postelnicel se lămuresc prin spița Cehănească.

(Surete VIII. Arborele).

Deci Safta Rusătoaia venia mătușă de văr al doilea lui Zaharia Cehan postelnicel; deci spița a șeptea de rudenie, după care urma numai legătura de răzeșie.

LXXIX. 1731 Febr. 9. Zaharia Cehan postelnic dă scrisoare la mâna Catrinei Roset vornicesei ca să fie îngăduit a sta în bordeiul de pe Păhnești numai până la Iunie.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adecă eu Zaharia Cehan postelnicel făcutam adivarăta scrisoare me. la cinstita mâna dmsale vornicesăi Catrina Rosătioae. precum să s știe că pentru *un bordeiu ce miam făcut eu pe moșia dmsale Păhneștii ot Fălciu*. la care moșie neavându eu trebuințe sau amestec au vrut dumneei, ca să nu mă mai primască pe moșie dmsale să șăd în acel bordeiu, și hotărândușă și giudecata divanului ca să lipsăscu de pe moșie dmsale de vremi că nu mă primește, stăpâna moșii să șăd pe moșia dmsale. am stătut cu mare rugămite cătră dumneei vorniceasa Catrina Rosăt, ca să nu mă lipsască di pe moșie dmsale acmu fiindu vreme de iarnă, și să mă lase să ședu în bordeiul care *niam făcut până la sfârșitul lunii lui Iunie*, și atunci să lipsescu pe pe moșie dmsale ca pără la vadeaoa ce să arată mai sus. sămî caut și săm fac așezare la alt loc unde oi pute. și dumneei încă au făcut milă și nau trecut cu vedere rugăminte me și mau lasat să șed în bordeiu până la sfârșitul lunii lui Iunie, și atunci negreșit se es de pe moșia dmsale, fără de nici un cuvântu de răspunsu și pentru credința am iscălit singur cu mâna me.

1781 Feb. 9.

Zaharia Cehan post.

Ion Gordul vornic de poartă.

Acestu zapis lam scris eu cu zisa Zahariei Cehan în divan gspod.

Vasile diiac.

Obs. Dacă Zaharia Cehan postelnicul venia nepot de văr al doile Saftei Rusetoaia, soția marelui vornic lordachi Ruset, mort în 1719; acelaș Zaharia Cehan venia rudă mai departe Catrinei Rusetoaia, născută Costandache, proprietara Păhneștilor din 1781.

Iordachi Ruset vornic era frate cu Manolachi Roset vornic
= Safta Racoviță

= Ileana Buhuș

—
Stefan Ruset vornic
= Arsachi

—
Iordachi Roset
= Catrina Costandachi

Deci Catrina Rusetoea, proprietara Păhneștilor în 1781, venia o strănepoată prin alianță Saftei Rusetoeaie, iar cu Zaharia Cehan postelnicul n'avea nici o legătură de sânge, nici chiar de răzeșie.

LXXX. 1781 Iulie. (regeste). Carte domnească pentru Călmățui, moșia lui Enachi Kogălniceanul medelnicer.
(Surete și Izvoade ms. VII. 9).

„.... Iar medelnicerul *Enache Kogălniceanul*, care au adus luminata carte mării tale (C. D. Moruz Vodă), în care mi se poruncește că au jăluit la măriia ta, arătând că are pe o moșie anume Călmățuiul ce s'ar fi megieșind cu moșia Tălăești, și încă au mai și arătat că și din Tălăești ar fi având o giu-mătate de vatră cu deosebită scrisoare și după luminata porunca mării tale mergând la fața locului am făcut cercetare a scrisorilor *medelnicerului Enache Kogălniceanul*, în care arată moșia Tălăeștilor peste apa Călmățuiului despre apus *supt movile* cu sat și cu iaz, unde cere scrisorile acestea nu sau găsit întracel loc, fiind că scrisorile sale scriu *movile* și o *movilă mare*; dar la acest loc unde cere aceste semne sânt *movilițe îngemănate*, căci cu acest nume mai mărturisesc oamenii bătrâni precum că au auzit că *sau numit din aechiu movila Geamănă*, mai având *movili îngemănate* al doilea și al treilea semn, *adică săpate în vârvu*; și alături mai sunt 2 săpături mari despre apus, care semne nu să numesc în scrisorile sale și *supt movila geamănă* nu sau aflat iaz în Călmățui, cum nici săliște de sat și acolo unde cere *movila Călmățuiul* sau aflat Tălăeștii, și unde arată că este moșia Tălăești este Codrești, a răposat. log. Razu. și făcând cercetare cu amănuntul ca să putem afla și moșiia Călmățuiul a med. *Enachi Kogălniceanul* unde și la ce loc să află sau găsit *doao movile* în margine din gios a Tălăeștilor, din cari *movile* după arătare vânzătorilor moșii Codreștii să încep moșiile *Mârzei diiacul*, și a *Iamandieștilor*, și după semnele ce să arată în scrisorile med. *Enachi Kogălniceanu* să cunoaște că și moșiia Călmățuiul să începe tot de la un loc din coastele Tălăeștilor dinspre apus și merge alături cu moșiia *Iamandieștilor* până în gura Călmățuiului, având tot o stare a cele moșii, măcar că iazul aice unde arată nu sau găsit, dar se înțelege că nau fost făcute *supt movilă*, ci lau făcut mai în

gios în gura Călmățuiului, unde cum sau aflat; iar med. Enachi Kogălniceanul au arătat că acel iaz iaste pe altă moșie anume Codreștii; dar sau găsit hotară vechi, cari caută drept în ezătură și să cunosc aceli petre sănt rândul dispărțitor între moșie și iazul rămâne pe moșia Călmățuiul“....

Din hotarnica vornicului de poartă Ioan Gordul pentru moșia Tălăeștii.

LXXXI. 1781 Iulie 29. regeste. Pentru Zăicești. (moșia Buzeni II, 31).

„fără veleat, răvaș de jalobă de la Iordachi Arhip asupra Kogălniceniții“.

Dintr'un perilipsis de acte și scrisorii, „ce leam luat eu de la Toader Manole prin mâna dumisale nepot Vasile Timuș. Miron Vărnăv.

1781 Iulie 29.

LXXXII. 1783 Iuli 14. Scrisoarea diaconului Pavel din Răchi că va veni la divan la 26 Oct. să stea în judecată cu Enache Kogălniceanul med. pentru venitul a 7 ani de pe moșia Scrivulenii.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Adec eu Pavel diiaconul *ot Răchi* sin Nechita Gațul *ot Fălci*, datam zapisul meu înaintea preasfinții sale părintelui Episcopului de Huși, *Kir Iacob*, și înaintea dumilorsale cinstiților boeri ispravnici ai Fălciului dumlui *Vasile Costachi biv vel cămînar*, i dumlui Enachi biv vel stolnic i la *măna dumsale Enache Kogălniceanul biv vel med.*, precum să să știe că viind dumlui cu luminată carte mării sale lui Vodă cătră dumlor ispravnicii țanutului, întru care carte li să poroncește dumlorsale, *pentru o a cince parte de moșie, din Scrivuleni* de la acest ținut cea o trage dumlui med. *Kogălnicean cu un hrisov de la Mărita sa Duca Vodă*, care maș fi și giudecat la divan în zilele răpousatului Gligore Ghica Vodă, hotărândui cu divanul, după cum arată anafora dumlorsale veliților boeri ce iaste la mine, care hotărăște ca să o stăpânească med. *Kogălniceanu* aceia a cince parte, de care de atunce și pân acmu sunt șapți veari cu

aciasta și nu lam fost îngăduit pe dumlui ca să ia ceava de pe
acea moșie, după cum sau dovedit înaintea preasvinții sale pă-
rintelui Episcopului și a dumlorsale boerilor ispravnici, acmu apu-
cândumă dumlor boerii ispravnici, cu acea carte gospod, ca să
împlinească acel venit al med. după cum li să poruncească de
cătrec mării sa Vodă am căzut cu rugăminte la dmlor, de miau
pus zi pân la sfteti Dimitrie arătând dumilorsale că mai am giu-
decată cu dumlui med. Kogălnician pentru aciastă a cincea parte
de moșie... ci cere dmlui cu acel hrisov, dând acest zapis la mâna
dumisale med. Kogălnician înaintea celorlalți boeri ca la zăoa
însămnată negreșit să mă aflu la divan ca să stau la giudecată
fără chip de zmintea, iar cât pentru venitul a toată moșie, a-
ceștia den iașă vară mam rugat și eu sângur dumilorsale boeri-
lor de sau orânduit doi oameni străini de treabă, ca să strângă
și să stea poprit, pân ni sa curma cu divanul și atunci de nu
voiu dovedi voiu rămâne rușinat, și voi da toată paguba și
cheltuiala ce va fi curs. dumisale med., Kogălnicean, întraceaste
șapte veari, ci nau luat nimică fiind că au triimis întratatea
rânduri și nu mam supus, viind și însuși dumnealui med. tri-
meațându mi și câteva răvașă de la răposatul părintele Vlădica
cea au murit și cartea dumilosale boiarilor caimacani și iarăși
nu i sau dat nimică; iar nemergând la ză... după cum mam
legat printraceast zapis, atunci să aibă dmlui med. ami trimite
om gospod cu grele ciobote, și sămi eu și căzuta certare, și pen-
tru mai mare credința am iscalit și eu și alții cari sau întâm-
plat ca să să creadă.

1783 Iuli 14.

Ierodiamon Pavăl.

Andrieu logofăt mam tâmplat la făcutul acestui zapis.

Enachi logofăt mam tâmplat la făcutul acestui zapis.

Lupu diiac ot ținut Fălciului mam întâmplat față cându sau
făcut acestu zapis cu zisa diaconului Pavăl.

Mardarie polcovnic martur când sau făcut acest zapis.

Pavel logot ot Episcopie am fost față când asămine au mărtu-
rist diiaconul din gură înainte preasvinții sale părintelui Epis-
copului apucândușă că va urma întocmai după cum scrie în
zapis.

LXXXIII. *August 19.* Man. Dimachi stol. prin anafora cercetează pricina dintre Safta Kogălnicenița stolniceasa și Vărnăvești pentru Buzeni o Botoșani). Buzeni II. 32).

Pre înălțate Doamne,

Luminată carte măriei tale cu multă plecăcune am luat, întru care mi să poroncește, pentru jaloba ăau dat cătră măria ta Vărnăveștii și cu alte neamuri a lui Iordachi Arhip, arătând că *la ținut acesta al Botoșanilor* ar fi având ăumătate de sat de Buzeni cu scrisori, care acmu sar fi cuprinzând cu stăpânire de cătră dumnei *Safta Kogălnicenița* fără de nici o dreptate, să chem de față amândoi părțile atât pe dumnei Safta cât și pe neamurile lui Iordachi Arhip. și făcând cu amăruntul cercetare, din scrisori dovezi și mărturii ci ar fi având, după cum voiu cunoaște a fi cu dreptate ăudecând să dau și mărturie la parte ce se va cădea, iar neodihnidusă cu ăudecata ce le voiu face puindule ză de soroc, din preun cu mărturia ce voiu da să vie la divan ca să li să hotărască pricina. După luminată porunca măriei tale chemând de față pe dumnei stol. *Safta Kog.* fiind și Miron Vărnăv și cu preutul Ioan ot Dumbrăveni cu frații lui. carile aceștia se trag din Dumitrașco din Ipotești, cel dintăiu stăpânitor al Buzenilor, întâiu am întrebat pe dumnei Stolniceasa ca săm arăte cu ce stăpânește satul Buzenii; dumnei miau arătat un *zapis din veleatul 7268 Mart 12*, în care adeverește Grigoraș Arhip văr primar lui Iordachi Arhip cum că au vândut de istov tot satul Buzenii, în toate semnele și hotarale lui drept 500 lei dmsale *Stolnic Costandin Kog.* care *zapis* este iscălit de acest Grigoraș Arhip și de soțul său Maria, iar din niamurile sau rudeniile lui, nu sunt iscăliți nimeni fără de cât sânt iscăliți martorii Calistrat arhimandritul, și Toader Silion med. și Gheorghe Carp polcovnic și un Andreiu Coșuțian. Așijderea miau mai arătat o carte de mărturie de la dmlui răposatul Ioan Bogdan vel logofăt din *velet 7269 Iunie 27* în care arată cum că în câteva rânduri sau silit pi Iordachi Arhip, ca să de bani *dumisale stol. Kog.* ori să iscălească în *zapis*, și nici bani nau vrut să dia nici să iscălească. Așijderia miau mai arătat un răvaș, iscălit de Iordachi Arhip din *velet 1760 Iuli 30* care scrie cum că pentru moșie ăau vândut vărusașu Grigoraș Arhip anume *Buzenii dmsale stolnic. Costandin Kog.* fiind că

este triabă între dâșșii. pân sa alege altă pricină, pentru o bu-
cățè de moșae de *Oroșăni* au rămas de nau iscălit în zapis,
iar alegândusă aceia după cum este hotărât între dâșșii să aibă
a iscăli și el în zapis; am zăs lui Miron Vărnăv și celorlante
neamuri a lui Arhip ce au să răspundă înpotriva scrisorilor ce
arată dumneei *Safta Kog.* și ei întâi miau arătat o carte de
gudecată iscălită de dmnalul Manolache Costache vel logafăt, i
dmlul Mihalache Stuză vel vornic, cum și dmnalul Lupul Balș
biv vel logofăt, fiind la acea vreme vel vornic din *velet 7271*
Iulie 1, pentru multă gudecată și pricină čau avut Iordachi Ar-
hip și cu cumnatăsa Marie femeia lui Grigore Arhip, atât pen-
tru alte moșii. cât și pentru această moșie *Buzenii*, în care carte
hotărâsc dmlor boierii cum că după cum sau dovedit înaintea
dmlor, au rămas buni moștenitori Iordachi Arhip pe gümătate
de sat de Buzeni cum și pentru ceialantă gümătate de sat iarăși
de Buzeni partea lui Grigoraș Arhip, iam dat dmnalor profimisiră
lui Iordachi Arhip ca rudă ce este să întoarcă banii dmsale *stolnic*
Costandin Kog. însă să să prețaluiască ačastă gümătate de sat Bu-
zenii și cât va face atât săi dea Iordache Arhip, iar pentru ceilanți
bani cât au dat dmlui mai mult săș întrebe cu cel ce iau vândut.
osăbit miau mai arătat o anafora iscălită de dmlui Ștefan Ruset
vel logofăt i dmlui Ioan Palade vel vornic i dmlui Enache Cos-
tandache vel vornic i dmlui Vasile Razu hatman i dmlui Ioan
Canta vel logofăt, fiind la ace vreme hatman, scrisă din *velet 1761*
Săpt. 20, pentru gudecata čau avut Iordache Arhip cu dmlui *stol.*
Kogălniceanu la divan, în care anafora hotărâsc dmlor boierii
cum că dmlui *stol. Kogălniceanu* să stăpâniască după cumpă-
rătura čau cumpărat numai gümătate de sat, de Buzeni, parte
lui Grigoraș Arhip iar gümătate de sat să rămăe la stăpânire
lui Iordache Arhip, dar anafora ačasta nu este întărită cu
pecetea domnească. Pentru care am întrebat pe Miron Vărnăv
și pe ceilanți și ei miau arătat cum că îndată ce sau gudecat
Iordache Arhip la divan cu *dmlui stol Kogălniceanu* și făcân-
duisă anafora așteptând vreme ca să să întăriască și cu *pe-*
cetea gd, fără zabavă sau întâmplat de sau bolnăvit Iordache
Arhip de vărsat și au și murit, și dintrăčastă pricină au rămas
anafora neîntărită cu *pecetea gd.* am mai întrebat pe Miron și
pe ceilanți, fiind că au cărți ca acestea de hotărâre pentru ača
gümătate de sat de Buzeni cum de au suferit ei pân acmu cu

stăpânire pe dmlui *stol. Costandin Kogălniceanu* și nau zăs nimica, ei miau răspunsu cum că atunci după ce sau întâmplat și moarte lui Iordache Arhip, fiind ei fără de vârstă (scris peste: *neadunați*) și *începândusă și oștirile*, toate scrisorile erau avut Iordache Arhip au rămas pe mâna unui Toader Manole mazil ot Dorohoiu, fiind el episcopul lui Iordache Arhip și până acum au stătut la dânsul, și acum luîndule sau apucat de gudecată, deci văzând atît scrisorile cât și răspunsurile de amândoi părți, am socotit că lui Iordache Arhip i sau făcut strâmbătate de către vărșău Grigoraș Arhip cu vânzarea moșăei aceștia, mai ales pe gumețate de sat partea lui, fiind că deosăbit miau mai arătat o împărțală din *velet 7249 Iulie 20* iscălită de Ioan Bașotă sulger și Neculai Talpă comis, cari au făcuto din poronca *gd.* între Lupul Arhip și între Gavril Arhip și Paraschiva sora lor, în care împărțală arată cum au socotit că este cu cale a să împărți acești frați, și ce moșăi li sau venit în parte fieștecărui, iar pentru o parte de moșăe Oroșani erau fost vândut Lupul Arhip tatul lui Iordache Arhip nimic nu pomenește, din care împărțală să înțalege că pentru acea parti din Oroșani au avut ei răfuială mai înainte, și pentru aceia nu pomenește în împărțală, și liam hotărât *ca dumneei Safta Kog.* ori să arăte adevărata iscălitura lui Iordache Arhip, cum că cu voia lui este vânzarea aceasta erau vânduto vărșău Grigoraș Arhip, ori să se urmeze după carti de gudecată, și după anaforo ce au rudele lui Iordache Arhip la mâna lor, adevă gumețate de sat să stăpâniască *dmneei Safta Kog.* după cumpăratura ce are, și gumețate de sat să stăpâniască rudele lui Iordache Arhip, dar *dmneei stol. Safta Kog.* au răspunsu cum că altă iscălitură a lui Iordache Arhip nu are, și de a și rămâne ca să dea gumețate de sat de Buzeni, până nu să va gudeca la divan nu va dao. deci văzând că nu să priimește *dmneei*, cu gudecata de aici, și văzând că această vânzare de moșăe este de 21 ani, am socotit și eu că această hotărâre trebuie să o facă numai divanul. și liam pus ză de soroc ca la 14 zile a lui Săpt. să s aple la divan să s gudece și nam lipsit a înștiința pe măriia ta, și anii mării tale să fie de la Dumnezeu mulți și pre fericiți.

1781 August 19.

Al mării tale pre plecat slug

Manolache Dimache stolnic.

LXXXIV. 1783 Iuli 14. Mărturia ispravnicilor de Fălciu în chestia pricinii între Enachi Cogălniceanul med. și Pavăl Diaconul pentru venitul pe 6 ani a unei a 5-a părți din Scrivuleni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adiverim cu această scrisoare a noastră că viindu aice la ținutul Fălciului la noi dumlui *Enache Kogălniceanul biv vel med.* cu o luminată carte leagată a mării sale lui Vodă, întru care ni să poruncească să aducem de față pe un Pavăl diiaconul sin Nichitei Gațul de la Râpi și să cercetăm pentru o a cincea parte de moșia Scrivuleanii cea o ceri numitul boeriu *cu hrisov de la Duca Vodă* ¹⁾, pentru care moșii ar fi avut și giudecaltă la divan în zilele răpoosatulu Gligorie Ghica Vodă, cu acest numit diiacon, după cum arată anaforaoa ce este la mâna lui, și de atunci sau hotărât prin anafuraoa aceaia de dumlor veliții boeri ca să stăpânească dumlui med. Kogălnicianu aceia a cince parte și fiind că de atunce și pân acmu au trecut 6 ani la mijloc, și dumsale med. nu iar fi mai dat nimica de pe acea parte a dumsale, pentru care ni să poroncește ca să aducem de față și să cercetăm căutându și anaforaoa ce are la mână, și de sa dovedi că este așa să împlinim acel venit al med. pentru care cercetând nau tăgăduit și numitul diiacon, că nu esti așa, fără de cât zicând că mai are giudecată cu dumlui med. la divan, pentru aciasta a cincea parte l, carii i sau pus și zi la sfete Demitrie; prin zăpis ce au dat înainte noastră la mâna dumsale med. Kogălniceanului, ca să să afle la divan să să giudece pentru aciasta a cince parte cea sau zis mai sus din Scrivuleani, iar pentru ca să nu rămână dumlui med. Enachi Kogălnicean păgubaș de venitul moșii din anul acesta, cum și de ceialaltă ce au trecut, după cum ni să poroncească fiindcă nau luat nimică sau orânduit doi oameni de ispravă cu știre noastră ca să stea la strânsul venitului acei moșii numai a Scrivuleanilor, ca să s strângă toate câte vor fi și să stea poprite, în sama lor pân își vor mai căuta giudecata iarăși cu divanul și atunce după ho-

1) Ispisocul de la Duca Vodă e din 7179 Sept. 20 (1670) și e tipărit mai sus la pagina 17. În 1670 Vasile Cogălniceanul străbunul străbunului lui Enachi cumpărase a 5-a parte din Scrivuleni cu 2 boi și 2 taleri de la Luchian Scripcă.

tărărea divanului îș vor lua fiiște carea cele ce va hotără, și pentru aciasta am dat și noi aciastă mărturie a noastră ca să s creadă.

1783 Iuli 14.

Vasile Costachi căminar
Enachi stolnic

Notă : mărturia ispravnicilor de Fălciu a dumisale Vasile Costachi Enachi stolnicul.

LXXXV. 1783 *Noembre* 4. Cartea lui Alex. C. Mavrocordat Vodă cătră ispravnicii de Fălciu să cerceteze pricina dejmei pe 6 ani, ce Pavăl diaconul cu ai lui o iau în satul Scrivuleni pe a 5 parte a med. Ianachi Kogălniceanu.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu București).

Ioan Alexandru Costandin Voevod, bojiu milostiuu gospodar zemli Moldavscoi.

Credinčos boeriul domniei mele. dmlui Ianachi biv vel stolnic ispravnic de ținut Fălciului sănătate, fiindu că la divan înaintea dumilorsale veliților boeri au avut giudecată *med. Ianachi Kog.* și cu Pavăl diiaconul de la acel ținut, răzăși de *Scrivuleni.* pentru o a cincea parte din bătrânul Luchiian Scripcu din moșia Scrivuleani. de la acel ținut, ce iaste a *med. Kog.* precum sau dovedit atât dintrun ispisoc din anul 7179 *Sept. 20* de la domnia sa răpoasatul Duca Vodă cât și dintro carte de giudecată din anul 1777 *Iuni 27* de la dmlor veliți boerii ai divanulul acei vremi ce sunt trecuți la mijloc 6 ani. pentru care au arătat *med.* că de la giudecata aciasta până acmu răzășii acei moșii cu tărie iau luat venitul de pe această parte a sa de moșie, și au scos și câteva cărți gospod, cătră ispravnicii acelu ținut, casăși plinească dijma de la răzeși și ei nu sau supus a o da, și iaste păgubaș până acmu, și au cerut ca să aibă giudecată și dreptate, pentru care la întrebările ce sau făcut de cătră dnlor veliți boeri lui Pavăl diiaconul, au răspunsu că moșia aceasta Scrivuleniei umblă în trei bătrâni, din care un bătrân iaste Luchiian Scripcu, și sar fi împărțind în cinci părți, și aceia a cincea parte iaste direaptă a *med. Kog.* dar au arătat că nu sar fi stăpănit întracești 6 ani tot de răzăși, și că doi ani ar fi luat

med. dijma, de pe toată moșia aceasta și pentru aceia acum răzășii îi propresc dejmă de pe partea de moșie ca săși împlinească paguba lor. deč pentru ca să lipsască pricinile din mijloc de cătră dmlor veliții boeri sau hotărât ca să s măsoare toată moșia aceia. și suma stânjenilor ce va eși, la măsurătoare, să s facă în trei părți, din care o a treia parte să s facă în cinci părți și a cincia parte să să de med. Kog. despre moșia ce mai are acolo, iar patru părți dintracea a treia parte să rămâe a răzășilor ; drept aceia scriem Dle din mazilii acelu ținut să rânduiești oameni de ispravă și cu frica lui Dumnezeu ca să meargă la stare moșii. unde fiindu toți atât răzeșii cât și vechilul med. să măsoare toată moșia Scrivuleni, la un locu, și suma stânjenilor ce va eși să o facă în trei părți, din care o parte să o facă în 5 părți, și a cincea parte să o dea med. alegându de o parte despre cialaltă moșie a sa și să dea, și mărturie hotarnică pe obicei, iscălită și de dta, apoi să cercetezi de sau trimis med. om ca săi strângă venitul și răzășii nu lau îngăduit și în țăriia lor iau stăpânit partea de moșie, și cât venit au luat cum și întracei 2 ani ceau arătat numitul diacon, că au stăpânit med. iarăși să cercetezi câtă parte au stăpânit și de va fi stăpânit mai mult de cât i sau căzut, cât va fi stăpânit mai mult să scazi din venitul ce vei dovedi că vor fi luat răzeșii de pe partea med. de moșie și cât va mai rămâne, asupra răzășilor să îplinești și să dai la vechilul med. ačasta scriem.

Pecete domnească în tuș roș: 1785 Noembre 4

ИѲ. АА

К С Т. К. К.

1782

Cap de bou-pasere.

Ilie Costachi hatm. post.

sau trecut la condică.

Obs. După arătările diaconului Pavăl moșia Scrivuleni ar fi umblat pe 3 bătrâni, de și Scripcu din 1500 a avut 4 copii : Spiridon, Pavăl, Ana și Ilea.

S c r i	v u l e	n i i
$\frac{1}{3}$ Luchian Scripcu	$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{3}$

LXXXVI. 1784 August 13 (Iași). Cartea lui A. C. Mavrocordat Vodă către isprăvnicia de Fălciu să aleagă și să stălpască părțile lui Enachi Cogălniceanu med. din Scrivuleni despre alți rezeși.

Noi Alexandru Costandin Voevoda, bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi. Cinstit credincioși boerii domnii mele dumlui Costin Catargiu biv vel spatat i dumlui Grigoraș Costache biv vel pah. isprăvnici de ținutul Fălciului sănătate. Fiind că după giudecata ce au avut în anul trecut la 1783 Noembre 4 înainte dumlor veliților boeri *medelnicerul Enachi Kogălnicianul* cu un Pavăl Diacon, *răzeș de Scrivuleni*, sau dovedit că med. Kogălniceanu în hotarul moșii aceștie are o a cincia parte din bătrânul Luchiian Scripcă, pe scrisori ceau arătat medelnicerul, și după hotărârea giudecății sau scris atunce osăbită carte domnii mele către stolnic Enachi, fiind ispravnic la Fălciu ca să rânduiască mazili să aliagă acea parte a medelnicerului, și să o lipască lângă altă moșie ce mai are medelnicerul acolo, cum și venitul ce să va dovedi că au luat răzeșii de pi parte medelnicerului în vreme când med. șau trimes vichil acolo iarăș să să îplinească, cum pe largu arată carte domnii mele ace de atunce. Acum dar arătând medelnicer că nici o cercetare până acum nu sau făcut, pentraceaia dară iată scriem dumv. să cetiți cartea domnii mele acea de atunci și după hotărâre ce să cuprinde prin aceiași carte întocmai să urmați și să rânduți mazili, pe cine veți socoti ca să meargă la fața locului să aliagă deplin acea a cincia parte din bătrânul lui Scripcă, după hotărâre giudecății și să o stălpască și cu pietre hotară lângă cealaltă moșii a medelnicerului. Apoi și venitul ce să va dovedi că au luat răzeșii prin cercetare ce vor face iarăș mazili la fața locului, dumv. iarăș să împliniți cea fi cu cale, dând și mărturie pe largu la parte ce să va cădea și să căutați dmv. ca să dați sfârșit pricinii aceștia, odihnind și pe o parte și pe alta după dreptate ce să va cădea ca să nu mai jăluiască. Aceasta scriem.

let 1784 Avg. 13.

sau trecut la condică

in dos :

Cinstit credincioși boerii domniei mele dumlui Costin Catargiu biv vel spatat, i dumlui Grigoraș Costachi biv vel pah.,

ispravnici de ținutului Fălciului datesea zdravie — procit vel lo-
gofăt — med. Kogălniceanu.

Pecete în ceară cu stema Moldovei și Munteniei.

(Apud N. Iorga Studii și doc. XXI 257).

LXXXVII. 1784 August 26. Cartea lui A. C. Mavrocordat Vodă
cătră ispravnicii de Fălciu să cerceteze pricina dintre Pavăl diacon și stol-
niceasa Safta Kogălniceanu pentru Scrivulenii și Brătenii de la Fălciu și să
le facă hotarnică.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

În Alexandru Constandin Voevoda. bojiu milostiu gospo-
daru zemli Moldavșcoi.

Iubitorule de Dumnezeu și rugătorul nostru svinție Ta Kir
Iacov. Episcopul al svintii Episcopii Hușii, i cinstit și credin-
cioși boerii domniei mele dmlui Costin Catargiul biv vel spatar,
și dmlui Gligoraș Costachi biv vel pah. ispravnicii de ținutul
Fălciului sănătate, să face știre svinții tale și dmv. că domnii
mele au jăluit *stolniceasa Safta, a răposat. stolnic Constandin
Kog.* arătând că tragi mari supărare și asuprială de cătră un
Pavăl diaconu ficior Gațului. *din satul Răpile de la acel ținut,*
că având stolniceasa o parte de moșie de pe soțul său *stol.
Kostandin Kogălniceanu* strămoșască în săliște *Brătenilor* cum-
părătură cu vie și cu livadă. dimpreună cu alți răzeși și avându
și acest *diacon moșia lui Scrivulenii acole alături,* prin taină
șar fi luat un vornic de poartă săș hotărască moșia lui Scri-
vuleni și nevrându să dea de știre împrejurașilor, ca să meargă
față cu scrisorile după obicei, cu hotărâre ce au făcut moșii
lui, ar fi intrat și în hotarul Brătenilor, și iar fi cuprinsu toată
moșia ce are acolo cu vie și cu livadă, deau rămas numai cu
scrisorile. Pentru care cerșindu să aibă dreptate, scriem svinții
tale și dmv. viindu acolo vechilul stol. cu scrisorile ce a fi a-
vând, să chemați de față și pre acel diiacon cu scrisorile sale.
cărora făcându-le cu amăruntul cercetare și dovedindusă că cu
moșia lui Scrivulenii au intrat în hotarul Brătenilor cu asupreală
să rânduiți din mazilii pe care or fi oameni de ispravă și cu
știință la hotărât moșii să meargă la stare locului, unde che-
mând de față răzeși i megiași și alți împregiurași, să facă și

acolo cercetare și aflândusă împresurare ce sa fi făcut să îndreptezi puind și pietre hotară dispărțitură între moșie Scrivuleni și între Brăteni, însă de na fi pricină și a fi cu primire despre toate părțile iar de a naște pricină pietre hotară să nu pue însă cele ce ar fi pusă să nu să scoată de la locul lor, ce după cercetare cu amăruntul ce vor face aflândusă drepti marginile moșii Brătenii pe unde au îmblat din vechi, și locul acel de pricină să s măsoare aceli doai moșii *Scrivuleni și Brătenii* cu stânjăn atât în lung cât și în curmeziș, câte pe trei locuri la capete și la mijloc, și să facă și hartă înțaleasă de stare acelor moșii, cu arătare a toate sămnelor, siliștilor. pietre hotare vechi și sumele stânjănilor și locul de pricini, toate să s arăte la hartă. cari hartă aducânduo la svinția ta Episcop, i la dm. is. și cercetânduo de va fi adevărată și întocma făcută după cum a fi curgere moșiilor să o încredințați cu iscăliturile, care dinpreună cu deosebită mărturie ce veți da la mâna vichilului stol. să dați și harta. arătândușă și la mărturie toată pricina pre largu, puindusă și zi de soroc acelui diiacon și altora cari vor fi pricinuatori, ca cu scrisori dovezi ce vor ave să vie la divan, să li să caute giudecata, aceasta scriem.

It 1784 August 26.

I. p. domnești

ІѠ ІІА

КСТ. ВВ.

1782

cap de bou pasere.

Procit vel logofăt

sau trecut la condică

LXXXVIII. 1784 Sept. 14. Mărturia hotarnică pentru Brăteni și Scrivuleni, după cea a lui Ion Gordul și Caracaș din 1779 Noembre.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Din luminata poroncă preainălțat domnului nostru Alexandru Costandin Voevoda ni se poroncește de cătră preasvinția sa Episcopul de Huși, Kirio Kir Iacov, și de cătră dmlor boerii ispravnici acestui ținut al Fălciului. dmlui Costin Catargiul biv vel spătar, i dnului Gligoraș Costachi biv vel pah. fiind că dmnenei *stolniceasa Safta a răpoasatului stolnic Costandin Kog.* ar fi trimiis o luminată carte mării sale lui Vodă, întru care sar

fi jăluit că având o parte de moșie cu vie, și cu livadă, în sat în *Brăteni*, la acest ținut de la soțul dsale cu scrisori și un Pavăl diiacon ducându pe taină un vornicu de poartă hotarnic de șau hotărât moșie lui Scrivuleni, cari se lovește în capite cu această, nar fi dat de știre împregurașilor ca săș fi trimis și dmneai scrisorile, și cu hotărătura ce au făcut iar fi luat toată moșia dmsale cu pomeți cu vie cu tot, de care fiind noi rându-iți Irimia căpitan, i Toader căpitan, i Neculai Agăriču, i Gligoraș Hortolomei-și Vasile Onofrei căpitan, am cerut scrisorile dmsale stolnicesei de leam văzut care scrisori nau nici o pricină sunt drepte pe parte ce au luat acel Pavăl Gațul diiaconul i Mihalachi nepotul său din Brăteni de iau făcut Scrivuleni, și cerșind ca să ne arăte scrisorile ce are să le vedem și noi în ce chip scriu, care și la aceaste ni leam arătat unele, macar că nu iaste trebuință că iarăși din poroncă sau mai cercetat aceste pricini de dmlui med. Gavril Caracaș fiind ispravnic acelu ținut, dimpreună cu câțiva mazăli de ai noștri și fiindcă sau cercetat scrisorile a amândoaî părților atât a lui Pavăl Gațul diaconul, pe Scrivuleni, cât și a răzășilor de Brăteni și după cum sau cunoscut după ce au hotărât vornicul de poartă Ion Gordul sau făcut mărturie la mâna răzășilor de Brăteni, iscălită de toți, care mărturie să va vede că fiind față med. Căracaș ni să mai poroncește fiind că iasti pricină între Scrivuleni și între Brăteni, dacă nu să vor pute învoi să s măsoare acesti doi moșii, și după poroncă sau măsurat, făcând și hartă cu soma stânjânilor arătându și toate semnele și pietrele, și săliștele din vechi. care după arătare împregiurașilor asamănă *că din vechi ar fi fost tot o moșie*, ce după hartă fiind asămene cu stare locului vor alege scrisorile fiind că hrisoavele vechi arată că Scrivuleni nau fost ci numai Brătenii, și sau cunoscut că părțile stolnieeesei Saftei din Brăteni sau fost impresurat cu parte lui Pavăl diiacon din Scrivuleni, de care după cum sau cunoscut de noi rămâne dmneei stolniceasa Safta Kog. să stăpânească părțile dsale cu pace și după cunoștința noastră am dat și noi această mărturie hotarnică în care neam iscălit ca să s crează.

1784 Sept. 14.

Irimie căpitan, Neculai Agarici, Gligoraș Hortolomeiu,
Toader Bătcă mazăl, Vasăle Onofrei căpitan.

LXXXIX. 1784 Sept. 14. Mărturie hotarnică de alegerea bătrânilor din Scrivuleni și se dă medelnicerului Enache Kogălniceanu a 5-a parte din a treia parte = 35 stânjeni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Din luminată poronca preînălțatului domnului nostru Ioan Alexandru Costandin Vodă fiind noi 5 mazili orânduți, de dumlor ispravnicii acestui ținut a Fălciului ca să mergim după luminata carte mării sale lui Vodă ce au adus *dumlui Enache Kogălniceanu biv vel med.*, în care carte să poronește de cătră mării sa, fiind că au avut *dumlui med. Enachi Kogălnianul* giudecată la divanu înainte dumilorsale velișilor boeri cu un Pavăl Gațul diiaconul de la acest ținut, al Fălciului din sat din Brăteni pentru o parte de moșie din Scrivuleni, iarăși de la acest ținut, ce sau fostu hotărât cu giudecata ca să să de a cincea parte dentrun bătrân din trei bătrâni ce au arătat că umblă aciastă moșie din bătrânul lui Luchian Scripco. Ce după luminata poronca mării sale am mersu la fața locului, eu Eremia căpitan, i Toader Bătcă căpitan, i Neculai Agarici mazil, i Gligorașo Hortolomeiu, mazil, i Vasile Onofreiu căpitan, și am adus de față pe acel Pavăl Gațul i pe Mihalachi a Popii nepotul său, răzeși din Scrivuleni dinpreună și cu alți împregiurași de acolo, și măsurând capătul moșiei despre răsărit din piatră în piatră după cum au fostu hotărâte din vechi sau aflat curmezishul 17 *pol* funii, și funia de 30 stânjeni și stânjanul de opt palme domnești, care vine la trei bătrâni câte 5 funii 24 stânjeni, de fiește care bătrân și scoțândușă parte dumisale med. Enachi Kog. a cincia parte dintrun bătrân i sau venit partea dumisale 35 stânjeni parte din sus despre Ghidișani și sau pus piasatră în fund de sat de sau depărtat de cealaltă moșie, arătând dmnului med. că pe această parte au fost casele *strămoșului său a lui Vasile Kogălniceanu.*

Așijderea sau măsurat și al doilea măsurătoare mai la mijloc iar după piatelele vechi și sau mai aflat funii 20 tot câte 30 stânjeni funie, care împărțindusă și aceste pe trei bătrâni sau venit pe fiește care bătrân câte 6 funii și 20 stânjeni și scoțândușă și de aice a cincia parte dintrun bătrân iarăși dmisale med. Kog. i sau venit 40 stânjeni tot despre Ghidișeni lângă seliște ce sau arătat mai sus veache și sau pus piatră împotriva

ceai veche, tot curmezișul arătând că are săș tragă părți și din Ghidișeni cu giudecată și de aice trecând părăul Lelivei în spre apus în dial iarăși sau măsurat din pîiatra cea veche la vale culmea dialului până în malul părăului *Sătoait*, împotriva unei pietri de pesti *Sătoaea* în costișă care piatră dau samă că ar fi pus acest diacon cu Ion Gordul vornic de poartă pe hotarul Brătenilor nefiind răzeșii de față și sau aflat iarăși funii 19 viind pe fiește care bătrân este 6 funii și 10 stânjăni care iarăși sau venit în parte dumsale med. scoțând a cincea parte i sau venit 38 stânjăni, și sau pus pîiatră și fund, și sau măsurat și tot lungul de la răsărit din capul hotarului pân la apus în dial peste părăul Lelivii unde sau înfundatu moșie în pisc între Leliva și între părăul *Sătoae*, unde să lovește moșiia *Scrivuleanii* cu moșiia *Brătenii* și sau aflat 29 de funii și 56 poi. stânjăni, macar că noi nu niam uitat după cum au stăpânit din puțina vreme încoace acest *Pavăl Gațul* diaconul cu nepotul său *Mihalachi* pe hotărătura vornicului *Ion Gordul*, cari trece peste vale *Brătenilor* peste *apa Sătoai* și să sue în deal, și la aciasta sau priimit și med. *Ianachi Kogălniceanul* auzind că lungul moșii *Scrivuleanilor* nu mai peste părăul *Lelivei* trece în dial, și după cum am socotit a fi cu dreptul, am dat și noi aciastă hotarnică la mâna dumsale md. ca să să criadă, și care niam iscălit și noi și câți sau aflat acolo.

lt. 1784 Sept. 14.

Irimia căpitan, *Neculai Agarici*,
Toader *Batcă mazil*, *Vasile Onofrei căpitan*,

Eu *Iordachi Zaharia* mam tîmplat față.

Eu *Ilie Zaharia* mam tîmplat față.

Eu *Ioniță Buștiuc* mam tîmplat față.

Gligorașco Hortolomeu maz. hotarnic.

„Viind mazilii acestea de mai sus arătați, înainte noastră și mărturisând în frica lui Dumnezeu, au hotărât și au ales parte dumsale med. *Cogălniceanul*, și iau dat despre *Ghidișeni* după cum să poroncește prin luminat carte mării sale lui *Vodă*, din bătrânul lui *Luchiiian*. Dar diaconul *Pavăl Gațul* au pricinuit zicând să nu i să de parte dumsale despre *Ghidișani*, unde au fost săliște veche strămoșască, ce să i să de după *Brăteni*, care ace parte ce zic ei să să de despre *Brăteni*, întră în moșiie *Bră-*

teni, fiind că moșia Brătenii este a altora și dumlui med. nu sau priimit, și după arătare mazililor din gură, așe după hotarnica aciasta așa am găsit și eu cu cali și cu dreptate și am iscălit.

Costin Catargiul spătar

XC. 1786 Febr. 5. Enachi Kogălniceanu stolnic aduce în perilipsis documentele moșiei Ghidișeni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Perilipsis de toate scrisorile pe giurăătate de sat de Ghidișeni, ot ținut Fălciului, ce au arătat dmnului stol. Enachi Kog. cum arată în ȝos. 1786 Feb. 5.

— O carte domnească de la măriia sa Ioan Ioan Neculai Vvd. părintele mării sale din 7254 Iunie 22 dni (zile) scriind cătră Vasile Kog. părintele dmsale stolnic. și cătră alți frați ai săi să fie volnici a stăpâni giurăătate sat de Ghidișeni. *cari sânt 39 de ani* ¹⁾).

— O mărturie de la câțiva împregiurași pentru stăpânirea aceștii giurăății de sat de Ghidișeni parte din gios, scrisă cu slova lui Cheșco uricarului din let. 7255 Aug. 7. *cari sânt 38 de ani* ²⁾).

— O carte domnească de la măriia sa Mihai Racoviță Vvd. de stăpânire iarăși pe această giurăătate de parte de Ghidișani din let 7227 Oct. 30. *cari sânt 67 ani* ³⁾).

— O carte domnească de la măriia sa Vasile Vvd. cum că au cumpărat Ion Kog. parte de ocină de la Ghidișani ce din gios de la izvoară în gios până în locul lui Voicu, și sau aflat și despre ace parte de locu cum au cumpărat let 7151 April 28. *cari sânt 142 ani* ⁴⁾).

— O carte domnească de la măriia sa Vasile Vodă de stăpânire pe giurăătate de sat de Ghidișeni din let 7155. Mart 5. *cari sânt 138 ani* ⁵⁾).

— O carte domnească de la măriia sa Iliăș Alexandru Vvd. de stăpânire pe giurăătate de sat de Ghidișani din let 7175. Iuli 10. *cari sânt 118 ani* ⁶⁾).

— Trei scrisorî cu un răvaș de jalbă cătră domnie, a lui Vasile Kog. ce scrii pentru trei urici. ce li sar fi luat unul de

1) Publicat mai sus pagina 27. 2) Publicat mai sus pagina 31. 3) Publicat mai sus pagina. 20. 4) Publicat mai sus pagina 14. 5) Publicat mai sus pagina 14. (ca din 3 Martie). 6) Publicat mai sus pagina 16.

la o rudenie a sa ca să să îndrepte de vecinătate. de hatmanul Dumitrașco Răcoviț, cari ispisoaace lear fi luat Mihai Vodă. și sau prăpădit. după cum arată cu slova stolnicul Costandin Kog. 1).

— Un suret de pe un ispisocu de la Simion Movilă Vvd. pe sat pe Ghidișani, cari scrie pe numele Nașii soara Danului și alte rudenii a ei iscălit de Stroici vel logofăt din let 7115 April 10. i de Bașotă cari sânt 178 ani 1).

— O carte de blăstăm de la Preosvenția sa părintele mitropolitul scoasă de dmlui stolnic *Enachi Kog.* asupra impresurărilor de acolo, care ar ști și nar mărturisi în frica lui Dumnezeu pentru această moșie Ghidișanii de la Fălciu, după cum ștlu și au auzit șau apucat să mărturisască.

— O mărturie de la toți împregurașii ce mărturisescu pe carte de blăstăm pentru această moșie de Ghidișeni după cum știu și au apucat, stăpânire a cui au fost mărturisind și înaintea ispravnicului de ținut. arătând și parte acei Huibăniții, unde esti și cu ce moșie să hotărăște după cum să vede.

— Un izvod de moșii părintești iscălit de *Vasile Kog. părintele dmsale stolnic Enachi Kog.* în care arată și gumătate de satu de Ghidișani, parte din gios. din let 7257 Mai 24. cari sânt 39 de ani.

Enachi Kog. biv vel stolnic.

XCI. 1786 April 15. Impărțală de țigani între Enachi Kogălniceanu stolnic și Dum. Sturza logofăt.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Ianachi Kogălnișan biv vel stolnic, adeverez cu această scrisoare a me. la mâna dmsale Dumitru Sturza logofăt, că având o țigancă driaptă a me anume Anița lui Tanasă Udrican și întâmplândusă de au luat un țigan al dsale logofătului, anume Costandin sân Radul Muntian scripcar de câțva ani, carii au făcut împreun șase copii, trei fete și trei feciori anume: Vasilca, Vasile, i Toader, i Marla, i Iftiniia, i Voichițu care copii după răgula pământului rămăind împărțiți cu dmlui logofăt, niam învoit și niam așăzat din buna vrerea noastră ca săi împărțim acum, și iam împărțit întracestași chip : și întâi sau scos

1) Publicat mai sus pag. 31. Lipsește dintre actele Kogălnicenești; cf. doc. din 7231 Iuli 9, pag. 21.

un suflet din mijloc pentru țiganca me, iar cinci suflete au rămas împărțitoare în doai cu dmlui logofătul și pentru ca să nu să despartă copiii de părinți nici țiganca de bărbat după cum și însuși hrisovul gospod hotărăște, am primit însumi eu de bună voe me să eu bani pe parte me ce mi să vine, adecă pe doi suflete și jumătati parte driaptă ce mi să vine și pentru un suflet ce am luat pentru Anica țiganca me, însă nefiind copii aceștia de vârstă ca să s socotească prețul lor deplin, fiind mai mici de șăsăsprezece ani atât parte bărbătească cât și parte femeiască sau socotit prețul lor pe giumatate adică parte bărbătească 35 lei, și parte femeiască 25 lei, după cum hotărăște hrisovul mării sale Alexandru Ioan Mavrocordat Vo-evod. și după învoiala ce am făcut între noi sau venit în parte me doi suflete parti bărbătească și un suflet și giumatate parte femeiască, luînd eu un suflet mai mult pentru țiganca me Anița fata lui Tănăsă scripcar și socotindusă prețul lor pe giumatate după cum să arată mai sus, mi sau făcut săm de dmlui logofăt 107 lei și giumatate adică o sută șapte lei și giumatate pe cari bani iam luat deplin întru mânule mele pe trei suflete și giumatate, deci de acmu înainte să aibă dmlui log. Dumitru Sturza a stăpâni atît pe Anița țiganca fata lui Tanasă scripcar cum și trii copii și giumatate parte me ce iam vândut dsale însă doi copii și giumatate driaptă parte me. cum și un copil, ce am luat pentru țiganca Anița, carc lam vândut și pe acela după cum se arată mai sus. și ori ce rod sar mai naște dintrâșii săi stăpâniască cu bună pace, căci de acmu înainte nam să mai ceiu nimică fiindu drepti robi ai dumisale, că eu ce am avut și eu miam luat. și spre îndestulare am iscălit.

1786 April 15 dni.

Enachi Cogălniceanu biv vel stolnic.

CXII. 1786 April 29. Cartea lui A. I. Mavrocordat Vodă către ispravnicii de Fălciu să cerceteze pãra pentru Ghidișani între Enache Kogălniceanu stolnic și T. Huiban condicar.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu, București).

IG Alexandru Ioan Mavrocordat Vvod bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi.

Iubitoriul de Dumnezeu și rugătorul nostru sfinție ta kir Iacov. Episcopul al sfintei Episcopii Hușului, i credincioși boerii

domniei mele dmvoastră Iancul Greceanul biv vel pah., i Balasachi biv 2 spatar, ispravnici de ținut Fălciului sănătate, să face știre sfinții tale și dmv. că la divan înainte dmlor veliților boeri au avut giudecată dmlui *Ianachi Kogălniceanu biv vel stolnic* și cu Toader Huiban condicar i cu nepotul lui Alexandru Botezatul, *pentru giumătate de sat de Ghidișani*, ce este la ținut acela. făcând stolnicul cerere ca să s dea supt a sa stăpânire cu cuvânt că ar fi cumpărătura de *strămoșul său Ion Kogălniceanu, după o carte de la Vasile Vodă din 7151 April 28¹)* ceau arătat, cum și după alti trei cărți gospod de stăpânit, prin care să volnicește pre un Bogza și pe un Vasile Kog. ca să ia din a zecea din toate ce vor fi pre acea moșie iar avându cineva a răspunde să vie la divan.

Apoi față fiind atât Toader Huiban și cu nepotul lui Alexandru Botezatu au răspuns că acea giumătate de sat de Ghidișeni ar fi dreaptă a lor de la strămoșa lor *Negrușa fata Lucăi*, și cum că tot de dânșii sar fi stăpânit, iar stolnic Ianachi Kog. sau niamul său nici odată stăpânirei în moșie Ghidișani nar fi avut, și că să acolisăște de dânșii fără de nici o dreptate și măcar că stolnic au arătat la divan asupra stăpânirei o mărturie de la mulți oameni de acolo după cartea de blăstăm²) ce lear fi dus, prin care arată că au apucat *pre un Sandu Kog. cu case mari trăind în Ghidișani*, a căroră *temelie sar fi cunos-când și pân astăzi*. care mărturie cu toate că este încredințată și de med. Gavril Caracaș aflândusă atunce la acia vreme ispravnic ținutului, dar arătând Toader Huiban, și cu nepotu lui Alexandru Botezat că unii dintracei marturi aflândusă depărtați cu șederea de moșie Ghidișeni nar fi avându nici o știință, și alții fiind rudenie cu stolnic, ar fi mărturisind împotriva adevărului, nici o hotărâre de la divan în pricina acestia nu sau dat, ce sau socotit că atât o parte cât și alta la sfete Dumitru să s afle acolo, unde viind scriem svinții tale și dmv. de vreme ci marturia dms. stol. o anerisesc numiții mai sus. în chipul ce sau arătat, în cât au rămas făr de nici o tărie, să faceți de iznoavă cercetare prin oameni ce sar fi aflând cu lăcuinți aproape de moșie Ghidișeni, pe cari după ce îi veți aduce față, săi cer-

1). Vezi mai sus pag.

2). Cartea de blăstăm lipsește între actele Cogălnicenești.

cetați mai întâi să nu cumva să fie neam cu vreo parte dintraceste ce să giudecă, al doile să nu fie răzăș, și al treile să nu mai fi giurat vreo dată strâmbu, și când să vor dovedi că sânt vrednici de a li să da credință, la arătările lor săi pui sfinție ta supt blăstăm, ca să mărturisască întru adevăr, a cui stăpânire au apucat în moșie Ghidișani de la 40 ani încoace, a neamului Kogălnicenilor sau a neamului lui Toader condicar și a Botezatului și după cum vor mărturisi să dea mărturie pre largu și întru adevăr, pe care după ce o vor iscălio marturii să o iscăliți atât sfinția ta, Episcop. cât și dmlor ispravnici, și apoi să o trimeteți la divan. și să i dea sfârșit pricinei. ačasta scriem.

1786 April 29

I, p. domnești.

procit vel log.

sau trecut la condică.

Obs. Despre neamul Huiban am dat știri complete în ale mele Surete XVII, pg. LIV.

Negrușa a fostă fata Lucăi parcalabul de Chișinău. Nepoata sa de fată (Maria Baltag), Ștefanca pr. M. Huiban, a avut 2 copii: pe Toader Huiban condicarul și pe *Anița, măritată cu căp. Ion Botezatul*, un copil de jidov, creștinat de Nec. Kogălnicianul pitar și răzeș în sat, însurându-l cu fata popei M. Huiban. Anița căpitanului Ion Botezatul are 2 copii: pe Alexandru Botezatul și pe Catrina măritată cu Toader Giurcănianu, al cărui fecior, tot Teodor Giurcăneanu, a ținut pe sora mamei mele, pe Marghioala Ciofea din Huși.

XCIIL. 1787 Iuni 17. Cartea lui A. I. Ipsilant Vodă cătră isprăvnicia de Fălciu să cerceteze pricina pentru Ghidișeni între stolnicul Ianachi Kogălniceanu și Alex. Botezatul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Иѡ Alexandru Ioan Ipsilant Voevodi bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi.

Iubitoriul de Dumnezeu și rugătoriul nostru svinția sa Kir Iacov Episcopul de Huș, i credincioși boeri domnii mele dumlui Iancul Grecianul biv vel pah... i (loc gol) is. de ținutul Fălciului să-nătate. Vi sau trimes jalba čau dat *stolnicul Ianachi Kog.* pen-iru pricina de giudecată ce are cu un Alexandru Botezatul pentru moșia Ghidișeni de la acel ținut, din care mai pe largu veți înțelege, deci fiind că jăluitorul arată că mărturiile čar fi adus

el și Botezatul ar fi mărturisind mărturia unora împotriva altora iată vă scriem să aduceți de față pe marturii amândurora părțile și foarte cu amănuntul săi cercetați ca să aflați cari sunt oameni mai de ispravă de a li să da credința la mărturia lor, și de nau mai mărturisit vreo dată strâmbu, și di ce vârstă iaste fiește care și deosăbit mai puindui supt arhierescu blestem, iarăși precum vor mărturisi să fie față și Botezatul. aciasta.

1787 Iuni 17.

Adresa : Iubitorului de Dumnezeu și rugătorului nostru svinția sa Kir Iacov Episcop de Huș, i credincioși boeri domnii mele Dumlor Iancul Greceanul biv vel pah. i Alexandrul Râșcanul biv vel pah. is. de ținutul Fălciului datise zdraviem — stolnic Kog. — procit vel log. — Trecut la condică, Andrei condicar.

Pecete în ceară roșie: bou — pasere, coroană

ІѠ. АА.

ІѠ. ҃Ѡ.

ВВ.

1787

XCIV. 1790 August 11, regeste. Pentru Poncești.

Stolnicul Ianachi Kogălniceanu scrie vornicului Ioniță Lupescu din satul Poncești, care era și vichil stolnicului Toma Iamandi să nu asmuțe sătenii din Poncești să treacă în moșia sa, Valea lui Rangu, și să ia dejmă de la răzeși pentru Toma Iamandi, căci de și e boer și crede că-i va apăra, „*ca un mare puternic ce este în Moldova*“, eI va trimete carte gospod, și va opri toată dejma, ci e gata a se judeca cu stolnicul Toma.

Apud N. Iorga, documente XVI, 366.

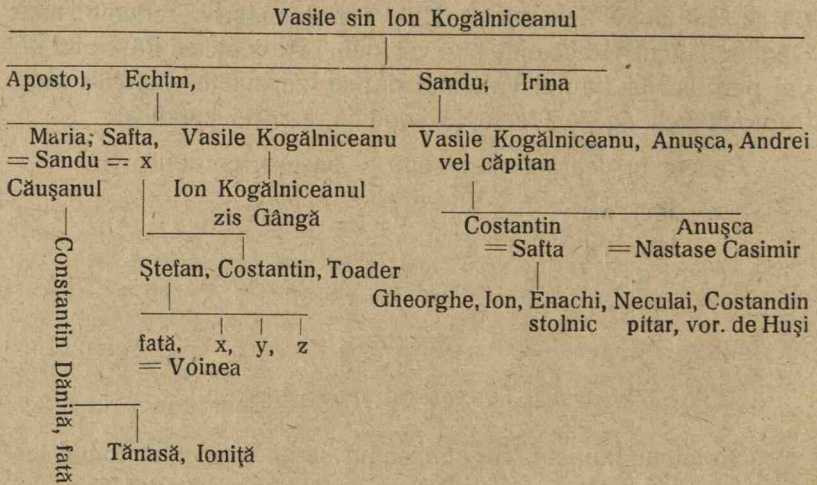
XCv. Fără dată. (Cătră 1791). Note genealogice ale lui Enachi Kogălniceanu stolnic.

Echim Kogălniceanu au fost frate cu *Sandu Kogălniceanu moșu meu* și au avut pe *Vasile Kogălniceanu* și pe *Mariia i Safta*. Din Vasile Kogălniceanu, feciorul lui Ichim Kogălniceanu să trage *Ioan Kogălniceanu* numit *Gânța*; iar pe *Mariia* au

ținuto Sandu Căușineanul, căruia iau zis *Balmuș Cufureoză*, și se trage *Costantin, Dănilă și o fată*; din *Dănilă* este *Tanasă și Zoîța*; și dintracești sânt doi feciori la *Fălcii și la Vaslui*, și să fac *Kogălniceni*, iar pe *Safta fata lui Ichim* au ținuto tatăl lui *Ștefan și a lui Costantin și a lui Toader*, din *Ștefan* este *Voineasa* cu frați și surori.

Enachi Kogălniceanu stolnic.

Obs. Punând în spiță arătările stolnic Enachi Kogălniceanu, se scot aceste înrudiri (apud Surete ms. VII, 24),

XCVI. 1791 Iulie 12. Harta moșiilor Kogălnicenești de la Lăpușna.

„Această hartă sau făcut de dmlui P. Pangrati medelnicer pentru moșiile de pe Bujor ot Lăpușna, în care arată și moșie *noastră* — scrie Enachi Kogălniceanu biv vel stolnic — *Costeștii* care începe din apa Bujorului de lângă locul pustiu — *Mârzeștii* — și de lângă *Strâmbeni*, și merge spre răsărit până în apa *Călmățuiului*; iară de iastă parte de Bujor mai iaste o bucățică, iar latul *Costeștilor* după cum este la apa Bujorului așe iaste și la lacul *Armanului*; iar de acolo în gios se începe moșia *Călmățuiului de supt movile*; însă aceasta merge și cee parte de *Călmățui* până în dial la *Soci*, fiind că pentru această moșie de la *Lacu* au plătit strămoșii și o ucidere de omu, pentru

un armean neguțitor ce iau ucis tâlharii acolo *la lacu pe moșie noastră și dintraceasta iau zis lacul armeanului*, tot a-lătare cu Mărzeștii pustii.

let 1791 Iulie 12.

Enachi Kogălniceanu biv vel stolnic.

Obs. Iată schița de hartă (Surete ms. VII. 24).

Dialul diaspre Lăpușna

Pe	Băbi Va	Măr lea	Cos Călmă	lacul țuiului	
tru	cenii dialul	zeș Bujorului	teș între Bu	armeanul jor și Călmățui	
șenii	Mărzeștii loc pustiu	loc tiii pustiu	tiii dialul	Strâm dinspre	Oneș Drojdieni
	Mireștii a Nemțanului			benii Valea Oaea	tiii Șișcanilor Movilenii
Apa Târnovei					

XCVII. 1791 Iuli 15. Note de ale lui Enache Kogălniceanu stolnic.

„Acestu preut Pavăl, care iaste adevărat scoborătoriu din ușiariul Mărza care să află șăzătoriu la ținut Sorocii, la satul Găuzăni, a răpousatului *paharnic Iancul Greceannl*, care iaste chiar Mărza, cum îl arată trei hrisoave vechi domnești, ce are pe câte părți de moșii din Bujor, Mărzăștii pustii, și Prisăceni, iar unele trecu și Călmățuiul, unde acolo în Prisăceni avem și noi scrie Kogălniceanu stolnic — *o parte cumpăratură de un strămoș al nostru Ioan Kogălniceanul diiacul cel bătrân cu zăpis sârbesc, care iaste la mine*, de care arată că are și frate preu-

tul Pavăl pe Petre Carnez la polcul cătanelor și el cu slova lui au făcut această hartă că știe moșiia și o va arăta, căci cu a lor sau împresurat și a noastră de Manolachi porușnicul, feciorul Schiopancei.

Enache Kogălniceanu biv vel stolnic.

(Apud Surete ms. VII. 24).

Obs. Enachi Kogălniceanu ne spune ceva mai mult de primul Kogălniceanu — Ioan Kogălniceanul *diacul cel bătrân*. El avea cumpărături în moșia Prisăcenii pe Bujor; că Ioan Kogălniceanu și-a făcut *zapis sârbesc*, care să păstra în ladă de documente a stolnicului Enachi Kogălnicean, în 1791.

XCVIII. 1793 Iunie 4. Mărturia lui Enachi Kogălniceanu stolnic că dă danie nepoatei sale Catrina lui Mihalachi armaș prisaca Rangul, la Braniștea.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Eu cel mai ăos iscălit adeverez prin scrisoare me această ce am dat la mâna *dneei nepoatei mele Catrinii soții lui Mihalachi biv 2 armaș* precum să știe că dintru a me bună voe mam socotit și am dat danie parte me de moșie în locul de *prisacă anume Rangul, ce să numește și Malcoci* la ținut Iașii în ocolul Braniștii pe Jijie, ce este pe din sus de Petcul și *merge la movila mare* și prin stejarul bătrân spre răsărit până în hotarul vechiu, în care loc de prisacă de sus numit are și nepoată me Catrina dreaptă parte sa de baștină ce tragem și *noi de pe strămoșul nostru Rangul*, iar la alte părți de moșii. sau măcar orice sa trage frățește nepoata Catrina, dea de astăzi înainte și în veci săi fie de la mine dreptă ocină și moșie neclălită și nestrămutată din neam în neam la toți urmașii săi în veci, iar cari vor îndrăzni a strica danie me acesta să fie supt blăstămul sfinților apostoli și a sfintei troițe, fiindcă acel loc este drept al nostru de baștină și cu stăpânire veche nestrămutată de obștie păra acum. însă pentru acest locu știut să fie ca cât vor trăi atât *cât și soția me Frăsina* în viață. tot noi să stăpănim, apoi după săvârșirea noastră din viață, volnică să fie a stăpâni nepoata mia și toți urmașii săi pe tot cuprinsul acestui loc. precum mai sus arată întocma după cuprinderea hotarilor, vechi și spre mai mare credința am iscălit însumi eu.

1793 Iune 4.

Enachi Kogălniceanu adeverez.

Obs. Actul de danie a lui Enachi Kogălniceanu stolnicul ne dă mai multe știri genealogice.

1) Că pe femeia lui o chema Frăsina. 2) Că are de nepoată pe Catrina, măritată cu Mihalache 2 armaș. 3) că Rangul îi venia strămoș, cea ce explică vechile legături ale Cogălnicenilor cu vechii proprietari ai moșilor de la Prut.

XCIX. 1793 Iunie 8, *regește*. Pentru Poncești.

Stolnicul Enachi Kogălniceanu scrie către vornicul și sătenii din Poncești că venind un sătean de acolo, Andrei Ruzmeci, ia spus că vreau să le vîndă el venitul moșiei Poncești până în valea lui Rangu. Le scrie că ei să-și stăpânească moșia „*tot hotarul după cum au îmblat din vac amândoa moșiile, peste Prut până în păraul Rangului*“. Le mai scrie că sătenii ce au fugit de pe moșie, să scrie ispravnicilor de Fălciu să-i urmărească și-i vor aduce la loc; iar pentru cei ce au rămas pe moșii vor da „*lei de casă, dejma pânei și a fânului și a stupilor după obicei*“.

apud. N. Iorga Studii și documente XVI. 367.

C. 1793. Iulie 1: Ilie Kogălniceanu vinde cu 750 lei Episcopiei Hușilor partea sa de moșia Călmățui, încălcată de Tălăești, moșia Episcopiei.

Iacov cu mila lui Dumnezău Mitropolit Moldovei. Enachi Kogălniceanu biv vel stolnic, prin această încredințată a mea scrisoare adiverim aceste mai gios următoare; la ținutul Lăpușnii pe vale Călmățuiului, având o moșie cu nume de *Călmățuiul supt movile*, care de vreme neavândo stăpănită toată de împresurările altora, la vreme ce din porunca răposatului întru fericire Costandin Muruz Voevod au hotărātu răposatul logofăt Gheorghi Sturza, după arătarea unor pârâși o moșie domnească numindo Tălăeștii în incungiurarea hotarălor, cu cari au stălpit dumlui acea seliște, au luat o bucată mare de locu din moșia mea despre apus supt o movilă, pe de această parte și despre amiazăzi din capul seleștii și pentru ca să ste neclătite hotarale ci au pus dumnealui logofăt Gh. Sturza după hotarnica dumisale stând la învoială prin vechilul dumisale vist. Scărlatachi Sturza dumlui sluger Ioan Măcărescul i dumlui ispravnicul

Dumitrachi Cuza, ci iau avut luată danie moșia Tălăeștii și apoi cu schimbu au dat Episcopiei Hușilor neau așăzat ca pentru ori câtă parte din moșia mea Călmățuiul să va dovedi impresurată în hotarul acelor Tălăeștii, adică după hotarnica dumisale logofăt Sturza și miau plătit cu 750 lei. Drept aceia dar dau și eu scrisoarea aceasta a mea sfintei Episcopii Huși ca de acum înainte și în veci să aibă a stăpâni moșia Tălăeștii întru toate sămnele, despre mine deplin și întocmai după o hotărnicie ce are de la dumlui Gheorghie Sturza cuprindere ne-supărată cât de puțin cu cea mai mică cerire atât de cătră mine cât și de cătră neamurile mele și pentru credință am iscălit.

1793 Iulie 1.

Ilie Kogălniceanul stolnic.
Nicolae Roset vel vornic martur.
Dumitru Saule martur.

(Apud Surete ms. VII 11).

CI. 1803 Noem. 19, regeste. Pentru Călmățui și Costești,

„O copie trimeasă de fratele meu și întărită de departamentul pricinilor străine de o însămnare ce sau găsit în hârțile moșului Gheorghie Kogălniceanul. la Eș. pentru 4 scrisori ce ar fi dat răpăosatului Cheșcul, adecă *un ispisoc de la Stefan Vodă pentru a treia parte de Călmățuiu. pe de imbe părțile și doă părți din Costești.*—Carte de stăpănit de la Grigore Ghica Vodă pe toate părțile de moșii Kogălnicenești, și de Costești—Mărturia popii întărită de Mitropolitul Gavriil.— Suretul ispisocului sfântului Ioan.

După opisul din 1820 Mai 28, vezi mai jos supt acest an.

CII. 1804 Iunie 26, regeste. Pentru Costești.

„Tij o scrisoare a dmsale stolnicului Cheșcu cu însuși slova dmsiale, prin care cere scrisorile Costeștilor.

CIII. 1804 Iulie 28, regeste. Pentru Costești.

„Altă scrisoare a răpăusatului Cheșcul, prin care arată că au dovedit moșia Costeștii și mai cere scrisori și pentru alte moșii.

Aceste două scrisori sânt din opisul din 1820 Mai 28.

CIV. 1804 Iunie 27. Jalba med. C. Kogălniceanu cătră Vodă în pricina unor rezeși, ce-l împedeca de a-și stăpâni moșia în Broșteni.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București.

Prea înălțate Doamne,

În moșie *Scrivuleni* de la ținut Fălciului având a cincea parte cum și în moșie Brătenii tot de la acel ținut o a patra parte sau stăpânit atât de strămoșii și moșii noștri, cum și de cătră tatăl meu. Acum în urmă un Mihalache Popa, i Mihalachi Meleghi și Ioniță Buștiuc răzeși de acolo mă opresc de am stăpâni părțile ce am. Mă rog Înălțimei tale ca să mi se de o luminată carte gospod, cătră dmlor ispravnici de ținut Făciului, ca după putere scrisorilor ce am să mă împuternicească am stăpâni părțile mele, iar arătații mai sus răzăși de vor ave ceva a răspunde, să le pue zi de soroc, ca să vie aice să ste de faț la giudecată.

a Înălțimii tale pre plecat slugă

Constandin Kogălniceanu medelnicer

În dos :

Mergi la dmlui vel logofăt de țara de gos.

vtori logofăt

1804 Iunie 28.

În dos :

Noi Alexandru Constantin Muruz Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei.

Cinstit, credincioși boerii domniei mele Dmv. ispravnici de ținut Fălciului sănătate. Din jaloba aceasta a medelnicerului Constandin Kogălniceanu pre larg veți înțelege arătare ce face, deci să scrie Dmv. să aduceți de față pe pârâți cu scrisorile ce vor fi având, unde fiind și vechilul jăluitorului iarăși cu scrisorile ce va fi având, să cercetați pricina pre cu amăruntul, și după cum veți cunoaște a fi drept, giudecând să dați și măr-

turie de giudecată la parte ce să va căde, cu care de va rămâne vreo parte nemulțămîtă săi sorociți ca să vii la divan să li să dea hotărâre.

I. p. domnești.

1804 Iulie 1

cap de bou, pasere
дл. кет. Mz. Vv. 1793.

procit vel logofăt

sau trecut la condică

CV. 1804 Iulie 4, regeste. Pentru un sinet de 14 scrisori a stolnicului Keșco.

Alt sinet de însuși stolnicul Cheșcul iscălit dat unchiului meu că au priimit 14 scrisori; însă 11 scrisori pentru Costești cu un ispisoc și cu 8 cărți, ce scriu și pe alte părți de moșii Kogălnicenești și trei scrisori pe un loc de prisacă din hotarul Moșeștilor, unde să cheamă la Băca, și cu un ispisoc ce scrie și pe alte părți de moșii și o copie a unui uric sârbesc tălmăcit moldovenește. și să îndatorești să le întoarcă înapoi.

Din opisul din 1820 Mart 28; vezi mai jos supt anul.

CVI. 1804. Iuli 26. Ispravnicii de Fălciu primesc scrisoarea lui M. Popa că va fi la divan, la 26 Oct. spe a se judeca cu med. C. Kogălniceanu pentru a 5-a parte din Scrivuleni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu Mihalachi Popa răzăș de moșie Scrivuleni ot ținut Fălciului, adiverez cu scrisoarea mea aceasta, la mâna dsale med. Const. Kogălniceanul, precum să să știe că aducând dmlui luminata carte gospod. cătră dului is. de ținut Fălciului poruncitoare ca să cerceteze cererea ce face dmlui medelnicer, cu un hrisov a răposatului Matei Ghica Vodă, pentru a treia parte di Scrivuleni cumpărătură de la un Tănasă Bosie cum și pentru altă a cincea parte cumpărătură din bătrânul lui Spiridon Scripcul, și făcând dlor boerii cercetare pentru ace a cincea parte din bătrânul lui Spiridon Scripcul, nici însumi eu nam pricinuit a nu da stăpânire dmsale. med. fiind dreaptă al dmsale, iar pentru a treia parte cumpărături de la Tănasă Bosie, fiind că prin carte dlor

boerilor divanului de la 1777 Iuni 15 ce mi să hotărăște *că cu greșală, sau dat stăpânire Kogălnicenilor*: prin hrisov mai sus pomenit a răpousatului Matei Ghica Vodă, și mi să dă mie dreptate, mi sau pus de cătră cinstita isprăvnicie zi de soroc. ca la sf. Dumitru negreșit să mă aflu la Eși, ca să stau la divan să s dea hotărâri. și întracesta chip. priimindumă și eu mă îndatoresc că la arătata zi de soroc negreșit să mă aflu la Eși, ca să stau de față la divan. atunci dmlui med. ca unul ce de atâți ani au rămas păgubaș de venit atât a cei a cincea parte care este fără pricină a dsale, cât și acesteia a treia parte ce este cu pricină volnic să fie așa face întăritură domnească și pe aceasta a treia parte și să nu mai aibă a face nici o cerere, sau să mai arăt vreun cuvânt de pricinuire, și pentru mai adevărată credința mam iscălit însumi cu mâna me încredințândușă scrisoare aceasta și de cătră cinstita isprăvnicie.

1874 Iulie 26.

Mihalachi Popa.

De la isprăvnicia Fălciului.

Insuși au dat această scrisoare cu bun priimire sa, înainte isprăvniciei la mâna dsale *med. Costandin Kogălniceanul* și precum întrânsa adeverește dacă la vadeaoa arătată nu să va afla la luminat divanul ca să să giudece și să nu aibă a mai face nici o cerere sau să mai arăte vreun cuvânt de pricinuire pentru care sau încredințat și de cătră isprăvnicie.

1804 Iuli 26.

Grigore spatar

Crupenschi spatar.

CVII. 1804 Iulie 31. Ispravnicii de Fălciu fac adresă la divan pentru pără între med. Kogălniceanu și răzeșii de Scrivuleni pentru a 5-a parte.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

De la isprăvnicie ținutului Fălciului.

Dum. *medelniceriul Costandin Kogălniceanul*, după jaloaba ce au dat pre înălțatului nostru stăpân, Măria sa Alexandru Costandin Moruz Vodă, niau adus luminată poruncă mării sale ca

să cercetăm pricina ce are un Mihalache Popa, i Mihalachi Meleghi și Ioniță Buștiuc răzeși de moșiia *Brătenii și Scrivulenii* de la acest ținut al Fălciului pentru o a trie parte și alta a cincina parte din moșiia Scrivulenii cum și a patra parte din moșiia Brăteni, pe cari părți avândule baștină leau stăpânit atât moșii cât și părinții dumisale medelniceriului. Iar acum răzeșii mai sus pomeniți îl împotrivesc la stăpânire ce să cade a ave. De față aducândușă pe numiții răzeși sau întreat pe Mihalachi Popa, de vreme ce dumlui med. prin hrivolul ce are de la răpoosatul întru fericire domn Măria sa Matei Ghica Vodă din anii 7262 Mai 10, arată că au avut giudecată *Constantin Kogălniceanul logofăt de visterie și fratele său Nicolae biv vornic de Câmpulung*, cu Nechita vornic de Ghermănești, și hotărăște că sau găsit cu cale a stăpâni ficiorul Kogălniceanului atât ațe a trie parte din bătrânul lui Spiridon Scripcu, parte lui Tanasă Bosie, după zapisul de împărțire și după ispisoc de întăritură de la Vasile Vodă cât și a cincina parte iarăși din bătrânul lui Spiridon Scripcu, parte lui Luchian feciorul lui Miron Scripcu, din moșiia Scrivuleni, cu care cuvânt îl împotrivesc la stăpânire i și cât pentru a cincina parte nici o pricinuire nau arătat, ce cu bună voe lor au zis că poate să o stăpânească, arătând spre îndreptarea lor și o carte de giudecată din let 1772 Iuni 25 de la boerii divanului din vreme aceia prin care scrie așa, că de vreme ce uricul mării sale Mihai Vodă, care îl au răzășii, hotărăște că cercetândușă prin giudecată sau aflat că zapisul ce au avut de la Tanasă Bosie nu ar fi fost adevărat ce cu uricul satului Scrivulenii numai pentru cincina lei lar fi zălogit Tanasă Bosie la Sandul Kogălniceanul și zapisul acel de vânzare cel scosășă ficiorii Kogălniceanului *sau și rupt în divan*. Hotărâsc boerii ca Gogălniceanul numai acei cincina lei cu dobânda lor cap la cap săi ia, adevărind ispisocul domnului Matei Ghica Vodă, ce este din let 7262 Mai 10 cu cuvânt că la giudecata de atuncia ce ar fi avut Costandin Kogălniceanul log. de visterie cu Nechita vornic de Ghermănești, Nechita vornic nu ar fi arătat ispisocul de la Mihai Vodă, prin care face neadevărat zapisul de la Tanasă Bosie și ca pe un zălog ce au avut Kogălniceanul aceasta a triia parte să o dee iarăși în ătăpânire răzășilor. Deci cetindusă ispisocul dumlui Matei Ghica Vodă, arată curat de zapisul acel neadevărat și de ispisoc lui Mihai Vodă

că au fost de față la cercetare ce sau făcut și numai pentru că răzeșii de la giudecata ce au avut cu Kogălniceanu în vreme mării sale Mihai Vodă până la giudecata de la măriia sa Matei Vodă Ghica, treizăci de ani trecând în mijloc sau întorsu Kogălniceanului acei cinci lei, pentru care era zălogit ispisocul moșii Scrivulenii, îi dă în stăpânire Kogălniceanului măriia sa Matei Ghica Vodă, și aceasta a treia parte. Pentru aceia și de cătră isprăvnicie nu sau putut face rău nici ispisocul mării sale Matei Ghica Vodă, cum nici carte de giudecată a dumlilor boerilor; nici ace a treia parte tot în stăpânire dumsale med. sau dat după putere ispisocului. Dar fiind că răzăși nu sau mulțămît și au cerut ca să aibă giudecată li sau pus soroc ca la 26 Iuli a viitoarii luni Octombre, să să afe la divan, de unde să li să de hotărâre, și când a rămâne moșia a răzășilor atunci dumlui med. li va întoarce venit ce va lua. Iar pentru a patra parte din Brăteni, ce o cere dumlui med. cu un zapis din let 7261 Mart 15, de la Dumitrașco ficiorul lui Ion Cocu și Merla fata lui Dumitrașco Cocul și feciorul ei Zamfir și fiicăsa Safta încredințată și de cătră vornicii de poartă și alți marturi și sau întreat pe Mihalachi Meleghi cu ce cuvânt nu lasă pe dumlui med. săși stăpânească moșia după zapis; și cât pentru zapis nau putut a face rău ce numai au zis că aceasta a patra parte ar fi cuprinsă de alte moșii megieșite, și că dumlui med. săș caute și o va afla; iar scrisori asupra moșii Brătenii ce o are el la stăpânire nu au arătat zicându că le are la Eș, Isprăvnicia dar după puterea zapisului, de vreme ce însuși Meleghi nu lau putut face rău, din toată moșia ce sau găsit în stăpânire lui Meleghi au dat o a patra parte în stăpânire dumsale med. îndatorindusa și pe Meleghi ca dinpreună cu dumlui med. și scrisorile ce va avea, de vreme ce el zice că moșia Brătenii ar fi împresorată de alte moșii să ste în giudecată și ceia ce veți putea scoate după părțile ce au, o vor împărți, și sau pus Meleghi și vade la 16 zile a viitoarii luni Oct. să să afe la divan ca să arate înpresurarea ce va avea.

Pentru aceasta după cercetare ce sau făcut sau dat de cătră isprăvnicie și această mărturie la mâna dumsale med. Costandin Kogălniceanul.

1804 Iuli 31.

Iordachi Krupenschi spatar.

Alexandru spatar.

CVIII. 1805, Febr. 8. Jalba lui C. Kogălniceanu med. către Vodă pentru Ghidișeni contra stolnic Ioniță Codreanu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre înălțate Doamne,

Având giumătate de sat de *Ghidișăni* de la ținut Fălciu-lui, baștină părințască, care atât de către strmoșii cât și de moși sau stăpănit iar apoi cu ce cuvânt au intrat la stăpânire dmsale stolnic Ioniță Codreanu de aice nu pot ști. pentru aceea mă rog înălțimii tale ca să fiu rânduit la dmlor veliții boeri, ca să ne facă cercetare, și după putere scrisorilor și a dovezilor ce am sămi aflu dreplate. a înălțimei tale pre plecat slugă.

Cost. Kogălniceanu med.

In dos :

Dsale vel vornic de aprozi să să cerceteze de către dumnealor veliții boeri.

1805 Feb. 8

vtori logofăt.

CIX. 1805 August 6. Diata stolnicesei Safta Kogălniceanu.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

De vreme întâmplarea ce viitoare iaste neștiută și nevăvută și însuș ingerilor necunoscută pentru că numai lui Dumnezeu sântu toate știute și cunoscute; drept aceia și eu *Safta stolnicesea Kogălnicenița ce mă aflu aice șăzând în Botoșani*, am socotit mai înainte până a nu mă cuprinde sfârșitul vieții mele și până îmi sântu mințile întregi și sănătoase, am făcut această diată dovedindu gândul și știința me către moștenitori mei cei am, la care le las și le dăruescu pentru pomenire me după cum voiu arăta mai gios.

Mai întâi mă rog lui Dumnezeu ca unul ce iaste milostiv și ertătoriu de păcate sămi erte mulțime păcatelor mele cele ce am greșit ca un om întraceastă lume, mă rogu și tuturor oamenilor cari voiu fi greșit să mă erte și ei să fie de mine ertați toți. deci acmu las *Catineai* fiicii mele cum și nepoților

miei, din cele ce au și să aibă a urma fieștecare după cum leam orânduit eu tuturoră că neurmându neertați vor fi de mine și nestrămutată să fie hotărâre me, dupu cum am hotărât eu din ostenelele mele precum arată în gios anume. Fiicei mele *Catincăi* lei (dintro o sută treizeci de lei bani cari am dați la dnmeei să mă pomenească) cincizăci de lei, și cu ceilați bani să aibă a mă pomeni la mănăstire Neamțului, *nepotului meu Constantin* las o dugheană din Iași și să aibă pe tot anul a da câte un sărindar la bisărică pentru sufletul meu. un țigan anume Ion drept al meu îl dau *nepotului meu Ilie* împreună și cu cinci stupi. spre pomenire. Dar la ceilanți nepoți mai mici le las ca să le dei câte cinci stupi de copil să mă pomenească. O casă ce am aici în Botoșani și cu tot locul ei o dau nepoatei mele *Catincăi* cuprinsă și cu alte lucruri cari leam pus toate anume gios săi fie pentru pomenire me :

- O icoană chipul maicii Precista ferecată cú argint.
 - Șasă șiraguri de mărgăritar mare.
 - Șapte șiraguri de mărgărintari mărunțel.
 - O păreche cercei de mărgăritar.
 - Doao inele, unul bătut cu aur, și unul cu zafir.
 - O pereche păftale de argint.
 - O tabla de argint.
 - O străchinuță de argint pentru dulceți și cu doao linguriți a ei de argint.
 - O stropitoare de argint.
 - O afumătoare de argit.
 - Două solnițe de argint.
 - Patru sute lei cu zapisele ce sântu la pitarul Constantin dobândă.
 - Doaa suflete de țigani anume Catrina bucătăriță și cu fiicăsa Zamfira.
 - și toată pojijia casei cum și pânzurile le dau toate ei.
- Iară nepoatei mele *Soltanii* să i să dei și ei cinci stupi cum și celorlalți, și pân ce sar împărți stupii pe la nepoții mei câte cinci de nepot după cum arată mai sus, apoi câți vor rămâne să aibă ai da tot nepoatei *Catincăi* și nepoata *Catinca* să aibă pe tot anul ami da câte un sărindar la bisărica unde voi fi îngropată, cum și ceara ce va eși din stupi, care i să va veni în parte ei să aibă a da tot la ace bisărică pentru po-

menirea me. Aceste toate le dau nepoatei mele Catincăi și vor sta unde va șadă și copila până la vrâsta de măritare sa. și atunci cum va lumina milostivul Dumnezeu pe maicăsa sau pe frații săi să o mărite după cum va vre Dumnezeu. iară asupra grijelor mele am lăsat pe dmlui *ginerile meu Neculai Aslan medelnicer* pre care lam și rugat să facă osteneală la toate grijile mele după orânduiala creștinească, căruia iam dat și în mână 550 de lei, și câți bani va ajunge cu acești bani să mă grijască. Iară mai las *nepoatei mele Catincăi* șasă zarfuri de argint și o floare cu un bălas și cu doao zmărănde și un lefțișor cu cinci rubinuri și o păreche de păftăluțe de argintu cu *tinzu*. Iară pentru o crucișoară mică ce este din sfântul lemn *am dăruito fiului meu Ioan, cându sau însurat* iară pentru un zapis de 400 de lei ce am la *ninerile* (sic) Toma și acei bani îi las pentru grijele mele să fie de a vre să dei bine, iară de nu să aibă a da samă înainte strașnicului judecător, aceste toate ce sau arătat mai sus să să urmeze fiindu că am arătat aceste toate și duhovnicului meu și lam rugat de au și iscălit diiata.

1805 August 6.

Savta stolnicasa.

— Chemândumă dneei cucoana Safta, stol. fiindui și duhovnic mau rugat să iscălesc această diiată, fiind față și noara dmsale, Zmaranda și nepoata dmsale Nastasiia, med. și dmlui med. Neculai Aslan și am iscălit.

Atanasă iconom.

CX. 1806 Iunie 8. Jalba lui C. Tăutul pentru Broșteni de pe Jijia contra lui Vasile Darabanul, pentru împresurare.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre Înălțate Doamne.

Jăluim mării tale că aici în ținut Eșii pe apa Jijiei, după multe giudecăți ce am avut la luminat divan, cerând să răscumpărăm o parte de moșie ce se numește *Broșteni*, care am vândut la dmalui spătar Teodor Balș, după cercetarea ce sau făcut de cătră Înălțime ta ni sau dat drept de am răscumpărato și o avem întru a noastră stăpânire de doi ani pe trei mergi, și pentru că tot locul unei părți de moșii cel mai mult se află mlăștinos, unde nu este cu puțință ași face cineva așezări, că

apoi și Jăjia când vine mare tot locul îneacă și fiind că pe toată acea parte de moșie este numai un grindu mai rădicat, unde acolo și apa Jijiei, când vine mare nul îneacă, pe care pe care grindu este numai casa unui Vasile dărăban de temniță, și pe lângă casă mai lărginduși gardurile grădinei și a ogrăzii sale au cuprins cel mai mult loc el. și pentru că noi vrem să ne mutăm casele noastre ce avem de la locul de unde sânt făcute din pricina supărării apei că ne îneacă casele când vine Jijia mare și pe acel grindu putem noi cu toții încăpe, cari unii șau și făcut casă de așezare acolo, și care am vre să ne mai mutăm tot pe acel grindu nu avem locu, căci măsurându cu stânjănu tot grindul acela pe locul cât îl are numit Daraban cuprins poate să încăpem ca patru așezări de a noastre și ne *mai rămâne și locu unde să facem și o bisărică*, și vroind noi ca să să mute Daraban de acolo ori pe moșiia unui răzăș, unde să va putea socoti a fi de odihnă, sau pe altă moșie și cele ce le are făcute, casă, gardurile și alte poeți să i le plătim în bani, ca unii ce ne aflăm stăpânitorii moșii, numitul cu tot să împotrivesțe adăogând încă să ne și batjocurească. Apoi dacă de cătră înălțime ta să poată găsi cu cale să ne mutăm noi așezările noastre pe alte moșii străine, și să nu avem voe pe a noastră moșie să fim statornici, fiind de veci stăpâni bine. iar dacă numitului paguba sa noi vrem și cu bani săi plătim casa, gardurile și poețile și el să să mute unde o vre. Ne rugăm înălțimei tale să ni să de poruncitoare carte înălțimei tale cătră dmelor is. de Eși să rânduiască pe cine vor socoti ca să prețaluiască acele ce are, și săi de poruncă de a se rădica de acolo și cum ar fi mila mării tale.

pre plecat la mila mării tale

Cost. Tăutul, i Simion Tăutul și Lupu Grosu postelnicul și alți ai noștri de la ținut Eșii.

In dos :

„La dmlui vel logofăt al țării de gios. 1806 Iuni 8.

2 logofăt.

Obs. In 1806 Iuni 10 să face carte poruncitoare din partea lui Alex. C. Moruz Vodă cătră is. de Iași să cerceteze cu mazili pricina și să refereză.

— Pecete mică cu tuș roș. cap de bou-pasere.

„Sau trecut la condică“.

CXI. 1808 Iulie 10, regeste. Pentru părțile neamului Kogălnicenesesc în moșia Valea Rangului.

(Arhiva M. I. Kogălnicianu, București).

„Al treile o scrisoare de învoială din anul 1808 Iuli 10 iscălită de dmlui stolnic Ioan Keșco dată la mâna răzășilor ce să trag din Marcu Rangu. cuprinzătoare ca dmlui stolnic ducând în doâă rânduri boeri hotarnici și *ingineri* ca săși dezbată părțile dmsale împreună și a răzășilor aflândusă subț impresurări și apoi săși alegă părțile de cătră a răzășilor, și stând cu toții a socoti ca săși ușureză supărările acele cu amestecături unii cu alții, întâi din trei bătrâni ce din vechi să arătă la scrisori că au umblat valea Rangului, și de la moșii și părinții lor au apucat stăpânindusă numai în doâ, adică giumătate *neamul Kogălnicenescu* și giumătate răzășii ce se trag din Marcu Rangu acea a triia parte ce sau numit a lui Rangu, bătrânul, giumătate să o e dlui stolnic, parte lui Toader Rang, și giumătate să o de răzășii acei din Marcu Rangu; însă din partea lui Marcu Rangu să mai e dmlui stolnic a 5-a parte ce o are cumpăratură de la o Varvara fata unui Savin Balmuș, ci au avuto și ia danie de la un Ion Brătilă nepotul Avrămiei ce au fostu fata lui Marcu Rangul, iar din celelalte doî părți adică o a treia parte din tot Rangul deplin să o ia dlui stolnic împotriva cheltuelilor ce au făcut și vre să facă cu hotărâturile până să vă da sfârșit; iar ceialaltă a treia parte să o împartă în doî adică dlui stolnic să e giumătate și răzășii să e giumătate. și pentru câți stăjeni să va face ca să e, dlui stolnic din Bălăniasa și din Veisăști, săi tragă tot din valea Rangului măcar că în Veisăști dlui stolnic nar fi avut trebuință fiind ace parte din Veisăști a Ilincăi fata Isăcescului ci i sar fi venit de la împărțala părților“.

După raportul lui G. Jăverdian vornic de poartă din 1819 Iunie.

CXII. 1808 Iuli 12. Zberoea, regeste. Invoiala răzeșilor cu Cogălniceneștii pentru moșia de la Valea Rangului.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Ioan Cheșcu biv vel stolnic dă scrisoare la mâna răzeșilor, ce să trag din Marcu Rangu — Cost. Giurcan, Ion Horțina, I. Ilie, Condurachi sin Vasile, Enache Balmuș, Mihai Nedelcu, Zamfir

Ciobanu, Enachi Diacon, Ilie Nedelcu, Toader Ciobanu, Marcu T. Ciobanu, Vasile a Zahariei, cum că în moșiile *Bălăniasa* și *Veisăști* ce-s pe apa Nărnovei, și în moșie *Valea Rangului*, ot Lăpușna, având *Kogălnicenii neamul meu*, părți de moșii, alături cu răzeșii, după cum arată ispisoacele de la Vasile Vodă, Nec. A. Vodă și Mihai Racoviță Vodă, cum și hotarnica lui V. Buhăescul pitar pe Bălăniasa. „care părți Cogălnicești dintrucete moșii intrând cu învoială *de la vârul meu Gheorghe Kogălniceanul post, la verii săi și la ai mei, Costandin și Ștefan fii șatrar Teodor Isăcescul*, și de la dânșii încă eșind cu vânzare la Toader și Iordachi Manolești, lea răscumpărat toate el — Ion Cheșcu—cu protimisire de rudenie ; tot o dată a mai cumpărat și părțile Varvarei fata lui Savin Balmuș a 5 parte din partea lui Marcu Rangu din moșie Valea Rangului, ce o avea danie de la Ion Brătîlă, nepotul Avrâmiei, se învoesc în acest fel : Valea Rangului împlă în 3 trei bătrâni ; din care pe jumătate au stăpânit neamul Kogălnicenesc, și jumătate cei ce să trag din Marcu Rangu ; iar a treia parte a lui Rangu să se tae în două : jumătate s'o fie Ion Cheșcu stolnic de pe T. Rangu și giumătate de pe Marcu Rangu, plus cumpărătura de la Varvara ; iar a treia parte din toată moșia so fie pentru cheltuelile făcute ; iar cealaltă a treia parte să o fie tot în două ; tot odată părțile ce i se vor veni lui din Bălăniasa și din Veisăști să le tragă în valea lui Rangu.

Invoiala aceasta se face înaintea lui Ion Tăutul pah., rânduit hotarnic.

Iscălesc : Ioan Cheșcul stolnic ; Ion Tăutul pah. martur, Iordachi Bantăș martur ; Săndulachi Caplan martur.

Copia este poslădută în 1819 Mai 22 supt No. 1000,

Semnat : secretar, Scorțășcu.

† печат депар. ал обл. Бассарабиен, пресдствіа жсдѣкзторяскз. pajura cu 2 capete.

CXIII. 1808 Sept. 1, *regeste*. Schimb de moșii între I. Cheșcul stolnic și A. Balș vist. la valea Rangului.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București.

Alexandru Balș biv vel vist. schimbă cu Ioan Cheșcul biv vel stolnic dându-i moșia Găuzăanii ce este între Bursuceni și între Brădeni la ținut Iașii (dar după hotarnica lui Gh. Tăutul vornicul de poartă, din 1799 Dec. 7, zice Bursuceni, dar este tot Găuzeni), și ia de la Cheșcul părțile ce le are în moșia Valea Rangului, peste Prut la Lăpușna, și acum tot la Iași alătura cu moșia Zberoaia a Bălșeștilor.

Își dau unul altuia scrisorile moșiilor, și se învoesc ca ori câți stânjeni vor întrece mai mult la una din moșii să se plătească câte 20 lei stânjenu. In zapis să arată și interesul pentru care s'a făcut schimbul.

Valea Rangului venia între moșiile Bălșești; iar *Găuzenii* s'a dat în schimb lui I. Cheșcul stolnic, pentru că a dato în schimb lui D. Sturza vel vornic, de la care a luat părțile ce le avea în *Mărșoae*, în *Dragomirești* și în *Căzânești*, toate într'un hotar la Lăpușna cu moșiia dmsale *Bolfuni* și *Dragomireștii* Keșcului; iar lui D. Sturza vornic îi trebuia *Găuzenii* fiind alătura cu alte moșii a dmsale.

Copia e poslăduită de Bucicov, guberschii registrator și legalizată de giudecătoria țin. Orheiului în 1820 Mai 20 supt no. 886 după cererea pomeșnicului Iancu Kogălniceanu.

Judecător Cațichi.

† ПЕЧЕТЕ ЮДЕКАТОРИИ ЦИВИЛЬСКИ ГОРЬЕОЛШИ.

pajura împărătească

CXIV. 1808 Sept. 2, *regeste*. Schimb de moșii între I. Cheșco stolnic și D. Sturza vornic în moșia Găuzeni.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Ioan Cheșco biv vel stolnic dă scrisoare de schimb la mâna lui D. Sturza vel vornic de țara de gios, că ia dat moșia *Sânzăanii*, ce stă între Bursuceni și între Brădeni, la țin. Iași, moșiile vornicului, după ce a luato cu schimb de la Alex. Balș biv vel vist., și să ia în schimb moșia de baștină *Mărșoae*, și parte din *Dragomirești* și din *Căzânești*, ce și el le avea luate

de la măn. Bărboiului fiind toate aceste 3 moșii la țin. Lăpușnei alătura cu părțile sale tot din Mărșoae, cu mărturie hotarnică rădicată de Ion Tăutul pah. și cu harta de stare locului „*făcută cu meștersugul ingineresc*“, luânduși toate hărțile. Interesul schimbului este că toate aceste 3 moșii veniau aproape de moșia sa *Bolțunu*, ca și Găuzăanii ce erau alătura de moșiile vornicului.

Copia e poslădută de Bucicov gubernschi registrator și e legalizată supt no. 887 de giudecătoria țin. *Orheiului la cerere pomeșnicului* Iancu Kogălniceanu, din 1820 Mai 20 zile.

CXV. 1810 Martie 21. Jalba Catrinei lui Toma Cozma ban în pâra cu Arhipeștii pentru Buzeni. (Buzeni II. 43).

Precinstiți Dumnv boerii divanului Cnejeii Moldavvii.

Răposatul părintele meu stolnic *Costandin Kogălnișanul* în viața sa au cumpărat o moșie sat întreg *Buzăanii* la ținutul Botoșanilor de la un Grigoraș Arhip cu zapis din *anii 7268 Mart 12*, cari moșie și vânzătorul au avuto de la tatăl său Gavril Arhip, după ispisoc din *anii 7240 Dekemvrie 29*. de la domnul Gligore Ghica Vodă, *bătrânul*; și această cumpăratură fiind și prin știre niamurilor vânzătorilor, unul dintre dânșii a nume Iordachi Arhip vărul lui Grigoraș, prin osăbit sănet al său cu 3 luni 18 zăle în urmă cătră tatăl meu arată că fiind între dânșul și între vărul său alte pricini pentru o parte din moșia Orașanii au rămas de nau iscălit în zapis. dar alegândusă ace pricină după cum este hotărât între dânșii apoi va iscăli și el cum arată sănetul acesta. În urma acestora însuși tatăl meu voind ca să s sfârșească această pricină, adică ori săi întoarcă Iordachi Arhip banii și să răscumpere moșie, sau să iscălească în zapisul vânzării, lau tras și în divan, și elu dosându nau vrut nici banii săi dea, nici să iscălească în zapis, cum iarăș arată carte de giudecață *din 7269 Iunie 12* iscălită de răposatul boer Ioan Bogdan vel logofăt; după care atâi tatăl meu în viața sa cât și maica mea în curgere de 22 ani au stăpănit în pace, până când iarăși întreaga moșie acăsta miau dato mie zestre; și după ce au trecut la mine am mai stăpănit și eu alți 22 ani asămine fără supărare, iar după 44 ani apoi au ieșit o Casandră ce au fost soție unui Ioniță Ban-

taș, cerșindu moșia ačasta Buzăanii ca o clironomie ce ar fi rămas bărbatului ei de la Iordachi Arhip, cu o carte de ăudecată ce au scos din *anii* 7271 de la veliții boeri a vremei de atunce, în urma cărții de ăudecată de la răpoosatul logofăt Bogdan, prin care să cuprinda că la ăudecata ce au tras atunci acel Iordache Arhip cu cumnatăsa Măriuța femeea lui Grigoraș Arhip (adică vânzătorului Buzănilor) după o împărțială ce sar fi ăăsit făcută mai înainte între părinții acestor doi Iordachi și Crigoraș Arhip, sar fi aflat că și Iordachi Arhip ar fi avut ăumătate de satul Buzăanii și i să hotărăște ca să răscumpere și ceelantă ăumătate de sat de la tatăl meu. Pentru care la ăudecata ce mau tras în doaă rânduri înainte preasfințitului mitropolit și a tot divanul după cercetările cu amăruntul ce sau făcut asupra pricinii acesteia nu sau ăăsit cu cale a avea loc această carte de giudecată de care tatul meu nici o știință nau avut, și sau văzut fără nici o lucrare întru atăta îndelungată trecere de vreme, ca să poată surpa stăpânire ace cu bună credință în 44 ani în știința lui Iordache Arhip, dovedind singur sănetul ce au dat tătânemeu, și carte de ăudecată a răposatului logofăt Bogdan cum pre largul să arătă și să cuprinda prin doaă anaforale a divanului una din 1803 Decemb. 18 și alta din 1804 Iulie 14, cu care anaforale după nemulțămire acei Căsandre Bântășoaiia eșind înainte mării sale lui Alexandru Costandin Moruz Vodă la osăbită giudecată acee ce am avut, puind temeiu asupra cărții de giudecată acee ce o arătato numita Casandra Bontășoaei, au hotărât ca să tragă în stăpânire ace jumătate de Buzăni, ca o parte a lui Iordachi Arhip, iar cealantă giumătate de sat ca o parte a vânzătorului să o stăpânescu eu ; și cu aceasta de atunce mi sau luat din stăpânire giumătate de Buzăni. Din care eu mă cunosc asuprită, și asupra bunei credință cu cari tatăl meu au cumpărat moșia aciasta și sau stăpânit întru atăta îndelungată trecere de 44 ani, sănt îndestule dovezi : întâiu ispisocul domnului Grigore Ghica Vodă, care întărește stăpânire asura moșiei aceștiiia numai lui Gavril Arhip tatăl lui Grigoraș Arhip a vânzătorului, iar nu și altor niamuri, al doile cumpăratura tatului meu întemeiată în putere aceluș hrisov nau fost întru ascunsu, ce în știința tuturor niamurilor, și mai vartos acel Iordachi Arhip, precum sănetul său dovedește, atunce nu sau arătat că ar ave și el parte în moșie din Buzăni,

când era de față și vânzătorul, ce numai că având alte pricini deosăbite cu vânzătorul pentru o parte din Orășani au rămas de nau iscălit în zapis, iar alegându-se precum era hotărât între dânșii, apoi să iscălească și el, care acesta îndestul îi încredințază că el împărtășire nau avut la Buzăni, nici protimișare au cerut să răscumpere ; *al treile* ; și după aciasta însuși tatăl meu, au cerut de la dânșul i prin divan să i întoarcă banii, și după protomișare ce ave să răscumpere și acel Iordachi Arhip dosând sau lepădat ; iată dar că tatăl meu toate datoriile spre întărire cumpăraturii șau făcut, și deci Iordachi Arhip la toate aceste înștiințări sau apărat, și nici sau arătat de moșinaș în Buzăni și de răscumpărare sau lepădat clironomilor lui de au putut să le mai rămăe cerere înpotriva voinții lui, iar că să vede aciastă carte de giudecată cu cumnatăsa femeia vânzătorului, vederat este din curgerea pricinii că au fost meșteșugiri a lui Iordachi Arhip, pentru că el în viața vânzătorului nu sau giudecat cu dânșul de au avut vreo cerire, știind că altă pricină nu era, de cât numai pentru parte din Orășani, și pentru aceia încă au fostu hotărât între dânșii ce ave să facă, precum dovedește sănetul său, nici au tras pe tatăl meu acel ce stăpânè știinduși sănetul ce au dat, și carte de giudecată a răpăusatului logofăt Bogdan ce după moartea vânzătorului și prin neștiința tatălui meu, au tras pe femeia vânzătorului în giudecată, care nici au putut să aibă deplină știință a pricinilor între dânșii, și cu toate că au câștigat ace dreptate pentru Buzeni, dar el în viața lui și urmașii lui cât au trăit tatăl meu, și după aceia, carte ačasta în ivală nau scoso, care fiindcă era folositoare pentru dânșul de nar fi știut cele ascunsă de dânșul înpotriva adevărului trebuie îndată să o puie și în lucrare, iar nu să o țină mistuită până când toți acei ce au știut pricinile au lipsit din viață ; *al patrule*, o stăpânire în bună credință de 44 ani pentru niște urmări ca acea din parte acelu ce sau arătat cu ascunsă cerire, de să poate strămuta, după rânduelile la asămine pricini, și pentru aceasta mă rog ca de iznoavă și dintrun început să s cerceteze pricina aceasta, fiind și vechilul din partea Casandrei Bontășoaei aice căpitan Constandin Mariș, și săm aflu dreptate, și îndestulare, la care cercetare mă rog să fii și dmlui logofăt Constandin Balș, împreună cu boerii divanului.

la mila Dmv pre plecată

Catrina soția banului Toma Cozma

„să roagă să fie scoasă în giudecata cinstului divan fiind și dmlui logofăt Constandin Balș la giudecată, să s giudece și căpitan Costandin Mariș ce este vechil Casandrei Băntișoai, pentru giumătate de sat Buzăni, ce tatăl jăluitoarei lau avut cumpărat de la Grigoraș Arhip.

In dos :

Cinstit vornic de aprozi săi înfătoșăzi la cinstit divan.

810 Martie 21.

Crupenschi 2 logofăt

CXVI. 1811 Mart 12, regeste. Pentru Scrivuleni.

al treile 1811 Martie 12. Carte divanului cnejăii Moldaviei di giudecata ce au avut Vasile Gațu i Constandin Chitic și alții ai lor răzăși de moșiia *Scrivuleni* ținut Fălciului cu Costandin Botezatu și alți răzăși de moșiia Brăteni pentru impresurare de hotar, de la care giudecată sau dat rămași răzășii de Brătuleni.

Din *Jurnalul* din 1839 Iunie 28 și Cartea divanului din 1840 Iulie 5.

CXVII. 1811 Septembrie 22. Copie. Diata lui Gh. Kogălniceanu postelnic.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Gavril Mitropolit și exarh adiverim.

Di vreme ce moarte este fără de veste și ca un fur necunoscut vine precum zice sfânta scriptură: privigheți și vă rugați că nu știți ceasul întru care vine moartea. Pentru aceasta dar, și eu nevrednicul rob a lui Dumnezeu *Gheorghe Kogălniceanul* viind la vrâsta ce să socotește că nui departe sfârșitul, trecând peste 50 de ani în viață, și văzând slăbiciune trupului meu, încă fiind în toate simțirile mele deplin și sănătos, întru toate întregimei minții, am socotit. și precum Dumnezău mau luminat am făcut această diată a me, prin care rânduesc cum să să urmeze cu toate ale mele, mult puțin cemi rămân după săvârșire me. pentru ca să nu las în urma me pricină și gălceavă între neamurile mele și supărări cu neodihna celor din

casa mea sau acelora ce Dumnezău. pentru mila me ia îndura de sor întâmpla la moarte me, ori acelora ce sa prileji săvârșirea me la casa lor (*nefiind eu însurat*).

Epitrop și deplin răspunzătoriu la toate câte rânduesc atât la dat cât și la luat, cum și la cele ce sânt pentru grijile mele lasu, pe preosvințitul mitropolit, care să va întâmpla Moldavici, și pe preosvinția sa părintele Vlădică Gligorie Ierapoleos, și pe svinția sa părintele arhimandritul Iosăf Anastase, și pe *dmlui vărul Petrachi Cazimir* pah. și pe *dmlui vărul Alexandru Anastas sârdariu*, pe care cu umilință îi rog pentru dragoste lui Dumnezău; întâi ca să priimească această osteneală cu supărare a epitropiei mele; și al doile că să le fie de sufletul meu și să să silească de a împlini toati după cum arăt aice înscris. fiind cu privighere atât pentru grijile mele cum și pentru osăbite pomeni și altili ce au mai socotit, care de vor urma întocmai după diata aceasta, puternicul Dumnezău milostiv să le fie în ceasul giudecății, pentru mila ce vor face cu sufletele unui strein ca mine. Iar dacă nu vor urma asămene deplin cu sălința și cu privighere la toate, iarăși prin nevrednicie zăc. să de samă înainte lui Dumnezău pentru sufletul meu, ce lam încredințat în grumazii acestora; iar când vreunul din epitropii mei, nu va voi a să supăra cu această epitropie întocma cum să cade, privighind la toate mișcările ce să fac spre săvârșire și împlinire tuturor acestor de mine rânduite. atunce volnici să fie ceilalți epitropi ai miei ași căuta singuri epitropie, urmând la toate după cum am rânduit, ori să pue pe altul în locul aceluia, și acea părticică ce va fi orânduia dintral meu aceluie, ceilalți epitropi o vor da cui o vor socoti pentru datorile mele cui am a da și de la cine am a lua, cum și pentru vite, și alte câte oareși ce ce mai am. cum și de banii ce să află lângă mine, am făcut osăbit izvod cu a me slovă, și iscălitură, din carele de sa și schimba, ceva pân la săvârșire me, epitropii mei vor îndrepta prin cercetare cu driapta socotială, ca să nu fii cineva asuprit.

Îngropare me să fie la mitropolie în biserica sfântului Gheorghe, ori și unde mi sar prileji moarte, să aibă Epitropii a aduce oasăle mele și acolo să mă îngroape. La grijile mele rânduesc să să cheltuiască 3500 lei, însă

1500 la îngropare.

250 un sărindar la un arhiereu ca să slujască la sfântul Gheorghie.

500 lei să se dea 50 sărindare la bisăricile din Eși și din Botoșani.

600 lei la 4 griji de 3 zile, de 9 zile, de 20 zile, și de 40 zile.

100 pentru o piatră pe mormântu.

400 la 2 griji de 6 luni și de un anu.

400 la alte 2 griji de 3 ani și desgropare (care se va face când or socoti epitropii), și acești bani ai grijilor celor mai din urmă, să ste păziți cu sânet la un loc unde or socoti epitropii mei, pân la vreme ce vor trebui; 7000 lei rânduesc să să de neamurilor mele, fieștecăruie câte cât am socotit; însă: 4000 lei casii *frăținimeu lui Ion Kogălniceanu*, 500 lei surorilor mele *Catinicăi păhărnicesei*, 500 nepoatei *Mărioarei Andrieșoaei*, 500 lei nepoatei *Bălașii* fiica răposatei verii *Ruxandei slugeresei*, 500 casei răpousatului șatrar *Tudurachi Zosim*, 500 lei verii *Zamfirii Scorțascăi slugeresei* și 500 verii *Mărioarii Brănoaei*.

5000 lei rânduesc să să de la alte pomeni pentru sufletul meu; însă 1000 lei la steti *Spiridon* agiutor spitalului; *1000 lei la Socola agiutor școalelor de acolo*; 1000 agiutor la cutie milnelor, 1000 agiutor la cișmelele obștiei, 1000 agiutor la poduri, cu cari să se facă vreun pod aici în oraș, unde or socoti epitropii mei că a fi mai de nevoe, și să să poată săvârși cu acești bani ca să nu rămăe început și nesăvârșit.

— 12500 lei rânduesc să să de pentru pomenire me la aceste mănăstiri, însă 2000 la svânta mitropolie cu cari să să facă un clopot mare, 2000 lei la svânta Episcopie a Romanului, 2000 la svânta Episcopie a Hușului. 1000 la mănăstirea *Neamțului*, 1000 la mănăstirea *Secului*, 1000 la mănăstirea *Agapia*, 1000 la schitul *Varaticului*, 500 la mănăstire *Doljăștii*, 500 la mănăstire sfântului *Neculai* ot *Botoșani unde este tatăl meu îngropatu*, 500 la mănăstire *Dancului*, 500 la mănăstire *Barnovschi* unde sânt moșii mei îngropați, 500 la biserica *Talparilor unde este îngropată maicăme și fratemieu*.

— 4000 lei rânduesc să ia Epitropii mei, însă 1000 preasfinție sa părintele mitropolitul țării, 1000 lei, însă 500 preosfinție sa părintele *Vlădica Grigore Iercolios*, și 500 lei sfinție sa părintele *Iosaf Arhimandritul*, 1000 dlui paharnicul *Petrachi Cazimir*, și 1000 dlui săsdariul *Alexadru Anastasie*.

— Un loc de dugiană cel am aici în Eși, la ulița târgului de gios, ce lam luat cu schimbu de la vărul meu Ion Cheșcul stolnicul, pe care este dughiană de piatră făcută de răposatul Ioniță Gane Cupeț, și mi plătește bezmăn câte 30 lei pe an, la zi întâi a lui Octombre, acela îl dau svintei Mitropolii să i să de și scrisorile ce sânt la mine, ca cu acestu puțin bezmăn să să cumpere ceară și untdelemn la biserica, ce voi fi îngropat, și să mi aprinză și la mormânt vreo lumânare sau candilă.

— O poiană ce se chiamă *Mladinul* în Codrul Cârligături la Șacovăț și cu partea ei din moșie ce este acolo, câtă se va alege parte lui *Gavril uricariul, care miau rămas de la fiul său Enache cămărașul ce miau fost văr primare*, aceasta o dau iarăși svintei mitropolii întru pomenire lui și a me. fiind că este lângă moșie Mitropoliei și el încă a murit neînsurat cu moarte grabnică fără veste, iar scrisorile acestii părți de moșie cu poiană au arsu toate aici în Eși, când au arsu casăle dmsale logofătului Neculai Balș, fiind acolo întrun săcriu, a vărului meu Enachi, dar partea aceasta se stăpânește de mulți ani și până acum tot de dlui stolniceasa Catrina Chilișanca, fiind date de mine cu învoială.

— Un locușor de casă cel avem aice în Eși lângă țintirumul bisericii Talpalarilor, carei mi dat danie de răposatu! medelnicer Iordachi și de răposata soția sa Catrina, cu scrisoare adeverită și de preasfinția sa părintele Mitropolitul aflându-se atunci egumen sfântului Spiridon, pe care loc este și o căsuță făcută din vreme celorlalți muscali de răposatul preotul Gheorghie cu îndrăzneală cum va plăti bezmăn ca unui poporan, mai ales aflându-mă eu dus la țară, și murind preotul fără întârziere, am apucat în urmă pe preuteasa și pe fratesău protopopul de la Hârlău, în multe rânduri, ca să mi plătească bezmănul ce sa socoti pe cât miau ținut locul închis, și să mi ridice casa, ori să mi plătescu eu casa, cu cât sa socoti; la care preuteasa arătând cu lacrimi să rămăe ea, protopopul trăgându-să sau lungit pricina pân au murit și preutiasa căruie iau rămas numai un copil nevârșnic. Acest locușor îl dau bisăricii Talpalarilor, întru pomenire me și a celor ce mi lau dat, și episcopii mei și a bisăricii vor face cu copilul acela, de bezmănul locului pe 17 ani ce au trecut până acum de când este casa făcută și nam luat nimic,

cum și de prețul binalii, și de or socoti că să mai face ceva, ca să mai de pentru casă, vor da din bani, ce rânduiesc acei bisărici și scrisorile cele vechi a locului ce sânt la mine.

— Un locușor de casă ce mai amu cumpărat aice în Eși, în mahaoa Tălpălari, din *vale de casăle mătușii mele Balașii Kogălnicenitei*, acela îi dau bisărici Banului întru pomenire me să să de la Epitropii bisăricii și zapisul cel de cumpărătură, că este la mine, și măcar că răposata mătușa me Balașa voia să facă schimbu sămi de un loc ce lau luat răpousatul logofăt Mihai Sturza cu împresurare, și să ia de la mine locul acesta și cel ce să arată mai sus că lam dat bisăricii Tălpălarilor, ca să le de iarăși numitelor bisărici precum le și rânduiește prin diiata sa; dar fiind că de la răposatul logofăt nu sau mai putut scoate locul acela, nici au dat alta nimica pentru dânsul au rămas schimbul acela rău și locurile aceste tot a mele precum au fost dintăi, iar clironomi săi săși caute cu casa răposatului logofăt când or putea după scrisorile ce au la mână și or face ce or vre cu ceia ce vor scoate de acolo.

Vărului meu Ioan Cheșcul stolnic îi las o parte de moșie ce am în Dragomirești pe Mărzoae, la ținut Lăpușnei, alături cu partea mănăstirii Bărboiului și în capul moșii dumisale Bolsuneștii ce o are cumpărată mai dinainte, iarăși de la mine; care parte nefiind dezbatută, nu iam vânduto atunce, dar pe urmă în anii trecuți miau aleso paharnicul Ioan Tăutul, numai nau stâlpito; — și încă tot miau mai rămas acolo în numita moșie și acolo o parte de pe un zapis ne aliasă, și aceia cât să va alege tot a dumisale să fie, căci aceste părți de moșie sânt cumpărate de tatăl meu dinpreună cu Bolsuneștii și să i să dei și scrisorile acestor părți ce sânt la mine.

— Și osăbit îi mai las tot dumisale și aceste părți de moșie ce mai am pintre moșiile dumisale încurcate, anume giu-mătate de bătrân, adică a patra parte din satul *Tălăeștii*, de la ținut Lăpușnii, pe vale Călmățuiului, *supt movilele gemene la isvor* din 2 bătrâni ce umbla satul, care moșie măcar că este trecută în protezmie dar din colțurile ei ce sânt ramasă afară, din cuprindere hotărâlor să tragă parte me dumlui; — și o parte și giu-mătate cât se va alege, adică giu-mătate din trei părți dintrun bătrân din satul *Mălăeștii* de la ținutul Lăpușnii în gura Călmățuiului cu vad din moară în Prut, și un loc de pod, i bălți

cu pește, pe care moșie o adiverează scrisorile că umblă în trei bătrâni ; — și iarăși giământate de bătrân de moșie, adică a patra parte din satul *Costeștii* tij de la ținut Lăpușnei pe vale Bujorului din 2 bătrâni ce umblă satul și măcar că aceste 2 moșii Mălăești și Costeștii sânt pierdute schimbândulisă numele de cătră ceilalți răzâși, dar ori și când să vor afla să aibă dumlui ași trage aceste părți a mele din trânsele, care părți toate au fost a lui *Costandin vornicul de Huși* nepot lui Ion Gonța și a femeii lui Despa fata Căușănianului ce li să trag di pi moașalor Oprina fata Oanii slugerului, și acel Costandin vornic au dat aceste părți danie tătânimeu iar răposatul tatul mieu mi le lăsară mie prin diiata sa, să să de vărului Ion și scrisoare a cea de danie ci este la mine.

De la divan cnejii Moldaviei

În divan viind preosvinție sa Chir Grigorie Ieropoleos din parte presvinții sale părintelui Mitropolit și exarhu Gavril au arătat două dieți făcute de răposat *post. Gheorghe Kogălniceanul*, însă una aceasta care măcar de și nu este iscălită de răposat, dar sau luat încredințare de la preosvinția sa părintele Ieropoleos că este scrisă cu însuși slova răposat, și altă diiată din anul 1800 Ghenar 1, scrisă și iscălită de însuși răposatul ; însă aceasta sau cunoscut făcută atunce după stare în care să afla răposat, și după vremi adăugândusă stare lui, sau văzut stearsă pe multe locuri. În sfârșit toată voința sa o au făcut dovedită prin această mai de pe urmă diiată, arătând anume în ce chip să urmeze epitropii săi cu averea ce iau rămas.

Drept aceia diiata ce dintăi ca una ce să află stearsă pe câteva locuri, rămâne de o parte și nesocotită, iar aceasta de vreme ce preosvinția sa părintele Ieropoleos o încredințază că este cu slova lui, pentru aceia sau încredințat și de cătră divan, iar pentru moșii și locuri acei ce vor avea vreo răspundere înpotrivă își vor căuta prin drumul giudecății.

1811 Septembrie 22.

Iordachi Canta logofăt.

Balș logofăt.

Costandin Balș vornic.

CXVIII. 1813 Ghenar 28, regeste. Pentru Brăteni.

„Întâi un zapis din 1813 Ghenar 28 prin care vinde Stefan Buzincu dumisale banului Dumitrachi Iamandi, fiind atunci sulger atât partea sa cât și a neamului ce să trage din Tudora fata Trohinei, ce să trage din Petre medelnicer din moșia Brătenii cu preț de 500 lei..“

Din Cartea lui M. Gr. Suțu Vodă din 1821 Febr. 2.

CXIX. 1813 Iulie 10, regeste. Pentru Brăteni.

„al treile alt zapis tot dintracelași an 1813 Iulie 10 de la Simion Spănu și sorsa Tofana, prin care vând preutului Ioniță Blagocin partea lor, ce să va alege de baștină din moșia Brăteni cu 120 lei, o vacă cu vițel și 10 oi stărpe.“

Din Cartea domnului Mihai Gr. Ioniță Vodă din 1821 Febr. 2.

CXX. 1813 Iulie 20, regeste. Pentru Brăteni.

„al doile zapis iarăși dintracelași an 1813 Iulie 20, prin care vinde tot Stefan Buzincu, ginerele Măriuței, fata Truhinei, dimpreună și cu a sorsa Marga, părțile ce să va alege din trupul moșiei Brătenii, acestor dooă surori Măricuța și a Margăi, ce le au de zestre; preutului Ioniță blagocin câte 10 lei pe stânjen...“.

Din Cartea lui M. Gr. Suțu Vodă din 1821 Februar 2.

CXXI. 1813 Iulie 18, regeste. Pentru Brăteni.

„un sinet tot de la acel Stefan Buzincu, iarăși dintracelași an și lună 1813 Iulie 18 prin care arată că au mai primit el din mâna preutului Ioniță 120 lei afară de 220 lei ce sânt trecuți prin zapisul de vânzare, care are să răspundă la Iamandi cu acea sută de lei.

Din Cartea domnului M. Gr. Suțu Voevod din 1821 Febr. 2.

CXXII. 1813 Oct. 9. Jalba lui Iancu Kogălniceanu pentru Ghidișeni.
(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu București).

Pre înălțate Doamne,

Având ȝumătate sat de *Ghidișani*, la ținut Fălciului baștină părintească, care atât de cătră strămoși cât și de cătră moși sau stăpănit, iar apoi cu ce cuvânt au intrat la stăpânire dmsale caminarului Anastase Papafil de aici nu pot ști, și fiind că dmlui caminar sau dat supt *protecsie* împărăției Rosiei și acmu este întru desfacere din pământul nostru, a Moldaviei. voind a schimba și această moșie, pentru aceasta mă rog cu multă umilință înălțimei tale, ca să fiu rânduit la dmlor veliții boeri să ne facă cercetare, și să oprească și schimbul ce voește a face dmlui căminar, ca după putere scrisorilor și dovezile ce am sămi aflu dreptate. și precum va fi mila înălțimii tale.

Al înălțimei tale pre plecată slugă

Iancul Kogălniceanu

In dos :

„Comitetul desfacerilor să cercețeze și să pună la cale cu dreptate ce să va căde.

1813 Oct. 9.

Sturza vel logofăt.

In dos nota :

„sau primit 1813 Oct. 15.

No. 130 — sau scris nota cătră consulat ca să poroncească pârătului să vie la giudecată cu toate scrisorile ce va fi având în pricina aceasta, și să să opriască de a face schimbul.

1813 Oct. 12.

CXXIII. 1813. Oct. Copie. Jalba căminarului Anastasă Papafil pentru Ghidișeni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Cătră cinstit ghenear. Consulat rusăsc
jalobă

Arătândumisă nota de la cinstit *comitet al disfacerii* dată la cinstit *gn.* Consulat, după *jaloba dumisale Iancul Kogălniceanul* prin care pretinderisește de la mine pol sat din moșie *Ghidișenii*

de la ținut Fălciului fac arătare ca această moșiie eu o *am luat zestre de la răposatul stolnic Ioniță Codriaunl*, și că de 22 ani de când mi sau dat am stăpânito în bună pace, și că de are vreo giudecată lancul Cogălniceanul, pentru aceasta va căuta cu fii răposatului stolnic Codrianul, și dacă giudecata îi va dao, atunci rămâne ca clironomii lui Codrianul sămi răspundă moșiia și pentru această clironomie să cade a să giudeca cu dumlui. iar nu eu; dar pentru că voește a mă *periorisi* ca să nu o schimbu, la aceasta răspundu că eu și cu cine voiu face schimbul, voiu face acest fel de tocmală adecă dacă la giudecata ce vor avea Kogălnicenii cu Codrenii, să va dovedi că moșiia este a Kogălnicenilor, și să va da în stăpânirea dumlui, atunce schimbul va rămâne rău și stricat și eu îmi voiu căuta cu clironomii și voiu lasa și toate scrisorile acestii moșii ce să află la mine cu izvod la mâna acelui cu care voi face schimbul ca viind clironomii să le dea ca să ste în giudecată.

1813 Oct.

Plecat slugă

Anastasă Papafil căminar.

CXXIV. 1815 Fevruar 12. Zapis de vânzare prin care Anița P. Gață vinde cu 275 lei părțile sale din Scrivuleni, cătră frații săi.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adică eu Anița fiica răposatului diiaconului Pavel Gață dinpreună cu soțul meu Vasile și dinpreună cu feciorii mei carele mai gios să vor și iscăli datam adivărat și încredințat zapisul nostru la mâna fraților și a surorilor mele precum să să știe că având noi o parte de moșie la ținut Fălciului ce să numește *Scrivuleniei* pe păraul *Lelevii* noi de a noastră bună voe de nimi siliți nici asupriți, am vândut și eu parte di moșie câtă să va alege moșie dreaptă partea me neam invoit și am vândut în preț de 275 lei adică doisute șaptezeci și cinci lei, carele bani iam primit toț deplin în mânele noastre, iar frații mei și surorile mele să aibă a stăpâni cu pace acesti părți de moșie ce să numește mai sus atât frații și surorile cât și nepoții și strănepoții mei să aibă a stăpâni cu pace să le fie lor ocină

di astăzi înainte și aciastă cumpăratură și învoială sau primit și neamul surorii răposatului diaconului Pavăl Gață și pentru mai adevărată credință nem și iscălit cu numele noastre, mai gios carele sau întâmplat și alți oameni față de facere acestui zăpis.

1815 Februar 12.

× Eu Anița fiica diiaconului Pavăl Gață am pus numele și degetul și dinpreună cu Ioana fiica me ×.

× Eu Catrina fiica Aniței am pus numele și degetul.

„și fiind eu poftit de bade Vasile Lungu și de lele Anița ca săi iscălesc pe dânșii și fiind di bună voe a lor am iscălit și eu.

Leizăr orândar jidov din satu Chirceștii.

CXXV. 1815 Feb. 21. Zăpis de așezare între rășezii de Scrivuleni pentru datoria de 275 lei luați cu dobândă din zece doisprezece de la Andrei Scutariul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adică noi rășezii de pe moșia *Scrivuleni* datam adivărat și încredințat zăpisul nostru la mâna lui Andreiu Scutariul precum să știe că un frate al nostru anume Anița fiica diiaconului Pavăl Gață, scoțindu ca săș vândză parte de moșie ce i sau ales din trupul moșiei Scrivuleni 13 stânjeni parte ei și scoțându vânătoare noi neam tocmit și niam învoit cu tocmală câte 21 lei și 6 parale pe stânjeni. iar noi neavând bani acmu, fiind săliți de ai da niau făcut bine Andrei Scutariu cu 275 lei adecă doo sute șaptezăci și cincii lei, de acmu de la Fev. în 21 zile și până la sfântul Gheorghe viitoriu săi dăm bani cu mulțămită, și osăbit am mai luat 12 lei care fac 287 lei și cu dobânda *din zăce doisprezece* pe an. iar nedându bani la vadeaoa de sus aratăta atunci săi rămăe dmsale parte aceasta a mea și moșiei stăpâninduo în veci cu pace și clironomii lui

ca pe un lucru drept a dmsale vândut de noi toți răzășii, și pentru mai adevarată credința niam iscălit.

1815 Feb. 21.

Vasile Gață adiverez

Ion Blagot

Costachi Chitic

Iordachi Brânză.

Eu Manolachi Darie adiverez.

„și le facerea acestui zapis sau întimplat și alți oameni streini care sau și iscalit.

Eu Sandul Melechi mam întâmplat față.

Eu Costache Eșanu am fost față.

Eu Neculai Arhiri am fostu față.

Eu Toma Hordemari am fost față.

CXXVI. 1816 Mai 15. Scrisoare prin care răzeșii din Scrivuleni, vând pentru 287 lei lui Andrei Mocanu scuturul 13 stânjeni din Scrivuleni. (Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Noi cei mai jos iscăliți, adiverim printraceastă scrisori eo dăm la mâna dumisale Andrei Mocanu că de vremi ci au trecut vadea ci iam pus pentru 287 lei ci am luat de la dumlui cu împrumutare întru cumpărătura a 13 stânjeni partea surorii noastre Anița fiica diaconului Pavăl Gață și bani nu iam plătit, fiind dumniului volnicu după legătura zapisului nostru de împrumutare ca după trecere vadellii să rămâi moșia a dumisale, de veci, imputernicim pe dumlui Andrei Mocanu și printraceastă scrisoare a stăpâni acești 13 stânjeni in pace, despre noi, că nime din noi din răzeși nu sau găsit a da bani la vade săi plătim dumisale ce de acmu înainte această parte să fie dumisale și cliromilor dumisale moșie și ocină și spre încredințare urmează a noastră iscălitură.

1816 Mai 15.

Vasile Gață.

Ion Blaga, Ștefan dascalu

× Eu Manolachi Darie

× Eu Toader Șlicariul

Eu Safta fiica diiaconului Pavăl Gață.

CXXVII. 1768 Iulie 12 Iași. Gr. Ion Calimah Vodă scrie carte la C. Kogălniceanu biv vel stolnic, ispravnic de Dorohoi să cerceteze pricina pentru Socrujani (Hărlău), (moșia Hrițeni I, 13).

Иѡ Grigore Ioan Calimah Vvda. boj. mlst. gospodar zemli Moldavscoi. credincoș boerii domnii mele Dmv. *Costandin Canno biv vel pah.* ispravnic de ținutul Hărlăului, i dm. *Costandin Kogălniceanu* biv vel stolnic is. de ținutul Dorohoiului. vă facem știre că domnii mele au dat jaloabă *Vasile Tăutul mazil ot Suceavo* asupra unor răzeși de moșie *Socrujani* ot Hărlău, din Zahoreni, i Dumășani, i Tescurenji ot Dorohoiu, zicând că ari și jăluitarul părți de moșii acolo și de câțva ani acei răzeși mânăncă vinitul moșiilor, cum și în anul acesta ar fi vândut *acele părți de moște unui arman în 5 ani*, și jăluitarului nimica parte nui face, de care cerșind dreptate, iată că vă scriem dmv. să aduceți de față și pe acei răzeși și să cercetați pricina cu amăruntul, și dovedindusă că are și jăluitarul părți de moșii acolo săi faceți dreptate. ca să nu rămăe păgubaș de vinitul părților lui odihnindul cu dreptate ca să nu mai jăluiască, dar neodihnindusă vreo parte cu judecata dmv. de acolo. să le dați zi de soroc. și cu mărturii Dum. să vie la divan, aciasta scriem.

I. p. domnești

1768 Iuli 12

Иѡ гр. КА РЕ.

1768

procit vel logofăt

„Carte domnului Grigorie Ioan Calimah pentru Dumușeni, i alte părți 1768 Iulie 12.“

CXXVIII. 1791 Iulie 12 (regește). Pentru Poncești pe Prut.

Enachi Kogălniceanul stolnic scrie la vornicul și sătenii din Poncești, pe Prut că ar fi cumpărat el venitul moșiei *Punceștilor* de la *stolnicul Toma Iamandi*; le arată că moșia *Punceștii* partea lui *Toma Iamandi* este mai mult de iastă parte de Prut, pe când dincolo de Prut are numai „cu un median de boi“ iar încolo este moșia lui, numită *Valea lui Rang*. Le scrie dar să nu se întindă mai mult; iar de lea vândut mai mult fără dreptate, săși ia scrisorile și să vie la divan, „căci eu sânt de a purure la divan.“ Făcând altfel îi amenință că „cu capetile și casele lor vor plini.“

Asemenea le mai scrie că a oprit și pe Toader Iamandi să nu se amestece în Colunești, căci este numai moșia lui ; iar partea din Colunești ce iau dat fratemeu zestre săși caute cu soacrăsa, cât este vie”.

Cf. N. Iorga. Studii și documente XVI, 365.

CXXIX. 1817 Ghenar 23. Cartea lui Sc. A. Calimah Vodă către ispravnicii de Fălciu să cerceteze pricina între serdarul Ilie Kogălniceanul și preut Ioniță din Răchi pentru moșia Brătenii.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Io Scarlat Alexandru Calimah Voevodă cu mila lui Dumnezeu Domnu țării Moldaviei.

Credincioși boeri domnii meli Dumv. ispravnici de ținutul Fălciului sănătate. Fiind că prin jalba ce au dat domniei mele dumealui *sărdarul Ilie Kogălniceanul* au făcut arătare că în moșia *Brătenii* de la acel ținut ar fi având părți atât baștină cât și cumpărătură, unde fără știre dumisale ar fi vândut unul din răzăși anume Hariton Cojocar împreună cu soția sa Tofana 20 stânjani din numita moșie drept 200 lei la un preot *Ioniță din Răchi*, pentru care stânjeni ca unul ce are parte de baștină fiind mai cu apropiere socotindusă a cere cuvânt de protimisis au cerut ca cu acelaș drept să i să de dreptate să răscumpere ; dreptu aceia domnia me scriem Dumv. ca să înfătoșați pe numitul preot și să cercetați și de va fi precum dumlui *sărdarul* arată că preotul ar fi străin întru această cumpărătură și răzășie, dumv. îi veți arăta că după dreptatea ce ajută pe dumlui fiind băștinaș întru ace moșie săși primească banii cumpărăturii aceii 200 lei și să să de arătații stânjeni în stăpânirea dumisale sărdariului, iar fiind pricina întralt chip să triimeteți înștiințare la dumlui vel logofăt al țării de gios, de unde veți primi a dumisale poroncă în ce chip să cercetați.

1817 Ghenar 23.

Adresa: Ciastați și credincioși boerii domniei mele dumealor ispravnici de ținut Fălciului cu sănătate.

Pentru sărdarul Ilie Kogălniceanu,— vel logofăt.

Pecetea în ceară roșie cu care s'a pecetluit plicul.

IG CK
AA KA Cap de bou
R R
1806

CXXX. 1817 Iunie (copie). Mărturia lui D. Järverdian vornic de poartă în cercetarea ce a făcut în hotarale moșiei Rangu și Colunești punând zi de soroc la 10 Avgust.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Cătră cinstit și al 2-a departament a ocărmuirii oblastiei Basarabiei.

De la Dimitrie Jäverdian vornic de poartă,
raport.

Răzășii de la moșia *Rangu și Coluneștii*, după jaloaba ce au dat la cinstit departament, cu cerirea că după ucazul ce ar fi luat mai înainte, să cercetez înpresurările ce li să pricinuesc despre moșia Coluneștii și Valea Rangului, ce au dato în schimb dumisale stolnic Ioan Cheșco, cum și dumnealui stolnic iarăș au dato în schimb dumisale vist. Alecu Balș și orândatorii acelor moșii, de la sâne sar fi întins cu stăpânire peste stăpânire ce au urmat mai înainte și peste cuprinderea scrisorilor ce au ei pe acele moșii ; după care jalobă a lor prin ucaz de supt N. 1075 din 25 a trecutei luni April din curgătoriul acestu an 1817 mi să scrie ca să merg la starea locului acelor moșii și în ființa orândatorilor și a vechililor, după scrisori și dovezi ce vor înfățișa, amândoaă părțile să să facă ce mai pătrunzătoare cercetare, cum li sau urmat stăpânire, de la anul 1812 precum și mai înainte vreme când stăpâne dumlui stolnic Keșcu, și când să va dovedi că orândatorii cu împresurare sau întins peste celi adivărate hotară acelor moșii și stăpânesc din driaptă partea răzășilor, atunce cu raport pe toate părțile ce vor fi pricină să să trimată la dipartament spre înfătoșare.

Eu după ucazul ce am primit am mersu la nmitele moșii

și fiind de față atât toți răzeșii de moșiile Rangu, Veisăști și Coloneștii cât și Petrachi Burghele orândătorul și vichilul moșii Rangu cum și Ioniță Munteanu, orândătorul și vichilul moșiilor Coloneștii și Grozăștii, am intrat în cercetare scrisorilor și la răzăși am văzut aceste scrisori :

- 1) 7231. Iuni 1. (vezi mai sus pag. 21).
- 2) 7223. Oct. 10 (vezi mai sus 25).
- 3) 1802. Iuli 12. (vezi mai sus sub an, regeste).
- 4) 1780. Iuni 19 (vezi mai sus pg. 78).

Și după aceste scrisori de sus arătate, au cerut jăluitorii răzăși să cerceteze pentru părțile lor din *Veisăști* și din *Colonești*, că li sar fi împresurând de cătră părâții orândători. De față fiind și orândătorii, li sau cerut să scoată hotarnicile acelor moșii la care sânt vichili, sau copii încredințate, ca să văză di să cuprindă locurile acele, pe care le cer jăluitorii și moșiile ce le sânt în stăpânire, și ei au dat samă că hotarnicile moșiilor sau copii la mâna lor nu au ; al doile de cătră dânșii stăpânirea răzășilor de pe acele bucăți de loc nu este rădicată, dând răspuns că ei de când au venit, au găsit stăpânindusă acele locuri de vichili moșiilor ce au fost mai înainte, și pe unde li sau arătat de cătră stăpânii moșiilor, pe acolo li să urmează stăpânirea și pentru aceasta cercetând eu am aflat că stăpânirea răzășilor de pe aceli locuri împresurate, nu este strămutată de orândători aceștia, ce este mai denainte de alți vichili și orândători, iar aceștia de când au venit după cum au găsit stăpânindusă aceli locuri, așa urmează și ei ; apoi de împreună cu răzășii i cu vichilii boerești și cu alții împregiurași ce au fost adunați amu mersu eu de mîiau arătat toate locurile acele cuprinsă în jalubile răzășilor că li să împresoară di cătră moșiile Rangul și Coloneștii, arătându-mi și toate sămnele și hotarale de giur împregiur a moșiilor Rangu, Veisăști, Balta mare cei zic și Grozăștii i Coloneștii și Pocești cei zic și Rangu di cătră apus, cari se țin toate una de alta, și purceg din apa Prutui spre răsărit de agiung unele și până în apa *Nârnovii*, și pentru ca să poată cunoaște ce împresurare au răzeșii de cătră aceste moșii, cu lanțul de fer de 10 stânjăni domnești prin hotarale vechi și alti sămne ce mîiau arătat am măsurat toate moșiile di sus arătate, ci sunt atingătoare în pricinile împregiurări păr-

ților răzășaști, după care făcându-se hartă închipuitoare de starea locului, arătătoare deosebite cu semnele despre părțile log. Razul.

Iar moșia Rangul ce să numește o bucată de locu partea despre răsărit este întreagă și nevândută la nime, iar partea Rangului din Colonești împreună cu părțile altor răzași din ceilalți bătrâni să stăpânească de orândătorii clironomilor răpousatului logofăt Razul, supt nume de Grozești.

Și aceste părți de moșii fiind unele împresurate, dmlui stolnic Ioan Cheșco la anul 1808 ducând hotarnic pe dmlui pah. Tăutul și *ingineri*, ca săși dezbată părțile și să le aliagă de supt toate împresurările, și atunci la ace vreme după alcătuiria ce au făcut dlui stolnic cu răzeșii, au rămas în stăpânire dmsale toată moșia Rangu, dând răzeșilor alți părți în loc din moșiile Bălăniasa și Veisăștii, și apoi de atunci dmlui stolnic Cheșcu au dat moșia Rangul în schimb dsale vist. Alecu Balș, și luându-l visternic au stăpânit un an pi hotarale ei, precum sânt închipuite pe hartă; iar apoi la anu 1809 vichilu ce ave dmlui visternic asupra Rangului, sau întins cu stăpânire din capu movilei Rangului în sus, coasta acei văi pe despre răsărit până în părțile logofăt Razul. și au prins cu totul părțile răzeșilor din Veisăști cât să alătorează pe din sus cu Capu Rangului, după cum este locul închipuit la hartă, și de 8 ani încoace să stăpânește ace bucată de loc de orândătorii dmsale vist. supt nume de Rangu, și răzașii jăluitoari sânt răbdători și păgubași de venitul acestii bucăți de loc. și această împresurare este cunoscută și de însuși orândătorii Rangului a moșiei vist. Alecu Balș, dar au dat samă că nu pot să îngăduiască pe răzeși, fiind că acel loc li sau dat în stăpânire, când au intrat cu contract cumpărătorii venitului moșii lor, și de este vreo greșală, ei nu sânt vinovați și că la aciasta ari să răspundă stăpânul moșiei; această pricină rămâne a o socoti și a o giudeca cinstit departamentul. Iar pentru părțile ce cer răzeșii din moșia Coloneștii, că li sar fi împresurat de către orândătorii clironomilor răposat. log. Razu iar și pentru aceasta cercetând am aflat de la însuși jăluitoari cât și de la alți împregiurași, precum ace bucată de loc din Colonești ce este în mijloc, adică pînre părțile sardar Constantin Ursoianu pe din sus și pînre părțile clironomilor logofătului Razu pe din gios acel loc de câtăva vreme să stăpânești tot de clironomi de toate semnele fieștecării moșii. cum și de

locurile aceli de pricină, adică de împresurare ce au răzășii din Veisăști di cătră orândătorii moșiei Rangu, cum și de împresurare ce au răzășii de Colonesti de cătră orândătorul moșiei Grozăștii, care pricină după facere planului de iznoavă cerce-tândule eu, fiind de față atât răzășii cât și orândătorii i alții din megieși împrejurași și așa am aflat, cum în gios să arată, că acești răzeși anume Ioniță Rang, i Marcu Rangu, i Ion Ciochină, Antohi Balmuș, Ioniță Hoștină, și cu alții ai lor sămin-țeniile ce să trag dintrun Marcu Rangu, având părți de moșie baștină în 4 săliște, dimpreună cu dmlui stolnic Ion Cheșcu, a-dică în Bălăniaș, i în Veisăști, în Rangu, și în Colonești di pe un strămoș a tuturor, anume Rangu diiacul bătrân, din care să arată la scrisori că au avut 2 feciori, unul Toader Rangul, din care să trage dmlui stolnic *Ioan Cheșcu de pe neamul Kogălnicenese*, și al doile fecior Marcu Rangu, din care se trag toți răzeșii jăluitori; și acele scrisori mai multe acestor moșii fiind la mâna dmsale stolnic Cheșcu, iar la mâna răzășilor fiind numai o hotarnică de moșie Bălăniașă acea din anul 7253 de supt No. 2, de la pitar Vasile Buhăescul, cuprinzătoare pe parti stră-moșului lor Marcu Rangu, ce este a 7-a parte din Bălăniaș; iar mai înainte în vreme când să afla în viață răposat logofăt Vasile Razul, sau sculat unii din răzăși atât din ceilalți bătrâni, cât și unii din sămințeniile lui Marcu Rang, de șau vândut păr-țile lor la logofăt Razu, din moșiile Bălăniaș și Veisăștii și cu vânzările acelora, în Bălăniaș au împresurat un întreg bă-trân a lui Toader Rang, pe care îl are dmlui stolnic Cheșcu cu niamurile dmsale, cât și din bătrânul răzășăsc a lui Marcu Rangu tot din Bălăniaș au mai împresurat câteva părți altor răzeși, și având aceste neamuri de pe Rang bătrânul și în Veisăști o a triia parti din toată moșia, di pe care bătrân iarăși unij din sămințeniile lui Marcu Rangu sau găsit cu 72 stâneni vânduți la log. Razul, iar celelalte părți ce au mai rămas să află acolo în Veisăști logofăt Razu, iar răzășii dau samă că ace bucată de loc din mijloc de cătră dănșii așa este știut că nu este dată nici vândută log. Razul nici la alții, ci de la o vreme, cu în-tindere di cătră orândătorii clironomilor logofăt Razu, li sar fi împresurat acel loc. și acmu ei după scrisorile vechi, adică: *întâi* o carte de la Duca Vodă din 7177 April 18 prin care să întărește lui Rangu pi părțile ce au avut prin alte moșii, cât și

din Colunești despre Prut, *al doile* o hotarnică din anul 1780 Iunie 19, de la Andrei Iancul 2 paharnic și Ion Gordul vornic de poartă ce este trecută supt No. 4, prin care arată cum sau ales părțile răzeșilor din Colonești în mijlocu, adică pe din sus de părțile sârdar Ursoianu, și pi din gios di părțile logofăt Razu. Acum ace bucată de loc o cer răzășii ca prin cercetare giudecății să li să dei în stăpânire, și după toată cercetare ci am făcut pricinilor cuprinsă mai sus, sau pus zi de soroc răzășilor jăluitori la 10 a viitoarei luni August. să să afli la di-partament ca să să înfășoșeze în cercetarea giudecății, cu stăpânitorii moșiilor Rangu și Grozăștii.

1817 Iuni

iscălit Dumitrachi Jăverdian vornic de poartă.

No. 234. Fiind întocmai cu orighinalul sau încredințat

1819 Ghenar 31 zile

gubernschii săcretar Scorțâscu

Obs. Acest răport a vornicului Juverdian este astfel rezumat în opisul întocmit în 1819 Mai 28 de Kogălniceni pentru a cere moșiile de la Orhei de pe raport stolnic Ioan Cheșcu.

„Al șaptelea, Còpie de pe răportul vornicului Dumitrie Jăverdian, care după jaloaba răzășilor de Colonești și Valea lui Rangu prin ucaz au fost rânduit la moșiile Coluneștii, Veiseștii, Valea lui Rangu și Bălăniasa să cerceteze împresurările ce li să faci de cătră vist. Alecu Balș și casa Răzoaei, care acest răport dovedește toate cele ce au făcut stolnic Keșcul cu parte Kogălnicenească din valea lui Rangul, și din Bălăniasa i cele-lante, cum și câți stânjâni au fost Kogălnicenești în fiește care moșie. Acest răport să află la della răzeșilor în presustvie giudecătoriască, iar copia aciasta mi sau dat după jaloaba ce am dat cerânduo ca să o aibu spre dovadă pentru schimbul ce au făcut stolnic Cheșcul cu moșia Mărzăștii și o parte din Drago-mirești, dându moșiile mele”.

Obs. Despre curgătorii din Rangu vezi studiul meu din Surete vol. XVII pag. XXXV.

CXXXI. 1817 *Octombree 31*. Jalba lui Ilie Kogălniceanu sărdar contra căminarului Anastasă Papafil pentru moșia Ghidișăni, luată zestre pe nedrept de la socrul său stolnic I. Codreanu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre Înălțate Doamne,

Având giământate di sat di *Ghidișăni* di la țânutu Fălciului baștină părintască, cari atât di cătră strămoșii și moșii mei sau stăpânit, iar apoi cu ce cuvânt au intrat în stăpânire răpoosatului stolnic Ioniță Codrianul nu pot ști, di cătră carile sau dat zăstre dumisale căminar Anastasă Papafil. Mă rog înălțimii tale ca să să facă cunoscut la locul cuviincios spre a să aduci pe dumnealui căminar Papafil, cu toate scrisorile ce va fi având ca să să înfătoșeze întru cercetare, și după puterea scrisorilor și a dovezilor ci am să mi aflu dreptate.

a Înălțimii tale

prea plecată slugă

Ilie Kogălniceanu sărdar

in dos :

Dipartamentul pricinilor străine cercetând dreptate va pune la cale.

1817 Octomvree 31.

vtori logofăt

CXXXII. 1818 *Chișinău*. Ilie Kogălniceanu căminar schimbă cu cumnatul său M. Hermeziu pomeșnic, dând jumătate din moșia Cruceștii pe Cogălnic și 4000 lei pentru casele din Iași, din Muntenimea de mijloc.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București. (Còpie).

Mai ȝos iscălitul pomeșnicul de oblastia Bessarabiei, *Mihai Hermeziul* printračastă scrisoare adiverez că având eu în orașul *Eșii*, la *mahalaoa Muntenimei de mijloc* drepte casele mele cu loc cu tot, precum prin diiata maicci mele pe largu se arată, cu bună învoială și tocmală și cu voia și priimire maicii mele am făcut schimbu cu dumniului *cumnatul Ilie Kogălnițanul biv vel căminar*, adic am dat mai sus pomenitele casă cu loc cu tot de istov și în veci.. și dmnlui împotriva caselor mele miau dat ȝumătate de moșie *stearpă, anume Cruceștii, ce iaste de pe*

stânga Prutului în oblastia Basarabiei la ținutul Orheiului pe apa Kogălnicului, pe care dumnialui o are zestre de pe cucoana Katinca sofiia dumsale; și pentru că casele mele cu loc cu tot sânt mai de mare preț pre lângă moșia mai sus numită, miau mai dat dmnialui căminar^u Ilie Kogălnișanul și 4000 lei adică patru mii lei bani adaos, fiind săvârșită tocmlala aceasta atât cu voe și priimiri cucoanei dumsale cât și a boerului e-pitrop, precum mărturisăsc iscăliturile cuprinse în zapisul de schimb ce mia dat dmlui caminar. Drept aceia pre lângă zapisul acesta iam dat dumsale și toate scrisorile și hotarnicele atingătoare de locul caselor mai sus numite în număr de.... după osebit izvod ce iam dat, după cari vrînd poate săși facă și alte întărituri, și asemenea am priimit eu de la dmnialui căminar atât toate scrisorile numitei mai sus moșii cât și toți banii ce miau dat adaos; deci de astăzi înainte dmlui cumnatul Ilie Kogălnișanul cum și urmașii dmsale să stăpâniască mai sus numitele case cu loc cu tot după cuprinderea scrisorilor în veci și nestrămutat precum și eu asemenea am să stăpânesc mai sus jumătatea de moșie Crucești în veci și nestrămutat și spre adevărată credința am iscălit eu și însăși maicăme cum și alți marturi poftiți.

In Chișinău anul 1818.

CXXXIII. 1818 Februar 12. Ilie Kogălnișanul sărdar răscumpără 13 stânjeni din Scivuleni de la Andrei Scutariu, plătind 287 lei cu dobânda lor 144 lei.

(Arhiva M. I. Kogălnișanu, București).

Eu Andrei Scutariu mocan încredințaz printraceastă scri-soare a mea ce dau dumsale sărdariului Ilie Kogălnișanul, precum să să știe că cumpărând eu de la răzășii di Scivuleni ținut Fălciului 13 stânjeni moșie din moșie Scivuleni, parte Aniții fiica diiaconului Pavăl Gațu din 287 lei precum adiverează zapisăle ci am de la numiții răzăși, după care vrînd să mă statornicescu în stăpânire părții aceștie de moșie făcândumi și casă pe moșia Scivuleni, iar dumlui sărdar Ilie Kogălnișanul răzășul aceștii moșii și pe din gios și pe din sus nu mau îngăduit trăgândumă la giudecată, voind a răscumpăra de la mine parte aceasta de moșie. Așa dar socotindumă că dumlui

sărdar are toată dreptatea a nu mă îngădui să stăpânesc ca pe unul ce nici răzăş sânt nici niam cu răzăşii mă aflu, am mărşu la dumlui de nimene sălit şi dândui zapisăle răzăşilor ci am avut miau întorsu dumlui banii cu dobânda lor, adică 287 lei suma ce am dat răzăşilor pentru aceste părţi de moşie şi 144 lei dobândă pentru trei ani câte 60 parale la sută pe lună. Deci de acum înainte şi în veci în putere zapisălor răzăşilor de Scrivulenii ci liam dat dumisale sărdarului, rămâind dumlui sărdar şi niamul dumisale stăpân pe aceşti 13 stânjăni din moşia Scrivulenii, şi spre încredinţare neştiind carte miam pus degetul rugând şi pe alte obrază cinstite de au încredinţat scrisoaria aceasta.

1818 Februar 12.

× Eu Andrei Scutariu adiverezu
Neculai Cocri sardar martur
Iordachi Cojocar sardar martur
Ioan Duca stolnic martur

× Eu Ioniţă Coroiu am scris cu zisa şi priimire lui Andrei Scutariu.

CXXXIV. 1818 Martie. Insemnările lui Ilie Kogălniceanu căminar pentru moşia Ghidişeni, din vechi a neamului Kogălnicesc.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, Bucureşti).

La let 1818 Mart mam înfăţişat la departamentul pricinilor străine, cu dumlui căminar Anastasă Papafil pentru parte din Ghidişăni; şi precum între scrisorile aceste este mărturie adeverită de Episcopu de Huşi că sau adiverit moşie a Kogălnicenilor, asămine tot dintracelaş an să vede mărturie şi între scrisorile lui, iarăşi încredinţată de Episcopu de Huşi că sau adeverit moşie a lor, după care nici o dosloşire lucrului nu să vede, de cât din parte neamului nostru, pornite jalobe şi fără vreo lucrare, iar stăpânirea au urmat tot de parte lor, şi fiind trecuţi peste 40 ani în urmarea stăpânirii lor, nu mi sau dat dreptate şi spre a să şti pricină am însămnat aice.

Ilie Kogălniceanu căminar.

CXXXV. 1818 Mai 10. Jalba lui Ilie Kogălniceanu căminar contra pr. Ioniță din Răpile, care a cumpărat fără să fie răzeș în Brăteni. (Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Prea înălțate Doamne

Un preot Ioniță din *satul Răpile* ținut Fălciului fără să fie răzeș în moșia Brătenii unde am eu o a patra parte de baștină, au cumpărat tuată partea lui Stefan Buzăncu și a lui Samson Spânu, i a surorisa Tofana, răzăși în moșie aceasta *Brăteni*, și după hotărâre pravilelor, și *obiceiul pământului*, avându de ai întoarce bani ce au dat, și sămi de zapisăle ce are de la vânzători nu sau supus, pentrn care mă rog Înălțimii tale ca să fie poroncă spre a să trimite aprod, să aducă pe numitul preot cu toate zapisile ce va fi avându pe părțile ce au cumpăratu, ca înainte giudecății după dreptate săi întorcu banii și săm de zapisile ce va fi avându.

A înălțimei tale pre plecat slugă

Ilie Kogălniceanu caminar

In dos:

la dlui vel logofăt al țării de gios 1818 Mai 10.

No. 1693

... clucer

Pe aceiași hârtie, cartea domnească:

Io Scarlat Alexandru Calimah Voevod cu mila lui Dmnezău domn țării Moldaviei.

De vreme ce dmlui caminar Ilie Kogălniceanu cere să aibă giudecată la divan cu pârătul preotul Ioniță din satul Răpile de la ținut Fălciului, pentru pricina cuprinsă prin jaloba sa aceasta, drept aceia volnicim domnia me pe acest aprod carele să aibă a merge la ținut Fălciului și prin știre dmlor dregătorilor de ținut numai de cât să rădice pe preot atât cu acele zapisă de cumpărătură cât și cu alte ori ce dovezi va ave în pricina aceasta și săl aducă la divan spre a să înfătoșa cu dmlui caminar la judecat.. de la care va lua aprodul și *osteneala sa câte 20 parale de ceas.*

1818 Mai 11.

vel log.

Pecete domnească.

sau trecut

ІѠ С К

АЛ КА

К В cap de bou

1806

„După luminată volnicie gospod apucat fiind preot sau făcut răspunsu că această pretenție sau făcut și să face de logofăt Gheorghe Bou, fiind rudenie și răzăș cu vânzătorii.“

1818 Mai 28.

CXXXVI. 1818 Mai 14. Scrisoare de așzare a răzășilor de Scrivuleni cu cei din Ghermănești pentru 130 stânjeni pământ.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adică noi răzășii din moșia *Scrivuleni* ci ne tragem diiaconului a Ilenei soția conului Pavăl Gațu, ce să trage din Nechita Gațu, dăm această învoială la mâna răzășilor de Ghermănești, ce să trag din surorile Nechitei Gațului, precum să să știe că din sloboda voe a noastră neam învoit noi în de noi ca să avem a le da în bună pace 130 stânjeni și dumnealor să aibă a stăpâni în bună pace cu neamurile dumilorsale, iar care dintre dumnealor or voi a vinde să nu fie volnici a vinde la streini, ci să ne o vînză noao prin bună tocmală, iar de cusuru vânzării, care a voi a vinde partea sa și nu va da de știre neamului său ca să o cumpere să fie blăstămat sfinții părinți, și când răzeșii și neamul lui nu vor voi a cumpăra atunce va vindio cui să va putea tocmi, iar vreunul din străini va rădica vreun preț nemăsurat și vânzătorii va arăta neamului său vreun preț nemăsurat prin vicleșug, atunce va primi și carte de blăstăm spre arătarea adevărului și această învoială ce o dăm la mâna dumilorsale iaste cu priimirea amânduror părților și dumnelor cu pricini de giudecată și cu cheltuelile să nu să mai scoale asupra noastră a ne trage precum nici somă de stânjeni mai mulți aceștia după cum mai sus arată cum nici noi să nu avem mai mult de la dumnealor, dar bătrânul dumilorsale iaste 150, numai fiind că am rămas să dau 20 de stânjeni pentru aceia au rămas dumnilor într-o 130 stânjeni mai de sus arătați au rămas să să dee în parte Mistrenilor, și pentru mai adevărată credința niam iscălit și această învoială o dăm dumilorsale Iftime Gonță și Grigore Văscu, Pavăl Florea, Vasile Gonța, și la tot neamul dumilorsale.

1818 Mai 14.

„iar mai sculândușă cineva asupra moșii în giudecată da-

tori să fim amândoaă părțile a sta în giudecată dinpreună cu cheltuiala cuviincioasă.

Ioniță Popa, Vasile Gațul, Costantin Chitic.

Ioniță Ugle zăt Mihalachi

Vasile Poopa.

Manolachi Darie. Simion Michiu.

Și eu am scris cu zisa dumilorsale a tuturor mai de sus arătații și mam iscălit.

Manolachi dascal.

Obs. In Jurnalul din 1839 Iunie 28 este astfel rezumat: „întăiu o învoială din anul 1818 Maiu 14 săvârșită între răzeși ei în de ei, prin care se îndatoresc ca să nu vânză la străini pământ fără știre tuturor prin învoială”; iar mai jos în acest fel e rezumat: „al unsprezecelea: o mărturie de învoială din 1818 Maiu 14 a răzășilor de Scrivuleni cu acei șazători în Ghermănești”.

CXXXVII. 1818 Mai 19. Ilie Kogălniceanu căminar cumpără în Scrivuleni 13 stânjani moșie câte 25 lei stânjenu.

(Arhiva M. I. Kogălniceacnu, București.

Eu Pavăl Floare și eu Iftode Gonța și eu Gligore Văscul din satul Ghermăneștii ținut Fălciului, răzăși în moșiia Scrivuleni tot de la ținut Fălciului încredințăm prin acestu adevăratu zapis al nostru ci dăm dumisale căminarului Ilie Kogălniceanul că de nime siliți nici asupriți ce de a noastră bună voe am vândut dumisale din drepte părțile noastre ce avem în numita moșie Scrivuleni 13 stânjani adecă eu Pavăl Floare 4 pol stânjani, eu Gligore Văscul 4 pol stânjani și eu Iftime Gonța 4 stânjani cu tocmală câte 25 lei stânjănu, care bani iam primit toți deplin în mânule noastre, deci de acum înainte să fie dumisale și clironomilor dumisale ocină și moșie luânduși tot venitul de pe dâșii din tot locul ca un lucru drept a dumisale și spre încredințare neam pus numele și degetele noastre, rugându și pe alți de au încredințat zapisul acesta.

1818 Maiu 19

- × Eu Iftode Gonța am pus degetul
- × Eu Pavăl Floare am pus degetul
- × Eu Gligore Văscul am pus degetul

Vasile Gonța.

Ierei Ioan am fost față.

La aceste mam tâmplat față și sânt martur

Ion Zaharia

Și eu am scris cu bună priimire pomeniților de sus și am
iscălit.

Ion Blagot

Obs. In jurnalul din 1839 Iunie 28 este astfel rezumat :
„întăiu un zapis din 1818 Mai 19 pentru 13 stânjeni cumparați din
moșia Scrivuleni de la un Pavăl Flore cu alți ai săi“.

CXXXVIII. 1818 Mai 29, regeste. Pentru cei 150 stânjeni din Scrivuleni.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu, București).

Răzeșii de Ghermănești : Pavăl a Florii, Gr. Văscu, Iftime Gonța și alți răzeși dau jalbă că au în Scrivuleni un bătrân de 150 stânjani, dar scrisorile sânt în mâna răzeșilor, și ei zic că ar fi având numai 130 stânjeni. Cer să fie chemați toți la isprăvnicie, și să li se dea adiverință pe dreaptă partea lor.

Jalba lor e îndreptată în 29 Mai cu No. 2229 la vel logofătul țării de jos ; iar în dos se scrie poroncă cătră is. de Fălciu să cheme părțile la isprăvnicie, și să cerceteze, odihnindu-se părțile.

Poronca e din 2 Iunie. și poartă pecetia domniască Io. ck. ДЛ. КА. ВК. 1806 ; e iscălit de *vel logofăt*, și *sau trecut* (la condică).

CXXXIX. Iuli 4. Un zapis de vânzare pentru Scrivuleni.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Știut să fie că nem tocmit cu d-lor Iftime Gonța, Gligore Văscu, și cu Pavăl Flore să cumpărăm parte dmlorsale de moșie ce să va alege din moșia *Scrivuleni* cu preț stânjăn. câte 37 de lei și bani să avem a le da gios toți deplin și pentru credința am iscălit, iar nerăspunzând bani la vade să aibă voi ași vinde acaretu cui va vre.

1818 Iuli 4.

Tomite Ugle. Simion Marcu. Ion Dabija.

Obs. In jurnalul din 1839 Iunie 28 este astfel rezumat : „*al doisprezecelea*, o scrisoare din 1818 Iunie 4 (sic) a trei răzeși de Scrivuleni ca să cumpere părțile acelora din Ghermănești și neavând bani au rămas a se vinde cui va voi.“

CXL. 1818 Iulii 25. Iași. Jalba lui Ilie Kogălniceanu căminar contra preotului Ioniță din Răpile, că a cumpărat rău în Brăteni, nefiind răzeș; cum și contra logofețelului Gheorghe Boul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Prea înălțate Doamne,

După jaloaba ce am dat Înălțimii tale la trecuta lună Maiu că un preot Ioniță din satul *Răpile* ținut Fălciului, fără să fie răzăș în moșia *Brătenii*, unde am eu o a patra parte de baștină, am cumpărat toată parte lui Ștefan Buzincu și a lui Simeon Spănu i a surorisa Tofana, răzeși în moșia aceasta Brătenii, cerând că după dreptate săi întorc banii ce va fi dat și să iau părțile aceste în stăpânire me, ca unul ce am ce mai multă parte în trupul moșiei aceștie. Sau fost trimis aprod cu volnicie Înălțimei tale, să aducă pe numitul Preot, cu zapisele ce va fi avându, ca să să înfățișeze în giudecata divanului, de unde sau întors aprodul cu răspunsul dumisale ispravnicilor de ținut, că preotul să află bolnav și osebit de aceasta, dar și cătră un *logofețel Gheorghe Boul* să face această pretenție a răscumpăra aceste părți supt cuvânt că sar fi aflându rudenie și răzeș la un bătrân cu vânzătorii. Deci fiind că eu de acest logofețel Gheorghe Boul nu am nici o știință să fie rudenie cu vânzătorii și nici stăpânește în trupul aceștii moșii, dar apoi nici să vede vreo jalbă pornită din parte sa mai înainte cerând această pretenție; ce să înțelege că el afândușă logofăt în cancelaria ținutului, au urmat agiungere cu numitul preot, numai spre a prelungi lucru, iar nu că are vreun cuvânt de dreptate întru răscumpărare părților de la preot. Drept aceia mă rog Înălțimii tale ca de iznoavă să să trimată aprod ca numai de cât să aducă pe numitul preot cu zapisele ce va fi avându, ca după dreptate se am săi întorcu banii, ca să iau părțile în stăpânire me, iar logofăt Gheorghe Boul de sa fi făcând că are dreptate să răscumpere el aceste părți, să vie și însuși cu dovezile ce va fi avându, ca întru cercetare divanului să să hotărască cui i să cuvine să răscumpere părțile aceste de la preot.

a Înălțimii tale pre plecat slugă

Ilie Kogălniceanu căminar

„la dumlui vel logovăl a țării de gios 1818 Iulii 25. N. 4168.

. . . clucer.

CXLI. 1819 Mart 14. Jalba căminarului Ilie Kogălniceanu către Vodă în pricina ce are cu preutul Ioniță din Răpi pentru a se cerceta părțile de moșie ce le are în satul Brătenii.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre înălțate Doamne,

Un preot Ioniță din satul Răpile ținut Fălciului fără să fie răzăș sau niam cu răzășii în moșia *Brătenii*, unde am eu o a patra parte de baștină, au cumpărat toată parte lui Stefan Buzâncu și lui Simion Spânu i a surorăsa Tofana ce au avut în moșie aceasta Brătenii; pentru care în anul trecut la Maiu 10 prin jaloabă către Înălțimea ta, cerând protimisire de ai întoarce banii, și să iau părțile în stăpânire me, ca unul ce am baștină în trupul acestei moșii, sau trimes cu volnicie gospod aprod ca să aducă pe numitul preut spre a sta în cercetare divanului, de unde sau întors aprodul numai cu răspunsul dsale ispravnicilor de Fălciu că preutul sar fi aflând bolnav, și că această cerire de protimisire, să face și din partea unui logofăt a ispravniciei Gheorge Boul, pe care logofăt necunoscândul eu de răzeș în moșie aceasta, însuși am adaos jaloaba către Înălțimea ta, la trecuta lună Iulii după care sau scris carte cinstitii logofetii către dlor ispravnici ca să triimată pe preot cu zapisăle ce ar fi având în cercetare divanului, și nici până acum nau mai venit.

Drept aceia iarăși mă rog Înălțimii tale, ca să fie poroncă spre a să trimete aprod să aducă numai de cât pe preot cu zapisăle ce va fi având, ca prin cercetare divanului după dreptate ce am, săi întorc banii și sămi iau părțile în stăpânire. Iar logofătul Gheorghe Boul de să va cunoaște că are dreptate își va căuta cu mine prin drumul giudecății, căci de parte sa până acum nu sau văzut nici o jaloabă în pricina aceasta.

a Înălțimii tale pre plecat slugă

Ilie Kogălniceanu
căminar

„Cere să să trimată aprod să aducă pe un preot ot satul Răpile ținut Fălciului, ce au cumpărat niște părți de moșie în moșie Brătenii unde are jăluitoriu o a patra parte de baștină, căci nau venit după cărțile ce sau scris de la logofeție ca să ste în giudecată.

„la dmlui vel logofăt 1819 Mart 14 No. 3053.

vtori logofăt

De la logofeția ce mare

De vreme ce dlui caminar Ilie Kogălniceanul cere să aibă giudecată la divan, cu pârătul preot Ioniță din satul Răpile ținut Fălciului, pentru pricina cuprinsă în jaloabă, care nefiind următor a veni, după cele de mai înainte poronci, cu dreptul era a să aduce cu zapciu, plătind și grele ciobote, dar trecândușă acmu cu vedere greșala, iată de iznoavă i să mai pune pârătului preot și acest soroc, ca la Duminica Tomii ce vine negreșit să se afle la divan, atât cu zapisele de cumpărătură cât și cu alte dovezi ce va mai ave spre a să înfătoșă la giudecată cu jăluitorul, căci neviind nici la sorocul acesta, apoi i să va trimete zapciu del va aduce cu grele ciobote.

1819 Mart 21
vel logofăt

CXLII. 1819 Mart 21. Cartea logofeției de a se aduce la divan pe preotul Ioniță din Răpile să stea în giudecată cu Ilie Kogălniceanul căminar pentru Brăteni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

De la logofeția ce mare

Prin jaloba ce au dat cătră măriia sa Vodă dumlui căminar Ilie Kogălniceanul cu un preotu Ioniță din satul Răpile ținut Fălciului, fără să fie răzeș sau neam cu răzeșii în moșia Brăteanii, unde are și căminar o a patra parte de baștină, ar fi cumpărată toată parte lui Ștefan Buzincu, și a lui Simion Spănu și a surorisă Tofana ce au avut în numita moșie Brăteanii, pentru care dând jaloabă și în anul trecut cu cerere de protimisis ai întoarce banii, sau trimies atunci aprod de a aduce pe pârăt în giudecata divanului; și prin mijlocirea unui Gheorghe Boudiac a isprăvniciei, sau întorsu aprodul cu înștiințare isprăvniciei că pârătul să află bolnav, când și după aceia iarăși după altă jaloabă ce au mai dat sau scris carte logofeției cătră isprăvnicie de al trimete pe pârăt în giudecată aice, și nici după a-

ceasta părătul nau fostu următor a veni, și fiind că jăluitoriul cu neconținere cere a s aduce în giudecată și părătul neurmător fiind poroncilor de mai înainte, cu dreptul era a să aduce cu *zapciu cu grele cibote*; dar i sau trecut această dată cu vedere greșala, și iată de iznoavă i să mai pune părătului preot această vade, ca la viitoare Duminică a Tomei negreșit să să afle la divan atât cu zapisăle de cumpărătură cât și cu alte dovezi ce va mai ave, spre a să înfătoșa la giudecată, căci neviind nici la această vade, apoi cu hotărâre i să va trimete *zapciu del* va aduce cu grele ciobote.

1919 Mart 21.

L. Balș vel logofăt,

CXLIII. 1819 Mai 18. Izvod de scrisorile ce are Ilie Kogălniceanu căminar la Orhei, de pe unchiul său Gh. Kogălniceanu postelnic și despre vărul său primar stolnic I. Cheșcu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Scrisorile ce după priimirea gurământului am înfătoșat în giudecătorie ținutului Orheiu pentru moșiile Kogălnicenesti care le cer de la casa răposatului stolnic Ioan Keșcul fiind drepte ale mele.

1819 Mai 28.

- 1) 7255 Mai 28 (vezi sub an la pag. 30).
- 2) 1763 Mart (vezi sub an la pag. 48).
- 3) 1767 (vezi sub an pg. 63).
- 4) 1790 Mai 31 (vezi supt an pg. 103).
- 5) 7231 Iule 9 (vezi supt an pg. 21).
- 6) 7177 April 18 (vezi mai sus supt anul la pg. 16).
- 7) 1817 Iune (vezi mai sus supt an pg. 141).

Aceste dovezi până aice dovedescu curat că moșiile cerute de cătră mine sânt drepte a niamului Kogălnicenesc, dar apoi că au intrat scrisori de la unchiul meu Gheorghe Kogălniceanu și tatăl meu, în mâna stolnicului Cheșcul, am următoarele dovezi de la însuși răpăusat stolnic Keșcul, adică

- 8) 1798 Aug. 6 (supt an mai sus pag. 107).
- 9) fără veleat. Iulie 19. O scrisoare cu care au cerut scrisorile Dragomireștilor și arată căi rămân scrisorile drept sinet.
- 10) 1804 Iulie 4 (supt an, mai sus pag. 110).

11) 1804 Iunie 26 (supt an mai sus pg. 108).

12) 1804 Iulie 28 (supt an mai sus) pag. 109).

13) 1790 Aug. 26 (supt acest an, mai sus pg. 103).

14) 1808 Noem. 19 (supt acest an, mai sus pag. 120).

Aceste dovezi destul dovedescu că scrisorile unchiului meu Gheorghie Kogălniceanu și a părintelui meu au intrat în mâna răpăusatului *stolnic Keșcul*, ca unul ce era rudenie și văr primare și cu dânsele au desbătut moșiile și le are acum în stăpânire; iar apoi pentru că nu le are cumpărătură în urmă, dovedește însuși scrisoarea scrisă către mine aice în oblastul Basarabiei la 1815 Avg. 20, pe care o alăturez supt No. 15, răspunzându-mi ca să nu mai dau jalobe, că să va pune la cale, și că ceia ce nu are cumpărat nu ne oprește, cum și altă scrisoare care în vreme cându era aice domnul Sfekin bolnăvindusă miau trimis la Hotin scriindumi ca să viu la Călmățui, unde sau îmbolnăvit, săi pun la cale moarte cu hârtie și să ne punem și noi la cale, care scrisoare este fără velet și lună, și o alăturez supt No. 16, fiind dovadă că el avea în gândul său să să pue cu noi la cale la moarte. și fiind că eu în scrisorile noastre nu găsăsc mai mult de cât că săliște Călmățuiul este vândută precum să va încredința giudecata din alăturata scrisoare supt No. 17 dată de răpăusatul Cheșcul unchiului meu Gheorghie în putere scrisorilor mai sus arătate, cer de la casa Cheșcului ca pentru toate moșiile Cogălnicenești ce stăpânește sămi arâte cu ce dreptate le stăpânește, că care nu vor fi vândute de neamul meu să mi să întoarcă împreună și cu scrisorile lor, iar pentru acele vândute să mi să dee protimisire de răscumpărare, ca pe un lucru de baștină și strămoșască a niamului meu, și ca unii rudenie mai de aproape, care în vreme vânzărilor, am fost nevrâșnic, și pravilele și obiceiul pământului mă agiută a le răscumpara nefiind nici publicație. Aseminea cer ca în locul moșiei *Bălăniasa*, și valea lui Rangul, să mi să dee acele luate în schimbu, de răpăosatul Cheșcu. Mai sânt și alte scrisori pentru moșiile arătate, dar acele fiind numai dovezi pentru hotară și pentru în câți bătrâni au umblat nu să atingiu de pricina cu casa Keșcului, și pentru aceste nu sau arătat aice și sau lăsat pentru pricinele ce pot să să întâmple pentru hotară.

Și fiind că din partea casei Keșcului pără acum în curgere de doi ani și mai bine trecuți nu să arată nimene la giudecată

cu dovezile arătatelor moșii ce va avea, nesupunândușă a veni la giudecată, voind numai a mă prelungi, mă rog giudecătoriei ca să mi să facă îndestulare hotărâtă prin obrezovanie și să mi să dee vremelnicește pomenitele moșii în stăpânire, căci numai cu acest chip va lipsi din mijloc tot chipul prelungirii, iar apoi casa Cheșcului să va îndeletnici ami da scrisorile luate de la niamul meu, sau a înfățoșa dreptățile ce să socotește că are.

1819 Mai 28.

„Adecă șasă scrisori hârtie sau primit“ 1820 Mart 21.
stolonacialnic Bude

CXLIV. 1819 Sept. 7. Zapis de vânzare prin care P. Flore și ai lui vând 23 pol stânjeni în Scrivuleni, câte 25 lei stânjenii căminarului Ilie Kogălniceanu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu Pavăl Flore și eu Iftodi Gonța și eu Gligori Văscu și eu Iftimi Văscu și eu Ioniță Văscu, din satul Ghermăneștii, ținutul Fălciului, rezeși în moșia *Scrivuleni* tot di la ținutu Fălciului, încredințăm prin acestu adevărat zapisu al nostru, ci dăm dumisale *căminarului Ilie Kogălniceanu* că de nimene siliți nice asupriți, ci de a noastră bună voe iam mai vândut dumisale din drepte părțile noastre ci avem în numita moșie Scrivuleni doîzăci și trei pol stânjeni adică eu Pavăl Flore 3 stânjeni, și eu Iftimi Gonța 6 stânjeni și eu Gligore Văscu 5 pol stânjeni și eu Iftime Văscu 6 stânjeni și eu Ioniță Văscu 3 stânjeni, cu tocmală câte doăzăci și cinci lei stânjenul, cari bani iam primit toți deplini în mânilor noastre, deci de acum înainte și în veci să fie dumisale și clironomilor dumisale ocină și moșie luîndui tot venitul di pe dânșii din tot locul ca un lucru dreptu a dumisali și spre încredințare neam pus numele și degetile noastre rugându și pe alți, de au încredințat zapisul acesta.

1819 Sept. 7.

- + Eu Pavel Flore am pus deget.
- + Eu Iftimi Gonța am pus deget.
- + Eu Gligori Văscu am pus deget.
- + Eu Iftime Văscu am pus deget.
- + Eu Ioniță Văscu am pus deget.

Și eu am scris cu zisa numiților de sus.

Iamandi Brânză.

„această vânzare de istov făcându numiții cu bună voce
lor adiverez și eu. Sept. 7.

Gligori Duca pah.

Cu primire lor fiindu față adiverez
Iordachi Duca.

In dos :

„Zapisul a cinci oameni din Ghermănești pentru 25 pol stân-
jeni ce miau vândut din moșia Scrivuleni 1819. Sept 7.

Obs. In jurnalul din 1839 Iunie 28 se rezumă astfel: „*al doile un za-
pis din 1819 Sept. 7, pentru 25 stânjeni cumpărați din moșia Scrivuleni de
la un Pavăl Flore cu alții ai lui*“.

CXLV. 1819 Sept. 16. Zapis de vânzare prin care Ștefana și ai săi
vând căminarului Ilie Kogălniceanu 11 stânjeni din Scrivuleni câte 25 lei
stânjenul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu Ștefana împreună cu soțul meu diiaconul Ștefan ot Ar-
mășeni și eu Ioana împreună cu fiul meu Zamfirachi Buzduganu
ot Epureni ținut Fălciului răzeși în moșia Scrivuleni ; tot de la
ținut Fălciului încredințăm prin acestu adevărat zapisu al nos-
tru ce dăm dumisale căminarului Ilie Kogălniceanu că de ni-
mene siliți nici asupriți ci de a noastră bună voce iam vândut
dumisale din drepte părțile noastre ce avem în numita moșie
Scrivuleni, 11 stânjani adică eu Ștefana fiica lui Vasile Văscu
împreună cu soțul meu Diiacnul Ștefan 5 pol stânjeni și eu Ioana
cu fiiul meu Zamfirachi tot fata lui Vasile Văscu 5 pol stânjeni
cari bani iam primit toț deplin în mânule noastre. Deci de a-
cum înainte și în veci acești stânjeni din moșia Scrivuleni să
fie dumisale și clironomilor dumisale ocină și moșie luânduși tot
venitul de pe dânșii din tot locul ca un lucru dreptu a dumi-
sale și spre încredințare neam pus numele și degetele noastre
rugându și pe alți diau încredințat zapisul acesta.

1819 Sept. 16.

Diiacnul Ștefan adeverezu

- × Eu Zamfirachi Buzdugan am pus degetul
- × Eu Ștefana soția diaconului Ștefan am pus degetul
- × Eu Ioana am pus degetul

Sandul Meleghi am fost față la acestu zapisu.

Și eu am scris cu zisa numiților de sus.

Iamandi Brânză.

Obs. In *Jurnalul* din 1839 Iunie 28 se rezumă astfel actul: „*al treile* un zapis din 1819 Sept. 16 pentru 11 stânjeni cumpărați din Scrivuleni de la Ștefana și Ioana fiicile Văscului“.

CXVI. 1820 *Ghenar* 27. Vasile Bontăș stolnic vinde cu 1000 galbeni olandeji maicei Elisabetei, soția lui Toma Cozma și fata lui C. Kogălniceanul stolnic, jumătate din Buzeni. (Buzeni II, 48).

Vasile Bontăș stolnic fiul lui Ioniță Bontăș și a Casandrei soției sale, facu știut prin această scrisoare a mea ce dau *sfinției sale maicii monahiei Elisaveta Cozma* pentru ȝumătate din moșia *Buzăni* de la ținut Botoșanilor, ce o am clironomie de pe tatul meu, cum și tatul meu o au avut clironomie de pe unchiul său Iordachi Arhip (ce a murit sterpu) care această ȝumătate de Buzăni, sau scos cu ȝudecată de la casa sfinției sale în viață fiind răposat. soful sfinției sale banul Toma Cozma, cum pre largu arată hrisovul fericitului domn Alexandru Costandin Moruz Vvd din velet 1804, că având ieu interes săm cumpăr alte acăreturi mai spre bun folosul meu, prin bună învoială am vândut de veci sfinției sale maicei monahiei Elisavetei Corma, această ȝumătate de moșie Buzăni cu tocmală 1000 adică una mie galbeni olandeji, cari bani priimindui ieu în mâinele mele deplin iam dat acest al meu zapis de večnică vânzare, împreună și cu hrisovul mai sus pomenit, pe care de astăzi înainte și în veci să fie sfinția sa maica Elisaveta, stăpână ca pre dreptu lucru sfinției sale, ce lau cumpărat cu bani de la mine, cum și în urmă oricui va voi sfinția sa a o lăsa să fie večnici stăpâni, fără a mai ave ieu vreo pretenție sau cuvânt de întoarcere, cum și despre niamurile mele, sau ori cine sar scula cu pretenție sau împărțășire întrăcastă ȝumătate de sat ieu să fiu dator a răspunde, iar sfinție sa să nu fie în supărare cât de puținu, și spre mai adivarată credința urmează a mea iscălitură rugând și pe cinstita logofeție ce mare de au adeverit acest zapis.

1820 *Ghenar* 27.

Vasile Bontăș stolnic.
Ștefanachi Sigara căminar martur.

I. Ghelemeu sardar am fost față
și mărturisăscu

Γεωργιος χατζ μαρτης.

De la logofeția ce mare

Față înaintea logofeției viind însuși vânzătorul stolnic și arătând că de a sa bună voință au făcut această vânzare către cumpărătoare monahie Ellsaveta; drept aceea spre aș ave scrisoare această țarie sa sau încredințat și de cătră logofeție.

1820 Februar 1

Dumitrie Sturza vel logofăt

CXLVII. 1820 April 2. Mărturie pentru partea ce are Iftode Potărcă în Scrivuleni de pe soția sa Ioana, născuta Safir Gheorghe.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Încredințaz cu această adiverință la mâna moșului Iftodi Potărcă că în moșiia *Scrivuleni*, avându și pomenitul Iftodi parte de moșie de pe soțul său Ioana fiica lui Gheorghe Safir, cum și parte Sandului Safir zicându căi tot a sa dată danie, de Sandul Safir, și pentru că știu că trage din neamul Safe-reștilor iam dat aciastă adiverință la mână și întâmplândușă și alți răzeși de pe alte părți de față, dar care sau alcătuit pe 7 frați câte 9 stânjani de frati, și pentru încredințare am iscălit.

1820 April 2

× Eu Iftime Potărcă am iscălit

× Eu Vasile Gațu mam întâmplat față la această ade-verință.

Costandin Chitic am fostu față

Întâmplândumă și eu față la această încredințare ce dă Iftime Gațu la mâna lui Iftode Potărcă am iscălit.

Iordachi Brânză

Și eu am scris cu zisa numitului de mai sus arătat și am iscălit.

Ioan Blagotă

Obs. In Jurnalul din 1839 Iunie 28 astfel e rezumat actul: „al cin-cilea, o mărturie din 1820 April 2, a răzeșilor de Scrivuleni, mărturisitoare pentru partea cuvenită lui Iftode Potărcă”.

CXLVIII. 1820. Iuni 20. Ilie Kogălniceanu căminar cere de la Vodă să i să întărească cumpărăturile a 62 stânjani din Scrivuleni, făcute de la răzeși.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre înălțate Doamne,

În moșia *Scrivuleni* de la ținut Fălciului unde am părți de baștină părințești, am mai cumpărat de la unii din răzeșii aceștii moșii 62 stânjani adecă 13 st. am răscumpărat de la un Andrei Mocanu cei vânduse răzășii, iar 49 stânjani am cumpărat cu zapisă de la răzeși, care prin scrisoarea din 1818 a celorlalți răzeși niamuri a lor au voia a vinde părțile cui vor pute găsi. Drept aceia mă rog înălțimii tale ca prin luminată carte mării tale să mi să întărească această cumpărare întru de veci stăpânire ca unul ce și răzeși mă aflu cu dânși în trupul aceștii moșii.

a Înălțimei tale

drept plecat slugă

Ilie Kogălniceanul căminar

„Cere carte gospod de întăritură a 62 stânjani ce are cumpărați în moșia Scrivuleni de la ținut Fălciului.

„Dumlui vel logofăt să cerceteze și prin anafora să facă arătare domnii mele No. 9656.

Cnstantin 2 logofăt.

1820 Iuni 20.

CXLVIX. 1820 Iuli 3. Cartea lui M. Gr. Suțu Vodă cătră ispravnicii de Fălciu să scoată la mezat vânzarea pământurilor din Scrivuleni, cumparate de Ilie Kogălniceanu căminar de la răzeși.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Noi Mihail Grigori Suțu Voevoda, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei.

Cinstit credincioși boerii domnii mele Dumv. ispravnici de ținutul Fălciului sănătate; fiindcă dmlui căminar *Ilii Kogălniceanul* cu patru zapise au cumpărat 62 stânjani din moșia *Scrivuleni* de la acel ținut, de la unii din răzășii acei moșii, pe lângă părțile ce ar fi având și de baștină părințești, însă :

— 13 stânjeni cu zăpis din 1818 Fev. 12 de la Andrei Scutariul Mocan, care stânjeni din numita moșie, și el îi are cumpărați de la Anița fiica diiaconului Gațu, și iau răscumpărat de la dânsul dmlui căminar cu 431 lei, fiind răzăș, întorcându-i banii cu dobânda lor pe trii ani și el iau dat zăpiseăle rășeșilor ce au avut.

— 13 stânjeni cu zăpis tot dintracelaș an 1818 Maiu 19, câte 25 lei stânjenul, însă: 4 st. 4 palme de la Pavăl Flore, 4 st. 4 palme de la Gligori Văscul și 4 st. de la Iftimie Gonța = 13 stânjâni,

— 25 stânjeni cu alt zăpis din 1819 Săpt. 7, câte 25 lei stânjenul, însă 3 st. de la Pavăl Flore, 7.4. Iftime Gonța cu un stânjân pol ce arată că vinde în dosul zăpisului; 5, 4, de la Grigore Văscul, 6 st. de la Iftime Văscu, 3 st. de la Ioniță Văscu = 25 stânjeni.

— 11 stânjâni tij cu alt zăpis din 1819 Săpt. 16 câte 25 lei stânjenul însă: 5 st. 4 palme de la Ștefănia fiica lui Vasile Văscu, cu soțul său diiaconul Ștefan, și 5 4 de la Ioana cu fiul său Zamfirache tot fata lui Vasile Văscu = 12 stânjâni; iar peste tot 62 stânjâni fac, cumpărături cu zăpisăle arătate, care sau văzut de cătră d-lui vel logofăt. Asupra căroră cerșind numitul cumpărător prin jaloba de supt No. 9656 ca să i să facă publicația, iată dar după a sobornicescului hrisov hotărâre scoțândușă asămine copii de pe zăpisăle numișilor vânzătorii împreună cu cartea aceasta sau trimes; și scriem Dmv. ca înștiințare publicației întracestaș chip să să facă, adică pre o coală de hărtie să puneți dmv. să scrie pricina vânzării, cum să arată mai sus și să rânduți un mazil de ispravă ce va fi mai de aproape șazător de starea locului, în mâna căruia să dați și copiile zăpisălor, și pără în 6 luni de zile neconțin să facă publicație atât la stare locului între toate neamurile și rășășii vânzătorilor, cât și pre la toate zilele de târgu și pretutindeni în tot ținutul acela, ce-tind și copiile zăpisălor întru auzul tuturoră, arătând anume cine sânt vânzătorii și cine este cumpărătorii și cu ce preț, ca pără la împlinire vadellii de să vor arăta cineva ori din rudeniile vânzătorilor, sau din alți rășeși sau megieși ca să ceară protimisire a răscumpăra, unii ca aceia oricine vor fi să vie înainteă Dumv.

și după cercetare ce le veți face, dovedindusă că sânt neam sau răzeș cu vânzători să le dați mărturie la mână, prin care să aratați ce rudenii sânt sau ce răzeșiie au, ca viind la divan să să cerceteze, și de li să va căde vor întoarce banii cumpărătorului și vor răscumpăra ; iar când până la vadeaoa arătată nu va eși nimenea a cere protimisis, atunci rânduitul acel mazil să margă la toate neamurile și răzășii vânzătorilor și dacă tot nu vor vre să răscumpere, și să iscălească întru însuși înștiințare aceia a Dumv. cum că au auzit cu toții facere publicației și că nau avut trebuință să răscumpere, pe care iscălinduo și rânduitul acel mazil și aducânduo la dumv. de vă veți încredința că sau urmat facere publicației întocma precum să poroncește să o adiveriți și cu iscăliturile Dumv. și să o dați la mâna cumpărătorului, după care să dați și osăbită mărturiia Dumv. arătătoare că sau făcut legiuita publicație în hotărâta vade de 6 luni și că nimenea răscumpărător nu sau aflat ; care amândoaă acest feliu de mărturie viind aicia, să i să dea cumpărătorului și cartea domnii mele de întăritură, pentru ca pe urmă să nu mai poată nimenea a răscumpăra ; însă voim domnia me ca întocmai să să urmeze facere publicației, căci când Dumv. veți încredința mărturie mazilului rânduit, și veți da și osăbita mărturie precum vi să poroncește de săvârșire publicației, Domnia mea după acele vom da întăritură cumpărătorului ; și dacă pe urmă să vor arăta vreunii din rudenii sau din răzăși și megieși cu jalobă de împotrivă și vor cere protimisis, cu cuvânt că de publicație nau auzit, atunce nu numai că pe mazilul acela ce va fi rânduit să va aduce aicea și să va pedepsi, dar și dumv. veți fi îndatoriți a da greu răspunsu înaintea domnii mele, cu care nici într'un chip nu vă veți pute îndrepta.

1820 Iuli 3.

Adresa : Cinstit credincioși boerii Domnii mele Dumnialor ispravnici de ținut Fălciului cu sănătate să să de.

vel logofăt.

Căminar Ilie Kogniceanu.

pecetluit cu ceară roșie

CL. 1820 Iulie 16. Jalba căminarului Ilie Kogălniceanu pentru a avea profitimire de răscumparare a părților din Ghidișeni, scoase la vânzare de Alecu Anastasă Papafil, nepotul lui Ioniță Codreanu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre Înălțate Doamne,

Avându giumătate de sat de *Ghidișani* la ținut Fălciului baștină strămoșască, care de cătră moșii și strămoșii mei sau stăpânit în pace *trăind însăși pe ace moșie*, iar apoi de la o vreme întrând în stăpânire răpăosatul stolnic Ioniță Codreanu, de cătră carele sau dat zestre răpousatului căminar Anastasă Papafil, și acum să stăpânește de cătră fiul său Alecu Papafil de cătră carele sau scos în mezat ca să o vânză; Mă rog Înălțimei tale ca să fie poroncă a să opri mezatul și de cătră cinstitul divan să să cerceteze toate scrisorile ce am de stăpânire aceștii moșii, căci întru înfătoșare ce au avut în vreme domnului Calimah, la departamentul pricinilor străine cu răpousatul căminar Papafil, mă depărtează de a mi să da în stăpânire numai că de la o vreme și încoace nu sar fi arătat stăpânitori niamul meu, care din multe pricini sau fost tras a trăi în părțile de sus și *moșille din gios afândusă și fără preț și aproape de locul unde locuia Tatarii* au putut să o lase în nestăpânire. Apoi pe lângă pierderea venitului de atâta ani nu ar fi cu dreptul să o pierd și desăvârșit și fiind că în vreme ce să stăpâne această giumătate de cătră niamul meu, cialaltă giumătate parte de sus, să stăpâne de cătră boerii lamandiești, mă rog Înălțimei tale să să facă cunoscut dmsale *post. Gavril Iamandi* că moșie aceasta este scoasă în mezat, cu dovezile ce vor fi avându să le trimată cu vechil aice, care alăturândusă cu ale mele să să înfătoșază în cinstitul divan spre a ne afla dreptate și să nu pierd lucru strămoșescu.

a Înălțimii tale pre plecat slugă

Ilie Cogălnicianul căminar

In dos :

Dmlui vel logofăt va pune la cale cerere jăluitorului

1820 Iuli 26.

Sturza spatat No. 8577.

CLI. 1820 Sept. 10. Zapis de vânzare prin care Gavril Bantăș vinde căminarului Ilie Kogălniceanu 7 pol. stânjeni din Brăteni câte 20 lei stânjenu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Gavril Bantăș din târg Huși ținutul Fălciului, încredințaz prin această scrisoare ce dau dumisale *căminar Ilie Kogălniceanu* că de nime nici sălit nici asuprit, ce de a me bună voe iam vândut 7 stânjăni și giuământate din moșia Brătenii ținut Fălciu ocolul Podolenilor dreaptă parte me ce o am de baștină părințască cu tocmală câte 20 lei pe stânjăni cari bani iam primit toți deplin în mâinele mele, deci de astăzi înainte și în veci să aibă dumlui căminar cum și cucoana dumisale și urmașii dumisale a stăpâni acești 7 pol stânjăni ca pi ocină dreaptă ce o are cumpăratură, și pentru mai adevărată credință mam iscălit însăuși cu mâna me, rugând și pe alte obrază diau încredințat scrisoare aceasta cu a dumisale iscălitură.

1820 Sept. 10.

Gavril Bantăș adiverezu
Vasile Manole sardar martur
Gheorghe căminar martur
Iordachi martur
C. Gherghel pah. martur

Și eu am scris cu zisa și primire numitului mai sus.

Gavril Bantăș

Costachi Bondrea

CLII. 1820 Oct. 14. Zapis de vânzare prin care Iftodi Potărcă vinde căminarului Ilie Kogălniceanu 18 stânjăni moșie în Scrivuleni câte 25 lei stânjenu.

(Arhiva M. I. Kogălnicianu, București).

Eu Iftodi Potărcă împreună cu fiicile mele Irina și soțul său Pavăl Drăgoiu, Smăranda și Tudora, din satul Urlații ținut Fălciului, încredințam prin acestu adevărat zapis al nostru ci dăm dumisale căminar *Ilii Kogălniceanu* ci de nime săliți nici asupriți ci di a noastră bună voi am vândut dumisale dreaptă parte noastră a 18 adică optsprezece stânjeni ci avem în moșie *Scrivuleni* de la ținut Fălciului, adică 9 stânjeni parte pă-

rintească și 9 stânjani cii avem danie dela moșul nostru Sandul Safir, cu tocmală câte 25 stânjănu, cari bani iam primit toți deplin în mâinile noastre. Deci de acum înainte și în veci acești 18 stânjani de moșie Scrivulenii, să fie dumisale și cliromilor dumisale ocină și moșie luânduși tot venitul de pe dânșii din tot locul ca un lucru drept al dumisale și spre încredințare neștiind carte niam pus numile și degetul.

1820 Octombrie 14

- + Eu Iftodi Potârcă adeverez
- + Eu Irina soțul lui Pavăl Drăgoiu adiverezu
- + Eu Smăranda sân Iftodi adiverezu
- + Eu Tudora sân Iftodi adiverezu
- + Eu Pavăl Drăgoiu soțul Irinii fiica lui Iftodie adiverezu

Eu am scris cu zisa vânzătorului

Ioan Goroveiu

De la isprăvnicia Fălciului

Viind înaintea isprăvnicii vânzătorii și întrebândusă au arătat că această vânzare este cu bună primire lor atât a bătrânului Iftode cum și a fiicilor sale și au adus față și pe ginearele său și întrebândul iar asămine au arătat, pentru aceasta sau încredințat și de ispravnicie.

Manolachi pitar

1820 Oct. 16.

Obs. În *Jurnalul* din 1839 Iunie 28 este astfel rezumat. „*al patru-lea*, un zăpis din 1820 Octombrie 14, pentru 18 stânjani cumpărați tot din moșia Scrivuleni de la Iftode Potârcă.

CLIII. 1820 Oct. 15. Zăpis de așezare între căminarul Ilie Cogălniceanu și Isachie Tatarul cu ai lui pentru 10 stânjani moșie din Brăteni. (Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu Isache Tatarul dinpreună cu frații mei Vasile Tatarul și Lazăr Tatarul ne îndatorăm prin scrisoare această ce dăm dmsale căminarului Ilie Kogălniceanu, pentru 200 lei adioă două sute lei cu care au cumpărat dmlui caminar zece stânjani de moșie din Brăteni de la părintele nostru Mihalachi Tatarul după zăpisă ce are ca până în 10 zile să venim la d-lui caminar ca

ori să iscălim zapis de cumpărătură, ce are de la tatăl nostru și să rămăe acei zece stânjeni în veci a dsale căminar, sau prin învoiala ce vom avea cu dmlui sărdariu în orândă cu anul partia noastră din Brăteni pentru bani arătați și să rămăe acei zece stânjeni ai noștri. Iar când nu vom fi următori a veni la vadiaoa aciasta să le punem la cale ori cu un chip sau cu altul atunci să fim datori a răspunde dsale banii cu dobânda lor și de vreme ce iau dat tatăl nostru și trecând pesti vadiaoa arătată iaste volnic dmlui a împlini de la casele noastre cu ori ce va găsi și spre credința ni-am *iscălit*, iar cei ci nam știut carte niam pus degetele.

1820 Octobre 15.

Eu Isachi Tatar.

× Eu Lazor Tatar

× Eu Vasile Tatar

Eu am scris cu zisa iscăliților
Ioan Goroveiu

CLIV. 1820 Oct. 18. Zapis de vânzare prin care Pavăl Flore vinde căminarului Ilie Cogălniceanu 9 stânjeni în Scrivuleni câte 25 lei stânjanul. (Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu Pavăl Flore și eu Iftime Gonța din satul Ghermăneștii ținut Fălciului răzăși în moșie *Scrivuleni* tot de la ținut Fălciului, încredințăm prin acest zapis al nostru ce dăm dsale *caminar Ilie Kogălniceanul* că de nime siliți nici asupriți, ce de a noastră bună voe iam mai vândut dmsale din drepte părțile noastre și a neamului nostru, ce avem în numita moșie Scrivuleni încă 9 stânjeni de moșie adică eu Pavăl Flore 4 stânjeni și eu Iftime Gonța 5 stânjeni. ci niau fost mai rămas în numita moșie, cu tocmală câte 25 lei stânj., cari bani iam primit toți deplin în mânele noastre acum la facere zapisului, deci de acmu înainte și în veci acești 9 stânjani de moșie Scrivuleni să fie dmsale și clironomilor dmsale ocină și moșie luânduși tot vinitul de pe dânșii din tot locul ca un lucru drept a dmsale. și spre credința neștiind carte niam pus numele și degetele.

1820 Oct. 18.

× Eu Pavăl Flore adiverezu.

× Eu Iftime Goanță adiverezu.

Eu am scris cu zisa și primire vânzătorilor

Ion Goroveiu.

CLV. 1821 *Ghenar 27*. Ilie Kogălniceanu, căminar se jăluiește domnului că pr. Ioniță din Răpele a cumpărat părți în Brătenii, nefiind răzeș în moșie.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre Înălțate Doamne,

În moșie *Brătenii* de la ținut Fălciului am o patra parte de baștină părințască. iar trei părți din moșie aceasta sunt răzășaști, din care Stefan Buzincu, Simion Spănu și sorsa Toțana, au vândut părțile lor unui preot Ioniță din satul Răpile ținut Fălciului, care preut nici răzaș este în moșia arătată, nici rudenie cu vânzătorii. și la toate jalobele mele de mai înainte spre a răscumpăra aceste părți, sau arătat cu prelungire de ași primi banii ce au dat, și să rămăe părțile în stăpânire mea; iar acmu aflândusă venit aice în Eși mă rog înălțimei tale să fie poroncă a să aduce întru înfătoșare giudecării cu toate zapisăle de cumpărătură ca după dreptati săi întorc banii ce au dat. și sămi eu părțile în stăpânire me.

al Înălțimii tale pre plecat slugă

Ilie Kogălnicianul căminar, Eși

„Dmta vel vornice de aprozi să înfătoșăzi pricina aceasta în cercetarea d-lui vel logofăt ca după dreptate să pui la cale.

1821 *Ghenar 27*.

med. Suțu.

No. 612.

CLVI. 1821 *Februar 2 Iași*. Carte lui M. Gr. Suțu Vodă cătră ispravnicii de ținut Fălciului să cerceteze pricina dintre căminar Ilie Kogălnicianu și pr. Ioniță ot Răpile pentru moșia Brătenii.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Noi Mihail Grigoriu Suțul Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei.

Cinstiți credincioși boerii domnii mele, Dumv. ispravnici de ținut Fălciului sănătate; prin jaloaba ce au dat cătră domnia me de o parti *dumlui căminar Ilie Kogălniceanu* supt No. 612 cu arătare că în moșia Brătenii de la acel ținut are o a patra parte baștină părințască, iar trei părți dintrăcea moșie ar fi răzășaști, din care un Ștefan Buzincu i Simion Spănu și so-

rusa Tofana ar fi vândut părțile lor preotului Ioniță din sat *Răpile*, carele nice răzăș nar fi în numita moșie și nici rudenii cu vânzătorii, și că la toate jalobile de mai înainte ce ar fi dat spre a răscumpăra aceste părți sar fi arătat cu prelungire de ași primi banii. Deci față fiind și numitul preot au răspuns că dacă dreptate de ai întoarce banii cu dobânda lor după cuprinderea zapisălor ce are și săi de părțile în stăpânire. Dar fiind că de când au cumpărat aceste părți unii din răzăși lar fi împotrivit la stăpânire, luândușă de cătră aceia venitul, și de altă parte prin zapisă acei vânzători nu iar fi vândut în stânjani, ca să fi știut câți sunt, părțile acelor vânzători cu lămurire, pe lângă care au scos de au arătat și zapisăle ce are; întâi un zapis din 1813 Ghenar 28 prid care vinde Ștefan Buzincu *dumisale banului Dumitrachi lamandi fiind atunci sulger*, atât partea sa cât și a tot neamului ce să trage din Tudora fata Tohinii, ce să trage din Petre medelnicer, din moșia Brătenii, cu preț 500 lei, în dosul căruia zapis să arată că de la dumlui ban, au răscumpărat numitul preot Ioan parte aceasta după zapis și că șiau primit dumlui de la preotul 142 lei implineala ce au dat la isprăvnicie, i banii cu dobânda lor. Al doile alt zapis iarăși dintracelaș an 1813 Iuli 10, prin care vinde tot Ștefan Buzincu ginerele Măriuții, fata Truhinii, dinpreună și cu a surorisa Margăi, parte ce să va alege din trupul moșii Brătenii, acestor doaș surori Măriuța și a Mărgăi, ce le are de zastre preotul Ioniță Blăgotă, câte 10 lei pe stânjăn, rădicându de 222 lei săi plătească sărdar Iordachi Isar, iar ceilanți bani să aibă ai mai da după măsurătoarea moșiei, pe lângă care sau mai văzut de dumlui vel logofăt și un sinet tot de la acel Ștefan Buzincu, iarăși dintracelaș an și lună Iuli 18, prin care arată că au mai primit el din mâna preotului Ioniță 120 lei afară de 220 lei ce sânt trecuți prin zapisul de vânzare, care are să răspundă la lamandi cu ace sută lei.

— Al treile alt zapis tot dintracelaș an 1813 Iuli 10, de la Simion Spănu și sorusa Tofana, prin care vând preotului Ioniță Blăgotă partea lor ce să va alege de baștină din moșia Brătenii, cu 120 lei i o vacă cu vițel, și zăce oi sterpe, cum mai pre largu arată atât zapisul acesta cât și celelante ce sau văzut de cătră dumlui vel logofăt; asupra căroră cerând dumlui căminar protimisis de răscumpărare, și de altă parte și preotul

împlinirea sănetului de la răzăși. Drept aceia să scrie dumv. ca să aduceți de față mai întâi pe toți răzeșii numitei moșii fiești care cu toate scrisorile și să cercetați cu amănuntul în ființa atât a numitului preot, cât și a vechilului dumisale căminar ca să dovedeți din scrisori și din spița niamului câți stânjeni sânt părțile acelor vânzători în numita moșie, după zapișăle de mai sus arătate de numitul preot, precum și care din răzăși sânt mai de aproape neamuri cu vânzătorii și de vor a răscumpăra aceia să aibă ai întoarce banii preotului pe părțile arătate în ființă și a vechilului dumisale căminar, iar nerăspunzând aceia banii, apoi să trimiteți înștiințare la dumlui vel logofăt cu arătare și de soma stânjenilor, ce li să va alege vânzătorilor pe zapise, cu care viind aice numitul preot își va primi bani pe acele cumpărături de la dumlui căminar, după protimisul numai până la văr al doile. Apoi veți cerceta și pentru venitul ce arată preotul că i sar fi luoa de răzăși, și de i sau luat de răzăși ceia ce să va dovedi cu dreptul că face venitul pe tot anul, săi împliniți, iar de so fi luoa de preot, iarăș veți înștiința dumisale vel logofăt.

1821 Fev. 2.

vel logofăt

Pecetea domnească în tuș roș

ІѠ МХ. ГР СБ. ВВ. 1819.

sau trecut.

Obs. Ingrădirea ce se face în legea protimisului numai până la *văr al doilea*, adică al șasălea grad de înrudire, era o știrbire adusă vechiului obicei al pământului de a se cuprinde și pe nepot de văr al doilea, fiind a 7-a spiță după legile bisericești. Iar hrisoavele vechi așa întăriau stăpânirea :

- 1) fiilor, gradul întâi = ДѢТЕМ.
- 2) nepoților, gradul al treilea = ОУНОУЧАТОМ.
- 3) strănepoților, gradul al cincilea = ПРѢОУНОУЧАТОМ.
- 4) răstrănepoților sau împrăștiaților, gradul al șeptelea = ПРАЦІСРѢТОМ.

CLVII. 1823 April 27. Alegerea stânjienilor Saftiei Lupului Burghilea în sumă de 26 stânjieni în Scrivuleni.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

După cuprinderea hotarniciei pe moșie *Scrivuleni* sau ales parte Saftiei fiica Ileni protopopii sora diaconului Pavăl Gață, 26 stânjieni adică doazeci și șase stânjieni și viind la noi moșul Lupul Burghilea și cerându hotarnici trupului moșii Scrivuleni ca să o vadă dmlui ce somă de stânjâni sântu, deci noi cu toții stându și cu dmlui cu bună luare aminte și împărțindu soma stânjânilor pe bătrâni sau dat venit parte Saftiei soțului moșului Burghilea 26 stânjâni și iam dat această țidulă ca săș aibă știință, și am iscălit.

1823 April 27.

Eu Vasăle Gațul
Costachi Chitic, Vasilie Popa, Neculai Popa.
Ioniță Ugle post.

„și aceasta scrisoare am scriso cu zisa numiților răzeșilor ce sântu iscăliți mai gios și am iscălit și eu
Ion Dumitru

Obs. In *Jurnalul* din 1839 Iune 28 astfel e rezumat acest act: „*al patrusprezecelea*, o scrisoare din 1823 April 27 a răzeșilor adiveritoare de 26 stâjeni cuveniți Saftiei, fiica Protopopoei“.

CLVIII. 1823 *Maiu* 29. Jalba căminarului Ilie Kogălniceanu că luând în orândă pe 4 ani venitul moșiei Ghidișeni și Fălfăeștii de la A. Papafil, să fie oprit de a-și vinde moșia fără îndestularea sa.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre înălțate Doamne,

La luna trecută Dekemvrie mam alcătuit cu dmlui *Alecu Papafil* și miau vândut venitul moșiei sale *Ghidișâni și Fălfăeștii* de la ținut Fălciiului pe patru ani cu contract, din care pe doi ani de zile iam dat banii *peșân* înainte, iar pentru doi ani să aibu ai da pe fiește care an după contract.

Acmu mam înștiințat că au scoso în mezat ca să o vânză de veci, și fiindcă eu pe temeiul acelu contract a vânzării venitului pe patru ani, miam statornicit iconomia casnică pe a-

ceastă moșie, pe patru ani, așzândumi și vitele pe dânsa, și uitândumă și la condica politicească, care glăsuște „că oricine își va da acaretul în orândă nu poate săl înstrăineze, nici prin vânzare de veci, nici prin vreun alt chip, până nu va îndestula pe orândatoriu“.

Indrăznesc a mă ruga înălțimii tale, ca să fie poronca înălțimei tale sau să să oprească mezatul, neavându voie să o vânză de veci până după împlinire a patru ani, sau să să prifacă țidula de vânzare cu hotărâre ca cel ce o va cumpăra de veci, să aibă a întra în stăpânire moșiei după împlinire a patru ani, de vreme ce pe doi ani am și dat banii încă de la Dechembrie și miam statornicit și casnica iconomie pe temeiul contractului că am să o stăpânesc în vreme de patru ani, și precum va fi mila înălțimei tale.

a Înălțimei tale pre plecat slugă

Ilie Kogălniceanu caminar

In dos :

Mergi la dmlui vel logofăt.

1823 Mai 29.

vtori logofăt.

No. 6586.

CLIX. 1823 Inli 13, Iași. Anaforaoa divanului în pricina dintre căminarul Iordachi Fotea și spătar Matei Roset, pentru hotarul moșiei Șopărlenilor să meargă la culmea dealului, nu până la sleahul Răbăii, căci se încalcă moșiile Urzăștii și Bălăneștii.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre Înălțate Doamne,

Inălțimii tale au dat jalbă căminarul Iordachi Fotea arătând că moșiile dumisale de zăstre *Urzăștii și Bălăneștii*, ce sânt la *Răbăi* în ținut Fălciului, fiind cu totul împresurate și prăpădite, au urmat giudecată în curgere de 18 ani cu Episcopia Huși până ce liau putut scoate din stăpânirea Episcopiei, unde întru aceste giudecăți *șau afanisit* toată starea, și după ce liau scos din stăpânirea Episcopiei liau găsit împresurate capetele acestor moșii despre apus, de cătră moșiia *Șopărlenii* a dumisale spătar Matei Rosăt cu o bucată de loc ce să scoboară din zare în care stau și alte moșii megieșite pără în *drumul cel mare ce*

merge pe movila Răbăii, ce iaste însămnată în harta ingine-rească. Pentru care cerșind ca prin giudecată săș afle dreptate, sau înfătoșat înaintea noastră dumlui jăluitoriul și cu dumlui pă-rătul spătar și la cercetarea ce sau făcut pricinii, dumlui jălui-toriul spre a încredința giudecată ca moșii de peste Prut *Do-dircenii și Negeștii* vin cu hotarul lor în iastă parte pâră în *Pruteț, matca cea veche a Prutului*, au arătat o copie de pe o ho-tarnică și o împărțală veche de la aceeași hotarnici Gavril Pot-log vornic de poartă, și Toader diiaconul din 7240 Noem. 3, cum și iarăși că are numitele moșii *Bălăneștii și Urzăștii* la ținut Fălciului cu *vad de pod, și pod gata imblătoriu* în apa Prutului care sânt la movila Răbăii ; au arătat că copia hrisovului domnului Ionu Teodor Vvod din anii 7269 Sept. 25, cuprinzând și pe altă parte de loc *pe din sus de Răbăia, ce să numește par-tea Merei*, precum și carte de giudecată ce au avut la divan cu Episcopia Hușii la 1818 Iuni 22, hotărând giudecata ca mai întâi hotarnica moșiilor de piste Prut să să statornicească în cele mai adevărate a ei hotare până în Pruteț, stăpânind numai dumlui Iordachi Fotea tot locul din Prut și până în Pruteț, întocmai cât ține lățimea capetelor moșiilor de peste Prut, cum sau văzut arătate în harta inginerească, de starea locului fără să să întindă Epis-copiia cu stăpânirea din Prut până în Pruteț. Al doile tot locul din marginea din sus a movillii Răbăii și până în *Suleni* să să dei drept în doă, giunătate partea din sus să să dei dumisale Iordachi Fote, pentru doă moșii *Urzăștii și Bălăneștii* și giu-mătate din tot acel loc, să să dei Episcopii supt numele moșii-lor *Rășăștii și Hrubenii*, bez partea Merii ce este tot a dumisale Iordachi Fote, începândusă lungimea lor din Pruteț spre apus până unde să împlinesc cu moșiile megieșite.

Deci atât după starea locului cât și după glăsuirea scri-sorilor moșiilor megieșite, cum și după stăpânirea și a o parte din Bălănești ce din vechi să stăpânește de dumlui căminar fără de pricină cum să arată la hartă văzândușă și de cătră noi că după stăpânire ce urmează dumlui spatar Mathei Roset cu mo-șii sa Șopărlenii să scoboară din zare până în drumul mare și face împresurarea moșiilor Urzăștii și Bălăneștii : pricinuind cu aceasta neînființarea numitelor moșii, adică cu o parte pre-cum sau zis să margă până în zare, și cu alta să stei până în drumul cel mare ; sau întrebat pe dumlui spătar cu ce scrisori

urmează acest fel de stăpânire și dmlui au vrut să să ajute cu o copie de pe o hotarnică din anul 7264 Iuli 25, ce la ace vreme sau hotărât Episcopiia moșiile sale, în care este cuprins și locul moșiilor Urzăștii și Bălăneștii a dumisale căminar, cum și capitele moșiilor Todircenii i Negeștii, ce trec din Prut până în Pruteț, că adică această hotarnică cu atâția ani în urmă, dând harta moșiilor acestora drumul cel mare, nu ar putea dmlui căminariul acum păși peste acelaș drum, până în care sau aflat și stăpânire, iar alte scrisori asupra moșii dumisale Șopârlenii nu niau arătat de cât o mărturie de la boerii divanului din anii 1765 August 22, care întărește pe moșiia aceasta Șopârlenii, iar sămne sau hotară nui arată.

Pre înălțate Doamne, stăpânirea dmsale spatarului în moșie Șopârlenii până în drumul cel mare o cunoaștem fără de cuvânt, căci întâi pentru hotarnica din anul 7264 la giudecățile urmate în divan pentru greșalele ei sau anerisit, dovedinduise din ispisocul domnului Irimia Moghilă Voevod ce este întăritoriu numai pe Rășești și hotarnicii aceia de la sine zic că ar fi și pe Hrubeni; și al doile că Jora având hotarnică mai vechi cu 24 ani pe moșiile sale în măsuri de stânjâni aducându-le până în Pruteț, de ar fi fost mulțămit cu hotărătura acea de la 7264 negreșit că ar fi iscălit întraceiași hotarnică, și dar ca pe o hârtie netrebnică anerisândusă de cătră giudecată nu mai poate scoate acum dmlui spatar și a o aduce spre pildă că ar fi hotarnică, când pentru greșălile ei precum sau arătat, și cum pre largu să arată la cartea de giudecată din 1818 sau anerisit și cătră aceasta nu mai puțin dovedește și hotarnica din 7268 Iuli 10 a moșiei Ghermăneștii, ceș dă coaste cu moșiia Mera, de pe care neau înfătoșat dmlui căminar copie și a căruia hotar să arată pe zarea dealului din gios de movila lui Scripcu pe lângă care numita moșie Mera merge întraceiași zare, unde să hotărăște cu moșiia Odobeștii și iarăși cea mai mare dovadă este că dmlui căminar partea ce o are în moșia Mera și cu o parte din locul ce au stăpânito din vechi, din moșiia Urzăștii, și Bălăneștii, începândusă din Pruteț merge cu stăpânirea până în zarea dealului și cu celalt trup acestor moșii Urzăștii și Bălăneștii, care cu rea credință să stăpâne de cătră Episcopie, iată dovedită și pe dreptu împesurare, moșiile cele din sus să ste în zarea dealului ca o parte de loc din trupul moșiilor acestora

să margă cu stăpânirile în zarea dealului și cu o parte din trupul acestor moșii, să stei în drumul cel mare. Nici ființa locului nici urmarea dreptății nici obiceiul pământului, nui poate da dumisale spatâr a așa curs și o așa așazare de stăpânire, căci stăpânirea cu trecerea anilor la împresurare nu să poate statornici precum pentru această împresurare să vede că sau cercat și de cătră Episcopie încă la anii 1806, precum niam adiverit din copii a unui răvaș a răposat. vornic Gavril Conachi, fiind hotarnic acolo, ce după dreptate urmează hotărârea giudecății, din partea noastră ca stăpânirea între moșiile dsale caminar de cătră moșiia Șopârlenii a dmsale spatâr să să urmeze pe zarea ce este însemnată în hartă, precum să urmează stăpânirea întru aceiași zare și moșiile megieșite, dar fiind că dmlui spatâr Matei Roset sau arătat nemulțămît cu socotința noastră hotărârea cea desăvârșită rămâne la măria ta.

1823 Iulie 13.

al înălțimii tale prea plecate slugi
Constantin Catargiul vel logofăt,
Lascarachi Sturza vel vornic,
Iordachi Rășcan vel vornic,
Vasile Roset vel vornic,
Constantin Aslan vel vornic,
Ioan Tăutu vel vornic.

„Carte aceasta am prescristo întocma de pe condica divanului de anaforale. 1829 Oct. 4.

Dimitrie Velișcu medelnicer.

Obs. Anaforaia scrisă în 1823 Iulie 13 n'a fost întărită cu buirdiul mării sale decât după *trii ani*, în 1826 Dec. 8, precum urmează:

Noi Ioan Sandul Sturza Vovd cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei.

„Sau cercetat și cu domnescul nostru divan, pricina cuprinsă prin anaforaia aceasta, cu înfătoșarea amânduror părților, cererea dmsale hatmanului fiind tot aceia cu care sau arătat și în cercetarea dumlorsale boerilor ca să ste capătul moșii sale Șopârlenii în drumul cel mare ce umblă pe la movila Răbăiei, întemeindusă pe hotarnica arătată din 7264, care hotarnică după dovezile însămnate, după dosloșirea dumlorsale boerilor, cu toate că este prăvălită în multe prihăniri și anerisită cu giudecata divanului din 1818, dar de nar și ave acel fel de prihănire nui pute face nici un agiutoriu, căci fiind că o parte acestei moșii Orzăștii și Bălăneștii să găsește statornicită în culmia dialului arătat, precum stau și alte megieșite moșii.

apoi indestul dovadă este aceasta că dintru învechime au avut câştigate aceeaşi despărţire cu statornicie şi aceste moşii pe culmea dealului arătat precum stau şi megieşitele moşii nici de cum intralt chip nu pute să fie o parte a trupului acestor moşii să ste în drumul cel mare, şi altă parte să ste în muchea dealului arătat precum sau păzit între sine dmlui hatmanul, şi pe lângă care este ştiut că cele mai statornice despărţiri de hotară sau aşezat pe ape şi pe dealuri, şi la aceasta nu rămâne alt cuvânt dmsale hatman, de a să mai întinde cu moşia Şopârlenii peste zarea dealului arătat până în drumul cel mare de cât numai atunci când va scoate dovezi vrednice de credinţă că are vreo împărtaşire în moşiile jăluitoilor. Drept aceia după tot cuvântul dreptăţii împreună cu tot sfatul nostru giudecând hotărâm şi întărim ca de acum înainte şi în veci să se urmeze stăpânire întraceste moşii pe culmea dealului arătat precum vederat sau cunoscut în aceeaşi despărţire din învechime sau păzit, şi fiind că culmea acestui dial trece cu întinderea de moşiile jăluitoilor, şi să sfârşeşte în dreptul altei moşii răzăşaşti, care să întâlneşte în capite tot cu Şopârlenii şi fiindcă stăpânirea Şopârlenilor să întinsese şi la acest loc, peste culmea dealului arătat păra în drumul cel mare, şi pentru că şi la acest loc nau arătat dumlui hatmanul nici o dovadă cu care cuvânt sau întins păra în drumul cel mare, sau făcut îndreptare şi acestei despărţiri intracestaşi chip, adică că de la locul de unde să sfârşaşte dealul arătat să să urmeze despărţire cu drept pravăţ păra la o peatră hotar ce sau văzut însămnată la harta enginerească în drumul cel mare ce merge pe la movila Rabăii în mărginire Şopârlenilor de cătră moşia *Sulenii* precum pe acel pravăţ sau tras şi linia pe harta enginerească din buza picului celui deal păra la piatra arătată. Pentru care poroncim Dumisale vel logofăt de ăra de gios să rânduiască hotarnic la stare locului să statornicească această despărţire după hotărârea noastră şi petrele hotarâ ce vor fi impresurătoare să să lepede ca în veci să rămâe precum hotărâm şi întărim anaforoa aceasta cu a noastră domniască iscălitură şi pecete.

1826 Demv. 8.

Noi Ioan Sturza Voevod

Pecetea domnească în tuş roş.

Neculaiu Milu procitoh.

CLX. 1823 August 20. Iordachi Buzne polcovnic atestă că căminarul Ilie Kogălniceanul are cumpăraţi 10 stânjeni în Brăteni de la Lupul Burghelua.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, Bucureşti).

Incredinţaz prin aceasta că aflândusă la mine zăpisul post. Lupul Burghelua, pentru vânzarea de veci a 10 stânjeni, din moşia Brătenii, cătră dumlui căminar *Ilie Kogălniceanul*, în vreme răzvrătirii trecute acestu zăpis sau rătăcit, iar stânjenii arătaţi

sau tras de cătră mine aflândumă vatav în stăpânire dumlui căminar Ilie Kogălniceanul, pe lângă celelalte părți ce mai are în această moșie, și să stăpâniască în pace despre răzeși și am iscălit.

1823 Aug. 20.

Iordachi Buzne polcovnic

CLXI. 1823 Noembre 28. Zapis prin care Lupul Burghelea vinde 26 stânjeni în Scrivuleni căminarului Ilie Kogălniceanul cu 25 lei stâjenul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu postelnicel Lupul Burghele împreună cu fiicăme Rucsanda și cu ginerele meu Neculai Romașcu, din satul Boușorii, ținut Vasluiului, răzăși în moșia Scrivuleni de la ținut Fălciului încredințăm prin acest adevărat zapis al nostru, ci dăm *dumisale căminar Ilie Kogălniceanul* că de nimene siliți nici asupriți ci de a noastră bună voi am vândut dumisale driaptă parte noastră 26 stânjani = doă zeci și șasă stânjani, cii avem în numita moșie Scrivuleni, după osăbita scrisoare de la ceilalți răzăși a aceștii moșii cu tocmală câte 25 lei stânjănul, cari bani iam primit toți deplin în mâinele noastre, deci de acum înainte și în veci, acești 26 stânjani de moșie Scrivuleni să fie dumisale și clironomilor dumisale, ocină și moșie luânduși tot venitul de pe dânșii din tot locul ca un lucru drept a dumisale și spre încredințare niam iscălit și niam pus numele și degetile, rugând și pe alte persoane de au încredințat zapisul acesta cu iscăliturile dumlorsale.

1823 Noembre 28.

Lupul Burghele

× Eu Ruxanda fiica Lupului Burghele

Neculai Romașcu

Mam întâmplat și eu față,

Ioan Postul paharnic

Eu am scris zapisul acesta cu zisa și primirea iscăliților
mai sus vânzători, Ioan Gorovei

Obs. În Jurnalul din 1839 Iune 28 se rezumă astfel actul: „al treisprezecelea un zapis din 1823 Noembre 28 de cumpăratură a 26 stânjeni din moșia Scrivuleni a postelnicului Lupu Burghelea cu alți ai săi“.

CLVII. 1824 Ghenar 12. Zapis prin care V. Gațul vinde căminaru-lui Ilie Kogălniceanul 40 stânjani din Scrivuleni cu 20 lei stânjenu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București.

Adică eu Vasile Gațul și eu Ion Blagoč cari mai gios ne vom iscăli cu mâinile noastre adiverim și încredințăm cu acest zapis al nostru ci dăm dmsale *Cuconului Ilie Kogălniceanul biv vel căminar* precum să știe că de nimeni siliți nici asupriți, ci di a noastră bună voi am vândut dmsale 40 adică patru zăci stânjăni moșii în moșia *Scrivuleni* de la ținutul Fălciului, cari stânjăni și noi îi avem de baștină din bătrânul Gațul, cu tocmală câte 20 lei stânjănu, adică doizăci lei stânjănu și pe suma stânjenuilor ci am vândut am primit și bani, toți deplin în mâinile noastri acum la dare zapisului. deci di acum înainte și în veci să fie dmsale și urmașilor dmsale acești stânjini ocină și moșie, și pentru credința am iscălit pofind și pe alte obraze cinstite de au încredințat zapisul cu a dumilorsale iscălituri.

1824 Ghenar 12.

× Eu Vasăle Gațul am pus degetul neștiind carte.

și eu Ion Blagoč am iscălit cu mâna me

Ion Blagoci.

Eu am scris cu zâsa și primire iscăliților vânzători

Ioan Goroveiu

CLXIII. 1824 Ghenar 21, (regeste). Pentru Scrivuleni.

Al cinsprezecelea. Un zapis din 1824 Ghenar 21 pentru cumpărătură a 40 stânjăni din moșia Scrivuleni a lui Vasile Gațu și alții ai săi.

Din *Jurnalul* din 1839 Iune 28.

CLXIV. 1824 Iune 20, (regeste). Pentru Scrivuleni.

Al șasesprezecelea. Un zapis din 1824 Iune 20 pentru cumpărătura a 10 stânjăni din bătrânul Scrică a lui Toader Stoica cu alții ai lor.

Din *Jurnalul* din 1839 Iune 28.

CLXV. 1824 Iunie 30, regeste. Pentru Scrivuleni.

Al șaptesprezecelea. Un zapis din 1824 Iunie 30 de cumpăratură a 10 stânjani din moșie Scrivuleni, a preutului Ioan din Rășăști.

Din *Jurnalul* din 1839 Iunie 28.

CLXVI. 1824. Iulii 20. Căminarul Ilie Kogălniceanu cumpără de la răzăși 10 stânjeni moșie din Scrivuleni cu câte 20 lei stânjenul.

(Arihva M. I. Kogălniceanu, București.

Adecă noi cei mai gios iscăliți cari am știut carte nem iscălit, cu condeele noastre, iar cari nam știut carti nem pus numele și degetele din sat *Novacii* ținut Fălci, ocolu Podoleni, încredințăm cu acest zapis a nostru ce dăm *dmsale căminar Ilie Kogălniceanu* că de nime săliți nici asupriți, ci di a noastră bună voe iam vândut dmsali zăci stânjani de moșie din 40 stânjani ce avem împreună cu alti neamuri a noastre ce avem de baștină în moșie *Scrivuleni* de la ținut Fălci, adică 20 stânjani ce tragem din bătrânul Ghermănești, și 20 stânjani din bătrânul Gonțu care acești 10 stânjani iam vândut dmsale prin bună tocmală câte 20 lei stânjănul priimind banii toți deplin în mânele noastre. Deci de acum înainte și în veci vor fi acești zăce stânjani ocină și moșie dmsale caminar Ilie Kogălniceanul și clironomilor dmsale stăpânindui ca o dreaptă moșie a dmsale fără ce mai mică supărare despre nemuri și spre încredințare nem iscălit cari am știut carti iar cari nam știut carte nem pus numele și degetele rugând și pe alte obrază cinstite de au încredințat zapisul acesta cu a dumilorsale iscălituri.

1824 Iulii 20.

× Eu Oprina Nistrina adiverezu

× Eu Ioan Stoian adiverezu

× Eu Toader Stoian adiverezu

× Eu Ștefan Stoian adiverezu

Eu Tănas Curuivan martur

Eu Polcovnicul Gavril Cărste martur

Eu Iamadi Brânză paharnic martur

Și eu am scris cu zisa numiților de mai sus

dascalul Vasilie Sărghie.

CLXVII 1824 Iuli 30. Căminarul Ilie Kogălniceanul cumpără de la răzeși 10 stânjeni moșie în Scrivuleni cu câte 20 lei stânjenul.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu, București).

Adică noi ce mai gios ne vom pune numele și degetele din sat Rășeștii, ținut Fălciului, ocolu Podolenii, încredințăm cu acest zapis al nostru ce dăm dumisale *căminarului Ilie Kogălniceanul* că de nimene siliți nici asupriți, ci di a noastră bună voe, am vândut dumisale 10 stânjeni de moșie din 40 stânjani, ce avem împreună cu alte neamuri ale noastre, adică di baștină în moșie *Scrivuleni* de la ținut Fălciului, adică 20 stânjani ci tragem din bătrânul Ghermăneștii și 20 stânjani din bătrânul Gațul; cari acești 10 stânjani iam vândut dumisale prin bună tocmală câte 20 lei stânjenul, priimind banii toți deplin în mânele noastre, deci de acum înainte și în veci vor fi acești 10 stânjani ocină și moșie dumisale căminarului și clironomilor dumisale, stăpânindui ca o dreaptă moșie a dumisale, fără ce mai mică supărare, despre nimene și spre încredințare neam pus numele și degetele, rugând și pre alte obraze cinstite di au încredințat zapisul acesta cu a dumilorsale iscălituri.

1824 Iuli 30.

× Eu Lupul Oțal din sat Rășeștii încredințaz

× Eu Cozma Trifan încredințaz

× Eu Iordachi Mistrelu încredințaz

× Eu Ioan Trifan încredințaz

× Eu Costantin Trifan încredințaz

× Eu Toader Oțel încredințaz

Erei preutul Ioan din Rășești

Iamandi Brânză polcovnic marturu

Ἰαμανδη Σαβα μαρτις

Și eu valav Paraschiv din sat Rășești am scris cu zisa numiților de sus.

CLXVIII. 1825 Febr. 21. Răzășii de Brăteni se jălucesc contra căminarului Ilii Kogălniceanu că nu ia parte la cheltuelile de judecată cu cei de pe moșia Scrivuleni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre Înălțate Doamne,

Jăluim la Înălțime ta, strămbătate ce pătimim de cătră dumlui căminar Ilii Kogălniceanu, că având noi o moșoară anume Brătenii pe pâraul *Leva* în ținut Fălciului, am stăpânito din moșii și strămoșii noștri, din carea stăpânește și dumlui o a patra parte ; pentru care moșoară în anii trecuți în doacă rânduri giudecându-se cu răzășii de Scrivuleni pentru împresurările ce fac moșii noastre, cheltuind nu puțin, la care cheltueli dumlui nici un ban nu vroește a da, și fiind că și acum sântem nevoiți de a ne judeca tot pentru acele împresurări cu acei răzăși, zice că de vom dobândi giudecata dumlui va prinde la cheltuială, iar de nu va da nici un ban, cu cari zisuri a dumisale ne cunoaștem cu totul înstrâmbătățiți, căci după cum la folos sa prinde părtaș, asămine trebuie și la pagubă. Pentru care cădem la mila Înălțimii tale, rugându-ne ca să te milostivești și asupra noastră ca prin locul cuviincios să fim puși la cale de a fi îndatorat dumlui a fi partaș, atât la cheltuelile ce am făcut mai înainte, cât și la cele ce avem să facem sau dacă dumlui nu va vroi de a prinde la cheltueli, să fie îndatorat de a da înscris ceia ce vom câștiga să fie a noastră fără a să împărtași dumlui cu ceva măcar, și pentru aceasta va rămâne o vecinică și neuitată pomeniri înălțimii tale.

la mila înălțimii tale pre plecați

Ioniță Zaharia, Ion Tufăscul, Iordachi Meleghi din sat Răpile răzăș de pe moșia Brătenii țin. Fălciu.

„arată că în moșia Brătenii ot ținut Fălciu, are și dumlui căminar Ilii Kogălniceanu, parte de moșie, și la cheltuelile ce să urmează, pe moșie cu giudecățile, dumlui nu prinde, să fie rânduiri la locul cuviincios ca să fie puși la cale.

„Dumneta vel logofete după cuviință pune la cale.

Aslan vtore logofăt

1925 Fevr 21.

CLXIX. 1826 Ghenar 20. Mărturia lui Iamandi Brânză polcovnic că Ilie Kogălniceanu agă a cumpărat 4 stânjani în Scrivuleni de la neamul Florescu, dar că și-a perdut zapisul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Între cumpărăturile de stânjani din moșie ce sau cumpărat prin mine de la niamul Florescu, Teclecescu și Văsculescu au fostu un zapisu, pentru 4 stânjani moșie tot *pentru dmlui aga Ilie Kogălniceanu* cumpărat de veci. din 130 stânjani ce au avut neamul acesta în moșie *Scrivuleni*, și fiind că sau perdut zapisul dau această încredințată a me spre știința și săgurața dmsale agăi.

1826 Ghenar 20.

Iamandi Brânză polcovnic

Obs. În *Jurnalul* din 1839 Iunie 28 se rezumă astfel actul: „*al șaptelea*, o mărturie din 1826 Ghenar 1 (sic) a lui Iamandi că sau pierdut zapisul pentru 4 stânjani cumpărați de la neamul Florescu și Văsculescu“.

CLXX. 1826 Februar (regește). Pentru Scrivuleni.

„*al patrula*. 1826 Fevr. Carte gospod de giudecată ce au avut răzășii de Scrivuleni anume post. Ioniță Ugle cu alții ai lor cu dmlui spatar (?) Ilie Kogălniceanu, pentru a trie parte din bătrânul lui Luchiiian Scripcu ce ar fi fost puso amanet la niam Kogălnicenilor, cerând dmlui spatar (?) de a o trage în stăpânire; de la care giudecata ia dă.

Din *Jurnalul* din 1839 Iunie 28, rămas dlui spatarul și cartea gospod din 1840 Iulie 5.

CLXXI. 1826 Mart 15 (regește). Pentru răscumpărare în Scrivuleni.

Al doile o jaloabă din 1826 Mart 15 dată cătră Domn, de cătră postelnicul Ioniță Ugle, Vasăle Popa, i Costandin Chitic cu alți ai lor cu cerere de a răscumpăra stânjânii de la dmlui aga Ilie Kogălniceanu.

Din *Jurnalul* din 1839 Ian. 28.

CLXXII. 1826 Noembre 10. Jalba lui Matei Roset hatman contra lui Iordachi Fote ban pentru Șopârleni.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pre Înălțate Doamne,

De iznoavă văd iarăși că dmlui banu Iordachi Fote au pornit jalobă asupra mi cerșând a eșă întru înfătoșare înaintea Înălțimii Voastre, cu anaforaoa dmlorsale veliților boeri de la 1823 această cerere au făcuto dmlui și în anul trecut când după jaloba ce am dato eu Înălțimei voastre și după înaltul buiurdiul (buiurulțiu *sic*) în dos jalobei poroncitoare spre a să scoate pricina în de iznoavă cercetare giudecății divanului, dmlui fără să mai aștepte ceva, îndată sau făcut nevăzut din Iași, ducândușă la țară. Eu mă rog Înălțimii voastre să fie luminata poronca Înălțimei voastre cătră dmlui vel vornic de aprozi a îndatora pe dmlui banul să iasă numai de cât în cercetare giudecății divanului, și să scoată și însuși hotarnica ce o are de la socrul dmsale când împreună cu sfânta Episcopie Hușai își aleage șiși hotărăște moșiile, despre moșia me Șopârlenii, în vreme ce stăpânul Șopârlenilor *vitorâs* (?) să află în țara românească și nu ave nici un vechil din parte sa. această mă rog Înălțimii tale.

a înălțimii tale pre plecat slugă

Matei Roset hatman

În dos :

Epistatul vornicii de aprozi va înfătoșa pe îmbe părțile în cercetare dmlor veliților boeri spre punere la cale.

1826 Noem. 10

No. 3581

Enachi ban

CLXXIII. 1827 Mart 3. Aga Ilie Kogălniceanu cumpără de la Vasile Ichim 7 stânjani moșie în Scrivuleni cu 20 lei stânjenu.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu Vasile Ichim împreună cu soție me Ioana și fii și fiicele mele, cari mai gios ne vom pune numele și degetele încredințăm prin zapisul acesta a nostru ci dăm *dmsali agăi Ilie Kogălniceanul* că de nimene siliți nici așupriți, ci di a noastră bună voe am vândut dmsale driaptă parte noastră 7 stânjani

de moșie ci avem în trupul moșii *Scrivulenii* de la ținut Fălciului, din parte ce trag Ghermăneștii, dintraceastă moșie după dreaptă alegere și măsurătoare ce ni sau venit parte maicii mele Mariei ce sau născut din Parascheva Izmănoae, sor cu Gheorghe Flore, cari acești 7 stânjani de moșie iam vândut dmsale cu toată voe noastră în 140 lei, adică una sută patru-zăci lei cari bani iam primit toți deplin în mânuile noastre la facere acestui zăpis. Deci de acmu înainte și în veci atât dmluj aga Kogălniceanu, precum și clironomii dmsale vor stăpâni acești 7 stânjani de moșie trăgându-i lângă părțile ce mai are dmlui în moșia aceasta, ca pe o driaptă moșie a dmsale, și spre încredințare neștiind carte niam pus numile și degetile, rudând și pe alți oameni ci sau întâmplat față di au adiverit zăpisul acesta și cu a dmlorsale iscălituri.

1827 Mart 3.

- × Eu Vasile Ichim nepot Izmănoaiei adiverez că de bună voe am vândut.
- × Eu Ioana soția lui Vasile adiverez că prin primire me sau vândut.
- × Eu Lazor sor lor adiverez că prin voe și primire me am vândut.
- × Eu Paraschiva sin lor adiverez că prin primire me sau făcut această vânzare.
- × Eu Ionu sin lor adiverez că prin voe me sau făcut această vânzare.
- × Eu Iliana sin lor adiverez că și prin primire me sau vândut.
- × Eu Lupu Ichim nepot Izmănoaei adiverez că prin primirea mea sau făcut această vânzare.
- × Eu Ioana sân Ichim adiverez că și prin primire me sau făcut această vânzare.

Și la facerea acestui zăpis neam întâmplat și noi față.

Eu Iordachi Penișoară am fost față.

Eu Lupu Istrati am fostu față.

Eu Iordachi a Diiaconului am fostu față.

Eu Ion Tărțărau am fost față.

Eu Nenciu Săma am fost față.

Eu Andreiu Ghiban am fost față.

și eu ereu Ioan Cerchez ot Duda am scris cu zisa numi-
ților de sus.

Obs. In *Jurnalul* din 1839 Iunie 28 se rezumă astfel acest act: „*al optulea*, un zapsis din 1827 Mart 3 pentru cumpărătura a 7 stânjeni a lui Vasile Ichim cu alții ai lui din moșie Scrivulenii.”

CLXXIV. 1827 Mai 28. Cartea lui I. Sturza Vodă pentru reparatul
clădirii temniții în condițiuni mai igienice.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Noi Ioan Sandu Sturza Voeod cu lui Dumnezeu Domn țării
Moldaviei.

Duhovnescul al nostru părinte presfinția ta mitropolit al
Moldovei.

Cinstiți și credincioși veliți boeri ai domniei mele *proin*
și halè.

Departamentul pricinilor criminalicești prin două anaforale
una din 23 Mart și alta din 30 April a anului acestue, ne înștiințază
ca cercetând cu luarea aminte petrecerea celor din nenorocire
osândire supt închisoarea temniții au aflato vrednică întru ade-
văr de toată căinarea, nu pentru închiderea, ci pentru feliurimia
împregiurărilor ticăloase și fără ce mai mică îndămânare întru
care viețuesc, din cari cei mai mulți nedestoinicindui starea să-
nătății lor a suferi agiungu peste nădejde cu mare grăbire a să
și săvârși din viață.

Pentru că adică întâiu acoperemântul binalei temniții fiind
de 2 scânduri au putrezit, sau stricat cu totul și în vreme de
ploae ploaă preste dânșii.

Al doile că acei ce să bolnăvesc din pricină că odăile pen-
tru căutarea lor sânt negata încă și nici au cele trebuincioase,
precum ceva așternut și mâncare, sânt siliți zăcând gios acolo
în temniță pre pământ gol și umed a mânca numai câte o bu-
cățică pâine sacă, și de le și dau doftorii de cătră doftorul ce

este orânduit nimic însă nu le folosesc, ci agiungând în de istov slăbire lor, au socotit că spre ocrotirea sănătății vinovaților cum și acelor în prepus numai de când să închid și pără li să dă hotărârea sânt de trebuință neaparat acestea ce mai gios să însămnează.

1-iu acoperemântul temniței să să facă din nou cu șindrilă.

2-a odăile pentru căutarea bolnavilor să să gătiască cu toate cele de cuviință.

3-le ograda și hudita temniții fiind plină de gunoiu și glod puturos din care de apururea li să pricinuește bolnăvirea, să să curățe bine și să să năsiplască.

4-a să să facă doă șoproane, unul mare în ograda temniței, pentru apărarea bolnavilor despre arșița soarelui, și despre ploae zioa când să scot spre răcorirea și altul mic afară la feriasta temniții pentru stăruirea dărăbanului străjăr.

5-a o poartă mare la ograda temniței.

6-a o adăpostire la cele de nevoe ascunse trebuințe firești.

7-a plata doftorilor.

8-a o sămțitoare sporire a dărăbanilor și arnăuților.

9-a o închisoare mai ușoară pentru cei ce sânt prepuși numai, care nici de cum nu este de cuviință a fi închiși împreună cu cei dovediți vinovați.

10-a. Și în sfârșit canțelaria departamentului aceluie este cu totul neîntriagă și că este neapărat trebuință de alți doi scriitori încă, cari de nu mai buni să fie măcar de aceie ce ar vrednici câte 40—50 lei pe lună.

Domnia mea luând în bagare de samă amândoă aceste pricine cuprinsă prin pomenitele zăci ponturi de mai sus aducearea adică precum trebuiește întru întregime canțilerie, departamentului și regularisirea temniței, întru toate cele de neapărare și nevoe scriem preasvinții tale și dmv. ca împreună să socotiți închipuind pentru acestea toate *ce, cum și cu ce* să să facă înștiințundune prin anaforă de socotința dmv. fără zabavă.

Dumneta vel vornice de aprozi înțelegând delicateta acestii pricini atingătoare fiind de viețuire, sănătatea și viața de oameni te vei sărgui ca în patru cel mult cinci zile să ne

înfățișezi anafora de socotința preosfinții sale și dumilorsale
întru aceasta.

1827 Mai 28.

procit vel spătar *Ghica*

pecetea domnească.

1822

No. 60 trecut

Нѡ Нѡ

ca cT

Ionița Canta sardar

R. R.

1822

utroque clarescere pulchrum

CLXXV. 1827 Iunie 10 Iași. Aga Ilie Kogălniceanu cumpără de la
Pavăl Florea 7 stânjâni moșie în Scrivuleni cu 25 lei stânjenu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Eu Pavăl Flore din sat Ghermănești ținut Fălciului, care
mai ăos îmi voiu pune însumi degetul, încredințaz cu acest
zapis al meu ce dau dumisale *agăi Ilie Kogălniceanul* că de
nime silit nici asuprit, ce de a me bună voe, am mai vândut
dumisale șapte stânjâni de moșie din trupul moșiei *Scrivuleni*
de la ținut Fălciului, din parte ce ni sau dat noă Ghermăneș-
tilor dintraceastă moșie, după învoire ce am avut cu răzășii
șăzători în satul Răpile, care acești șapte stânjâni de moșie iam
vândut dumisale cu toată voe me câte 25 lei adică doazăci și
cinci lei stânjânul care bani iam primit toți deplin în mânule
mele acmu la facerea zapisului. Deci de acmu înainte și în veci,
atât dmlui aga Kogălniceanul, precum și clironomii dmsale vor
stăpâni acești șapte stânjâni de moșie alăturându-i lângă părțile
de moșie ce mai are dmlui în moșie aciasta, ca pe o driaptă
moșie a dumisale și spre încredințare neștiind carte niam pus
degetul, rugând și pe dmlui sluger Costachi Ioan scriitorul a-
cestui zapis de au adevărit zapisul acesta și cu a dmsale is-
călitură, spre toată încredințare.

1827 Iune 10 în Eși.

× Eu Pavăl Flore din sat Ghermănești

și eu am scris cu zisa și toată primiri și mulțămirea nu-
mitului Pavăl.

Costachi Ioan sluger.

Obs. Iată cum se rezumă acest act în *Jurnalul* din 1839 Iunie 28 : „*al noule*, un zapis din 1827 Iunie 10 pentru cumpăratură cu 7 stânjani din moșia Scrivulenii de la Pavăl Florea“.

CLXXVI. 1827 Iuli 23. Aga Ilie Kogălniceanu cumpără de la polc. Gh. Nica și alții 16 stânjani moșie din Scrivuleni câte cu 20 lei stânjenu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Adică eu polcovnic Gheorghe Nica din sat Căscocștii ținut Vasluiului cari mai gios mă voiu iscăli și eu Constandin sin Vasile Popa din sat Șișcanii ținut Fălciului carile mai gios îmi voiu pune numele și degetul, încredințăm prin acest zapis al nostru, ci dăm dsale *agăi Ilie Kogălniceanul* precum știut să fie, că de a noastră bună voe de nimene siliți am vândut dmsale 16 stânjani adec șasăsprezece stânjăni moșie din trupul moșiei *Scrivulenii* ținut Fălcilului ocolul Podolenii din veci atât dmsale precum 'și clironomilor dmsale cu prețu câte 20 lei stânjănu, pe care stânjăni am priimit și banii toți deplin în mâinele noastre, acum la facerea zapisului și deaici înainte volnic să fie dmlui a stăpâni stânjeniei de mai sus arătați atât dmlui cât și clironomii dsale în veci, iar sculândusă vreunii din neamurile noastre cu prctenții de răscumpărare să nu aibă nici o dreptate, ori la ce giudecată vor merge, pentru că noi datorie neam făcut de am întrebat pe toate neamurile noastre și nau eșit nici unu ca să răspundă banii, pe stânjăni de sus aratați și pentru mai adevărată credință, pe lângă iscăliturile noastre sau încredințat zapisul și de alți oameni cinstiți ce sau întâmplat față.

1827 Iuli 23.

Gheorghe Nica polcovnic.

× Eu Constantin sân pop Vasile

„Eu am scris cu bună primire amândurora

Gheorghită Ioan sluger

Obs. In *Jurnalul* din 1839 Iunie 28 se rezumă astfel acest act: „*al zecele*, un zapis din 1827 Iunie 23, pentru cumpăratura a 16 stânjani din moșia Scrivulenii de la polcovnic Gheorghie Nica și alți ai lor.“

CLXXVII. 1827 Sept. 27. Mărturie pentru moartea lui Ion Kogălniceanul, îngropat la Botoșani în 1796.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Mărturie

Mai gios iscăliții dăm aciastă scrisoare că avem bună știință că răpousatul *Ioan Kogălniceanul fiul stolnicului Costandin Kogălniceanu și părintele dumisale agă Ilie și pah. Ioan Kogălniceanul*, au răpousat aice în Botoșani la anul 1796 adecă la una mie șapte sute noișăci și șasă, și știm că și dumlui *aga Ilie și dumlui paharnic Ioan frații Kogălniceni* la anul mai sus arătat, când sau săvârșit părintele dumilorsale erau nevrăsnici. Deci după bună știință ce avem, am dat aciasta a noastră adiverință și mărturie cu a noastre iscălituri, rugând și pe dumlor boieri vornici de Botoșani de au întărit această scrisoare și cu a dumilorsale iscălituri și punerea peceței țanutului precum și pe vechilul cinstitului consulat de asămine au încredințat.

In Botoșanul la ani 1827 Septemvre 27.

Vasile Varlaam
Iordachi Gioian stolnic,
Zaharia Gioian sardar
Darie iconom protopop
Ianachi Darie
Ioan Mavromati comis

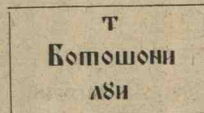
De la vornicia Botoșanii

Dumnealor iscăliții boeri încredințându-ne și prin cuvânt că această mărturie au dato după adevărată știința ce au, drept aceia sau încredințat cu a noastre iscălituri și punere peceții ținutului.

In Botoșant anul 1827 Sept. 28.

Neculai Greceanu vornic.
Petre Vărnăv postelnic

Pecete :

De la starostele rusăsc de Botoșani

Fiindcă această de mai sus încredințare este supt adevăratele

iscăliturile dumisale postelnic Petrachi Varnav și dumisale Vornicului Neculai Greceanu, vornici de Botoșeni, să adiverează prin iscălitura și punere peceții mele.

In Botoșani 1827 Sept. 28.

Malinescu

pecetea : „pajură : Iordachie Mălinescu“

Departamentul pricinilor străine a prințipatului Moldaviei.

No. 106. Mărturia aceasta înfățișândușă și acestui departament și văzândușă încredințate de vornicia de Botoșant sau adiverit.

Eșii 15 Oct. 1827

C. Conachi vornic
(pecete)

trecut
Ioan Pleșescu

Supt No. 229. Consulatul rusesc de Iași în 10 Oct. 1827 adiverește această mărturie.

CLXXVIII. 1827 Oct. 12 Iași. Soltana Iacovachi căminăreasa dă vechilimea fratelui său Ion Kogălniceanul pah. să-i apere interesele pentru moșiile sale din Basarabia contra casei stolnicului Ion Cheșco.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Mai gios iscălita căminăreasa Soltana Iacovachi fiica răpousatului Ionu Kogălniceanul, și nepoata stolnicului Costantin Kogălniceanul, prin această scrisoare încredințază că priimind înștiințare de la frate meu dmlui pah. Ioan Kogălniceanul din oblastul Basarabiei că în pricina de giudecată ce are dmlui cu casa răpousatului stolnic Ioan Cheșcu pentru părțile și moșiile Kogălnicenești din oblastul Basarabiei, care să află în stăpânire aratatei casă cu ră credință, apucând răpousatul stolnic Cheșcu scrisorile acelor moșii ca o rudenie, unele de la părintele nostru Ioan Kogălniceanul și altele de la unchiul nostru trei post. Gheorghe Kogălniceanul și fratele meu pah. Ioan Kogălniceanul au pornit în oblastia Basarabiei giudecata și jalobă asupra aratatei casă cerând dezbatere acelor moșii și răscumpărare moșiilor Bolsuneștii și Cogireștii de la ținut Orhejului, întru care pricină de giudecată acum de cătră locurile giudecătorești să

cere de la dmlui fratele meu ca să înfăţoşăze şi din parte ple-
nipotenţă şi vechilime ca de la o soră ce sânt cu dmlui. Drept
aceia fiind că eu am eşit cu zăstre din casa părintească, dau
această scrisoare din partea mea prin care împuternicescu pe
dmlui fratele meu pah. Ioan Kogălniceanu ca în pricina aratăta
ori să să giudece sau să învoiască cu epitropii şi clironomii
răpousatului stolnicului Keşcu sălindusă prin toate chipurile ca
să dezbată tot dreptul nostru ca un drept frate al meu şi cli-
ronom ce este moşteniri Kogălniceneşti, şi este volnic fratemiu
ca ori ce va socoti în pricina aceasta ce este legiut să facă şi
din parte me, căci eu îl cred şi la nimică nu mă voiu împotrivi.

Drept aceasta pentru că această scrisoare să fie crezută la
locurile giudecătoreşti şi priimită în tot locul, mam iscălit cu
însuşi mâna me, rugând şi pe dmlor boerii cinstului departa-
ment a pricinilor străine de au întărit această scrisoare cu is-
căliturele dmlorsale, şi punere peceţii departamentului, precum
şi pe cinstitul consulat al împărăţiei Rosiei de aice din Eşi de
asemine au încredinţat.

în Eş 1827 Oct. 12.

Soltana Iacovachina căminăreasa fiica răpousatului Ioan
Kogălniceanu.

Departamentul pricinilor străine a Prinţipatului Moldaviei.

No. 107. Scrisoarea aceasta înfăţoşânduă în acest departa-
ment şi văzânduă supt adevărată iscălitura dmsale cămină-
resei Soltana Iacovachina, sau adevărit.

Eşii 15 Oct. 1827.

C. Conachi vornic

pecete departamentului pricinilor streine.

cap de bou

trecut

Ioan Pleşescul

In 16 Oct. 1827 supt No. 230. Consulatul rosienesc de Iaşi.
legalizată vechilimeao.

consul (indiscifrabil).

2-a dragoman Cozac.

Pecete : печ. росіис. император. консуль. въ. молдав.
pajura cu 2 capete

CLXXIX. 1829 *Ghenar 29*. Jaloba hatmanului Matei Roset contra lui Ioniță Brânză polcovnic, că a trecut cu cosirea în moșia lui Șopărlenii. Cere dreptate.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Cătră cinstitul divan giudecătoresc al cnejiei Moldavviei
hatman Matei Roset,

La anul 1826 un polcovnic *Ioniță Brânză*, fiind megieș cu moșie me *Șopărlenii* de la ținut Fălciului, îndrăznind au trecut cu cosire și pe dreapta moșie me *Șopărlenii*, peste pietrele hotară, după care făcându-mi arătare orândătorii, și mergând și eu însuși de am văzut cutezare ce au făcut, am poroncitu de sau luat ca doă stoguri fân, ce era cosit de cătră numitul polcovnic: după trecere de câteva luni dând jalobă numitul polc. și cerând hotarnic pe un un vornic de poartă Vasile Tenie în neființa me sau măcar a vechilului meu și în neființa scrisorilor, căci eu mă aflam aice la Iași, în slujba hătmăniei, au hotărât și au pus pietre hotară noă de la sine pe arătare numai acelui polcovnic Ioniță Brânză, luând și mărturie de la numitul hotarnic Tenie și pentru stâlpire pietrelor și pentru arătare acie cosiri acelor doă stoguri fân, că ar fi fost cosit pe drept locul polc. Brânză: după care mai în trecutele zile, la Noemv. 26, când și eu mă aflam aice și cumpărătorii moșiei mele de atunce, viind numitul polcovnic pe furiș au luat poronca cinst. divan. cătră dregătorii ținut Fălcii de au rădicat, de la câmpărător doă stoguri fân cii cumpărat cu drepți bani săi pentru vitele ceși ernează acolo la moșie me. Eu mă rog cinstit divan că după rânduielele și obiceiul pământului mai întâi să să trimeată un cinovnic a cinst. divan ca s zvarle pietrele afară, să să poruncească dregătoriilor ca să să dea acele doă stoguri fân înapoi la cumpărător, să să înfrăneză pe numitul vornic de poartă pentru o faptă urmată și eșită din obiceiul pământului afară și numitul polcovnic Brânză să vie la cinstit divan de are ceva săș caute cu mine prin drumul giudecății, căci tot acest polc. cu 20 ani mai înainte au fost orândătorii moșii mele aceștie Păhneștii și Șopărlenii, mai înainte de a ave în stăpânire sa această megieșită moșie a sa *anume Odobeștii, ce o are acum luată zăstre cu fiul său* și fără a mai cere trebuință de a fi ho-

tarnici străini, eu mă primesc pe însuși a sa mărturisire supt evanghelicesc giurământ să arate el însuși pe unde au urmat stăpânire și pe unde au găsit și au fost pietrele.

1829 Ghenar 29.

Matei Roset hatman

CLXXX. 1829 Martie 4, regeste. Casele lui Iancu Kogălniceanu paharnic în Botoșani.

(Acta Carale, Surete ms. LV, 231).

Vornicia de Botoșani carte către C. Mustăț să cerceteze la moșia Vorona a dumisale Lupașco Vasiliu, pricina cu vechilul posesorului Ion Dobrovolschi și-i scrie: „și pofteste vornicia pe dmneta ca în ființa dumisale săi dai toate“ acele lucruri de la casa lui Lupașco pe sama vechilului lui Dobrovolschi, de la care să ei adiverință că leau primit, poruncind dmta vornicului și locuitorilor de acolo ca rânduitului vechil să dea toată ascultarea și supunere la cele ce atârnă *datoria lor către un posesor fără împotrivire și de întocmai urmare să aibă vornicia răspunsul dumitale, așezând pe vechil în casa ce au șăzut dmlui paharnic Iancul Kogălniceanul.*“

CLXXXI. Ponturile slujbii desătinii anului 1829.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

„Ponturile slujbii desătinii anului 1828 (sic).

1. Preosvinția sa părintele mitropolitul țării, Episcopi, dumnialor boerii și toți câți sau învrednicit, a să cinsti cu nume de boerii numindusă *vel* cum și giupănesele văduve ce li vor fi fost, boerii până la această rânduială asămine și câți nu sau tămplat a să cinsti cu nume de boierii și sânt din niamurele cele știute și aleasi, să nu plătească desătina pe drepte bucatele ce vor ave, după hotărârea obștescului hrisov ci iaste afară însă de stupii prisăcarilor.“

2-le. Logofeții i diecii de visterie atât cei ce sânt în slujbe, cât și acei ce au fost, dar și casăle lor, asămine și căpitanii de lefecii, căpitanii de darabani, *vel* căpitan hătământesc și fiind și nefiind în slujbă nu vor plăti desătina pe drepte bucatele ce

vor avea; iar vătavul și ciaușul de aprozi, vataji de copii ai divanului și ai visteriei, *vornicii de poartă*, diecii de divan, porușnicul hătmănesc, polcovnic agiesc, numai pe câtă vreme vor fi în slujbă să nu plătiască desătina spre răsplătire slujbilor lor.

3-le. Monastirele Neamțul, Săcul și sfânt Spiridon din Eși, cu mitoacele sale adică: Precista din Roman, proorocul Samoil din Focșani, bisărica de la Budești, din ținutul Neamțului, schitul de la Stavnic ținut Cărligăturii, schitul de la Liești ținut Vasluiului, schitul lui Tărăță, asăminea și mănăstirile Agapia și schitul Varatic, unde lăcuiesc călugărițele nu vor plăti desătina pe drepti stupii i *svini* ce vor avea, cu hotărârea hrISOVULUI.

4-le. Monastirile i schiturile ce au hrISOAVE gospod de miluiri, ca să scutească stupi, *svini* de desătina nu să vor apăra cu cerere de plată desătinii, urmândusă după cuprinderea acelor hrISOAVE, asăminea și când alții vor fi având cărți gospod de miluiri cu numi de căpitani, de polcovnici, postelnici, de neamuri și ertați, iarăși nu vor fi supărați cu plata desătinii pe nobucatelor ce vor fi cuprinzând acele cărți, fiind însă bucatele drepte a li lor, precum și rădicăturile ce sau obicinuit a să da din visterie până la suma de 6000 bucate să le fie desătnicii în samă de la sâne, afară de suma cumpăraturii după răvașile visteriei; iar pe ce vor avea mai mult să plătiască mazilește.

5-le. Toate celelalte monastiri, ce nu au hrISOAVE și cărți de miluire, mazilii, negustorii din Iaș, Botoșani, și Focșani, precum și armenii hrISOVOLIȚI din Iași, Focșani, Botoșani și Roman, ce sânt cu osăbită dare, în visterie, căpitanii hătmănești a masginilor de vor fi din rânduiala mazililor, vor plăti desătina mazilește, precum la punctul al 10 să hotărâște.

6-le. Capitanii menzilurilor de pe afară, bașceauș agiesc, doi vataji de calarași de Țarigrad, unul din Eși și altul din Galați, odobași de lipcani i calarași de Țarigrad, căpitan de slujitori hătmănești, agiești și di pi la ținuturi, protopopol din Iași, și preuții cu un diacon de la sfti Nicolai, 3 bulucbași hătmănești și 6 agiești, armășăii, aprozii, copii din casă și ruptașii, vor plăti desătina pără la 50 bucate mazilește; Lipcanii, fustașii de divan și de vatră cum și preuții i diaconii bisăricilor vor plăti numai până la 30 bucate mazilește, socotindusă la bisăricile cele mari, pi doi preuți; și un diiacon, câte 90 bucate, și la cele mai mici pe un preut și un diacon, 60 bucate

și apoi toți aceștia pe câte bucate vor ave mai mult peste suma de mai sus aratăta vor plăti desătina țărănește, precum și preuții i diaconii ce vor fi mai mulți pe la bisărici, i călugării ce vor ave bucatele lor, osăbit de a monastirii vor plăti desătina țărănește.

7-le. Doaă sute stupi a șaugăilor Ocnii și a altor rufeturi ce sânt în No. de 300 liudi săi scutească desătnicii de la sâne, afară de suma cumpăraturii.

8-le. Râmătorii ce vor fi de negustorie strânși la un loc când să nu să supere.

9-le. Stupii vor plăti desătina unde să vor afla, iar mascuri unde va fi șaderea stăpânului lor, și fiește care sat la ținut unde va fi legat cu birul, acolo să plătiască și disătina pe bucatele ce va avea, urmândusă asămine și pentru satele ce sau mutat cu birul de la un ținut la altul, până la vremea vânzării slujbii; prisăcile ce vor fi pe hotarul moșii acei săliște ori boerești, ori mănăstirești, sau răzășăști, di vor fi vor plăti la ținut unde le este birul satului acei săliște, iar moșiile ce vor fi fără oameni având numai prisăci pe dănele de la ce ținut vor răspunde scrisorile că sânt acele moșii acolo să plătiască desătina; pentru mascuri însă să va păzi urmare precum mai sus să arată.

10-le. Cu toate că până în anul 1815 plata desătinii urmă întracest chip, adică de la svini, stupi mazilești să lua din zăce bucate câte un leu vechiu, și câte un ban nou a răsurilor, și de la cele țărănești câte 25 bani, de tot stupul și rămătoriu cu un ban iarăși a casei răsurilor, dar de la desătina anului 1815 după obșteasca socotință și întăritura anaforalei, mai sporindusă câte 5 bani de tot stupul și rămătoriu atât țărănești cât și acelor ce plătesc mazilește piste ceia ce plătea până atunce pentru casa răsurilor spre neajunsul plății lefilor celor ce slujesc, pe lângă alte irături ce sau mai sporit aceștii casă, după neapărată trebuință ce au fost sau legiuit strângerea desătinii piste tot de la bucatele țărănești câte 30 bani de tot stupul i rămătoriu, adică 10 parale cu adausul făcut, și câte 4 parale de cruce răsura, și de la bucatele ce plătesc majilește câte 18 bani de tot stupu și rămătoriu, adică câte 6 parale iarăși cu sporiul făcut cum și 4 parale de cruce răsura; întracestu chip vor strângi slujitorii desătinici banii desătinii de la acei ce sânt

supuși a plăti desătina fără sporuri și un ban macar supt nici un feliu de cuvânt peste hotărârea aceasta.

11-le. Desătincii mergând la fiște care sat să aibă a che-
ma pe vornicelul satului și în ființă și a sătenilor ce să vor în-
tâmpla pe la casăle lor, să li citească toate ponturile după care
vornicul satului să aibă a merge împreună cu desătincii pe la
toți sătenii ca să de samă să le scrie bucatele, neispitindusă ori
care sătean a ascunde vreun stup și rămătoriu, și când desăt-
nicii nu să vor odihni cu scrisul dintăiu și vor avea prepus că
sânt bucate mai multe la vreun sătean, volnic să fie a merge
să facă cercătură pe unde vor ave prepus în hotărâta vade până
la zi întâiu Octombre, la care cercătură datoriu să fie vornicul
fieștecăruia sat a merge împreună și câte bucate să vor găsi
ascunse să ei desătina îndoit de la acei ce leau ascunsu, ca
să să învețe și alții să nu mai ascundă ci să să părăsască și
să lipsască cu totul obiceiul rău, asămine și rămătorii ce să
vor găsi în sat și nu să vor arăta stăpânii lor, ca săi plătească,
cum și stupii ce să vor găsi mistuiți aproape di sat și iarăși nu
să vor găsi stăpânii lor ca săi plătiască, acei stupi și rămă-
torii săi dei desătincii pe sama vornicului satului, și să impli-
nească desătina îndoit pe acele bucate de la vornic și vornic
să găsească pe stăpânul bucatelor și săși îplinească și el banii
desătinii îndoit, și cheltuiala ci va face cu bucatele acelea, iar
neafândușă stăpânii bucatelor acelora să rămăe de istov a vor-
nicului satului.

12-le. Nimene din cei ce sânt apărați de nu plătesc desă-
tina să nu cuteze a numi bucatele celor ce plătesc pe numele
său, căci dovedindusă să vor lua pe sama ocărmuirii și a unuia
și a altuia spre opștească pildă.

13-le. Cumpărătorfi slujbii desătinii osăbit de analogon
la 10 unul i un ban a milii ci au a da la casa răsurilor de mai
înainte, sânt îndatorați a plăti tot la această casă a răsurilor
și acei câte 5 bani sporiți de tot stupul și rămătoriu atât țără-
nești cât și acelor ce plătesc mazilește, a căroră socotială ur-
mează întracestaș chip, adică pe lângă banii visterii ce să va
vinde slujba, alăturând analogon la 10 unul banul milii și ha-
vaeturile cum și la 10 giumătate, pe suma cumpărăturii socotiți
pentru cheltuiala căutatului slujbii suma ce va alcătui la un loc

să să socotiască în bucate, adică două părți a locuitorilor câte 25 bani și a treia parte mazilește câte 13 bani, și pe suma bucatelor ce va cuprinde să aibă a răspunde adaosul câte 5 bani de fiește care stup, și rămătoriu ca și ceilalți bani ai slujbii.

14-le. Avaeturile ce din vechiu sânt legiuite prin ponturile slujbii desătîinii adică avaetul dumisale vel logofăt de țara de gios, câte 10 lei la 500 lei și a casei doftorilor câte 5 lei la 500 lei, cum și toate celelalte obicinuite avaeturi a să da din slujba aceasta la locurile însămnate mai gios, sânt îndatoriiți cumpărătorii a le da de la sâne, afară de suma cumpărăturii dintre care :

10550. să vor da la locurile arătate, adecă :

2500 dumisale vel visternic
1000 dumisale logofăt de visterie
600 sameșului de visterie
500 sameșului casei răsurilor
500 ecstracterul de visterie
500 vtori visternic
200 treti visterie
1000 diecii de visternic
1500 la cutiile milelor
1000 la casa cișmelelor
750 diiacul strângător slujbii
500 școalei obstești cari să să dei la casa doftorilor.

10550

6000. acestea să vor da ca să să alătoreze cătră suma banilor visteriei avaetul ponturilor acelora ce acum nu să află în lucrare, cari să dă, adică :

2000 la vel postelnic
1000 vel camaraș
1000 vel gramatic
1000 lucrătoriu în condica turcească
500 vtori camaraș
500 vtori gramatic

6000

16550

5-le. Pentru poroncile ci cu apucături și cu asupriri sau obicinuit a lua slujbașii pentru plata desătini luând unii fără muștrare de cuget și până la 30 parale de țidulă, încă și de la acei ce au câte doi-trei mascuri la ușa lor, pentru ca să lipsască cu totul o asemenea jăfuire să hotărăște ca strângătorii banilor slujbii să nu ei mai mult pe țidulă sau răvașu de plată desătina de cât doi parale de la acei ce vor avea până la număr de 10 bucate, și câte 5 parale de la acei ce vor avea de la 10 bucate și în sus, ori câte mai multe vor fi, iar piste aceste să nu îndrăzniască să iai un ban mai mult, căci nu numai banii îi vor întoarce înapoi îndoși, dar încă pentru urmare dinpotrivă să vor pedepsi pe acei ocolași strângători de bani.

16-le. Atât banii visteriei cât și a casăi răsurilor adică analogon la 10 unul pe suma vânzării slujbii, banul milei și cinci bani sporul de tot stupul și rămătoriu, la această casă în noima pontului al 10-a să aibă ai da desătnicii în vadelile mai gios însemnate, adică toate avaturile înainte la luare ponturilor slujbii, iar parte întâi de bani dimpreună cu câștiul al doile după 25 zile din zioa vânzării slujbii, și pe aceste 25 zile pentru câștiul întâiu vor plăti cumpărătorii dobândă pe socoteala de $7\frac{1}{3}$ lei la cinci sute lei pe lună. Iar a treia parte de bani, adică tot istovul după 50 zile din zioa vânzării slujbii la *cokiveki*, neștiindusă în samă ori ce rămășițuri vor arăta desătnicii, ci toți banii să să istovească la visterie și la casa răsurilor în vadelile și rânduielile mai sus pomenite, datori fiind cumpărătorii a să siguripisi visteria cu chizăși siguri platnici pentru toți banii la vadelile însemnate. Iar agiutoriu și zapcii să li să dei din visterie spre împlineala rămășițurilor ce vor avea fără însă a să pute îndrepta la plata câștiurilor că au rămășițuri la cumpărătorii de țănuturi, sau zapcii ci vor avea pentru căutarea acestei slujbe.

Cu aceste ponturi de mai sus arătate strîgândusă slujba desetini a toată țara la *cochii vechi*, și prețul cel de pe urmă eșind... cu care preț leau dat dumsale... banii visteriei, bez analoghiile și avaturile sau dat slujba dumsale...

„întocmai cu celi adevărate de visterie.

1829 Iuli 13.

Ilie Kogălniceanu agă.

CLXXXII. 1829 Noemb. 13. Cercetarea ce fac rânduiții pentru cele 2 stoguri fân cosite în tãrie de polc. Ioniță Brãnzã din Pãhnești de pe moșia Șopãrlenii a hatmanului Matei Roset.

(Arhiva M. I. Kogãlniceanu, București.

Din poronca cinstitei isprãvniciei fiind rânduiți ca sã mergem la sat *Pãhueștii* la un polcovnic Ioniță și dupã carte cinstitului divan, ci au adus dumlui *hatman Matei Roset* cãtrã cinstita isprãvnicia Fãlciului, ca sã facã împlinire a doao stoguri fân ci numitul polcovnic în iarna trecutã au împlinit de la orãndãtorul dumisale hatman, fãrã nici o dreptate. Am împlinit de la pãrãtul polcovnic doî poloboace de vin, iar preț vinului au socotit dupã preț ce urmeazã astãzi între negustor care cumpãrã vin cãte doi lei pi vadrã, cum și aceale doî stoguri fân ce în iarna trecutã leau luat numitul polcovnic, de la orãndãtorul din Pãhnești, dupã prețul fãnului ce au urmat în iarna trecutã când era foarte scumpu fãnul, sau vândut stogul de fân și peste suta de lei și încã nici așa nu sã gãsa, și am socotit sã fie pentru prețu fãnului aceste doao poloboace cu vin, cu poloboacele împreunã, și au fãcut și mãsoriște fãlcește locului împresurat, de cãtrã vornicul de poartã în moșia *Șopãrlenii* a dumisale hatman mãsurãnd dupã poroncã din locul stãpãnirii vechi pãrã unde sau intinsu cu stãpãnire noao pãrãtul polcovnic, și sau aflat 3 fãlci și 13 prãjini loc curat fãnaț cosãt de cãtrã numitul și în anul acesta, și în anul ce au ținut armenii moșiiie, cãci în *anul trecut au fostu lãcuste* și nau putut cosã nimica, care acest fân a doi ani ce lau cosãt numitul polcovnic di pe dreaptã moșie dumisale *Șopãrlenii*, sã cuvine dumisale hatman și nu lipsim a nu face cunoscut cinstitei isprãvniciei.

1829 Nomb. 13.

Eu Dãnãilã Cerchez și Eu Toader Corne adeverim prin aceeașã mãrturie ce dãm la cinstita mãna dumisale Kk. Mateiu.

CLXXXIII. 1830 Februar. Țidularul stãnjenilor de moșie din Scrivuleni și Brãteni pe nume de rãzeși și Ilie Kogãlniceanu.

(Arhiva M. I. Kogãlniceanu, București).

Stãnãjni de moșie ce am în moșiiile Scrivuleni și Brãteni de la ținut Fãlciului baștinã și cumpãrãturã 1830 Februar.

175 în moșie *Brătenii* [arătate ca în zăpisul din 1834].

156 în *Scrivuleni* în margine din gios despre Brăteni, însă

80 st. cu vreo câteva zăpisă cumpărate de la răzeși
ci au locuit în Ghermănești din 130 st. partea lor

26 de la Lupul Burgele dintracel Scripcu,

20 cu 2 zăpise din parte Nistrenilor.

7 de la Vasile Ichim

7 tij de la Pavăl Flore

16 de la polc. Nica și Const.Popa

{ tij din acei 130 stân-
jeni însămnăți mai
sus.

156,

101 tij în *Scrivuleni* în margine din sus despre Ghidișani
(ca în nota din 1834).

432 pol stânjâni fac până la 1830 Februar întoarce

In dos nota :

Precum să împart între răzeși 304 stânjâni din moșia Scri-
vuleni ce nu sânt cuprinși de nime până la 25 Febr.
1830, după arătare polcovnicului Iamandi Brânză.

16 pol stânjâni polc. Iamandi Brânză.

30 „ V. Popa.

30 „ Sanda Mărdăroae ot Știoborâni ținut Vasluiului.

20 „ polcovnic C. Chitic.

16 „ Costachi Eșanu.

18 „ Simion Bârcă cu 10 st. din partea lui Lazor
Dobre ot Novaci.

10 „ Lazor Dobre ot Novaci bez acei dați lui Bârcă.

8 „ Iancu Darie.

8 „ Pavăl Țurescu ot Fundătura.

8 „ Gh. Botezatul.

8 „ Dascalul Vasile sin dascalul Ștefan.

8 „ Sanda Luncaș.

6 „ Gheorghe Ion și Iamandi fecioru lui V. Toclici.

30 „ Maria Dăriasă.

7 „ o soră a lui Pavăl Flore cari în urmă sar fi
vândut lui Gheorghe Tofler.

30	„	Ion i Neculai Popa și vataful Mihalachi ot Bănești.
10	„	Ion vechil ot Averești.
6	„	Grigore Țărțărau.
6	„	preutul Vasile.
6	„	Gh. Popa.
6	„	<i>Vasile Michiul.</i>
5	„	postelnicu Panaite Popa ot Bălțați, țanut Vasluiul.
2	„	<i>Andrei Michiul.</i>
2	„	Sofronie lui Irimia.
2	„	Ion Axinte ot Păhnești.
5	„	casa lui Gheorghe Kogălniceanu și frații lui.
304	„	această arătare a lui Iamandi după cercetare ce am făcut însumi mi sau adeverit a fi întocma.

Obs. Cf. mai jos țidularul din 1834 Noem. 4 asupra aceleiași moșii.

CLXXXIV. 1830 April 14. Cercetarea pietrelor de hotar puse de V. Tenie vornic de poartă pe moșia Șopărleni, a hatm. Matei Roset.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Fiind eu chemat de cătră dmlui hatman Matei Rosăt ca să mergu la moșie dmsale Șopărleni ca să văd dacă pietrele pusă de cătră vornic de poartă Vasăle Tenie în ne ființa dmsale sântu linie dreptă între pietrele vechi, ce sânt despărțitoare moșiei Odobești, a polc. Ioniță de cătră Șopărleni și de și pietrele au fost scoasă și svărlite cu poronca cinstitului divan, de cătră dmlui clucer Negură din brazda trasă de cătră polc. Ioniță, pe unde au fost puse pietrele, eu fiind față la loc. am tras după meștersugul geometricesc linie și că acele pietre puse de cătră vornicul Tenie împresoară pe dmlui hatman pentru aceasta dau mărturie.

1830 April 14

Anastasachi Baiardi
inginer

CLXXXV. 1830 Maiu 10. Aga Ilie Kogălniceanu recunoaște că hatman Matei Roset are drept de protimisire în răscumpărarea Drăcenilor, cum-părătura sa de la post. Iordachi Roset.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pentru parte de moșia Drăncenii de la ținut Fălciului ho-tărâtă despre alte părți ci am fost cumpărat de veci de la dum-lui biv vel post. Iordachi Rosăt în preț de 7000 lei cu zapis din anul 1829 Februarie 27, arătândușă dumlui hatman Matei Roset cu protimisis a rudenii de vâr primar cu numitul mai sus boiar a răscumpăra, de la mine această parte de moșie cunos-când și eu că urmează a avea dumlui această dreptate a răs-cumpăra de la mine, am priimit de la dumlui deplini banii 7000 lei, iam dat zapisul de vânzare ci am am avut. precum și toate documenturile vechi și noi, ce am fostu priimit și eu de dumlui post. și spre știință am iscălit.

1830 Maiu 10,

Ilie Kogălniceanul agă

Elenco Roset vorniceasa (grecește)

CLXXXVI. 1830 Iune 6. Răscumpărarea cu 7000 lei de la aga Ilie Kogălniceanul a părților cumpărate de la post. Iordache Roset, razeșii a-vând protimisire în Drăceni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Divanul Cneției Moldaviei parte giudecătorească,

Sau înfătoșat în giudecată la divan înainte noastră pe jă-luitorii Iordachi Negru, Ioniță Buzne polcovnic, și alții ai lor răzăși de la ținut Fălciului, cu dumlui aga *Ilie Kogălniceanul* pricina la cercefare ce li sau făcut întracestaș chip sau dovedit precum în gios să arată, jăluitorii prin jaloba lor ce au dat cătră acest divan au arătat că ei în trupul moșiei Drăncenii de la ținut Fălciului având drepte părți baștină di pe strămoșul lor Ionașcu bătrănu acei moșie, pe care șar fi urmând și nestrămutată stăpânire, în care moșie și dumlui post. Iordachi Roset având o parte din anu trecut prin tocimala ar fi trecut în vânzare de veci cătră dumlui aga Ilie Kogălniceanu, fără să auză vreo ur-mare de publicație, și fiind că dreptate iar agiuta mai mult pe

dânșii de a cumpăra în putere protimisului, de cât pe dumlui aga Kogălniceanu, au cerut că răspunzând dumisale banii ce va fi dat pe ace parte de moșie să li să de în a lor stăpânire. Deci întrebândușă pe dumlui aga ce răspunde și răspunsul dumisale au fost că de la dumlui au trecut cu protimisis la dumlui hatman Matei Rosăt ca la un văr primare a boeriuului vânzătoriu, apoi făcândușă știut și dumisale hatmanului și viind de față au arătat că cu adevărat de la dumlui aga au răscumpărat ace parte, scoțind de au arătat și zăpisile răscumpărării însă : 1). Zăpisul de la dumlui post. Iordachi Rosăt din anul trecut 1829 Febr. 27 cu care vinde dumisale agăi Kogălniceanu ace parte de moșie Drăcenii cu preț 7000 lei și al 2-le, zăpis din anul acesta 1830 Mai 10 cu care răscumpără dumlui hatman Matei Roset ace parte de moșie de la dumlui aga Kogălniceanu cu protimisisul rudeniei de văr primar a vânzătorului boeriu dumlui post. Iordachi Roset priminduși dumlui aga deplin banii 7000 lei a cumpărării acei părți, după care întrebândușă și pe jăluitoarii răzăși ce au mai mult a răspunde, și răspunsul lor au fost-acesta că ei sar socoti a avea mai multă dreptate de protimisis a răscumpăra de cât dumlui hatman Ruset fiind din trupul acei moșii, precum și de giur împregiur au răzășie. Giudecata au găsit de cuviință că dumlui hatmanu cu dreptate rudeniei pe temeiu și a pravilii au răscumpărat de la dumlui agă arătata parte de moșie căci întâi după pravilă „protimisis este a rudeniei de aproape păr la al 2-a văr, și apoi a răzășilor ce va fi dintrun bătrân cu vânzătoriu, și apoi aceloralanți răzăși din trupul acei moșii, și după aceasta a megieșilor.“ Drept aceia pe temeiu pravilelor și a obiceiului pământului, sau hotărât de la giudecată că dumlui hatman ari dreptate a să statornici întru legiuita răscumpărare ce au făcut de la dumlui aga Kogălniceanu, iar jăluitoarilor nu li să cuvine protimisis, dândușă rămași din giudecată și după a giudecății hotărâre ; sau dat și dumisale hatman Matei Rosăt și această carte de la divan, cu care să fie nesupărat mai mult de cătră jăluitoarii răzăși.

1830 Iuni 6.

Vel logofăt . . . Costandin Mavrocordat vornic,
Ioan Greceanu vornic, Miclescu spatar,
Gheorghe Hermeziu agă No. 192 (còpie).
„sau poslăduit“, Dumitrașo sluger.

Giudecătoria ținutului Eșii

Copiia aceasta după poslăduirea ce i sau făcut găsândușă întocmai cu originalul să încredințază cu iscăliturile mădularilor și punere peceții acestui tribunal 1838 Fevr. 8 zile, Iașii. No. 186.

Costantin Catargi spatar
Scarlat Roset căminar

Director Dumitrașcu sulger
poslăduit stolonicialnic Trufimov

CLXXXVII. 1830 Iune 20 (regeste). Pentru Scrivuleni.

„*al treile* o jaloabă din 830 Iune 20 dată de cătră Panaite Popa postelnicul, Mihalachi Boureanu și Vasăle Popa i ai lor curgători pentru împotrivire dmsale Agăi ce le face la răscumpărare stânjânilor ce nedrept au cumpărat de la niște răzeși ai lor.

Din *Jurnalul* din 1839 Iun. 28.

CLXXXVIII. 1830 Iulie 30 (regeste). Pentru Scrivuleni.

Al patrule, chiemare din 1830 Iulie 30 din partea ispravnicului de aprozi cu în dosu răspunsu dumisale agăi Kogălniceanu, cuprinzătoriu că va merge la divan spre îniașoșare cu răzășii de Scrivuleni, dar să-și caute hărțile întâi atingătoare de pricină.

Din *Jurnalul* din 1839 Iunie 28.

CLXXXIX. 1831 *Ghenar 18*. Răzeșii de Drăcenii dau scrisoare de așezare la mâna polcovnicului Ioniță Buzne să scoată părțile lor din Drăcenii de la hătmăneasa Smaranda Roset și să le ție el.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu București).

Adică noi toți răzășii di moșia Drăcenii, carii mai gios ni vom iscăli cari vom ști carte, iar care nom ști vom puni numile și degetele pe sămnuț sfintii cruci, ci sântem curgători

din Postul Negru și Lupul Negru, prestrănepoții lui Ionașco bătrânul acestei moșii cari moșie să împarte în șapte bătrâni și fiind că din vechime din alți bătrâni sau trecut cu vânzare trii bătrâni către neamul Miclescu precum arată pre largu documenturile dumisale, care parte este aleasă și hotărâtă dinspre a noastre părți și a altora megieși, stăpânindusă multe vreme de către neamul boerilor Miclești până la dmlui vornicul Neculai Dimachi, care la dmlui au trecut în schimb această parte către dmlui vornicul Iordachi Rosăt, stăpânindo dmlui multă vreme; în urmă fiul dsale postelnicul Iordachi Roset la anul 1829 Febr. 27 trecând această parte în vânzare de istov către dlui *aga Ilie Kogălniceanu*, și după această vânzare către aga Ilie cunoscându-se noi dreptate noastră di a ni protimisi a o răscumpăra di a veni iarăși la mânele noastre neam sculat și dând jalobă slăpânirii cu cerire de protimisire asupra agăi Ilie, di aș priimi banii dați și făcându-i dmsle jalba cunoscută dmlui, îndată cunoscânduși nitemeiul cumpărăturii ca unul ce nici rudenie nici megieș fiind cu noi, îndată fără a aștepta ca să fie trăs înainte judecătii spre înfătoșare cu noi, au trecutu și dmlui în vânzare de istov către dmlui hatman Matei Roset, vâr primare cu dlui postelnic Iordachi Roset unde cu jalbă tras fiind di către noi și dmlui pomenit hatman înainte giudecătii și dând pravila dreptati protimis dsale hatman Matei Rosăt, unde nemai rămăindune noaă nici un cuvânt de răspunsu asupra dmsale hatmanului.

Acum în urmă a toată curgire pricinei asupra acestei părți de moșie niam alcătuit cu dmlui polcovnic Ioniță Buzne nemul nostru după spița de nem ce este la mâna dmsale, dându-i această a noastră învoială di primire ca această parte de moșie ci este înstrăinată di la mânile noastre, cu agiutor lui Dumnezeu putându-se scoate de la mânile streine cu or ce fel de economie și alcătuire ce va putea a o scoate dmlui de la dmneei hătămăneasa Smaranda Rosăt, soție răposatului boer hatmanului Matei și scoțindo cu agiutor lui Dumnezeu, dmlui să fie sângur vecinic stăpân și urmașii dmsale după aciasta a noastră învoială ce o dăm la mâna dmsale nesupărat, rămăind de către noi răzășii, nici un cuvânt în urmă asupra dmsale di al supăra și al trage în giudecată di a ni împărtași și noi cu răscumpărare din pomenita mai sus moșie, ca unii ce am rămas fără de a ave

dreptate a răscumpara de la dmlui hatman di cât stăpânitori să fim pe drepte părțile noastre după împărțală ci li stăpâniam iar cu dmlui să trăim ca niște megieși cu aceasta parte în bună liniște și pentru temelnica și nestrămutare în veci a aceștii învoeli de alcătuire a noastră ce dăm la mâna dmsale polcovnicului Ioniță Buzne nemul nostru răzeș în urmă sculândune cu orice fel de închipuire vre unul din răzeși asupra dmsale la ori ce giudecată să nu ni se fie în samă orice cerire vom face și pentru temelnica și nestrămutata stăpânire dmsale, cari am știut carte nem iscălit iar care nam știut nem pus numele și degetile prin scrisoare unuia din răzeșii pi sămnul crucii.

1831 Ghenar 18.

× Eu Iordachi Negrul, × Eu preutul Vasile Negrul
× Eu Gheorghe Negrul, × Eu Ion Negrul,
× Eu Vasile Zbărnă, × Eu Pavăl Zbărnă, × Eu Ion Negrul.

CXC. 1831 Ghenar 21. Iași. Scrisoarea agăi Ilie Kogălniceanu în pricina vinderii la mezat a părților cumpărate cu 7000 lei de la Zmargda Matei Roset.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Cu plecăciune mă închin dumitale,

Am înțales cele înșămnate prin doi scrisori a dumitale din 12 și 18 Ghenar din Țanii ci am avut să eu după sinetul răposatului boerului dumitale, iam priimit, și iată trimit sănetul cu aducătoriul banilor, iar scrisoare dumitale di alcătuire între noi pentru vânzare moșii în mezat am oprito, ca oricând dumneta vei voi să înștrăinezi aciastă moșie să fie vânzare ei numai prin mezat, ca să mă folosăsc și eu cu giumătate din ceia ce să va sui moșia piste 7000 lei, precum ni este alcătuire în tocmală cum știi însuși dumta, cât am ostenit alergând întru aciastă pricină și dumneta de ai uitat cuprindere scrisorii ci ai și din parte me, care trebuie să fii în scrisorile dumitale, știind că alcătuirile ce să fac în scris nu să pot strica așa precum ar voi cineva și la o asămine întâmplare să poată afla adivăr și prin carte de blăstăm, pentru aceasta iarăș zicu că dacă dumneta voești să o dai răzășilor și nu voești să fii în pricină cu mine trebuie să o dai în numai prin mezat, ca să mă folosăscu și eu

cu giumătate din ceia ce va eși peste 7000 lei, precum ni este alcătuire, iar di a o vinde fără mezat nici cum dumneta nu ești slobodă după scrisoare ce am de la dumneta, și ori când voi afla aceasta dumneta poț vini în giudecată cu mine, nici eu di când am cumpăratu de la dumlui post. Iordachi nu mam folosit nici cu o para di vinit ei, așteptând acum ca să mă folosescu din suire prețului moșii dumeta o dai răzășilor, fără săț aduci aminte di scrisoarea și alcătuirea ce este între noi.

Și sânt al dumitale mai mic și supusă slugă,

Iscălit Ilie Kogălniceanu agă

1831 Ghenar 21. Eșii.

Adresa : Lucrările de viclesug ce au urmat întru hatman Mihai Roset cu aga Ilie Kogălniceanu și hătmăneasa Smaranda Roset pentru moșie Drăcenii.

CXCI. 1831 Ghenar 31. Scrisoarea Zmarandei Matei Roset hătmăneasă că a vândut părțile sale din Drăcenii lui Ioniță Buznea polcovnic cu 9600 lei.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Pentru parte de moșie Drăcenii di la ținut Fălciului hotărâte despre alte părți, ci au fostu cumpărată de veci de dumlui *aga Ilie Kogălniceanu* de la dmlui biv vel post. Iordachi Roset, în preț de 7000 lei cu zapis din anul 1829 Fev. 27, arătândusă răposat soțul meu cu protimisire a rudeniei de văr primare cu numitul boer, au răscumpărat de la dmlui aga Ilie Kogălniceanu ace parte de moșie, prin hotărâre cinstit divan, după cum să arată prin carte dată soțului meu de la cinstit divan și vrând și eu a o vinde de veci, mam învoit cu unul din răzăși după moarte soțului meu și am vânduto drept 9600 lei, pe care bani iam și priimit toți deplin în mânule mele di la dumlui polcovnic Ioniță Buzne, fiind răzăș drept alătore cu numita moșie, dându și zapisul de vânzare, precum și toate documentele vechi și noaă, ci sânt priimate de la dumlui postelnic, și spre ștință am iscălit și banii mai sus numiți iam primit de la numitul răzăș număr de 300 galbeni.

1831 Ghenar 31.

iscălită Smaranda Roset hatman

Giudecătoria ținutului Eșii

Copia aceasta după poslăduirea ce sau făcut găsândușă întocmai cu originalul să încredințază cu iscăliturile mădulărilor și punere peceșii acestui tribunal.

1818 Febr 8 zile Iașii.

Costandin Catargi spatar

Scarlat Roset spatar

director Dumitrașco sulger
poslăduit (stolonăcialnic) Trufimov.

CXCII. 1834 Noemb. 4. Țidular de stânjani ce-i are Ilie Kogălniceanu agă în Scrivuleni și Brăteni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Stânjani de moșia ce am cumpărați di veci în moșia Brătenii și Scrivuleni.

175 pol în moșie Brătenii, adică:

117 pol baștină adică un bătrân din patru bătrâni
ce umblă moșie.

10 cumpărată de la Mihalachi Tataru

10 de la Lupu Burghele

7 pol de la Gavril Bantașu

30 pl. tij de la Gavril Bantașu cu al doile zapis
și scrisoare a niamurilor sale.

175 pol, fac.

186, în Scrivuleni în margine din gios despre Brăteni.

adică 80 cumpărați de la răzeșii ce șadu în Ghermănești
din 130 stânjani partea lor.

26 de la Lupu Burghele

20 cu doî zapisă din partea Mistrenilor

7 de la Vasile Ichim

7 de la Pavăl Flore tij

16 de la polcovnicul Nicu și Constaotin sin Vasile

156 Popa.

30 cumpărați în orândă adică de la Ioan și Neculai
Popa până la 23 April 1837.

186 fac.

101 stânjeni în Scrivuleni în margine din sus despre Ghi-dișani.

adică :

40 st. baștină strămoșescă

8 st. analogon de baștină din parte lui Bosăe după hotărâre giudecății.

13 răscumpărați de la Andrei Mocanu

40 cumpărați de la Vasile Gațu

101

462 pol adică patru sute șasă zăci și doi stânjani și giumatate după stânjenul domnesc.

1834 Noem. 4.

Ilie Kogălniceanul agă

30 să scad aceia ținuți în posesie.

432 pol. rămasu driaptă a mea baștină și cumpărătură.

Obs. Cf. și țidularul din 1830 Februarie pag. 196.

CXCIII. *Fără an (1834)*. Țidularul stânjenilor de moșie din Scrivuleni. (Arhiva M. I. Kogălnicianu, București).

Stânjani de moșie ce am în moșie Scrivuleni, baștină. răscumpărați și cumpărați de pe la răzeși, cu zăpisi înșămate mai gios:

40 st. baștină strămoșescă în parte de sus.

8 „ analogon de baștină din parte numită a lui Bosăe după giudecată, lângă baștină.

13 „ răscumpărați de la Andrei Mocanu, țij.

110 „ cumpărați de la răzășii ce au lăcuit în Ghermănești din 130 stânjeni ce au, după scrisoare răzășilor șezători în Răchi pe Scrivuleni, ca cu voe lor să o vânză la cine vor voi, însă.

13 st. cu zăpis din 1818 Mai 19.

25 „ „ „ din 1819 Sept. 7.

11 „ „ „ din 1819 Sept. 16.

18 „ „ „ din 1820 Oct. 14.

9 „ „ „ din 1820 Oct. 18.

4 „ după un alt zăpis care sau prăpădit de vatavul Iamandi și urmează mărturia sa.

7	"	cu zăpis din 1827 Mart 3.
7	"	" " " " 1827 Iuni 10.
16	"	" " " " 1827 Iuni 23.
<hr/>		
110		

26 cu zăpis din 1823 Noem. 28 } din bătrânul Scripcu
40 cu zăpis din 1824 Ghenar 12 } tij lângă baștină.
20 cu 2 zăpisi din 1824 Iulie, din parte Nistrenilor.

257 și să stăpânescu de cătră mine așa ; însă
101 st. în margine din sus despre Ghidișani, unde
îmi iaste baștină.
156 st. în margine din gios despre Brăteni.

257 st. fac peste tot

CXCIV. *Fără an (1834)* Țidula stânjenilor de moșie din Brăteni.
(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Părți ce am în moșie Brătenii ținut Fălciului baștină și
cumpărătură.

117 (pol). stânjâni adică un bătrân baștină părintească din
patru bătrâni ce umblă moșia.

10 pol cumpărați de la Mihalachi Tatarul.

7 pol de la Gavril Bantăș.

30 pol tij de la Gavril Bantăș cu al 2-a zăpis și scrisoare
niamurilor sale.

10 pol de la Lupul Burghele.

175 (pol) și cari să și află în stăpânire me din vreme cum-
părăturii după zăpisă și baștină încă de la părinți.
bez un loc de prisacă tot baștină părintească, pe care
răzeșii sau împotrivit a li lăsa în stăpânire Kogălni-
cenească, supt cuvânt că ar fi cuprinși, cu parte din
Scrivuleni ce avem, fiind acel loc tocma în voloacă
pe când să stăpâne cu numele de Brăteni.

Iancul Kogălniceanu vornic.

CXCV. 1837 Mai 22. Rezoluția în privința stricării mezatului părților din Ghidișeni vândute cu viclesug de A. Papafil hatmanului Matei Roset în dauna agăi Ilie Kogălniceanul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

837 Maiu 22. La tratație ce sau făcut delli înființate după jaloba dumisale agăi Ilie Kogălniceanul, asupra dumisale hătmăneasa Zmaranda Rosăt pentru parte de moșie Ghidișanii, sau văzut propunerca jăluitarului boeriu, că dumlui Alecul Papafil scoțând în mezat partea sa de moșie Ghidișanii, ciși dă coaste cu parte dumisale agăi Kogălniceanul, din *Scrivuleni*, ce o are de baștină au săvârșit mezatul pe numele răposat. hatman Rosăt, și că în urmă încredințandsă că acest mezat au fost numai spre a pute dipărta pe dumlui agă di a răscumpăra după drepturile protimisirii ce au avut, alcătuiți fiind vânzătorul cu cumpărătorul în preț particularnic mai înjosăt și cere în sfârșit că așa precum mezatul au eșit prihănit după cum să lămurește aceea din însuși mărturia vânzătorului Papafil, apoi să i să dei ace parte în a dumisale proprietă, după drepturile baștinii ca răzăș ci are în pomenitele hlize. Deci după luare aminte ci sau făcut atât mărturii vânzătorului Papafil, cât și a osăbitei otnoșâniei a conzistorii episcopii Hușului, la care sau supus pi vânzătoriu, duhovniceștii cercetări lipită la dellă, au luat giudecătoria încredințari că cu adivărat au urmat la mijloc particularnica alcătuire cu răposat hatman Rosăt, primind numai 18500 lei, numitul Papafil, iar nu cu câtă somă sau mai sporit la mezat piste cari alți mușterei nar fi mai putut da. Insă după întâmpinările dumisale hătmănesei Roset soție răposat hatman Matei Rosăt, cuprinsu în protestul dumisale din a 2 a următoarei luni Maiu, luândusă în *dibătație* actul divanului giudecătoresc din 823 Oct. 30 înfătoșat de vechilul dumisale hătmănesăi, sau lamurit că acel divan întărește stăpânire, răposat hatman Rosăt pe parte Ghidișanilor ca pi o vânzare ci sau săvârșit prin mezat după toată rânduiala păzită și toată mulțămire vânzătorului drept 18950 lei, precum zapisul vădește făcândusă și toate formalitățile mezatului. Din împregiurările dar prescrisă mai sus cunoscândusă cerire dumisale agăi Ilie Kogălniceanul, că nu mai este de competență acestei giudecătorii, fiind supusă de acum celor mai înalte enstanții în temeiul sărcularnicii divanului apilativ a țării de gios cu No. . . pentru că la mij-

loc urmează actul divanului giudecătoresc întăritoriu vânzării în mezat, și a stăpânirii părții din Ghidișeni a vânzătorului Pa-pafil, cătră hatman Rosăt, di aceia dar să va scoate întocmai copie di pi pomenitul act, și o dată cu dela să va pridstavlisi în obsărvația răspectivului divan iar dumnelor înpricina-telor feță spre știință li să vor cumincarisii întocmai copii di pe această închiere. Iscăliți :

prezădent căminar Lascarachi Mihalachi și asăsor Costa-chi Cuza și director sluger Dumitrache Lupașcu, iar dumlui asăsorul medelnicer Grigore Codreanu dus în comăndirovcă la sat Roșieci.

Giudecătoria ținut Fălciului

No. 2046. Copia aceasta poslăduindusă din cuvânt în cu-vânt și fiind întocmai cu originalnica rezoluție să încredințază după formă.

1837 Maiu 24.

L. Mihalachi căminar

Costache Cuza

Gr. Codreanu medelnicer

sau poslăduit de însuși mădularii
presudstviei

Pecete giudecătoriei

director D. Lupașcu sluger

CXCVI. 1837 Iunie 24. Zapisca canțelariei divanului că s'a închis della urmată între aga Ilie Kogălniceanu și polc. Ioniță Buzne pentru Drăcenii.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Zapiscă

Canțelaria domnescului divan a prințipatului Moldovei, din poronca presudstviei sale, face cunoscut polcovnicului Ioniță Buzne că pricina ci au avut cu d. *aga Ilie Kogălniceanu* pentru o parte pământ din trupul moșii *Drăcenii*, ținutul Fălciului în-chizândusă prin pierdere apelației, a dumisale Buzne din dom-nescul divan au câștigat înaltă întărire. După așa dar împre-jurări nu mai poate fi priimită jalba, fiind proțșasul acesta în veci curmat.

iscălit, director canțălării căminar Beideman.

secția III. No. 1445. 1837 Iune 24 zile Eșii.

„să cuvine polcovnicului Ioniță Buzne ot satul Drăcenii.

Giudecătoria ținutului Fălciului

Copiia aceasta poslăduindusă din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu originalul să încredințază de giudecătorie pe formă potrivit cererii ce au făcut văduva Catinca Buzne, prin jalba înregistrată supt No. 4820.

Gândul medelnicer,

D. Lupașcu

No. 5552

Pecetea dir. Popovici

1843 Decembre 11.

Judecătoriei poslăduit V. Adam

CXCVII. 1837 Iune 24. Adresa giudecătoriei de Fălciu către aga Ilie Kogălniceanu să producă actele ce are pentru Scrivuleni. (Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Dmsale agăi Ilie Kogălniceanu

În numele pre înălțatului domn Mihail Grigoriu Sturza voevod, stăpânitoriu prințipatului Moldavviei, giudecătoria ținutului Fălciului împărtășește Dmv. știință că răzășii din moșia Scrivuleni prin jaloba ce au dat divanului domnescu sau tânguit cum că în pretenție ce fac ei pentru răscumpărare a 186 stânjani din numita moșie la dumneta sar găsi acturi hotărâtoare de mai înainte, care după a pravilelor glăsuire asămine pricini ce sânt îngrădite cu acturi să cuvin a să luoa în cercetare numai de către acel domnescu divanu, scriind divanul prin numerarisita predpisanie ca să să cerceteze și dacă întru adivăr în această pricină sânt acturi hotărâtoare, apoi prin raport să să predstăvlisască della pricinei în cercetare sa. Spre împlinire cererii să face dmtale poftitoare cerire ca prin vechil să bine voești a înfățoșa aceștii giudecătorii acturile ce ai avea întru aceasta, spre a li să face cuviinciosa cercetare potrivit glăsuirii predpisaniei domnescului divan și a să înainta ce mai departe lucrare, precum legile ar cere.

L. Mihalachi căminar.

Gh. Codrianul medelnicer

Masa I

Director D. Lupașcu sulger

No. 2751

stolonacealnic Costachi

1837 Iune 24.

CXCVIII. 1837 Iulie 1. Aga Ilie Kogălniceanu scrie Judecătoriei de Fălciu arătând ce acte are, pentru cei 110 stânjeni moșie cumpărați în Scrivuleni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Cătră cinstita giudecătorie ținutul Fălciului
aga Ilie Kogălniceanu

Am înțales prin adresa acei cinstite giudecătorii de supt No. 2751 că răzeșii de Scrivuleni ar fi arătat că la mine sar găsi acturi hotărâtoare, de mai înainte pretențiilor pentru stânjării ce am cumpărați în ace moșie Scrivuleni pe lângă părțile ce am de baștină ; care acturi am înfătoșat prin vechil la ace cinstită giudecătorie. La care cu cinsté răspundu, că asămine acturi de ar fi, negreșit sar afla la mâna lor, și ei sânt datori a le înfătoșa, ca unii ce zic că ar ave pretenție, iar la mine să găsească zapisăle de cumpărătură, precum în gios să însemnează pe stânjării ce am cumpărat.

adică :

13	stânjeni	că zapis	din 1818	Mai 19.
25	"	"	1819	Sept. 7.
11	"	"	1819	Oct. 16.
18	"	"	1820	Oct. 14.
9	"	"		tij
4	tij	de atuncea	prin vata	v Iamandi
7	"	"	din 1827	Mai 5.
7	"	"	din 1827	Iunie 10.
16	"	"	din 1827	Iunie 23.

110 cumpărați de la răzeșii ce au lăcut în Ghermănești din 130 stânjării ce au avut, după scrisoare de învoială a răzășilor șezători în satul *Răchii* pe Scrivuleni din 1818 Mai 14, prin care li să posvolește voe de ai vinde, cui vor pute găsi, cum și prin osăbita scrisoare a lor din 1818 Iuli 4 să arată :

26	stânjării	cu zapis	din 1823	Noemb. 28	} din bătrânul Scripco
40	"	"	1824	Ghenar. 12	
20	cu doă	zapisă	din 1824	Iuli	din parte cuvenită Nistrenilor.

196 fac, bez părțile de baștină strămoșască, și răscumpă-

rări ce mai am, și pe cari stânjăni din ceasul cumpărării prin știre și în ființa răzășilor ce jăluesc acum, iam tras în stăpânire mea și îi și stăpânesc până acum în pace. Drept aceia rog, pe cinstita giudecatorie ca potrivit cu a așăzământului hotărâre pentru vânzările dintre răzeși, să mi să de răspuns cuvenit.

1837 Iuli 1.

„Toate aceste scrisori la 15 Fevruar 1838 leam trecut la dumlui pah. Costachi Ioan, prin dumlui căminar Costachi Teodoru, ca să stee în giudecată cu răzeșii“.

CXCIX. 1837 Dek. 17. Jalba lui Ioniță Buznea polcovnicul contra lui Ilie Kogălniceanu agă pentru obișduirile ce suferă din parte-i. (Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Din jaloaba cu care am alergat supt ocrotirea împărătescului consulat la 4 a următoarei luni sânt cunoscute obișduirile și învăluirile cu care instanțiile giudecătorești au adus stări mele o de istov stângere în pricina acolisitoarelor pretenți a dsale *agăi Ilie Kogălniceanu* i dovezăle ce am înfășoșat pe lângă pomenita jaloabă sânt marture unor asămîne înviderate obișduiri, între care este și ace mai îngrozitoare și fără de milă pedeapsă cu fânere supt arestul agiei în diastimă acum aproape de șapte luni.

Ecselenția voastră după rezoanele cuprinsă în acele mie miau rămas toată nedejde ce nu viți fi lăsat ca un drept ocrotitori de a face înțeleapta voastră punere la cale întru a scoate la lumină adevărul dreptăților mele; dar așa precum eu încă sânt ținut supt aciastă osânditoare pedeapsă care din ză în ză oprește cu nesuferita cruzăme la care au adaos a supune încă și *fiul Alexandru* încât mie mi sau pricinuit cumplita boală, cu lacrimi rog pe Ecselenția voastră în numele a protectorului nostru monarh ca să bine voiți a lua în băgare de samă o așa nesuferită dărmare și să faceți punere la cale potrivit cu pravelele cari ocrotesc viața, cinstea și averea omului, pentru a fi slobod de supt aciastă nedriaptă, de la care adgia nici cu un chip nu vroește a mă sloboză, măcar de și iam adus vrednici respunzători chizeși, căci noi totdiauna vom fi față când sar ceri vreo înfășoșare în pricină.

(s. Ioniță Buzne polcovnic).

CC. 1838 Ghen. 20. Adresa judecătoriei de Fălciu către aga Ilie Kogălnicenu pentru 186 stânjeni pământ din Scrivuleni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Dmsale agăi Ilie Kogălniceanul

Prezidentul giudecătcriei ținut Fălciului împărtașește dum. știința că della în pretenția răzășilor de moșie *Scrivuleni* pentru răscumpărare a 186 stânjeni pământ din numita moșie, după clasificare a s. II urmează a să tratarisi în clasul I. Luni la 14 a viitoarei luni Febr. De aceea fac dmtale cu poftitoare cerere ca să binevoești a trimite aicia la însămnatul termen formalnic vechil cu toate dovezile ce ai ave, ca la înfățosare să se dei curs proțesului, iar acum de primiria acestui adres vei bine voi a împărtași giudecătoriei știință.

L. Mihalachi căminar.

director Lupașco sluger

Masa I-a

No. 281

stolonacialnic (indiscifrabil)

838 Ghenar 20.

Adresa : dmsale agăi Ilie Kogălniceanul. No. 281 Eși.

CCI. 1839 Iune 28. Jurnalul divanului apelativ al țării de jos în della a 186 st. din Scrivuleni între răzăși și aga Ilie Kogălniceanul, care câștigă procesul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

În numele prea înălțatului domn Mihail Grigoriu Sturza Vvd. stăpânitoriu a Prințipatului Moldovii, anul 1838 luna Iunie 28 zile.

No. jurnalului 128.

Divanul apelativ țării de gios

Intru stăruire de față a jăluitorilor răzăși de moșie Scrivuleni prin formalnic, vechil Vasile Popa, precum și a *dumisali agăi Ilie Kogălniceanu* în persoană, tratarisind apearisita dela giudecătoriei ținut Fălciului dellă urmată după pretenția celor întâi asupra dumisale agăi Kogălniceanu pentru răscumpărare a 186 stânjeni din numita moșie sau aflat următoarele împregiurări.

I-a. Vasile Popa i Costandin Chitic postelnicel și Panaite Vasilachi cu alții ai lor prin jalobă ce la 3 Noembre 836 au dat cătră preînălțatul domn, au făcut arătare că răposatul medelnicer Ianachi Kogălniceanu cu, un zăpis de cumpăratură având a trage a cincia parte din numita moșie Scrivuleni din bătrânul Spiridon și ar fi și aleso di o parte stălpindusă după aceleși hotarnice, până când dumlui aga Ilie Kogălniceanu pășând piste stăpânire vechi, au început a face cumpărături de pe la curgătorii celorlalți bătrâni și neamuri a jăluitorilor și că după jalobele ce ar fi pornit ei cu cerire de răscumpărare la 830, ar fi avut și giudecată cu dmlui aga, când li sar fi dat dreptate a răscumpăra numai 86 stânjâni, iar 93 stânjâni ce ar mai ave cumpărați de pe la lăturașii răzeși, aceștia nar fi voit ai da în răscumpărare; pentru care ei de și sau arătat cu jalobă cătră fostul prezădent al divanurilor Ghenearal Chiselev, însă nepuțânduși afla îndestulare cuviincioasă, sau rugat înălțimei sale ca prin locul cuviincios să fie puși la cale de a pute răscumpăra arătații stânjâni; care jalobă de cătră înălțime sa rânduindusă logofeției, de acolo sau trimes giudecătorii Fălciului cu rezăluții ca să cerceteze, de nu urmează legiuită paragrafie, și nefiind apoi săi dei legiuitul cursu pricinii; după primire căreia pomenita giudecătorie, făcând mai întâiu cunoscut jăluitorilor a înfătoșa dovezi pentru netrecerea paragrafiei după îndestulă peripiscă ce au mai urmat la 13 Iunii 838, au luat pricina în tratație în ființa îmbelor părți prin vechilii lor, adică din partea jăluitorilor, Vasile Popa, iar din partea părătă dumlui pah. Costachi Ioan și arată giudecătoriu prin al ei jurnal că vechilul jăluitorilor au înfătoșat următoarele dovezi:

- 1) 1818 Mai 14. 2) 1826 Mart 15. 3) 1830 Iuni 20;
4) 1830 Iulie 30; ').

al 5-a). O copie di pe jaloba dată din partea răzeșilor de Scrivuleni cătră eșelenția sa prezidentul divaniților, după care au fost îndreptate la comisiia reveduitoare spre punere la cale.

Iar vechilul părătului boeriu au înfătoșat acestea:

- 1) 1818 Mai 19. 2) 1819 Sept. 7. 3) 1819 Sept. 16.
4) 1820 Oct. 14. 5) 1820 April 2. 6) 1820 Octombrie 18.

Aceste 4 acte vezi-le supt anii respectivi mai sus date ca regeste.

- 7) 1826 Ghenarie 1. 8) 1827 Martie 3. 9) 1828 Iunie 10.
10) 1827 Iunie 23. 11) 1818 Mai 14. 12) 1818 Iunie 4.
13) 1823 Noemb. 28. 14) 1823 Apr. 27. 15) 1824 Ghen. 21.
16) 1824 Iunie 20. 17) 1826 Iunie 30¹⁾.

Aşa dar giudecătorii în priiviria acestor dovezi adaoge a însămnă că propunerea jăluitoilor urmează de a li să încuviința dreptate a răscumpăra 186 stânjâni din trupul moșii Scrivulenii ce iau cumpărat dumlui aga fără nici o formalita și prin a lor neștiință de la ai lor răzăși și neamuri din acel trup de moșie. Iar întimpinarea dumisale vichilului boeriului părât urmează cu adevărat încredințătoriu. Dumlui fiind băștinaș în moșia Scrivulenii ca un răzeș cu drepturile baștinii au cumpărat de la osăbite fețe răzeși de acolo 196 stânjâni cu bună credință, pe care de o învechită vreme urmează stăpânire pașnică în nesupărare din parte jăluitoilor, carile fiind față cu lăcuința tot întrun sat au priivit stăpânire dumisale agăi. Aceste propuneri și întimpinări luândule giudecătorii în deatâție în privire cu documenturile înfășoșate de îmbile părți trecute la perilipsis din dellă, au venit în lămurire că dumlui aga Kogălniceanu stăpânește pe lângă baștina dumisale și 196 stânjâni în moșie Scrivulenii cu drepturile cumpărăturilor de la răzășii de acolo precum de dovadă sau văzut 166 stânjâni cuprinși în 10 zapisă următoare de la anii 1818 Mai 29 până la anii 1826 Ghenar 1 iară 40 stânjâni cuprinși în 3 zapisă din 1827 Mart 3, Iunie 10 și Iunie 13; deci fiind că din parte scrisorilor descoperite să cunoaște că dumlui aga Kogălniceanu pe suma de 166 stânjâni au avut pașnică stăpânire epohă de zăce ani mai bine în nesupărare de răzeși, și așa precum zapisăle începătoare de la 1818 până la 1826 Ghenar 1, să văd înzăstrate cu termenul legiuit de pravili, de aceia giudecătorii întemeindusă la o așa întâmplare pe putere § 1924 din condica țivilă au încheiat socotință că și de acum înainte pomeniții stânjâni să rămăe tot în statornica proprieta a dumisale boeriului părât; iară pretenția răzeșilor desființată ca una ce să cunoaște închisă de paragrafie, căci de și asupra dritului protimisării au vrut întâi a să agiuta cu jalobele date la 1826 domnului Sturza și la 830 al excellenții sale Ghenalului Chisilev, dar aceasta văzândusă fără

1) Aceste 17 acte vezi-le supt anii respectivi mai sus, date ca regeste.

lucrare nu sau putut lua în băgare de samă rămăind tără ființă ; al 2-a cu învoiala din 1818 Mai 24, următoare între răzeși și cuprinzătoare ca să nu fie volnici nici un răzeș a vinde moșia la străini fără știința tuturor, iar nu au pututo giudecătoria lua de temeiu la pretenția aceasta, pentru că zisa învoială nu privește pe persoana cumpărătorului sau dreptățile sale, care să văd îndeplinite cu stăpânire de 10 ani, ci tocmai pe dătătorii învoelii cătră care pot aş atârna pretenția și că ace giudecătorie întorcându a sa luare aminte și la acei 30 stânjani ci să găsește tot în stăpânirea dumisale agăi Kogălniceanu din Scrivuleni, au văzut că acele 3 zapisă sânt din 1827 Mart 3, Iunie 10 și Iunie 13, și pără la 1836 Noemb. 2, când răzășii întindu a lor jalobă cătră pre înălțatul domn stăpânitoriu di pi care să găsește proțăsul înființat, nu sânt trecuți mai mulți de cât 9 ani și 5 luni, după care termen nu să cunoaște pretenția lor la arătații stânjani închisă din cuprinderea § 1924 pomenit mai sus : și de aceia să închee socotința ca răzășii să fie în dreptate a răscumpăra suma de 30 stânjani, ca unii ce au fostu întrebați cu publicațe, însă numai acei ce să vor dovedi că vor fi rudenie cu vânzătorii, pără la al șesele spiță adică pără la văr al doile după cuprindere § 1432 litera *a* din aceastași condică și după legiuire sobornicescului hrisov cuprinsu la art. 1 a protimisării ; dacă însă în temeiul § 1447 și a ofisului pre înălțatului domn cu No. 66 vor depune de astăzi în 30 zile în giudecătorie banii cuprinși în cele trei zapisă în sumă de 635 lei ; iară dacă răzășii nu vor da dovadă precum la înfătoșare nau urmat a arăta după cerire ce li sau făcut că sânt cu adevărat rudenii cu vânzătorii pără la al șasele spiță, apoi în lipsa unei așa rezoltat acei 30 stânjeni să vor tragi în stăpânirea atât din parte răzășilor cât și din parte dumisali agăi Kogălniceanu analoghisindu pe părțile amânduror părților ce ar fi avându în Scrivuleni, ca unii ci să găseasc de opotrivă cu aceleași drepturi stăpânitori în moșie Scrivuleni.

II-a. Cu această socotință a giudecătoriei vechilii îmbelor părți au rămas în parte mulțamiți și în parte nemulțamiți.

După aceste vechilul jăluitorilor la 16 Avg. 1838 au depozătarisit în giudecătorie 636 lei. iară la 19 Sept. au mai depozătarisit în giudecătorie încă 3712 lei, dovadă fiind întru aceasta lucrările din dellă ; iară la 20 Noembre 1838 dându și divanu-

lui jalobă de apel cu nemulțămire în totul cu socotința giudecătoriei, care jalobă văzându-se dată în lăuntru termenului cu No. 5997 sau scris giudecătorii Fălciului ca să prestăvlisască în apelațiia divanului della acestui proțas, care asămine priimindusă pe lângă raportul aceii giudecătorii din 12 Ghenar 839 cu No. 188 sau trecut apoi în clasificație spre căutare la 7 Iunie următoriu; în cât astăzi întru stăruire de față a îmbelor părți nu sa luat pricina în tratație după cum și la începutu acestui jurnal sau zăs, cerându-se de la fețile împlicate dovezi peste acele ce au înfătoșat la giudecătorie, niște asămine au mai înfătoșat numai vechilul jăluitoilor următoarele:

- 1) 7040 Mart 14. (pag. 2).
- 2) 1779 April 8. (pag. 75).
- 3) 1811 Mart 12. (pag. 124).
- 4) 1826 Februarie. (pag. 179).

Deci după ce sau cetit jurnalul încheiet de giudecătoria ținut Fălciului la 13 Iunie 838 împreună și dovezile înfătoșate de cătră amândoa părțile cu luare aminte și la replica jăluitoilor i la lucrările dellei divanul nu să unește cu socotința giudecătorii pe temei că este dată cu călcare legilor și anume a săbornicescului hrisov din 1836 Iulii 20, publicarisit la 1 avgust 1836, cuprinzătoriu „cel ce să va arata cu drept de protimisăs de răscumpărare să depue la giudecătorie prețul lucrului tocmit în vade de treizăci zile de la darea jalobii“ și jăluitoii aceștii de acum dându jaloba la 2 Noembre 1836 adică în urma publicarisirii săbornicescului hrisov nu numai că în termen de treizăci zile de la pornire jalobii lor nu iau dipus, ci tocmai la 16 Avgust 1838, o parte din bani și o altă parte de bani la 1838 Oct. 19, când giudecătoria nici pute băga pricina în giudecată, de vreme ce la răzășăe în urmare săbornicescului hrisov nu depusese prețul răscumpărării în termen de 30 zile de la zioa pornirii jalobii, și dar pe temeiul zăsului săbornicescului hrisov divanul hotărăște că dritul cel pute ave jăluitoii răzăși rămăindu stânsu și dmlui părătul aga Kogălniceanul va stăpâni în veci stânenii cuprinșă în zăpisile înfătoșate de cumpărătoriu până la 1827 Iulie 23 asupra cărora jăluitoii răzăși pornisă această de acum reclamație. Pe aceste dar tămeiuri sau închiet jurnal, di pi cari să va împărtăși îmbilor părți copii, și pentru că valora proțasului iaste de a divanului competențăe, să va scrie giudecătorii ținutului a aduce hotărâre de mai sus

întru întocmai aplicare, slobodu fiind părții nemulțămite a apelarisi la divanul domnului în termen de treizeci zile. dacă însă mai întâi va pune cauția în acestu divan 869 lei, 20 parale în somă de 4347 lei 20 parali ce cuprindu stânjănii cumpărați di dmlui aga, pe cari jăluitorii răzășii îi cere în răscomparare.

iscăliți: Iordachi Grigoriu spatar.

Neculai Milu postelnic.

Iacovachi Veisa spatar.

director căminar Pangrați.

1839 Iulie 10. Am ascultat hotărârea aceasta și am rămas mulțămît. iscălit aga Ilie Kogălniceanu.

„Copia cuvenită răzășilor cu porunca de supt No. . li sau împărtășit prin giudecătoria ținutului spre a da înscris a lor voiață. 1839 Iuli 10.

Divanul apelativ al țării de gios

Copie aceasta poslăduindusă din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu originalul să încredințază cu iscăliturile mădulelor presudstviitoare și punere peceții divanului.

Iordachi spatar,

Veisa spatar.

Neculai spatar.

director caminar Pagrați.

Secția I.

No. 3809

1839 Iuli 16 zile.

și sau poseduit N. Tacu jicnicer.

pecete: prințipatul Moldovii 1834.

divanul țării de gios.

CCIL. 1840 Iuli 5 Iași. Hrisovul domnului M. Gr. Sturza Vodă prin care se întărește agăi Ilie Kogălniceanu stăpânire în Scrivuleni pe stânjenii ce-i are de cumpărătură.

(Arhiva Mih. I. Kogălniceanu, București).

Cu mila lui Dumnezeu Noi Mihail Grigoriu Sturza Vvod. domn țării Moldaviei.

Domnescul nostru divan prin anaforoa din 31 Mai anul curgător 1840 supt No. 1761 au adus la știința domnii noastre, că între răzeșii de moșia Scrivuleni și între dmlui post. Ilie

Kogălniceanu urmând pricină de giudecată după pretenția celor întâi asupra celui din urmă ca să răscumpere una sută optzeci șase stânjeni ce dmlui iar ave cumpărați din numitul hotar la trecutul an 1836 Noemvrie 3; Vasilie, Constantin Chitic postelnicel și Panaite Vasilachi prin jaloaba ce au dat domnii noastre au arătat că răposat *medelnicer Enachi Kogălniceanu* cu un zapis de cumpărătură având a trage a cincia parte din numita moșie Scrivulenii din bătrânul Spiridon, șar fi aleso de o parte stălpindusă după aceleși hotară până când dmlui aga (acum postelnic) Ilie Kogălniceanu pășind peste stăpânire veche au început a face cumpărătură de pe la curgătorii celorlalți bătrâni și neamuri a jăluitoilor și că după jalobele ce ar fi pornit ei cu cerire de răscumpărare la 830 ar fi avut și giudecată cu dmlui aga (acum postelnic) când li sar fi dat dreptate a răscumpăra numai 86 stânjeni iar 93 stânjani ce ar mai ave cumpărați de pe la bătrânii răzăși, aceștia nar fi voit a da în răscumpărare, Pentru care ei de și sau arătat cu jalobă cătră fostul prezident a divanurilor general Chiselev, însă neputânduși afla îndestulare cuviincioasă sau rugat domniei noastre ca prin locul cuviincios să fie puși la cale de a putea răscumpăra arătații stânjani; care jalobă cu buiurdiul nostru îndreptată fiind logofeției dreptății ca prin locul convenit să să grăbiască cercetarea pricinii; aceia au recomandat giudecătoriei Fălciiului ca să cerceteze de nu urmează legiuita paragrafie, și nefiind apoi să dea legiuitul curs pricinii. După priimire căriie pomenita giudecătorie făcând mai întâiu cunoscut jăluitoilor a înfătoșa dovezi pentru netrecere paragrafiei; după o îndestulă perepiscă ce au mai urmat la 13 Iulie 1838 au luat pricina în tratație în ființa îmbelor părți prin vechilii lor, adică din parte jăluitoilor Vasile Popa, iar de parte pârătă dmlui pah. Costachi Ioan și prin jurnalul ce au închiet însămniază că „vechilul jăluitoilor „au înfătoșat următoarele dovezi: *întâi* învoiala din anul 1818 „Mai 14 săvârșită între răzăși ei în de ei prin care să îndatoresc ca să nu vândă la străini pământ fără știre tuturor prin „învoială; *al doile* o jalobă din 826 Mart 15 dată cătră domn „de cătră postelnicul Ioniță Ugle, Vasile Popa, Constantin Chitic cu alții ai lor, cu cerire de a răscumpăra stânjenii de la „dmlui aga Ilie Kogălniceanu; *al treile*, o jalobă din 830 Iuni „20 dată de cătră Panaite Popa postelnicul, Mihalachi Boureau

„și Vasile Popa i ai lor cu tânguire pentru împotrivire dmsale
„agăi ce le face la răscumparare stânjienilor ce ei drept au cum-
„părat de la niște răzăși ai lor; *al patrule* chiemare din 830
„luli 30 din parte ispravnicului de aprozi cu în dos răspunsu
„agăi Kogălniceanul, cuprinzător că va merge la divan spre
„înfătoșare cu răzeșii de Scrivuleni, dar însă săși caute hărțile
„întăi atingătoare de pricină; *al cincilea* o copie de pe jaloba
„dată din parte răzășilor de Scrivuleni cătră esceleția sa pre-
„zidentul divanurilor, după care au fost îndreptați la comisie
„reveduitoare spre punere la cale. Iar vechilul arătaturii boeriu
„au înfătoșat aceste: *întăi* un zăpis din 1818 Mai 19 pentru 13
„stânjăni cumpărați din moșie Scrivuleni de la un Iftime Gonța
„cu alți ai săi; *al doile*, un zăpis din 1819 Săpt. 7 pentru 25
„stânjăni cumpărați din moșia Scrivuleni de la un Pavăl Floria
„cu alții ai lui; *al treile* un zăpis din 1819 Săpt. 16 pentru 11
„stânjăni cumpărați din Scrivuleni de la Stefana și Ioana fii-
„cele Văscului; *al patrule* un zăpis din 820 Oct. 14 pentru 18
„stânjăni cumpărați tot din moșie Scrivuleni de la Iftode Po-
„târcă; *al cincile*, o mărturie din 1820 April 2, a răzășilor de
„Scrivuleni, mărturisitoare pentru parte cuvenită lui Iftode Potârcă;
„*al șasele*, un zăpis din 820 Oct. 18 pentru 9 stânjăni cumpărați
„din moșie Scrivuleni de la un Iftime Gonța și Pavăl Florea;
„*al șaptele*, o mărturie din 1826 Ghenar 1 a lui Iamandi că sau
„pierdut zăpisul pentru 4 stânj. cumpărați de la neamul Floresc
„și Văsculesc; *al optule*, un zăpis din 1826 Mart 3 pentru cum-
„părătura a 7 stânjeni a lui Vasile Ichim cu alții ai lor din mo-
„șia Scrivuleni; *al noule*. Un zăpis din 1827 Iuni 10 pentru
„cumpărătura a 7 stânjeni din moșia Scrivuleni de la Pavăl
„Flore; *al zăcele*, un zăpis din 1827 Iune 23 pentru cumpărătura
„a 16 stânj. din moșia Scrivuleni de la polcovnic Gheorghe
„Nica și alții ai lui; *al unsprezecelea*. O mărturie din învoiala
„din 1818 Mai 14 a răzășilor de Scrivuleni cu acei șezetori în
„Ghermănești; *al doisprezecelea* o scrisoare din 1818 luli 4 a
„trei răzeși de Scrivuleni ca să cumpere și acele din Ghermă-
„nești și neavând bani au rămas a să vinde cui va vrea; *al*
„*treisprezecelea*. Un zăpis din 1823 Maiu 28 de cumpărătură a
„26 stânj. din moșia Scrivuleni a postelnicului Lupu Burghilea
„cu alții ai săi; *al paisprezecelea*. O scrisoare din 1823 April 27
„a răzășilor adiveritoare de 26 stânjăni cuveniți Saftii fiica po-

tropopoei; *al cinsprezecelea*. Un zăpis din 1824 Ghenar 21 pentru cumpărătura a 40 stânjăni din moșia Scrivuleni a lui Vasile Gațu și alții ai lui; *al șăisprezecelea*. Un zăpis din 1824 Iulie 20 pentru cumpărătură a 10 stânjăni din bătrânul *Scripcă* a lui Toader Stoian i alții ai lui; *al șaptesprezecelea*. Un zăpis din 1824 Iuli 30 de cumpărătură a 10 stânj. din moșia Scrivuleni a preutului Ioan din Rășești.

Așa dar giudecătoria în privire acestor dovezi adaoge a însămnă că propunerea jăluitoților urmează de a le încuviința dreptate a răscumpara 186 stânjăni din trupui moșiei Scrivuleni, ce iau cumpărat d-lui aga fără nici o formalitate și prin a lor neștiință de la ai lor răzăși și neamuri din acel trup de moșie, iar întâmpinare vechilului boeriului părăt urmează că cu adevărat încredințatoriul dmsale fiind băștinaș au cumpărat de la osăbite fețe răzăși de acolo 196 stânjăni cu bună credință, pe care de o învechită vreme urmează stăpânire pačnică, în nesupărare din partea jăluitoților carile fiind față cu lăcuință tot întrun sat au priivit stăpâniria dmlui agăi. Aceste propuneri și întâmpinari luândule giudecătoria în dibatație în priivire că documenturile înfătoșate de îmbele părți trecute la perilipsul din dellă, au venit în lămurire că dmlui aga Kogălniceanu stăpânește pe lângă baștina dmsale și 196 stânjăni din moșia Scrivuleni cu driturile cumpărăturilor de la răzeșii de acolo precum de dovadă sau văzut 166 stânjăni cuprinși în 10 zăpisă, următoare de la anii 1818 Mai 19 până la anii 1826 Ghenar 1, iar 30 stânjăni cuprinși în 3 zăpisă din 827 Mart 3, Iunie 10 și Iuni 23.

Deci fiind că din parte scrisorilor descoperite să cunoaște că d. aga Kogălniceanu pe suma de 166 stânj. au avut pačnică stăpânire în epoha de 10 ani mai bine în nesupărare de răzăși și așa precum zăpisăle începătoare de la 1818 până la 1826 Ghenar 1 să văd înzestrate cu termen legiuit de pravili. De aceia giudecătoria întemeindusă la o așa stăpânire pe puteria § 1924 din condica țivilă au închiet socotință, că și de acum înainte pomeniții stânjăni să rămăe tot în statornica proprietă dmsale boerului părăt, iar pretenția răzășilor desființată ca una ce să cunoaște închisă de paragrafie, căci și asupra driturilor protomisirii au vrut întâi a să agiuta cu jalobile date la 1826 dmlui Sturza și la 1830 ecseleții sale ghenarului Kiseleș, dar

aceasta văzândușă fără lucrare nu sau putut lua în băgare de samă, rămăind fără ființă; al doile cu învoiala din 1818 Mai 14 următoare între răzăși și cuprinzătoare ca să nu fii volnici nici un răzăș a vinde moșie la streini fără știința tuturor, iar nu au putut giudecătoria lua de temeiu la pretenția aceasta, pentru că zisa învoială nu privește persoana compatriotului, sau dreptățile sale care se văd întemeiate cu stăpânire de 10 ani, ci tocmai pe dătătorii învoelii cătră cari pot ași atârna pretenția, că ace giudecătorie întorcânduși luare aminte și la acei 30 stânjani ce să gășasc tot în stăpânire d. aga Kogălniceanu din Scrivuleni, au văzut că acele 3 zapisă sânt din 1827 Mart 3, Iuni 10 și Iuni 13 „și până la 1836 Noemv. 2, când răzășii în-
„tind a lor jalobă cătră domniia noastră, după care să gășăște
„proțasul înființat nu sânt trecuți mai mulți de 9 ani și 5 luni
„după care termen nu să cunoaște pritenția lor la arătații stân-
„jani închisă de cuprinderea § 1924 pomenit mai sus. Și de
„aceia să închie socotința ca răzășii să fie în dreptate a răs-
„cumpăra suma de 30 stânjani ca unii ci au fost întrebați cu
„poblicații, însă numai acei ce să vor dovedi că vor fi rudenii
„cu vânzătorii până la al șasăle spiță adică până la veri al
„doile, după cuprinderea § 1432 litera a din aceastași condică
„și după legiuire sobornicescului hrisov coprinsă la art. 1 a
„protimisirii, dacă însă în temeiul § 1447 și a ofisului domniei
„noastre cu No. 68 vor depune de astăzi în 30 zile în giude-
„cătorie banii cuprinși în acele 3 zapisă în sumă de 635 lei;
„iar dacă răzășii nu vor da dovadă precum la înfătoșare nau
„urmat a arăta după cerire ce li sau făcut că sânt cu adevărat
„rudenii cu vânzătorii până la al șasăle spiță, apoi în lipsa u-
„nui așa rezultat acei 30 stânjani să vor tragi în stăpânire atât
„din parte răzășilor cât și din parti dmsale agăi Kogălniceanu,
„analoghisind pe părțile amânduror părților ce ar fi având în
„Scrivuleni, ca unii ce să gășasc deopotrivă cu aceleași drep-
„tăți stăpânitori în moșia Scrivuleni.“

Cu care socotința a giudecătoriei vechilii imbeler părți au rămas în parte mulțamiți și în parte nemulțamiți. După aceasta vechilul jăluitorilor la 16 Avgust 1838, au depozatarisit în giudecătorie 636 lei iar la 19 Septembrie au mai depozatarisit în giudecătorie încă 3712 lei, dovadă dovadă fiind întru aceasta lucrările din dellă, iar la 20 Noembrie 1838 dând și di-

vanului o jalobă de apel cu nemulțămire în totul cu socotința giudecătoriei care jalobă văzândușă dată în lăuntru termenului cu No. 5997, sau scris giudecătoriei Fălciului ca să predstavisască în apelația divanului della acestui proțăs, care o asămine priimindusă pe lângă raport acei giudecătorii din 12 Ghenare 1839 cu No. 188, sau trecut apoi în clasificații spre căutare la 7 Iunie următor în cât în aceeași zi întru stăruire de față a imbelor părți sau și luat pricina în tratație, și cerândușă de la fețele următoarele :

1) 7040 Mart 14 (pg. 2).	} date în regeste la anii
respectivi.
2) 1779 April 8 (pg. 75).	
3) 1811 Mart 12 (pg. 124).	
4) 1826 Febr. (pg. 179).	

Deci după ce sau cetit jurnalul închiet de giudecătoria ținut Fălciului la 13 Iunie 1838 împreună și dovezile înfătoșate de cătră amândoaă părțile cu luare aminte și la replica jăluito- rilor i la lucrările dellii, acel divan neunindusă cu socotința giudecătoriei pe temeiul că este dată cu călcare legilor, și anume a sobornicescului hrisov din 1836 Iune 26 publicarisit la 1 August 1836 cuprinzătoriu, cel ce să va arăta cu drit de protimis- sis de răscumparare să depue la giudecătorie prețul lucrului tocmit în vade de 30 zile de la darea jalobii și jăluitoarii aceș- tia de acum dând jaloba la 2 Noemvre 1836, adică în urma pub- licarisirii sobornicescului hrisov, nu numai că în termen de 30 zile de la pornire jalobii lor nu iau depus ce tocmai la 16 Av- gust 1838 o parte de bani și altă parte de bani la 1838 Avg. 19, când giudecătoria nici putea băga pricina în giudecată, de vreme ce ei răzășii în urmare sobornicescului hrisov nu depusese prețul răscumpărării în termen de 30 zile dela zioa pornirii jalobii ; și dar pe temeiul zisului sobornicesc hrisov divanul hotărăște că dreptul cel pute ave jăluitoarii răzăși rămânând stâns și dum- lui aga Kogălniceanu va stăpâni în veci stânjânii cuprinși în zapisăle înfătoșate, de cumpărături până la 1827 Iulie 23 ; asu- pra căruia jăluitoarii răzăși pornisă aceste de mai sus reclamații. Cu care hotărâre a divanului răzășii rămâind nemulțămiiți au ape- larisit pricina la domnescul divan, iar acesta după priimire dellei prin clasificații sorocind căutare aceștii pricini la 20 Mai, au luat pricina în tratație, întru stăruire de față în presudstvie a jă-

luitoilor răzăși prin vechil formalnic din parte lor anume Vasile Popa, precum și a dumisale post. Ilie Kogălniceanu, în persoană, cercetând aciasă pricină sau cetit mai întâiu închierile instanții de mai gios fără a să mai cere dovezile de la fețile prigonitoare, găsândușă pretenția jăluitorilor închisă de paragrafie, nefiind trebuință a primi dovezile priivitoare cătră fondosul proțăsului, în privire cărora divanul după cu amăruntul cercetare ce au făcut împregiurărilor aceștii pricini, au venit în lămurire că așa precum jăluitorii nau depus banii răscumpărării în termenul legiuit de 30 zile prin pravila publicarisită la 1836 Iunii 20 socotit de la darea celei întâi jalobe, apoi închiere divanului de apel cunoscândușă driaptă și legiuita închiere cu aceia hotărăște și acel domnesc divan ca dumlui post. Ilie Kogălniceanu, săși stăpâniască arătatele părți din numita moșie așa precum și până acum liau stăpănit fără cea mai mică supărare despre jăluitori, a cărora cerere de răscumpărare să găsește stânsă prin paragrafie de vreme ce ei precumu sau zis mai sus nau depozitarisit banii răscumpărării în legiuitul termen a pravilii.

Drept aceia domnia noastră în temeul legilor statornicite după noul așăzământ prin acest hrisov cu a noastră iscălitură și pecete întărim hotărâre mai sus prescisă a divanului domnesc spre veșnica curmare a proțăsului în temeul art. 364 din Reglement urmând întru aceasta credința boerilor domnii noastre mădulari a domnescului divan, iscăliți în anaforă, dumlor : logofăt Costachi Baș, vornic Costachi Sturza, vornic Scarlat Miclescul, și a candidaților îndeplinitori complectului, dumlor spatar Andrei Bașotă, spatar Alecu Vărnăv, spatar Vasile Veisa, și spatar Dimitrie Bran. Pentru care poroncim dumisale vel logoiăt al dreptății și cavaler Nicolai Canta ca prin locul cuviincios să aducă întru întocmai împlinire hotărârea arărată. Scrisusau hrisovul acesta la scaunul domniei în orașul Eșii în anul al șaptele a domnii noastre.

Anul 1840 luna Iuli 5 zile

Noi Mihail Grigoriu Sturza Voevod. No. 110

pecetea : Noi Mihail Grigoriu Sturza Vvod : 1834, No. 406.

„utroque clarescere pulchrum“

N. C. vel logofăt procitoh

Șef secției din departamentul dreptății Ioan Pleșescul sardar

CCIII. 1841 Sept. 19. Act de împărțală între frații Iancu Kogălniceanu spatar și post. Ilie Kogălniceanu cu moșii. acarete, vii și bani, primind fie care frate câte 48400 lei partea sa.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Document (còpie)

Gios iscălitul *spataru Iancu Kogălniceanu*, încredințazu prin aciastă scrisoare ce am dat la mâna *frăținimeu dmlui post. și cavaleriu Ilii Kogălniceanu*, că rămăind moștenire părințască după înzăstrarea surorilor noastre, aceste de mai gios însămnate, adică a patra parte din moșie *Matienii*, care acum este de ținut Dorohoiului, i o casă cu locul ei în târgul Botoșani, mahalaoa Vrăbienii un loc sterpu țij, în Botoșani în mahalaoa Murăreștilor, zăce pogoane de vie cu locul lor în podgorie Spărieții la ținutul Putnii, o a cince parte dintrun bătrân din moșie *Scrivulenii* și un bătrân întreg din moșie *Brătenii*, ținut Fălciului, baștină strămoșască, bezu cumpărăturile făcute de mai sus numitul meu frate, i o livadă cu pomi pe moșie mănăstirească Ghermănești tot în ținut Fălciului, *la locul numit Arsură* și unsprezece suflete de țigani. După ce am împărțat mai întâi întru noi drept în doă venitul ce sau adunat și sau socotit pără la anul 1842 April 23 i alte condee, bani rămași de împărțală și niam luat fieștecare dreaptă parte sa, am stat apoi cu dmlui fratimeu post. Ilie și în împărțire moștenirilor mai sus anume rostite și prețaluindule după însuși a noastre imbe socotinți și bună învoire au urcat somă de 96800 lei, adică noăzăci și șase mii optsute lei din care să cuvine driaptă parte me 48400 lei, și socotindu spre a nu să mai rășlui averea aceea cu împărțire, de însuși bună voe me am hotărât și parte me am primito în bani de la fratemeu în deplină somă arătată de 48400 lei. Deci de acum înainte și în veci atât dmlui fratimeu post. Ilie Kogălniceanu, precum și clironomii dsale rămân stăpâni pe toate cele cuprinsă mai sus, rămasă moștenire de la părinții noștri, afară numai de parte din moșiile de pe neamul Luculești, care după învoiala bunei noastre cu sorăsa răposata Zoita Arbure cei zăce și Dimitrioae, maica dmsale spatarului Costandin Dimitriu Arbure, tot aceia ce să va scoate de acum înainte avem a împărți iarăși între noi frățăște precum asămine și tot aceia ci să va pute vreo dată lua, și scoate de

la casa răposat nostru moș stolnic Ioan Cheșcu, din Besarabia pentru părțile de moșii Kogălnicenești, ce stăpânește în Besarabia și dar am rugat și pe cinstitul divan al țării de sus ca spre tărie acestui document să să încredințeze documentul acesta și de cătră divan.

1841 Septemvrie 19 zile

iscălit Iancu Kogălniceanu spatariu

Divanul apelativ al țării de sus

Pentru că actul acesta este supt adevărată iscălitură a dmsale spatariului Iancu Kogălniceanu, și săvârșit cu a dmsale priimire precum însuș au mărturisit în presudstvia divanului, de aceia în urmăria cererii ce prin jaloabă au făcut, să adivereste de cătră divan.

iscăliți:

Cantacuzino, Palade vornic, Grigore Codrianu spatariu

director Stamatii

Secția I

pentru șef, Iordache Daniel medelnicer

No. 4618

1841 Septembrie 20 zile

Copia sau cercetat de către mine

P. Casimir

Divanul apelativ

Copia aciasta cercetândușă cu originalul din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai să încredințază de cătră divan spre a a să da dmsale maiorului Mihail Kogălniceanu, potrivit cererii ce prin înscris au făcut.

P. Carp.

C. Negre.

T. Cazimir.

Secția III

No. 1533

1850 Martie 3 zile.

Dim. A. Corne

pecete:
prințipatul Moldovei
divanul de apel
1849

șef Steriiian

CCIV. 1842 Iunie 22. Scrisoarea lui Ilie Kogălniceanu post. către sameșul de Fălciu C. Ioan pah. în privința împăcăciunei cu căpitanul Mighiul.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Iubite arh. Pah.

Am înțales cele cuprinsă prin scrisoarea dumitale din 15 Iunie și pentru că ai înduplicat *pe căpit. Ioan Mighiul* ca sămi întoarcă partea de moșie de la Gheleme îți foarte mulțamescu, iar de a mulțami în osăbire pe Mighiul, aceasta nu o pot face, neștiind ce voi putea isprăvi cu frații Gheleme, ce îmi poate rămâne o recunoștință și pre cum și în alte vremi lam agiutat, asămine și în viitorime la prilejuri de a să folosi mă va găsi gata. Cât de a nu rămâne în supărare cu dumlor Gheleme în aceasta nu poate ave vreo grijă, căci priimind banii de la mine și scrisoarea ce mi va da încredințandusă de giudecătorie, apoi va da jalubă giudecătoriei că acel proțas pornit de către dumlui Gheleme pe viitorime mă privește pe mine, și că și jurnalul ci să va cuveni giudecătoriu să mil trimată mie, el cu aceasta rămâne cu totul desfăcut. Așa dar poftescu ca cu această rânduală sfârșăște și lucrarea cuvenită, care să să și întăriască de către giudecătorie mai înainte de vacanță, iar acei 1500 lei banii cumpărăturii cuprinși prin contractul dat mie de către maica dumisale Gheleme și pe urmă prin adiverința me arătați că iam primit de la Mighiul, dumnetă li vei întoarce din banii visteriei și eu îți voi răspunde îndată și îți voi rămâne și cu îndatorie fiind a dumitale iubitori și gata spre slujbă.

Ilie Kogălniceanu post.

1842 Iunie 22.

„Aceasta este copie de pe scrisoarea către dumlui pahar. Costachi Ioan sameșul ținut Fălciu.

Divanul apelativ al țării de sus.

Copie aciasta sau poslăduit cu originalul și este întocmai; de aceia să adiverește di către divan după cerire căpitanului Ioan Mighiul prin jalobă.

Dr. Drăghici.

A. Mavrocordat.

L. Roset.

pecetea divanului

poslăduit Scorpan

Secția 3.

No. 2583

1842 Avgust 17

CCV. 1843 Dekembre 14. Scrisoare de așezare între Ioniță Buzne cu răzeșii de Leușeni pentru pământul de pe bătrânul Hărăț, pentru care au avut judecată cu aga Ilie Kogălniceanu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Gios iscăliții răzăși din moșiia Drăceni, trăitori în a stânga Prutului în *satul Leușanii, ocolu Cotul Morii* răzăși din bătrânul Hărăț di Drăceni, facem știut prin acest înscris a nostru, cel dăm la mâna mătușii noștri Catrina Buzne, ci este răzeșită în bătrânul Hărăț pi o parte, iar pi alta în bătrânul Manciu, ci trag neamu Negrului giumătate și Zbănești giumătate, fiindcă barbatul dumisale au fost răscumpărat 3 bătrâni a Miclescului de la hătmăneasa Roset, după alergări prin giudecăți, precum documenturile dovidesc, ce lem priimit acum di la dumneei, ca unii ce ne protimisim la ace răscumpărătură pi banii ci au dat părintelui nostru, bărbatului dumisale pentru ace răscumpărătură după înscrisul dumisale ci să lămurește cum ari să să urmeză, cel păstrăm di la părintele nostru, și fiind că acum *aga Ilie Kogălniceanu* ci au avut giudecată cu răzășii pentru acel pământ acum cu nidreaptă giudecată au dipărtat pi bărbatul dumisale din stăpânire pământului. Noi astăzi am priimit de la dumlui documentili din moșiia Drăcenii vechi și noi după opis ce am dat supt a nostre iscălituri ca după dreptățile ce avem să ne giudecăm noi cu Kogălniceanu, ce au răpit pământul cu nedreptate, și scoțând noi zisul pământ dumnaei să aibă a da banii răscumpărării și noi să stăpânim parte analoghicească numai pi banii cât au dat părintele nostru, iar celălalt pământ săl stăpânească dumneei și urmașii dumisale; iar cheltuelile ci vom face noi prin giudecăți, cum și cheltuelile ce au cheltuit bărbat dumisale să fii știut că nau a intra în analoghiia pământului, nici să ni întorcem unu altuia cheltuiala, ci numai drepti banii răscumpărăturii, iar cheltuelile ci vom cheltui pentru scotire pământului baștină bătrânul Hărăț di supt împresurări ace cheltuială ari să să arunci pi tot acel pământ și cât o va agiunge parti pi dumneei pi dreptă parte sa apoi ace cheltuială ari dumneei să ni înapoiască și pentru întocmai cum are să să urmezi stăpânire între noi i urmașii noștri am dat acestu înscris

supt adivărați a noastre iscălituri la mâna dumisale mătușii noastre.

Ioniță Buzne
Eu Costin Corne

1843 Dekevr. 14.

CCVI. 1845 Noembre 7 (regește). In procesul spatarului Iancu Kogălniceanu cu serdăreasa Soltana Păun pentru 501 galbeni.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Jurnalul divanului de apel (mădulari Vornic Sturza, vornic Greceanu, Gh. Beldiman, Man. Drăghici, M. Manu, Alex. Suțu, director Leca, șef A. Cerne) prin care dă hotărâre în proțăsul dintre serdăreasa Soltana Păun și spatar Iancu Kogălniceanu și supusul austriac Herșcu Leiba zăraf pentru bani.

Serdăriasa Soltana Păun acuză pe Ioan Kogălniceanul că ia fost luat un sinet cu niște documenturi ca săi aducă bani 501 galbeni, 16 lei, 10 parale. Nici bani nu i sau adus, nici documenturi și arată că polițele ce le are iscălite de ea ar fi plastografiate pentru 501 galbeni. Cei învinuiți atestă că polițele sau fost iscălit de serdăreasa, dar spatarul Iancu Kogălniceanul nu mai știe de i sau numărat sau nu banii.

Procesul se începe la 5 Febr. 1841 prin jalba serdăresei cătră logofeția dreptății, și ea o trimite judecătoriei de Iași potrivit art. 345 din așăzământ, o dellă de 20 file.

Judecătoria judecă pricina și în ceia ce privește pricina dintre jidov și sardăreasa Păun, care supt jurământ arată că n'a primit de la jidov de cât 1684 lei pentru niște vin; iar în pricina cu spatar Iancu Kogălniceanu, care a luat în numele serdăresei Păun de la jidov 400 galbeni, cu dobândă pe 3 ani = 120 galbeni — luați înainte așa că Kogălniceanu n'a luat de fapt de cât 280 galbeni cum însă i s'a întors dobânda la cei 120 galbeni pe 2 ani de zile în somă de 24 galbeni, el — spatar Kogălniceanu — n'a luat de la jidov de cât 304 galbeni, nu 400 cum scrie sinetul.

Pentru garantarea acestor bani se pusese amanet venitul caselor sardăresei.

Venind chestia la divan, el judecă pricina la 7 Noembre față fiind Iancul Kogălniceanul, spat, Manolachi Vasilevici vechil

serdăresei și Iancu Livescu și kk. agenția austriacă pentru jidov :
Divanul secția II judecă și dă dreptate spatar Iancu Kogălni-
ceanu a se despăgubi numai de 304 galbeni din lucrul amane-
tarisit de serdăreasa Păun.

CCVII. 1849 Ghenar 19 Iași (regeste). Anaforoa inaltului divan în
pricina dintre spatar Iancu Kogălniceanu și serdăreasa Soltana Păun pentru
304 galbeni asigurați în casele sale din Iași.

(Surete ms. LVIII, 150).

Zaraful Herș Leib s'a alcătuit cu sardăreasa Soltana Păun
ca din împrumutul de 1200 galbeni să-i plătească toati datorile
ce le are pe la diverși, dintre care și 400 galbeni împrumutați
de la spatar Iancu Kogălniceanu cu sânet de la 1840 Ghenar
30, dar din care nu sau încasat decât 232 galbeni. Soltana
Păun nu și-a platit nici dobânzile pe timp de 9 ani. Judecata
hotărăște încă din 1843 Dec. 13 „ca dumnealui spatar Iancu
Kogălniceanu să se îndestuleze din amanet pus pe casele dmsale
sardăresei Soltana Păun, atât capetile de 304 galbeni cât și a
lor legiuită dobândă de la 1840 Febr. 22.“

CCVIII. 1849 Decembre 20. Diata vornicului Ilie Kogălniceanu.

„adaos la foaia sătească

No. 17 și 18

Iași 14 Mai 1850

Partea judecătorească

Divanul apelativ

No. 1672

Dumlui Vornic Ilie Kogălniceanu prin jaloaba ce au dat a-
cestui divan, au făcut cerere a i se adeveri în scrisul prin care
dă în veșnică stăpânire a fiului dumisale D. maiorul Mihalache
Kogălniceanu părțile de moșie ce are la ținutul Fălciului, baș-
tină și cumpărătură în moșiile Scrivuleni, Brătenii și Drăncenii
viia aflătoare în podgoria Hușii lângă biserica catolicească pre-
cum și acea de la Copou depe moșia monastirii Trei-Sfetitelor

supusă embaticului și alte dreptății a dumisale anume cuprinsă prin înscrisul ce în copie aice se înșamnă, în temeiul căria și a încredințării luate adevărinduse vremelnic zisul înscris să publică spre obștească știință în toată a lui cuprindere cu lămurire și despre actul proprietății dumisale vornic asupra viei din podgoria Hușii că un asemenea este adevărit numai vremelnic și că atât acei ce ar ave vreo legiuită pretenție și neoprită de termenul publicarisirei ce mai înainte s'ar fi urmat, într'o aceasta precum și asupra trecerii proprietăților acelora a nume cătră dumnealui Maiorul să le reclamarisească la Judecătoria ținutului în termen de 6 luni.

(Diata vornic Ilie Kogălniceanul).

Gios iscălitul vornic Ilie Kogălniceanu adevăresc că în înzestrare a *trei fiice a mele*¹⁾ ce am măritat întinzându-mă le-am dat zestre în bani și lucruri peste puțința mea, încât am căzut în grele datorii a căroră urcândusă dobânda și puindusă și în capete, sau suit acia datorie acum până la suma de 5000 galbenl capete, această datorie povărătoare pentru mine mau adus în desnădejde că voi putea plăti fără să perd prin vânzare una din bucățile de moșie ce am la ținut Dorohoiului și la ținutul Fălciului și găsindu-mă îndestulă neodihnă și neliniștire pre iubitul meu fiu dumlui maior Mihalache Kogălniceanu pătrunzândusă de această scârbelnică petrecere a mea mia venit în ajutor și din dreptele ostenelile sale au plătit din datoria mia la creditorii mei suma de 2500 galbeni blanci drept acea și eu încă aflându-mă în viață din puțină avere ce am în care este cuprinsă și zestrea soții mele am deosebit parte și prin acest înscris al meu, dau în stăpânire prea iubitului meu fiu dumisale maiorul Mihalachi Kogălniceanu viia ce o am la Copou cu embatic pe moșia sfintei mănăstiri Trei-Sfetitele din Iași și părțile de moșie ce am baștină și cumpărături la ținutul Fălciului în trupul moșiilor *Scrivuleni, Brăteni și Drănceni*. După cuprinderea documenturilor vechi și noao ce o dată cu acest înscris leam dat fiului mieu Mihalache cu care va stăpâni arătatele părți de moșii la ținutul Fălciului și viia dela Copou a-

1) *Maria* n. 1818; măritată cu Leon Iacovachi; — *Elena* n. 1819 măritată cu T. Cazimir, și *Profira* n. 1820 măritată cu Codreanu.

tât dumlui precum și clironomii dumisale în veci. Pe lângă aceasta îi mai dau întru a dumisale veșnică stăpânire, atât partea ce se cuvine mie din averea rămasă dela *fratemiu medelnicer Constantin Kogălniceanu*¹⁾ și care se găsește în stăpânirea dumisale spătariu Mihăiță Danu, a surorilor dumisale Catinca și Zoița ca fii cleronomi a cumnatii noastre Safta născută Scorțâscu făcuți *cu al doile barbat spătarul Enachi Danu*, în care avere se cuprinde 3 bătrâni din moșiia *Dințani* tot dela ținutul Fălciului. O dughiană în Iași, Țigani și giuvaeruri pentru care avere este pornit proces de mine dinpreună cu *fratemiu dumlui spatariu Iancu Kogălniceanu*²⁾ și care stă încă în judecătoria ținutului Iași secția I urmând de acum înaintirea acestui proces la mai înaltele instanții a se face de cătră fratiemiu spătar Iancu și fiul meu maior Mihalache ca pentru un lucru drept al său după documenturile păstrate de mine și pe care acum leam dat Dumisale spre înaintirea procesului, asemenea trecu fiului meu Mihalache și jumătate din partea ce se cuvine mie din averea *moșului meu răposatului Constantin Dumitrie Arbore*³⁾ după învoelile săvârșite între maica sa Zoița Dumitroaia Arbore și între varăsa buna mea *Ruxandra Bantăsoaia* și în urmă înoite și de cătră însuși moșul meu *răposatul spătar Arbore* pentru care am și dat jalba judecătorii de Botoșani dinpreună cu fratemiu dumlui spatariu Iancu Kogălniceanu că dacă nu se va găsi diata rămasă dela pomenitul moș Arbore prin care să se arate că ne deosebești și ne lasă din averea sa potrivit pretențiilor noastre, să se pornească procesul convenit cu clironomii săi de la acea instanță. Așadar de acum este înputernicit fiul meu dumlui Maiorul Mihalache ca și această pricină să o înainteze însuși și sau prin învoială cu clironomii

1) Med. Costandin Kogălniceanu a fost căsătorit cu Safta Scorțâscu ; care s'a remăritat apoi cu spatariu Enachi Danu, și a avut trei copii : *Catrina, Zoița, și Mihăiță Danu*.

2) Ion Kogălniceanu căsătorit cu Zmaranda Paul Bantaș a avut zece copii : *Costantin, Safta, Maria, Eufrosina, Ilie* (n. 1787) *Iancul spatariu, Alexandru, Catinca, Neculai și Soltana*.

3) *Dimitrie Arbore* căsătorit cu Zoița, a avut doi feciori : pe *Arhire Arbore* și pe *Costantin Arbore*. *Arhire Arbore* a ținut în căstorie pe *Ruxandra Bantaș*, a cărui soră a fost ținut-o în căstorie *Cost. Kogălniceanu*. bunul lui *Ilie Kogălniceanu*.

Arbore sau prin giudecată câștigând din aceiace va câștiga partea me pe giumătate va trage în al său folos și proprietatea precum zicu mai sus și pe giumătate se va da mie sau neaflândumă eu în viață să va da fiului meu comis Alecu Kogălniceanu¹⁾ așijderea îi mai dau fiului meu maiorului Mihalachi pe giumătate din partea ce mi se cuvine mie din părțile de moșie Kogălnicenești din Basarabia ce cu rea credință leau tras în a sa stăpânire moșul meu stolnicul *Iancu Keșku* și pentru care a sa stăpânire moșul meu stolnicul *Iancu Kogălniceanu* sau început proțes și l-au și câștigat de la cea întâi instanție după documenturile ce sânt la frate meu, urmează că de acum din partea me să se înainteze și această dreaptă pretenție de cătră fiul meu *d. maiorul Mihalache* și sau prin învoială cu clironomul fiul dsale stolnic *Keșcu* sau prin giudecată să o sfârșească și din aceia ce va câștiga scăzândușă cheltuelile ce va face din priosos precum arăt și mai sus partea me pe giumătate va trage în al său folos și proprietă, iar pe giumătate se va da mie și neaflândumă eu în viață se va da fiului meu Alecu.

Pe lângă toate aceste cuprinse mai sus fiul meu *Mihalache* după moartea me va trage și va lua tot în a dumisale veșnică stăpânire și via ce am în *podgoria Hușii lângă biserica Catoalicească* primind atuncea și documenturile ce am pe acea vie iar apoi cealaltă avere ce mai am nemișcătoare și mișcătoare și ceia ce voi mai câștiga și chiar din pretențiile arătate mai sus precum și pojijia caselor locuinței mele rămân după moartea me parte prea iubitului meu fiu Dumisale vornic *Alecu Kogălniceanu* cu îndatorire ca și însuși să plătiască datoria me ce se va găsi la moartea me neplătită încă de mine și să cheltuiască și cu îngroparea me, precum se cuvine mii păcătos spre a câștiga iertarea norodului dând și vro câteva sărindare la unele din bisericile din *Iași* și la mânăst. sf. Neculai de pe moșia Păpăuții de lângă Botoșani și la biserica prea cuvioasei sf. Paraschiva din Botoșani unde sunt îngropați bunii mei și părintele meu, precum și biserica de pe moșia *Mateșenii* de la ținut. *Dorohoiu* ce este făcută de mine și de la biserica din satul Râpele ținut. Fălciului unde sunt părțile de moșie ce leam dat fiului meu *Mihalache*.

5) Alexandru Ilie Kogălniceanu era comis în 1849.

Tot fiul meu Alecul va cheltui și cu grijele sufletului meu cuvenite până în 7 ani și atunci și cu dizgroparea me cerșută de obiceiul pravoslavnic și spre a se urma aceste însemnate pentru îngroparea me și grijăle sufletului și desgroparea rămășițurilor mele de către fiul meu Alecu îndatoresc și pe fiul meu Mihalache ca pe un frate mai mare să fie cu îngrijare și la vremea aceea să însemne să sfătuiască să-l înlesnească pe fratele său Alecu de a le săvârși potrivit voinței mele și am iscălit cu însuși mâna me.

Iașii 1840 Decemv. 20 zile.

Ilie Kogălniceanu vornic

Divanul Apelativ

Pentru că iscălitura de supt actul de față este adevărată a Dumisale boerului vornic Ilie Kogălniceanu se adivereste de către divan vremelnic în urmarea cererei ce prin înscris au făcut Dumlui vornic. și a încredințării date.

(Iscăliți) Răducanu Roset, Petrachi Carp.

Panaite Cazamir. (l. p.)

Secția a 3-a No. 1246. 1850 Februarie 21 zile.

CCIX. 1850 Mai 4. Răspunsul spatarului Iancu Kogălniceanu în pricina prăbușirii unei șuri a lui Vasile Stanciul și cere despăgubiri de la spatar C. Arbure.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu București).

Cătră cinstita isprăvnicia ținutului Botoșani.

Spatarul *Iancul Kogălniceanul*, vechilul din parte dumsale ostavnoi de glotă, dmlui căpitan leitenant Simion Emanoilovici *Arbure* supus rosienesc nepot și clironom răpousatului spatar *Costantin Arbure*.
răspunsu

Asupra adresului acei cinstitei isprăvnicii, din 17 a trecutei luni April cu No. 3409 din partea încredințătorului meu mai sus numit, cu toată cinstea răspund că jaluba lui Vasile Stanciul de aice din Botoșani este cu totul minciunoasă și neadevărată căci nici un feliu de stricăciune la casele lui ce sântu

Închiriete de cătră răpousat spatar Arbure, moșul încredințatorului meu nu să va dovedi că sau făcut, pentru că de față sântu casăle cu toate ale lor, ba încă astă iarnă din pricina greutateii omătului ce au fostu, slaba lui șură au fost picat pe trăsurile noastre, căci i sau rupt căpriorii și după rugămințele lui sau adus căpriorii trebuincioși, 30 leațuri cum și 40 prăștini de la Saucenița și meșteri dulgheri și cu cheltuiala noastră i sau rădicat acoperemântul, când după contractul încheiat pentru numita casă, fiind că această cădere a șurii nu este pricinuită din nepurtare de grijă a noastră, ce numai din greutatea ernii au fost; era dator dar ca el însuși Stanciu a cheltui și a o face la loc, dar el însuși sau rugat mie ca să să facă această toc-mire de cătră noi, în locul a 16 furci de stejar, ce prin contract îi sânt făgăduite a i se da, și nu leau cerut păr astă iarnă, și aceste osăbit de podeala ce sau făcut tot de cătră noi la grajdriu, iar pentru opt galbeni cusurul cel mai ceri din chiria casălor supt cuvânt că nau luoat păr acum, îndată ce va priimi formalnic giurământ că mi iau primit de la răpousatul i să vor plăti de cătră încredințatoriu meu, pentru că prin contractul lui ce au avut cu răpousatul să cuprinde că pe fiește care an săși priimească banii înainte, iar el acum arată că au primit din anul al 2-a numai 22 de galbeni; apoi după fire lui ce nătângă nu să poate crede că el să fi lasat în pace pe răposat și să nuși fi priimit deplin 30 de galbeni, pentru aceia trebuie să giure și apoi i să vor plăti; iară cât pentru deșărtarea casălor lui, fiind că vadea de doi ani sau împlinit abia în ziua de Paști, adecă la April 23 anul curgătoriu din pricina cumpletei vremi ce au fostu, care este opștește știut, i a sfintelor sărbători, și a boalei încredințatorului meu, nu niam putut pără acum găsi alte case spre a ne strămuta; dar acum neam alcătuit cu dumnealui boeriul hatman Anastasachi Bașotă și au luoat casăle dumisale din Botoșani, unde vroim a ne strămuta, însă fiind că cere trebuința de a să griji și a vărui pomenitele casă a boeriului Bașotă, pără ce nu să vor pregăti aceste casă, nu putem deșarta casăle lui Stanciu, ci pe câtă vreme vom șide întrânsele (care nu poate fi zăbavnic) îi vom plăti chirie după analoghiia tocmelii ce au avut cu răpousatul, pentru care și rogu pe cinstita isprăvnicie ca să i să facă cunoscut numitului, ca să

nu ne mai supere peste toată cuviința, că nu am șazut în casăle sale ca la han, ci au primit de la noi chirie îndestulă, câte 30 de galbeni pe an pe căsuțele aceste a lui.

CCX. 1850 Noembre 1. Inscris ce dă căpitan Ion Mighiul maiorului M. Kogălniceanu pentru 17 fălci pământ, cumpărat de la stol. V. Glodeanu în cotul Ghermănești.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Prin acest înscris ce îl dau dumisale maiorului Mihail Kogălniceanu, fac cunoscut că dmlui priimindusă cu suma de 140 galbeni [ce dmlui era datoriu ami răspunde mie și ginerului meu Hristachi Bourianu pentru 17 și $\frac{1}{2}$ stânjeni pământ din moșie *Scrivuleni* și acareturi din satul *Râpile* ce prin zăpis tot cu veliatul de astăzi iam vândut dmsale de veci] săi răspundă dsale stolnicului Vasile Glodianu în socotiala prețului cu care și acest din urmă miau vândut mie partea sa de moșie din cotul Ghermăneștii, aciastă sumă să va socoti drept plată pentru 17 fălci și giumătate, pentru care bani eu nu am a fi tras la nici o părtășire privind aciasta pe dmlui Kogălniceanu de vreme ce pentru aceste 17 $\frac{1}{2}$ fălci și plata lor am vândut și eu dmsale acareturile și stânjării mai sus pomeniți. Iar dacă la alegere ce urmează a să face a părții de moșie vânduți peste 17 $\frac{1}{2}$ fălci pentru acel prisos, sânt eu dator a plăti câte 8 galbeni de falce, pe care bani îi voi răspunde dmsale stolnicului Glodianul, la dări cu stăpânire formală a pomenitei părți.

1850 Noembre 1

Ion Mighiul

CCXI. 1851 Mart 30 Iași (regeste). Divanul apelativ al Moldovei vinde la mezat casele sârdăroaei Soltana Păun cătră Enache Leca cu 646 galbeni spre îndestularea spatarului Iancu Kogălniceanu.

(Surete ms. LVIII. 141).

Vornicia de aprozi prin raportul cu No. 2174 din 12 April anul curent 1849, mijlocind cătră acest divan ca spre îndestulare dmsale *spatar Ilie Kogălniceanu* cu soma de 304 galbeni capete și a lor dobândă de la 22 Fevruare 1840, ce are a lua de la dumneaei sârdăreasa Soltana Păun, după hotărâria dată

și înalt întărită în pricina dintre dlor spatar Iancu Kogălniceanu cu dumneai sârdăreasa Păun, să să vînză de veci prin mezat casăle cu locul lor ce dumneai Sârdăreasa are aici în capitală în ulița Teatrului vechiu peste drum de casăle răpousatului boer logofăt Alecu Ghica.

...Prețul cel mai folositor la dat dmnului Enachi Leca soma de 646 galbeni blanci.

(Jurnalul divanului apelativ al Moldovei, Surete ms. LVIII, 141).

CCXII. 1851 Sept. 5 Iași. Alcătuire între M. Kogălniceanu și doamnele Balș și Vlădoianu pentru apărarea intereselor de procese.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Alcătuire

între DDLor cucoanele Eufrosina Balș și Ecaterina Vlădoianu născută Ghica și între *Dlui Mihail Kogălniceanu*.

1). DDLor cucoanele rânduescă pre D. Kogălniceanu de împuternicit a DDSale în proșesul ce au pentru dobândirea părții ce li se cuvine din avere răposatei DDSale maice logofeteasa Ecaterina Ghica.

2). Dlui Kogălniceanu se îndatorește a apăra acest proces cu toată răvna, activitatea și cinstea și a nu să dipărta din această însărcinare până când pricina nu se va precurma prin această înaltă hotărâre.

3. Pentru ostinelile dmsale Kogălniceanu DDLor cucoanele îi vor plăti zece la sută din avere ce DDLor vor dobândi prin desăvârșita hotărâre gudecătorească și aducere în împlinire fie prin învoială, iar la întâmplare când învoiala sar săvârși înainte ca să urmeze hotărârea a vre unii instanții atunce dmlui va primi numai *cinci la sută*. Și întrun cas și întraltul D. Kogălniceanu, își va primi remunerația tot odată cu primire averii sus numite de cătră DDLor cucoanele asăminea când DDLor cucoanele fără pricină binecuvântată iar retrage însărcinarea sa.

4). La întâmplare când aceea ce nu se așteaptă procesul sar perde, Dlui Kogălniceanu își mărginește răsplătire a ostinelilor și cheltuelilor sale în soma de 500 adecă cinci sute galbini, cari i se vor răspunde de DDLor Cucoanele, două sute la 1 Octomvre viitor și trei sute când pricina va trece în cer-

cetarea divanului de apel, ear când pricina se va căştiga, atunce aceşti 500 galbini se vor scădea din soma zăcuului.

5). D. Kogălniceanu nu este volnic a se învoi cu partea protivnică fără o înadins şi deosăbită împuternicire din partea cucoanelor de a săvârşi o asămine învoiulă.

6). Dlui Kogălniceanu este răspunzător pentru orice stin-ghereală sau pagubă sar face procesului din vina Dsale.

Pentru care spre aşi avea toată putere sa această alcă-tuire, care potrivit aşăzământului pentru advocaţi se priveşte *ca vecsel*, sau făcut doao asămine înscriuri iscalite de îmbe părţile.

Catherine Vladoyano née Ghika.

Eufrosine Balsche née Ghika.

5 Septemvrie 1851.

M. Kogălniceanu.

Iaşii

CCXIII. 1851 Noembri 16. Adresa lui M. Kogălniceanu dată post. Iordachi Grigoriu pentru scăderea dejmei.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, Bucureşti).

Cinstit dumisali postelnicului Iordachi Grigoriu

Lămurire ce dv. prin înscriul din 18 Octomvrie conenit mijloceşti a vi să împărtăşi pentru preţurile cu cari sau chib-zuit scădere dejmii unui lăcuitor, fiind publicate spre obştiască ştiinţă, prin buletinul No. 37. veţi bine voi a vă confirma din acel buletin de regularisire făcută în acest caz.

Kogălniceanu

Secţia III-a

No. 24853

1851 Noemvrie 16

Şeful secţiei

Papafil căminar

Adresa :

Cinstit dumisali postelnicului Iordachi Grigoriu

No. 24853

CCXIV. 1852 Febr. 25. Practicaoa judecătoriei de Fălciu pentru imaşul unei moşii de pe Scrivuleni a polcovnicului Anastasă Chitic.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, Bucureşti).

Di pi practicaoa încheiată de această giudecătorie a ținut Fălciului la 25 a curentei mărginitoare pretenții dumisale reclamant dumlui polc. *Anastasă Chiticu* pentru imaşul unii mori di pi moşie *Scrivuleni*, scoțindui întocmai copie întărită pe formă, însoțit pe lângă aceasta să comunică Dmv., spre îndestulare cererii făcute prin petiția dată la 6 Oct. anul trecut 1851, iar de primire veți bine voi a slobozi adiverința.

Mălinescu

N. 664

1852 Fevr. 25

D. D. Zagură

stolonacealnic Alecsandri

CCXV. 1852 Oct. 20. Țidula lui Mihail Kogălniceanu că a primit banii de pe partea din Ghermănești vândută Căpit. Ioan Mighiu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, Bucureşti).

Prin aciasta fac cunoscut că rămășița banilor ce dumlui căpitanul Ioan Mighiu avea ami răspunde pentru partea din Ghermănești a dumisale stolnicul Vasile Glodeanu ce am trecuto dumisale iam primit deplin și dar aceasta va sluji dumisale de cvitanție desăvârșită până la închiere actului de alcătuire a dumisale ce este la mine și care și rămâne exoflisit.

M. Kogălniceanu

20 Oct. 1852

CCXVI. 1852 Oct. 23, Iași, Hrisovul lui Gr. Ghica Vodă pentru deschiderea unei fabrici de postav a colonelului Mih. Kogălniceanu.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, Bucureşti).

Noi Grigorie Alecsandru Ghica Vv. cu mila lui Dumnezeu Domnu țării Moldavii.

Luând în primire jaloaba ce au dat domniei noastre dumnealui colonelul Mihail Kogălniceanu la 3 Septembrie anul curgător 1852, spre a i să încuviința un privilegiu pentru înființare

în Moldova a unei fabrici de postavu ; — având în vedere a-nafora a sfatului nostru administrativu din anul acesta suptu No. 3042, prin care ne aduce la cunoștință că asămene propunere a dumisali colonelului privitoare la propășire industrii naționale, merită de a fi încurajată de ocârmuire.

Domnie noastră potrivit art. . . . din organicescul reglamentu țintitoru la ocrotire comerțului și a industrii și potrivit urmării păzâte și în alte asămene cazuri, încuviințăm cerere dumisale colonelului Mihail Kogălniceanu, și io sfințim prin acestu domnesc al nostru hrisov și dar hotărăm : *întătu* un privilegiu de *doisprezece ani* pentru înființare unei fabrici de postavu, să dă dumisali colonelului Mihail Kogălniceanu și urmașilor săi. *Al doile* terminul acesta se va socoti din zioa înființării fabricei cu toate uneltele iei, și pornire lucrării postavului, iar pentru pregătire *fabriciei* i să dă unu termin de *doi ani*, începătoriu din zioa dării *acestui* privilegiu. — *al trile* în terminile cuprinsă mai sus nimine nu va fi slobod a deschide în *prințipat* fabrică de postavu. — *al potrule*, acest privilegiu nu va pute mărgini nici cum și nici întrun chip întroducere în țară a postavului străin, — *al cincile*. Acestu privilegiu de la sâne va fi anulat pin neînființare *fabriciei* și nefabricare postavului, în termenele cuprinse la art. 2 de mai sus, Dumnealui logofătul trebilor din lăuntru este însărcinat cu aducere întru împlinire a *acestui al nostru domnesc hrisov*.

Scrisusau în anul de la mântuire *una mie optu sute cinci zăci și doi*, luna Octomvrie în *doă zăci și trei*, a domniei noastre anul al IV.

Noi Grigore Ghica Voevoda.

Pecete mare domnească : Noi Grigorii Alecsandru Ghica Vv. cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei.

No. 154.

vel logofăt

Departamentul trebilor din lăuntru

Secsia 3-a

No. 19892

Șeful Secsiei

Alecu Culici pah.

CCXVII după 1854. Intimpinarea comisiei epitropicești a casei răposatului Scarlat Donici agă la cererea cneazului M. Cantacuzino, soțul Elizei Donici.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București.

La anul 1844 săvârșindusă din viață aga Scarlat Donici, a fost purure trăitor în Moldova și rămăind după el *cinci* copii nevrâsnici, locurile competente a țării întinsă de îndată măsurile convenite întru asigurare averii prin pecetluire lucrurilor aflătoare la moșia *Fereștii*, unde mortul avuse statornica lui locuință. Dar consulatul împărătesc a Rossiei de a cărui protecție atârna de la un timp răposatul Donici, găsind de cuviință a păstra zisa protecție și asupra urmașilor lui, prin onorabile adrese către supt iscăliții, ecsprimătoare deosebitei încrederi de care ele să motivau neau învitat pe cel întâi *ca frate cu mortul*, iar pe cel de al doile ca de o familie ca să priimim îngrijare orfanilor și a averii subt povățuire consulatului, singurul epitrop după legi a orfanilor de peste hotarăle Rossiei. Această însărcinare bazată pe de o parte pe încredere, iar pe de altă parte pe sentimentul de binefacere, fără îndoială nu au putut să producă de cât rezultaturi mulțămitoare, căci toate lucrările subt iscăliților neîntrerupt eczaminat și cu mulțămiri aprobate de onor. consulat în curs de noă ani slujesc de o vederată dovadă precum spre eczemplu a) că la toate cazurile mai grele, sau ecspus împregiurările și sau urmat după dezlegări cuprinsă în o întinsă corespondență înființătoare de mai multe delle, b) că sămile anuale de priimiri și daturi bănești sprijinite de dovezi legale, au fost regulat de la 1844 și până la 1853, în tot anul cercetate și îmbunătățite și c) că și în anii 1853 și 1854 după ce unele din moștenitoare să însoțise cu fii de boeri pământeni sau închipuit și sau pus în lucrare împărțire averii nemișcătoare și mișcătoare afară de socotelile bănești cu deplină încuviințare fostului vice prezident contele Splen și mulțămiri moștenitorilor arătați prin acte.

Dar la 1854 când trebuiau înfătoșate sămile anului 1853 onorabilului consulat ne mai funcționând în țară, noi nu am avut nici o povățuire la cine să dăm sămi în lipsa, care au urmat până la anul 1854, iar moștenitorii ce erau în dritul neapărării dispoziții arătând plecare de a să socoti cu subt iscăliții

pentru casnic noi am rămas încredințați că însărcinarea noastră nu poate avea de cât un sfârșit de bună înțelegere.

Acum însă ce mai mică din moștenitoare, *Eliza Donici*, care nu este încă nici în vrâstă legiuită, însoțindusă în acest an cu *cneazul Mihail Cantacuzino viețuitor statornic în Moldova* au reclamat prin împuternicitul său soț cu formală vichilime, întărită de consulat, ca să i să trădei avere prin mijlocire consulatului, aciasta au motivat adresa onor. consulat din 17 April No. 869 prin care ne îndatorează a înfăoșa sămile și a teslimă toată avere mișcătoare și nemișcătoare privitoare pe toți moștenitorii fără ca să urmere din parte celorlalți vreo cerire. După împrejurare lipsăi din țară a unuia din subt iscăliții neputândusă pune de îndată în lucrare cererea onor. consulat ni sau repetat o asemine prin adresele din 10 și 17 Iunie supt N. N. 1248 și 1333, dar tot o dată sau și mijlocit cătră guvernul local arestuirea noastră în oraș precum se vede din împărțășire cătră poliție din 17 Iunie supt No. 1334. Neașteptați la asăminea aspră și nemeritată măsură neam grăbit în termen de 24 ceasuri ce ne era prescris a înfăoșa toate sămile sprijinite de dovezi (de la anul 1853 și înainte) acele sămi sau cercetat de cătră ampioiatul onor. consulat domnul Ebergard în ființa cneazului Mihail Cantacuzino, și a unei fețe particulare, dar ce rezultat au produs ace cercetare nu avem până astăzi nici o împărțășire. Prin adresele din 19 și 22 Iune supt N. N. 1352 și 1368 Onor. consulat neau ceruț toate actele și documentele păstrate de e-pitropie, precum în deosebi și acele atingătoare de avere cneghinei Elisăi Cantacuzino născută Donici, care acturi pe lângă raporturile din 23 Iunie și 9 Iulie sau și înfăoșat împreună cu întreaga casă păstrătoare tuturor documenturilor casăi, și astăzi se află în consulat. După aceasta onor. consulat repetând mijlocire arestuirii noastre în oraș, au cerut de la ocărmuirea locală secestrare averilor noastre pentru deficituri ce ar fi rezultat din sămi, fără însă ca să se lămurească țifra acelor deficitate, sau pretenția ce o face cneazul Cantacuzino ca vechil nevrăsnicii sale soții, pentru ca să putem și noi cunoaște ade-văratul motiv unor asemenea măsuri, și să avem voe măcar a ne pute ecspune îndreptările noastre, unde să cuvine. Așteptarea noastră până astăzi este zădarnică, iară noi în poziția ce mai umilitoare nu ne putem dumeri cum acele sămi care au fostu

îmbunătățite regulat în timp de noă ani fără ce mai mică observație și a căror mod prin urmare au fost priimate, tot astăzi și regulate deficaturi, când regula păzită de la început în conformitate cu legile locale, nu au fost schimbate până în sfârșit și toate veniturile moșiilor sânt încuscrate și trecute în sămi, iar capitalurile bănești slobozite orfanilor și acele ce au mai ramas la datornicii casăi, a căroră sineturi sau înfătoșat la consulat fără a ne slobozi adiverință nu să pot socoti de deficaturi. De aceia cu ecspunerea împrejurărilor de mai sus pre plecat ne rugăm.

CCXVIII. 1853 Mart 3. Chizășie ce dă Zeilic Elkune, jidov din Neamț lui M. Kogălniceanu pentru fratele său Avraam Reišăr, în chestia fabricii de postav.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Chizășie

Supt iscălitul evreești Zeilik sin Elkune din târg Neamțului închizășluesc dumisale boerului cuconu Mihail Kogălniceanul, că după contract ci au închiet fratri mieu Avram Reišăr, cu dumlui de ai strângi bani trebuitori, la fabrica de postav, că va fi următor întocmai după condițiile contractului sânt eu răspunzători cu avere me nemișcătoare ce o am în târgu Neamțului, dugheana *din ulița prundului*, precum și cu ace mișcătoare, ce să va găsi la mine, fără a mă pute apăsa cu vreo protecție străină, pentru cari spre ași avè temei am rugat pe cinstita poliție de lam întărit.

1853 Mart 3 zile.

iscălit evreești

Zeilik sin Elkune

Poliție târgului Neamțu

Chizășia de față fiind supț adevărata iscălitură de doă ori a jidovului Zeilik sin Elkune, precum însuși în presudstvie poliției viind au mărturisit, apoi pe temeiul cererii ci verbal au făcut să încredințază potrivit formilor.

1853 Mart 3

No. 121

I. Semaca sardar

Secretar Bujor

pecete : Prințipatul Moldovei
poliția târgul Neamțului 1852.

CCXIX. 1853 Mart 10. Contract pentru fabricarea a 650000 cărămizi pentru fabrica de postav a lui M. Kogălniceanu, la Neamț.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

Contract

Prin care să face știut că mam alcătuit cu dumlui boeriu Mihail Kogălniceanu ai face 650000 cărămidă de zid după proba cărămizăi spitalului din târgul Neamțului, cu prețu de 15 lei miia și să îm mai dei o dimerlie făină de popușoi, una ocă brânză de oi la fie care mie și care cărămidă am a o face în luncă lângă Dristă cu oameni mei, cu aceasta însă dejmă nam a da, lemne are ami da d. boeriu la arsu cărămizile, adică la fie care zăce mii un stânjăn și eu am a da toată cărămida gața la horn, în iastă vară, bani am ai preimi în patru vadele, iață acum, înainte am priimit 1565 lei cari spre întocmai am iscălit; am rugat și pe poliție de au întărit.

Baroh sãn Iosăf Grosu (și în jidovește).

Baroh sãn Iosăf Grosu (și în jidovești).

Poliția târgului Neamțu

Contractul de față, fiind supt adivărata iscălitură de 2 ori a jidovului Buruh sãn Iosup Grosu, precum însuși în presudstvie poliției viind au mărturisit, să încredințază potrivit cererii ce verbal au făcut.

I. Semaca sardar

pecetea poliției

Secretar Bujor

No. 133

1853 Mart 10

„pe lângă 1565 lei am mai primit încă 1685 lei

1853 Mart 10

Baroh sin Iosup Grosu (și în jidovește).

CCXX. 1854 Ghenar 20. Apelul Col. M. Kogălniceanu în procesul cu Nastasă Chitic pentru pământ.

(Arhiva M. I. Kogălniceanu, București).

„Astăzi în doă zăci Ghenar anul una mie opt sute cinci zăci și patru sau primit în canțelaria divanului apelativ jalbă

se numește *Vatopedu*, pentru jumătate de sat de Dănești de la ținutul Vasluiului, zicându că le este a lor dreaptă ocină și moșie și răscumpăratură de la Ana Golăiasă și au fost arătat și *ispisoc de răscumpăratură de la Simion Vodă și uric de întăritură de la Costandin Vodă*. Iar călugării de la sfânta mănăstire *Vatopedu* au dat samă cum le iaste lor danie acea giumătate de sat de Dănești de la Ana Golăiasa pentru sufletul jupânului ei, lui Golăi logofătul și pentru sufletul ei și a părinților lor ; și au arătat și uric de la bătrânul Petru Voevod, și de la Alexandru Vodă și de la Ioan Vodă, precum au fost driaptă moșie lui Golăi logofăt și giupănesei lui Anei Golăiesăi, și zăpis de la Ana Golăiasa, cum au dat acea giumătate de sat de Dănești pentru sufletul lor și cu mare blăstăm ca să fie sfinte mănăstiri de la titorii lor Golăe logofătul. Și au giudecat domnia cu tot sfatul său și au aflat lege direaptă că marturi sântu direasăle rugătorilor noștri călugărilor acel de danie ce au dat și au făcut singură Golăiasa de cât toate dresăle lui Ionașcu feciorul Andreicăi și Costin și sora lui Mărica, feciorii lui Nicoară Golăi și iau dat rămași din toată legea și giudețul. Și au mai arătat călugării și un zăpis de mărturie de la Irimia Băisan uricar din velet 7110 Maiu 16, singur pe sine scriindu și mărturisindu cu acel zăpis a lui precum au luat 82 de taleri de la giupăneasa Golăiasa pentru doao săliște ce să chiamă Dăneștii și Faurii de la ținutul Vasluiului, carele au fost la dâșii zălog denainte jupânului Stroici logofăt și aceale zăpise ce au fost ei făcut lor să nu fie întru nemică și să aibă a le rumpe, și sau rugat dumisale lui Stroici logofăt pentru mai mare credință săși puie iscălitura ; de care lucru văzând domnie me acel ispisoc de la răposatul domn cel de pără și de rămas în zăpis de mărturie de la Irimia Băisanul uricar, fecior lui Stroici logofăt, am socotit domniia me și am giudecat împreună și cu acei boeri mari ce sintu numiți mai sus, care am fost orându domniia me să le ia sama și au rămas din toată legea pe Toader Perșea și pe Gheorghe Flondor și pe Trohin Moșuleț și pe Mărica Ardăroae și tot neamul lor ca să nu mai aibă triabă cu ace giumătate de sat de Dănești nici o dată de acum măcar că arată și ei o mărturie de la razeșii ce s'au împărțit ei în de ei fără giudecată ca să nu li să ție nici întro samă împărțare a lor, căci sau făcut de cinci, șase ori acea împărțare a lor

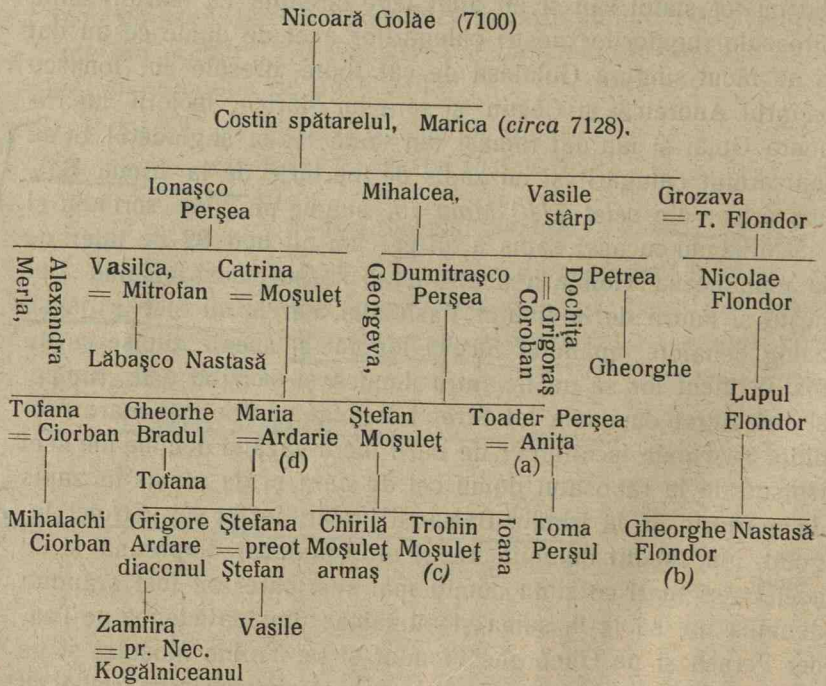
cu rugătorii noștri Neolit egumen și cu tot săborul de la sfânta mânăstire Golăe să aibă a stăpâni acea giurătată de sat de Dănești pe direasă ce au arătat din tot locul cu tot venitul și această pâră să nu să mai pârască de acmu nici odânăoară în veaci peste carte domniei mele căci sau dat rămași acei numiți mai sus, din toată legea. Aceasta scriem.

u Ias leat 7233 Octomvrie 3.

Io Mihai Racoviță Voevod.

I. p. domnești

Obs. Pentru înțalesul reclamației răzășilor, dăm primele 5 generații din spița curgătorilor din Costin spătărelul, unde supt literele a, b, c, d se arată legăturile de înrudire între răzeși (Surete ms. I, 51).

Nu se vorbia pe la 1724 de nici un Kogălniceanu în Dănești.—Spița e lucrată la 1827 Iulie 26 când s'a făcut și țidularul hlizelor răzeșești.

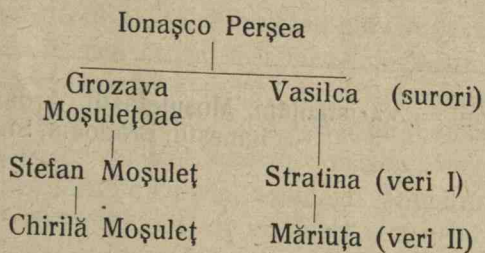
(Surete ms. I 54).

CCXXVII. 7246 Noembre 26 (1737), regeste. Dania Stratinei către nepotul ei de văr primar Chirilă Moșuleț.

...„căci Stratina fata Vasâlcăi împreună cu fiica sa Măriuța prin zapisul lor din 7246 Noembre 26, toată partea ei ce au avuto de pe mănesa Vasâlca au dato dânsa nepotului ei de vară primare lui Chirilă Moșuleț armaș, curgător din Grozava Mosulițoae.“.

(Din anaforaia marilor boeri din 1817 Iunie 12 (Surete ms. I, 157).

Din spița aratăta de răzeși la 1817 reiese această înrudire între donatori (Surete ms. I, 51).

Și zice zapisul de danie (Surete ms. I 89) : „și când foamete făcându-i milă mai scos din foamete, iar acmu la neputința me el au priimito“ iar mai gios se arată mărimea daniei; „și iau venit mamei Stratinei opt fune fără doi pași, și fune de 20 de pași, și pasul de 6 palme, cum li s'au venit și celorlalte surori“.

CCXXVIII. 7247 Martie 5 (1739) Iași, regeste. Cartea de judecată a lui Gr. Ghica Vodă pentru Dănești.

Și cetind dmlor boerii cartea măriei sale *Grigorie Ghica Vodă cei din leat 7247 Mart 5* arată că afară din 50 pământuri a Perjului, ce a mai rămâne moșie acelor oameni ce au avut păra la acea giudecată, aceia ori în livezi de pomi, ori în câmp, ori în pădure să o stăpâniască ginerii acelor vânzători și cu alți frați ce or mai avea; că așe li sau hotărât giudecata... și pentru că nu au urmat hotărârea giudecății gospod... au rămas mărturiia ră, iar cât pentru casa liivada lui Toader Corobană și cu pădure au rămas să nul mai dejmuiască; și așe au rămas priimiți răzeșii înainte dumilorsale.

(Din Cartea de judecată a marilor boeri din 1783 Iune (Surete ms. I, 58).

CCXXIX. 7247 Iunie 27 (1739). Țidularul părților răzeșilor din Dănești (Vaslui) făcut de Grigore M. Ardare și Neculai Tiron vornic de poartă. (Surete ms. I, 10).

D ă n e ș t i i

	37 funii și 10 pași = 555 stânjăni, <i>Toma Perșa.</i>
$\frac{1}{2}$ sus = 99 funii	39 funii și 10 pași = 585 stânjăni, <i>Gheorghe sin Lupul Flondor</i>
	22 funii = 330 stânjăni, <i>Moșuleăștii, Ardăreștii, Ciorbăneștii, Brădoaia, Stratina iproci.</i>
$\frac{1}{2}$ jos = 99 funii	a mănăstirii Golia din Iași

Obs. In 1817 Iunie 24, Nedelcu diac de divan împarte hlizele, ce se cuvin pe bătrâni fiecărui răzeș, și ia ca temeu hotărârea din 7247 Iunie 27, cum și zapisele de invoială între răzeși, făcute în urma hotarniciei din Iunie 27, anul 1739. (Surete ms. I, 3).

Cum se vede din aceste țidulare, Cogălniceni din Dănești, nu formau o unitate răzășască, ci erau contopiți cu cei trei bătrâni: Perșul, Flondor și Moșuleț.

In altă împărțală nedată (Surete ms. I, 43), se arată că jumătate de sat de Dănești veniau 100 de pământuri, și că s'ar fi împărțit în 4 bătrâni: Ionașco Perșea, Grozava Flondoroae, Vasile sterpu, și Mihalcea, câte 25 de pământuri fiecare bătrân.

In aceiași zi Alex. Vodă Sc. Calimah întărește împărțala cu neamul Flondoresc și stăpâneau un bătrân și jumătate (= 37 pol pământuri) iar 2 bătrâni și jumătate să-i stăpânească ceilalți răzeși după spița de neam. (Surete ms. I, 31).

CCXXX. 7249 Oct. 27 (1740) Iași, regeste. Cartea de judecată al lui Gr. Ghica Vodă în pâra dintre răzeșii de Dănești.

(Surete ms. I, 164).

În Grigore Ghica Voevod, bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi. Facem știre cu această carte a domnii mele pentru multe pâri și pricini de giudecată ce au avut de față Grigore Ardari diaconul, și Chirilă Moșuleț armaș și frații săi Trohin și Ion Moșuleț și Vasile sin popei lui Ștefan, nepot de sor lui Grigore diaconul, și Mihalache Ciorban cu frații lui și Tofana fata Bradului cu frații ei, ci să trag toți din Grozava Moșulițoae, fata lui Ionașco Perșea ce au fost fiica lui Costin spătărel, cu Gheorghe feciorul Lupului Flondor, nepot lui Neculai Flondor, strănepot lui Toader Fliondor, ce a ținut pe Grozava, fata lui Costin spătărelul, ce au fost sora lui Ionașco Perșea și Mihalcei, și Toma sin Toader Perșea, nepot lui Dumitrașco Perșea, strănepot lui Ionașcu Perșea, ce au fostu fecior lui Costin spătărel, pentru jumătate de sat de Dănești partea din sus. de la ținutul Vasluiului, zicând Gheorghe sin Lupului Fliondor șau arătat un izvod din veleat 7199 Iunie 8 (vezi pg. 246) și osăbit au mai arătat Gheorghe sin Lupul Fliondor și o împărțală de la părinții lor, scriind cum sau împărțit tot satul pe acei 4 bătrâni pe socoteala lor și pe acea împărțală cere Gheorghe Flondor ca să stăpâniască (vezi Surete ms. I. 43).

Iar Chirilă Moșuleț armaș și Gligori diaconul și Vasile și Tofana au dat sama că acel izvod a lui Ion Racoviță paharnicul și acea împărțală ce au fostu făcut n'ar fi cu dreptate făcută ; căci părinții lor nau știut că giumatate de sat de Dănești, partea din gios iaste a mănăstirii Golăia ; deci răzeșii nau îngăduit să stăpâniască, fiind prepus că scrisorile lui Gheorghe Fliondor ar fi făcute cu meșteșug . . . sau orânduit cu vornici de poartă să giure, iar Gheorghe Fliondor neștiind nemică nau vroit să giure și așa sau învoit ei în de ei de bună voia lor ca să stăpâniască ei acea parte a lui Vasile sin Costin spătărelul, giumatate să ție Gheorghe Flondor și giumatate să ție Chiril și și Grigoraș diaconul cu neamurile ce se trag din Grozava Moșulețoae.

În încheere hrisovul spune : „drept aceia de acmu înainte altă pâra între dânși să nu mai fie, iară cine sar mai scula pen-

tru vreo pricină de aceasta să fie de gloabă și de certare . . . și să le fac de la domnia mea dreaptă ocină moșiie stătătoare în veci.

Obs. Pentru legătura de răzeșie între prigonitoarele părți, să se vadă spița răzășească de mai sus.

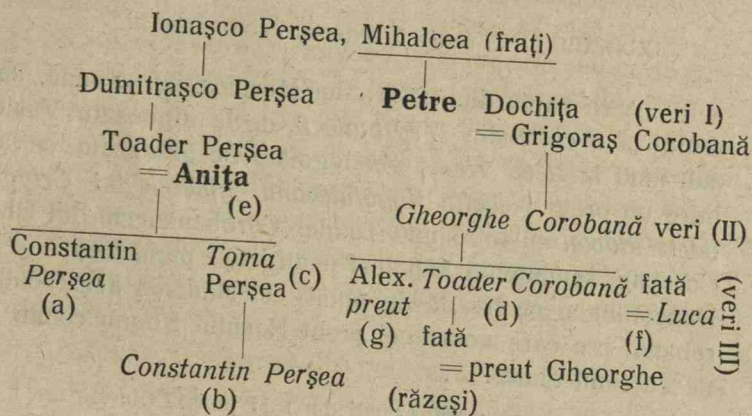
CCXXXI. 7272 August 15 (1764), regeste. In pricina bătrânului dăruit de Anița Perjul lui Gh. Corobană.

...și cercetând scrisorile și după toate răspunsurile sau aflat că numiții răzeși cu zăpăsul lui *Constandin Perjul* și a lui *Constantin sin Tomei Perjul* cei din anul 7272 August 15, trag la stăpânirea lor 20 de pământuri, cum scrie zăpăsul, iară 5 pământuri au rămas partea Perjului acea nevândută și Toader Corobană vrea acele 25 pământuri să le ia la stăpânirea lui, zicându cum că *Anița muma lui Costantin Perjul* au dat dânsa acele 25 pământuri partea Petrei lui Gheorghe tatălui acestui Toader Corobană, pentru sufletul bărbatului ei, dându numai zăpăsul acel vechiu ce au fost cumpărat Toader Perjul dar neavând dovadă zăpăsul de danie de la Anița muma lui Costandin Perjul nu i sau dat ascultare pe gura lui și sau dat rămas pe Toader Corobană că nare dreptate să tragă la stăpânire moșiia, fără zăpăsul de danie; și să stăpânească răzășii pe zăpăsul ce au cumpărat și care sau arătat mai sus; iar zăpăsul acel vechiu ce au cumpărat Toader Perjul parte Petrei măcar că au răspuns Toader Corobană că au fost la un cumnat a lui, Luca și lar fi prăpădit; iară aflândușă zăpăsul cel vechiu au la Luca au la frăținesău preutul Alexandru sau la alții să să ia din mânule lor și să să dea în mânule numiților răzășii și a lui Costandin Perjul ce au la stăpânirea lor acele 25 pământuri și arată în cartea aceasta că au mai răspuns Toader Corobană că în zăpăsul acel vechiu este vânzare numai din câmpu iar nu și din livezi și din pădure și răzășii aceștia cer să stăpâniască din tot locul, și la aceasta au giudecat că eșindu acel zăpăsul vechiu de față, cum a scrie zăpăsul așa vor stăpâni acele 25 pământuri, iar mărturia stolnicului Ioniță Cuzea ce sau dat la mâna lui Toader Corobană au rămas să nu să fie în samă, aflândușă făcut cu greșală ori cu altu chipu, de vreme ce arată în mărturie de giudecată precum în carte gospod de giudecată a mă-

riei sale Grigori Ghica Voevod, scrie că acel Petrea a vândut Perjului numai 25 pământuri în câmp iar cu locul de casă și cu livezi și cu pădure treabă să nu aibă Perjul.

Din cartea de judecată a marilor boeri din 1783 Iunie. (Surete ms. I, 57).

Obs. Pentru înțelesul acestei danii, iată care e încrângătura după spiță :

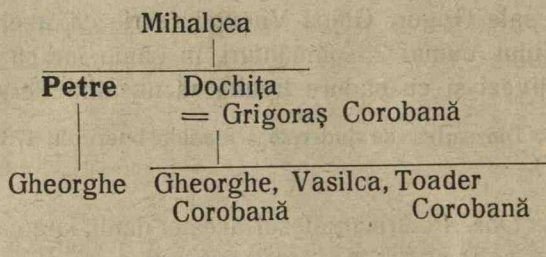

CCXXXII. 1765 Februarie 21. Toader Perjul cumpără 25 pământuri în Dănești de la T. Corobană.

„ . . . Și întâiu ne-au arătat (Toader Corobană și cu gine-resău păr. Gheorghe) cartea de judecată din 1765 Febr. 21, ce sânt trecuți la mijloc 18 ani, iscăliți de dumlor veliții boeri aceii vremi, răpousatul Ștefănița Roset logofăt, fiind atunce vel logofăt, Ioan Sturze vornic, fiind atunce vel vornic, și de dum-lui Lupu Balș fiind atunce vel vornic, întru carele arată că sau judecat de față înaintea dumlorsale pentru Vasile Ardarie, i preut Nec. Kogălnicianul, i Vasile Moșuleț, toți răzeși din Dă-nești ot Vaslui și cu Toader Corobană pentru 25 pământuri din Dănești, ce au fost parte unui Petru Corobană, unchiul acestui Toader Corobană, și leau vândut lui Toader Perjul . . . ”

Din cartea de judecată a marilor boeri din 1783 Iunie. (Surete ms. I, 57)

Iată încrângătura după spiță :

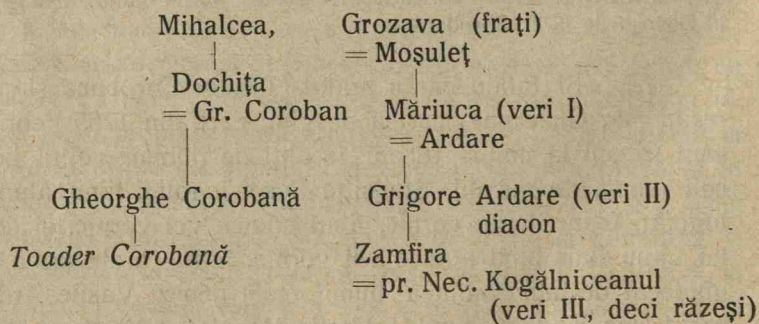

CCXXXIII. 1779 Iunie 3, regeste. Pentru Dănești.

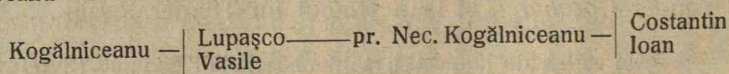
...care zăpis din 7231 a lui Mitrofan nu să vede, dar este arătat la o carte din 1779 Iunie 3, de la răpoosatul Vasile Razul, fiind la acea vreme vel logofăt, de judecata ce au fost între un preut *Neculai Kogălniceanu*, *gînerele lui Grigorie Ardare diacon* și între unu Toader Corobană fecior lui Gheorghe Coroban, semințenia Mihalcei pentru opt pământuri din hotarul Dăneștilor și cu livadă de pomi, cei stăpânia acel Toader Corobană, pre care voia acel preut Necului Kogălniceanu ca să-l de cu totul afară . . .“

Din anaforoa marilor boeri din 1817 Iuni 12 (Surete ms. I. 158).

Obs. Din această carte de judecată se arată cum a intrat preutul Nec. Kogălniceanu în Dănești înainte de 1779.

Obs. In *Creșteri* (Acad. Română) pe 1904 pg. 164, între actele moșiei Tăcmănești, Vaslui se arată cari au fost înaintașii pr. Nec. Kogălniceanu :

Apud. Surete ms. LVIII. 588.

CCXXXIV. 1779 Iunie 13, regeste. Cartea de judecată a log. Vasile Razul pentru 8 pământuri în Dănești.

. . . Au mai arătat și alte cărți de giudecată din anul 1779 Iunie 13 — ce sânt trecuți patru ani — iscălită de răposatul Vasile Razul vel logofăt întru carele arată că iarăși au tras giudecată Toader Corobană, fecior lui Gheorghe Corobană, sămânța unui Mihalcea, pentru 8 pământuri din hotarul Dăneștilor ce au arătat că are de pe strămoșul său Mihalcea, și răzășii nuli îngăduesc să le stăpânească ; arătând la giudecată și o carte gospod din anii 1765 Febr. 21 de la măriia sa răposatul Grigore Ghica Vodă, dată de volnicie lui Toader Corobană și vărului său Antohi ca să stăpâniască și să dejmuiască acele 8 pământuri și 8 pași din sat din Dănești, din partea din sus și cu livadă ce au acolo de pe moșul lor Mihalce. După giudecata ce au avut cu Costandin Perjul și cerândusă de cătră giudecata de atunci să arăte cartea acea de giudecată, ce era pomenită în cartea gospod, ca să o vadă.

El a răspuns că cartea de giudecată no are, și sau cunoscut că cartea acea domnească au fostu făcută pe jaloba lui.

Din cartea de judecată a marilor boeri din 1783 Iunie (Surete ms. I. 59).

CCXXXV. 7288 (1780). regeste. Dania Ursului se găsește rea și se strică.

...și ei au arătat un zapis din let 7288 de la Gheorghe feciorul popei Ursului și de la mama lui Tudosca, ce scrie că au vândut 8 pământuri și 8 pași lui Toader Corobană din satul Dăneștii, partea din sus... partea lui Lăbușco Antohi, care au dat dânsa popei Ursului, și cu acest zapis au cerut să li se dea acele 8 pământuri la stăpânirea lor ; cari zapis fiind și tocmit sau dat după dreptate răsufflat și nare nici un temei. Apoi ne mai având Toader Corobană alt ce răspunde au arătat că cartea de giudecată ce se pomenește în cartea gospod de stăpânit pe acele 8 pământuri ar fi la *preutul Nec. Kogălniceanu* și nu vra să o dea. Sau zis preutului să scoată cartea și el au răspuns că va încredința și cu gurământ că la dânsul nu este cartea nici au văzut nici știe nimic. Și la aceasta sau zis jălui-

torilor că de au prepus că este ori la dânsul ori la ceilalți răzeși să le facă carte de blăstăm și de vor primio apoi să rămână în pace de cătră jăluitoi pentru acea carte.

Din cartea de judecată a marilor boeri din 1783 Iunie. (Surete ms. I, 59).

CCXXXVI. 1783 Iunie Iași. Carte de judecată a marilor boeri în pricina dintre pr. Nec. Kogălniceanu și Toader Corobană pentru 8 pământuri în Dănești.

Facem știre cu această carte de judecată că sau judecat de față la divan înaintea noastră *preotul Neculai Kogălnițeanul* i Andrei Moșuleț diacon i Pahomie zet Perju i preutul Vasile Ardarie și alte neamuri a lor, cu Toader Corobană și ginerele său preotul Gheorghe, care pricină a lor după cercetarea ce sau făcut de cătră noi întracest chip sau aflat. Toader Corobană și cu ginerele său preotul Gheorghe prin jaloba ce au dat la Măria sa Vodă și sau rânduit la noi, au arătat că avându ei opt pământuri de moșie în hotarul moșiei Dănești de la ținutul Vasluiului cu nedreptate le ar fi stăpânind *preotul Neculai Kogălniceanul* și cu ceilalți răzeși ai lui; pentru care au cerut ca să aibă judecată și dreptate. De față fiind și *preutul Neculai Kogălniceanul* și cu ceilalți răzeși ai lui sau întreat ce au a răspunde împotriva arătării jăluitoilor și să arăte cu ce dreptate stăpânesc acele pământuri din moșia Dăneștii ¹⁾... Iar *preutul Neculai Kogălnițeanul* au arătat zăpisul de cumpăratură pe toate pământurile ce au avut strămoșul lor Mihalce în Dănești adică pe 50 pământuri, precum le arată anume în cartea aceasta de judecată, și arată că Toader Corobană nare nici o dreptate să stăpâniască acele pământuri numai cu acea carte gospod de volnicie; și lau dat rămas de la judeceta ca să nu să amestece la moșie, ci numai casa și livada să le stăpâniască, după cum pre largu arată cartea de judecată.

Apoi sau întreat de cătră noi pe Toader Corobană și pe ginerele său preutul Gheorghe ce mai au a răspunde împotriva *cărților de judecată* de sus arătate și la ce nu se odihnesc ²⁾.

1) Se arată cărțile din 1765 Febr. 21; 1772 August 25, 1774 Mart 5, 1779 Iunie 13 date mai sus supt anii respectivi.

2) Se arată zăpisul din 1788.

Deci fiind pricina precum mai sus sau arătat sau cunoscut că jăluitoarii nau nici o dreptate la ceririle lor și pentru aceasta sau dat rămași din giudecată, iar *preotul Neculai Kogălniceanul* și cu ceilalți ai săi săși stăpâniască părțile ce au de pe strămoșii jăluitoarilor cu bună pace și Toader Corobană și cu ginerele său preot Gheorghe mai mult să nu îndrăznească a se amesteca la moșie, ci numai Toader Corobană săși stăpânească casa și livada după cum să arată în cărțile de giudecată de sus arătate; și după hotărâre giudecătii iam dat de la noi această carte de giudecată la mâna *preotului Neculai Kogălniceanul* și altor neamuri și răzăși ai lui. Aceasta înștiințam.

1783 Iunie.

Constandin Roset vel logofăt. Neculai Roset vel vornic,
Ioan Kanta vel vornic Lascarachi Roset vel vornic

Obs. Copia scrisă în 1800 Mart 4 de Vasilache Cartul „numai pe unde au fost rupt și nu sa înfăles sau lăsat loc deschis“.

(Surete ms. I, 57).

CCXXXVII. 1794 Oct. 20; regeste. Țidularul pământurilor din Dănești.

100 pământuri umblă toată moșiia Dănești, partea răzășască; pământul de 20 pași, și pasul de 6 palme, om de mijloc, însă:

37 pol pământuri Flondureștii

62 pol pământuri ceilalți răzăși;

100 pământuri fac. . . însă

12 pol pământuri Moșulețeștii

12 pol pământuri Perjul

12 pol pământuri Bradul

12 pol pământuri Ciurban

12 pol pământuri *Ardăreștii*, pe 4 feciori,

62 pol pământuri fac. . . însă

3 păm. 2 pași 3 palme Grigore Ardare diacon

3 păm. 2 pași 3 palme Ștefana

3 păm. 2 pași 3 palme Anița

3 păm. 2 pași 3 palme Varvara

12 păm. 9 pași 4 palme fac.

„Dar să să mai știe și aceasta că trei bătrâni ce sânt la câmp umblă drept, iar un bătrân ce este în fundătură, și e cum-părat de la *Mihalcea Corobană* umblă drept doao pământuri fiind scurte, unde iaste *descălicătura diaconului Grigorie Ardare*¹⁾; cât pentru moșia Rășcani iarăși s'a făcut arătare și am văzut hotarnica care arată toate pe largu cum și alte scrisori, ce sânt toate la mâna lui *Costantin Kogălniceanu*“.

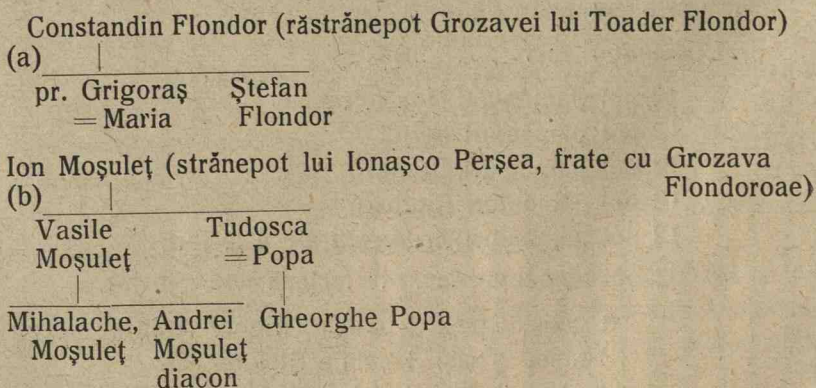
Apud Surete ms. I. 79.

CCXXXVIII. 1798 Mart 19 regeste. Pentru iazurile din Dănești.

Pr. Grigoraș Flondor și Ștefan Flondor șiau făcut un iaz pe părțile lor de moșie din Dănești. Răzeșii lor Gh. Popa, Mihalache Moșuleț și diacon Andrei Moșuleț, frați și cumnați cer și ei parte la iaz. La cercetarea făcută de isprăvnicie se hotărăște: cerându-le să ne arâte de au nescaiva scrisori carisă hotărăscă că vatra iazului este în partea lor, ei au zis că nu au; drept aceia cunoscându-se de cătră noi că vetrele de iazuri nu le sânt hotărâte prin scrisori a cui să fie, hotărâm că „atât la iazul acesta cât și la altele ce vor mai fi pe moșia aceasta, să fie cu toții părtași, trăgânduși fieștecare parte din iaz după analoghia părței din moșie ce va avea.“

Apud Surete ms. I. 69.

Obs. Iată încrângătura părților:

1) Socrul lui Nec. Kogălniceanu preot, care ținea în căsătorie pe Zamfira Ardare.

CCXXXIX. *Fără dată (după 1800)*. Casele din Dănești pe hliza Moșulițască din sus de biserică (4 pământuri).

1. Preot Gh. Ardarie, 2. pr. Cost. Ardarie, 3. Toader zet Donțu, 4. Nec. Dum. Ardare, 5. Ioan Dum. Ardarie, 6. Ioan a Dochitei Ardare, 7. Toader Pruteanu soț Dochitei Ardarie, 8, 9, 10. Costandin Loiz, cu feciorul și ginerele său, 11. Andrei Bândoc Ardarie, 12. Toader zât Toader Radu Ciurban.

Apud, Surete ms. I. 65.

CCXL. *Fără an (după 1800)*. Tot țidularul bătrânilor din Dănești, partea Mihalcei.

„Socoteala a una sută pământuri, cari fac giuătate de moșie Dănești, ce au fost a lui Costin spătărelul.

100 pământuri, a 20 pași funia sau pământul, jumătatea din sus din Dănești, însă

25 păm. Ionașco Perșa

25 păm. Grozava Flondoroae

25 păm. Vasile, stărpul

25 păm. Mihalcea, cari fiind mai scurte socotit drept unul și i sa dat 50 pământuri, pe care lea cum-părat Toader Perjul în 1783 Iulie.

100

50 pământuri partea Mihalcei; din cari 25 pământuri par-tea Aniței Perjoae, după actele din 7249 Oct. 23 și Noembre 20 însă:

13 pământuri 12 pași, pentru cari au întors răzășii banii.

8 pământuri — partea lui Nastasă Lăbușco, ginerele lui Mitrofan și ai Vasilcăi.

3 pământuri 8 palme partea Aniței Perjoae.

25 pământuri fac.

20 păm. Costantin Perjul, zapis din 7272 Aug. 15.

5 „ rămași Perjeștilor.

50 pământuri fac.

Apud Surete ms. I. 43.

CCXLI. 1807 Iulie 26. Pentru Dănești (țidular).

Țidularul Dăneștilor

(S'a măsurat cu fune de 20 de pași și pasul de 6 palme de om de mijloc).

1). Din piatra Golăii, jumătate din gios, s'a măsurat partea *Moșuleștilor* 32 fune, pân în partea *Flondureștilor*; însă

8 fune, 5 pași partea *Bradului*.

8 fune 5 pași partea *Ciorbăneștilor*.

8 fune 5 pași partea lui *Ștefan Moșuleț*; însă

2 fune 15 pași partea lui *Chirilă*, o trage *Ioniță*, *Dumitrașco* și *Simina*

2 fune 15 pași parte lui *Trohin* le trage *Ruxanda*, *Nastasția* și *Ilinca*

2 fune 15 pași partea lui *Ion*; care aceasta împărținduse pe 7 feciori

8 pași; diaconul *Ardare*.

8 pași *David Moșuleț*.

8 pași *Ioniță Moșuleț*.

8 pași *Petre Moșuleț*.

8 pași *Catrina*, cei trage *Sava* chihaija.

8 pași *Irimia*, cei trage fiul său *Apostol*.

8 pași *Tudosca*, cei trage *Gh. Popa* cu frații lui.

8 funi 5 pași partea *Ardăreștilor*; însă

2 fune, 1 pas și 1 palmă *Stefănia*.

2 fune, 1 pas și 1 palmă *Varvara*.

2 fune, 1 pas și 1 palmă *Grigore Ardare diaconul*.

2 fune, 1 pas și 1 palmă, *Anița*, care se împarte pe 4 frați, însă

10 pași, 1 palmă *Ioniță Bălăuță*.

10 pași, 1 palmă *Abaza Simion*.

10 pași, 1 palmă *Trifan Baciul*.

10 pași, 1 palmă *Ghinița Băboae*, care aceasta se împarte pe 3 feciori, însă

3 pași, 2 palme pol un fecior.

3 pași, 2 palme pol alt fecior.

3 pași, 2 palme pol alt fecior.

33 fune, bătrânul *Moșulițesc*;

2) Partea *Flondureștilor* din hotarul din gios până în dreptul pietrei ce este la biserică, au eșit întocmai, 56 fune, însă :

36 fune partea *Flondureștilor*.

6 fune baștina *Perjului*.

14 fune 8 pași partea *Perjului*, însă :

6 fune în dreptul casei *Perjului*.

2 fune, 19 pași *imaș*.

5 fune 9 pași iazul *Perjului*,

14 fune, 8 pași fac.

3). Partea *Moșuleștilor* vine 16 fune 15 pași, însă

5 fune 12 pași *Kirilă Moșuleț*.

5 fune 12 pași *Trohin Moșuleț*.

5 fune 12 pași *Ioan Moșuleț*.

16 fune 15 pași fac ;

Însă *curgătorii* din *Ioan Moșuleț* au de împărțit 11 fune 5 pași și anume :

2 fune 7 pași *Gh. Popa* cu frații lui.

2 fune 7 pași *David* cu frații lui.

2 fune 7 pași *Dumitru Moșuleț* cu feciorii lui, însă cu pol bătrân din *Bradul cumpărătură bez*

4 fune 4 pași din *Lăbușcă*

11 fune 5 pași fac ; însă

3 fune 7 pași *Chirilă Moșuleț*, la *imaș*, se stăpânește de *Ioniță Donțul*, bărbatul *Aniței*.

2 fune 13 pași *Trohin Moșuleț* și o stăpânesc feciorii săi *Rucsanda*, *Nastasia* și *Ilinca*.

1 fune 7 pași *Apostol* nepot lui *Ion Moșuleț*.

7 fune 7 pași fac.

4). Partea *Ardăreștilor* 16 fune, 15 pași însă

4 fune 10 pași 3 palme *Stefana*, ce să stăpânește de *Ioniță Kogălniceanu* cu cumnații săi

4 fune 10 pași 3 palme *Gr. Ardari* diiaconul îi stăpânește *Neculai* nepotul său.

3 fune 3 pași 3 palme *Varvara*, care nu trage din *Lăbașcu*

4 fune 10 pași 3 palme *Anița* ; care se împarte pe 4 frați, însă

1 fune 2 pași 4 palme Ioniță Bălăuță.
1 fune 2 pași 4 palme Simion Abaza.
1 fune 2 pași 4 palme Trifan Baciul.
1 fune 2 pași 4 palme Ghinița Băboae.
4 fune 10 pași 4 palme, fac.

5). Partea *Ciorbăneștilor* 8 fune 8 pași, însă
5 fune 9 pași în țarină.
2 fune 19 pași în imaș.
8 fune 8 pași fac.

6). *Codrul* se vine 58 fune cu 4 fune din fundul poenii,
însă

21 fune 15 pași Flondoreștii, însă
14 fune 10 pași, partea pe bătrân
7 fune 5 pași pe pol bătrân.
21 fune 15 pași fac peste tot partea Flondoreș-
tilor pe 1 pol bătrân, iară
14 fune 10 pași analog din codru Moșulățăștilor
14 fune 10 pași analog din codru Ardăreștilor.
7 fune 5 pași pol bătrân Ciorbăneștilor.
36 fune 5 pași fac peste tot.

„Și așa sau încheiat toată moșia lor în Dănești, baștină,
cumpărătură, imaș și analog la codru.

Apud Surete ms. I, 54.

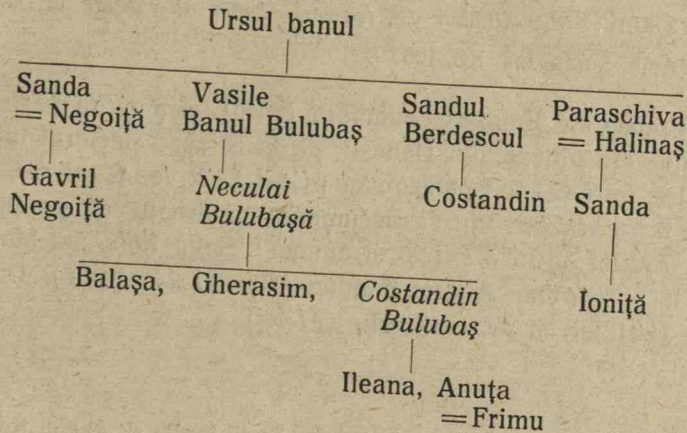
CCXLII. 1817 August 25, regeste. Un zurbalic în Dănești.

În anul 1815 April 2, s'a fost rânduit de cătră domnie ca Andronachi Donici vel vornic să facă alegerea hlizelor răzășești din Dănești, ca o urmare a cărții de judecată dată în această pricină. Boerul hotarnic zăbovind Costandin Bulubașa răzeșul jăluitor cosește întâiu fânul și de pe părțile răzeșilor; de aici *zurbalâc*; se rup hărțile răzășilor în număr de 4, și au mâncat și bătae Cost. Bulubașa și soția sa din partea lui Vasile Kogălniceanu, Neculai Dedilescul și Grigore Munteanu. Dar scrie și isprăvniciei de Vaslui „că nici cei 40 de răzăși marturi aduși de părți nau mărturisit; cât despre aruncarea copilei jă-

luitarului în foc au mărturisit că înaintea zurbălăcului iar fi căzut copila în foc și ca iar fi ars picioarele“.

Apud Surete ms. I. 53.

Obs. Iată care e spița acestui Costandin Bulubașă din anul 1781 Febr. 4. (Surete ms. I 94, 130).

CCXLIII. 1824 Decembre 14, regeste. Sama șfertului al 2-a (Ghenar-Mart), a căpitan. Andrei Kogălniceanu, hacul surugiilor.

(Apud Surete ms. XL, 106).

5395 lei 105	bani sfertul la sate	(3925 banii visteriei + 1470.105 rășurile).
227 „ 111	„ dajdia cu rășuri la mazilo-ruptași	(165.96 bani visteriei + 62.15 rășuriie).
453 „ 90	cei cu osăbite dări	(330 banii visteriei + 123.90 rășurile).
1016 „ —	surugii examinia I. Noembre-April, la sate.	
55 „ —	șfertul jidovilor ocolului	(40 banii visteriei + 15 rășurile).
220 „ —	bejenarii hrisovoliți	(160 banii visteriei + 60 rășurile).
175 „ 50	banii sărei.	
20 „ —	jidovi banii surugiilor.	
7561 „ 116	fac.	

Obs. Din acești bani s'au scăzut 6655.60 bani cheltuiți de la 1 Febr. până la 3 Iunie.

Căpitanul Andrei Kogălniceanu e feciorul pr. N. Kogălniceanu și are de soție pe Ileana.

(Surete XVII pg. XXXI).

CCXLIV. 1826 *Ghenar 20*, regeste. Zapis de vânzare în Dănești.
(Apud Surete ms. XL, 106).

Constantin Bulubașă cumpără cu 80 lei a patra parte din bătrânul Moșulițesc din Dănești de la Simeon feciorul lui Ion Moșuleț. Intre cei ce iscălesc sânt: Cost. Loiz, *Ion Kogălniceanu*. Peste un an răzeșii vin și răscumpără cu dreptul de protimis, dând 756 lei de la 4 răzeși și anume: Sava Roiu zet Moșuleț (272 lei); căpitan Andrei Bândac (186 lei 24 parale), Cozma Popa (201 lei) și pr. Gheorghe (97 lei).

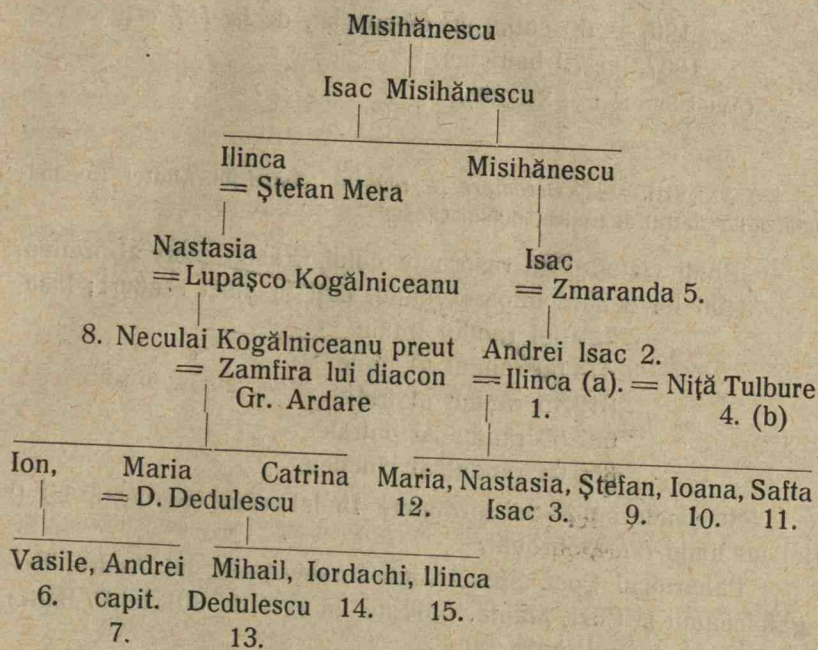
CCXLV. 1827 *April 27*. regeste. Frații Vasile și Andrei Kogălniceanu cumpără cu 180 lei în Dănești părțile Ilincai Isac.

(Apud Surete ms. XL, 106).

Ilinca 1) soția răposatului Andrei Isac 2) împreună cu fiica sa Nastasia 3) cum și cel de al doile al ei bărbat, Niță Tulbure 4), vând cu 180 lei părțile lor ce le au în bătrânul Ardarie de pe soacră sa Zmaranda Isac 5), fraților Vasile 6) și Andrei Kogălniceanu, căpitan 7) nepoți preutului Kogălniceanu 8).

După 8 ani răzeșii răscumpără părțile acestea vândute fraților Kogălniceni și anume 54 lei de la Ștefan 9), Ioana 10) și Safta 11), cari plătesc câte 18 lei de frate, iară alte surori Maria 12) și Nastasia fiind măritate departe nu iau parte la răscumpărare. După un an — în 1836 Decembrie 27, mai primesc 90 lei cu protimisire și anume 45 lei de la vărul lor Mihalachi Dedulescu 13) (sterp) și 45 lei de la curgătorii din Iordache Dedulescu 14) și de la Ilinca 15).

Obs. Pentru înțelesul acestor vânzări și răscumpărări cu protimisire, iată cam care ar fi încrângătura lor :

CCXLVI. 1827 August 16, regeste. Părțile Kogălnicenilor în bătrâni din Dănești.

În bătrânul Ardare din 34 fălci, Vasile Kogălniceanu are 5 fălci, 34 prăjini. Iar în bătrânul Moșuleț din 18 fălci, Toader Kogălniceanu are 29 prăjini.

(Apud. Surete ms. XL. 106 v.).

CCXLVII. 1830 August 4. Sama șertului 3 a ocolului Mijlocul (April—Iunie).

1067 lei 79 bani, însă,

113 lei 79 banii, răsurile mazililor și ruptașii.

55 — 30 — răsurile ruptelor visteriei.

150 — banii birului sf. Gheorghe, la ruptelevisteriei.

558 — 30 — părțile examiniei a 2-a însă

178.10 mazilii

266.80 răzeșii

113.60 ruptele visteriei

558.50 fac

190 — 60 cutia, sf. Gheorghe, de la 127 cruci.
1067 lei 79 bani fac.

(Apud Surete ms. XL. 107).

CCXLVIII. 1829 Octombre 15. regeste. Sama lui Andrei Kogălniceanu pe sfertul al treilea, ocolul Crasna.

„Banii visteriei cu răsura ocolului Crasna sfert al treilea.
3406 lei 8 bani după izvoade, dați în cinci rânduri; însă.
720 lei rândul întâiu
474.60 rândul al doile
812.45 rândul al treile
687.60 rândul al patrăle
356.66 rândul al cincilea.

Se scade cu 24 lei și anume 15 lei satul Șerbești, iar 9 lei un liude din Dobrovăț.

Paharnicul Cost. Sion luându-le socoteala, lui Andrei Kogălniceanu și Cost. Manta, găsește un rest de 301 lei 27 bani; la 28 Oct. a plătit și restul.

(Apud Surete ms. XL. 107).

CCXLIX. Fără dată (c. 1830), regeste. Bătrânul Ardarie din Dănești, Vaslui.

...din 137 pași câți arată izvodul că ar fi stăpânind răzeșii în bătrânul Ardare din Dănești, următorii răzeși posedau acestea

20 pași Vărvara.
28 „ pr. Gheorghe și ai lui.
20 „ Anița.
5 „ Andrei Kogălniceanu, baștină.
1, 1, 4 „ tij cumpărătură de la Bălăuță.
18 — Simion Bobul și ai lui.
20 — Stefana.
10 — Kogălnicenii.
7 — Cost. Gore.
7 4 4 Deduleștii.

137 pași fac.

Apud Surete ms. XL, 107.

CCL. 1831 Febr. 10, regeste. Kogălnicenii cumpără părți în Dănești.

Zapis de vânzare prin care Zmaranda fata Catrinei, cu fiul ei Costandin și Sandul cu soția sa Maria vând cu 260 lei părțile lor din Dănești verilor lor Kogălniceni și Dediulești.

(Apud Surete ms. XL 107 v.

Obs. Iată încrângătura răzeșilor ce vând, ca complectare celei arătate mai sus :

pr. Nec. Kogălniceanu
= Zamfira

Ioniță Cogălniceanu,	Maria = D. Dediulescu	Catrina Smaranda, Maria = Sandul Costantin
-------------------------	--------------------------	---

CCLI. 1831 Mai 24. Harta Dăneștilor (Surete ms. LV, 236), rădicată de Lupul Bantăș vornic de poartă și T. Spuză căpitan.

spre miază noapte

soare-apune	1	partea mănăstirii Golia	pârăul Dăneștilor	loc de codru	soare-răsare
	2	loc de Codru		tij	
	3	Codru		curături de vii; codru	
	4	Codru		codru	
	5	Codru		curături de vii — codru	
	6	Codru \ominus baltă		curături de vii — codru	
	7	Codru		curături de vii — codru	
	8	Codru		— codru	
	9	curături de vii		codru poiană	
	10	curături de vii sat		sat poiană	
	11	curături de vii sat		sat poiană	
	12	Codru		biserica, sat	
	13	Hliza F l o n d u		r e ș t i l o r	
	14	Hliza Moșulețeștilor,		patru neamuri	
	15			— sat, Ciorăța, împresurare	

„Această hartă este închipuitoare de starea locului din trupul moșii *Dăneștii* de la acest ținut al Vasluiului, ocolul Mijlocului, fiind întocmai făcută după starea locului; și sau încredințat de cătră noi fiind orânduși din porunca cinstitei isprăvnicii de am făcuto în anul 1831 Mai 24.“

Lupul Bantăș vornic de poartă; T. Spuză căpitan

CCLII. 1889. Noembre 30. Casele lui Andrei Kogălniceanu în Dănești.

Simeon Bobul raportează privighitorului de ocol Mijloc că măsurând locurile de casă în satul Dăneștii a găsit că Andrei Kogălniceanu căpitan are 55 prăjini pol în vatra satului — bătrânul Ardarie — însă

22	prăjini	locul	casei
33	"	pol.	via cu livada
55	pol.	fac.	

(Apud Surete ms. XL. 107 v.

CCLIII. 1841 Aug. 4. regeste. Andrei Kogălniceanu e orânduit privighitor al birurilor.

Visteria Moldovei prin adresa iscălită de Nec. Suțu, ministrul de finanțe rânduește pe căpitan Andrei Kogălniceanu din Dănești să privigheze 7 sate din ocolul Mijlocul, întru aplicarea a 2 condici trimise pentru : *cisluirea sătenilor, banii cutiei și cheltuelile ei.*

Satele peste care e numit privighitor sânt : *Focșasca, Tufeștii, Borosăștii, Scânteia, Dămăcușeni, Petreștii și Sasova.*

F (Secsia II, No. 6065, șef secsiei Sion spatar).

(Apud Surete ms. XL. 109).

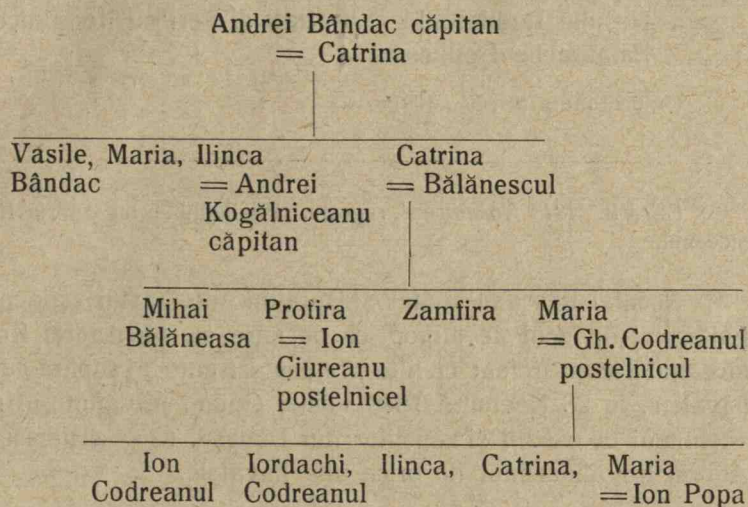
CCLIV. 1846 April 10. Zestrele lui Andrei Kogălniceanu.

Andrei Kogălniceanu s'a căsătorit în 1834 cu Ilinca fata lui Andrei Bândoc căpitan. Lui i se dăduse zestre un loc de casă în Dănești, în mărime de 64 pași, cu alți 3 pași ce a mai cumpărat el.

Cum însă de mai mulți ani socrul său Andrei Bândoc nu îndeplinise zestrele date : case în Dănești, pământ în Dănești, Popești și Glodeni ci alungase de pe moșie oamenii lui Andrei Kogălniceanu, pe cari i-au bătut de i-au stâlcit — aceasta în 1842 Noembre 29, când Andrei și Ileana fac jalbă la isprăvnicia de Vaslui. (Surete ms. XL 108), acum el ceruse dreptate.

Cei 2 orânduți : D. Romașco căpitan și David Miropanul raportează privighitorului de ocol Mijloc că au găsit că locul de case în Dănești cuprinde 64 pași.

Obs. Iată o încrângătură de neamuri.

(Apud Surete ms. XL 199).

CCLV. 1847 April 7, regeste. Un schimb de vatră de iaz.

Andrei Kogălniceanu și Grigore Cămărdan schimbă între ei în spre Bereasa 11 pași 2 palme din vatra iazului.

(Apud Surete ms. XL. 108 v.).

CCLVI. 1847 Aug. 1, regeste. Ceartă între răzășii Ardărești și Moșulițăști în Dănești.

Cum răzeșii Moșuleștești făcuse vii, livezi și acarete pe locul Ardăreștilor, aceștia fac jalobă la isprăvnicia de Vaslui. Ispravnic de Vaslui era N. Râșcanu spatar; el rânduește pe privighitorul de Ocolul de mijloc să cerceteze; Vasile Goian raportează la 9 August. Cercetarea nu s'a făcut; ceia ce se repetă și în 1851, când tot răzeșul mazil Vasile Sărbu e rânduit să cerceteze Jaloba o iscălesc acești răzăși:

Andrei Kogălniceanu }
Vasile Kogălniceanu } frați
Ștefan Kogălniceanu }

Mardari Dedilescul }
Neculai Dedilescul } frați și veri cu Kogălnicenii
Zamfirache Dedilescul }

(Apud Surete ms, XL. 109).

CCLVII. 1848 Noembre 4, regeste. Privileghiile lui Andrei Kogălniceanul.

Neculai Rășcanu spatar și ispravnic de Vaslui scrie privighitorului de ocol de Mijloc că de oare ce pe Andrei Kogălniceanul l'a însărcinat cu alte *predmeturi* nare al supăra cu alte havalele. In 28 Noembre 1848 Vasile Goian, privighitorul scrie vechilului de mazili și zapciilor din Dănești, ca să scutească pe Andrei Kogălniceanul de orice alte havalele.

Apud Surete ms. LX, 109.

Obs. Unul din aceste predmeturi cu care era însărcinat Andrei Kogălniceanu este că în 1848 Oct. 19, căpitanul Andrei Kogălniceanul primește adresa No. 6568 a isprăvniciei de Vaslui (N. Rășcanul spatar) și a sameșului (I. Ciure) că va raportui numărul dajnicilor morți de holeră, primind întru aceasta trei rânduri de condici.

- 1) pentru birnici, bejenari, hrisovoliți, căpătaeri și dezrobiți.
- 2) pentru mazili, ruptași și ruptele visteriei.
- 3) pentru patentari cu calfele lor.

Condicele vor fi sigilate cu peceteile bisericilor, și vor fi iscălite de preoți, de vornici și de pasnici.

Căpitanul Andrei Kogălniceanu, purtându-se bine cu serviciul său primește un atestat din partea isprăvniciei de Vaslui, că în 12 sate a controlat și scris condicele, în 2 *cnige șnuruite* și s'a purtat cu vrednicie.

Apud Surete ms. XL, 109.

CCLVIII. 1851 Oct. 26, regeste. Andrei Kogălniceanu căpitan e numit privighitor ocolului Mijloc, Vaslui.

Cu adresa No. 6270 din 26 Oct. 1851, masa I, sameșia de Vaslui (A. Balș) scrie căpit. Andrei Kogălniceanu, că este numit privighitor al ocolului Mijloc și săși aducă actele trebuitoare.

Apud Surete ms. XL, 109.

CCLIX. 1852 Ghenar 28. Gr. A. Ghica Vodă dă carte de privilegiat lui Andrei Kogălniceanu.

Grigore Alexandru Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei, *Andrei Kogălniceanu din satul Dănești, ținutul Vasluiului*, prin jaloaba ce au dat domniei noastre, sau rugat a i se face răsplătire împotriva slujbei ce au săvârșit în folosul pământului. Deci milostivindune la cererea numitului hotărâm prin aciaștă domnească carte ca numitul să fie cunoscut în rânduiala privileghiaților și apărat despre tot felul de dări, ce sânt cătră visteria țării și folosit de dreptățile legiuite pentru toți cei asăminea lui.

I. p. director (No. 66) N. Suțu vel visternic
șef caminar Ion Cernacovici

1852 Ghenar 28 No. 32 masa III.

„Cercetat de comisia catagrafică“, delegat K. Lelescu.

Apud Surete ms. XL, 110.

CCLX. 1853 Oct. 18. regeste. Ordin administrativ.

Isprăvnicia de Vaslui cu ordin No. 7197 (Ion Ciure) scrie lui *Andrei Kogălniceanu* din Dănești să transporte la magazaoa oștenească din Tecuci 43 stânjani lemne de foc din pădurile mănăstirii Florești ot Tutova.

(Apud Surete ms. XL. 110).

CCLXI. 1853 August 17, regeste. Vânzare fără știrea răzeșilor.

Ileana și Catinca, fetele lui Gh. Codreanu, *strănepoate* lui Andrei Kogălniceanu se jăluiesc domnului că fără știrea lor frațele lor Ioniță Codreanu ar fi smomit pe dascălul Ioniță soțul Ilinicăi și ar fi vândut rău părțile lor din Dănești. El face o adresă către Vasile Bândac și Andrei Kogălniceanu cumnați ca să cerceteze pricina.

(Apud Surete ms. XL. 110).

CCLXII. 1854 Ghenar 13, regeste. Andrei Kog. căpitan cumpără cu 500 lei 5 pași în Dănești.

Zapis prin care clironomii lui Bălănescu vând cu 500 lei 5 pași în Dănești, „din zarea dealului despre Gherghelău până în zarea dealului Glodeni zis și Bereasa“ cumnaților Vasile Bândac și Andrei Kogălniceanu căpitan.

Obs. Intre cei ce iscălesc zapisul este și Vasile Kogălniceanu.

(Apud Surete ms. XL. 111).

CCLXIII. 1856 Noembrie 29, regeste. Pentru o cercetare în Tătărăni.

Tribunalul de Vaslui cu adresa No. 3741 din 29 Noembrie scrie căpitanului Andrei Kogălniceanu să cerceteze pricina Ruxandei soția răposatului Ioan sin Andrei Popa, pentru împresurare de pământ în Tătărăni (Fălciu).

(Apud Surete ms. XL, 111).

CCLIV. 1862 Iunie 22, regeste. Note pentru Dănești.

În hliza Flondurească din Dănești se arată că din 282 pași au cumnații Andrei Kogălniceanu, căpitan și Vasile Bândac 32 pași, pe lângă că mai au 1 pas, 1 palmă, 4 parmace cumpărătură.

Obs. Andrei Kogălniceanu, Neculai Kogălniceanu, Gheorghe Kogălniceanu și Stefan Kogălniceanu iscălesc și în alte zapise din 1862 Iulii 6 (pentru pescuit pește în iazul Dăneștilor care este oprit de neamul Flondoresc) cum și Vasile Kogălniceanu.

CCLXV. 1866 Februar 24, regeste. Un schimb în Dănești.

Andrei Kogălniceanu schimbă cu Neculai Ciudin și soția lui Catinca 5 stânjani în Dănești, ca să-și facă vie pe dânșii.

Apud Surete ms. XL, 112.

CCLXVI. 1878 Mai 2. Moartea Ilenei lui Andrei Kogălniceanu.

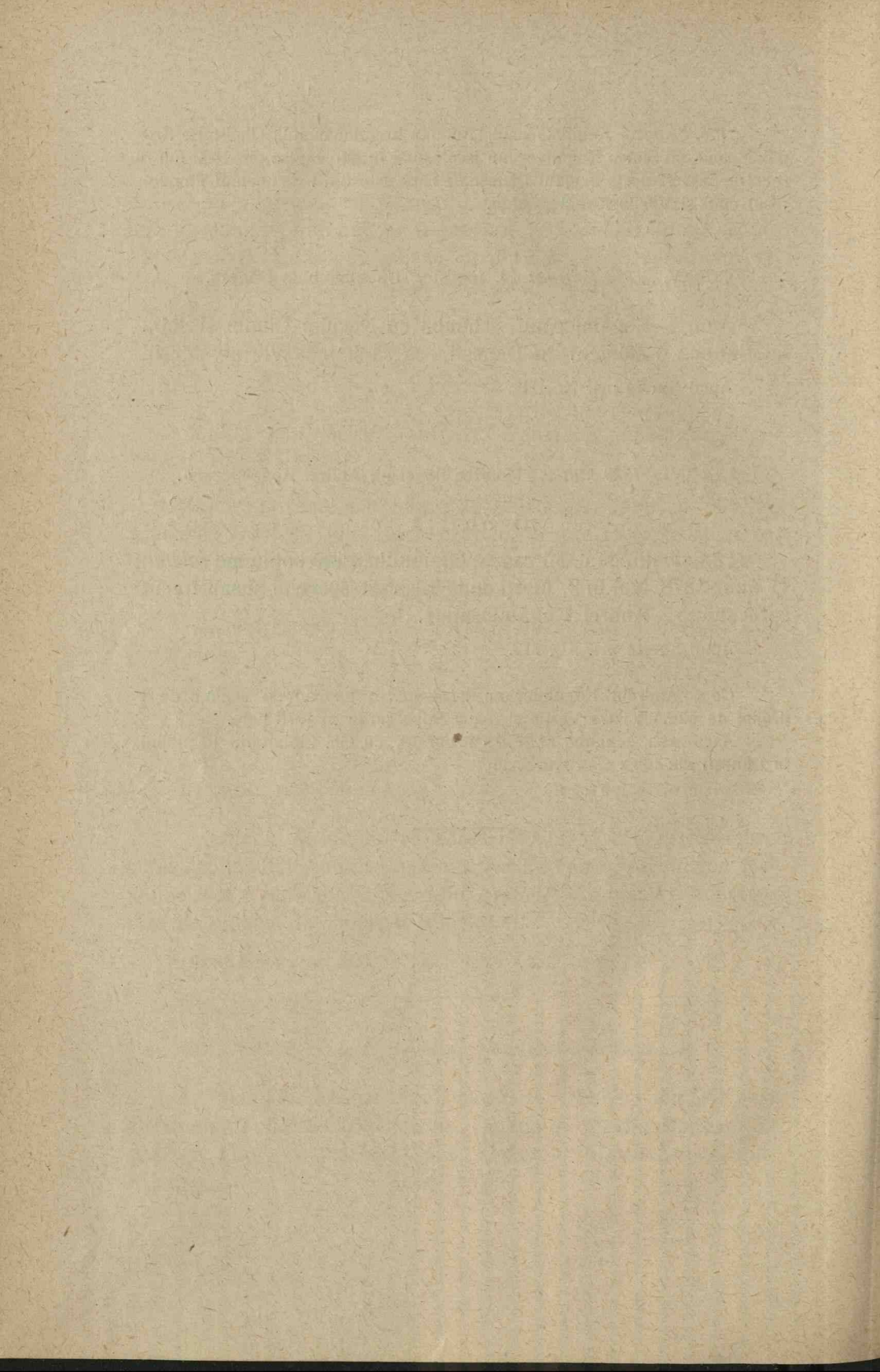
O notiță

„Să să știe de când sau săvârșitu din viața soția me *Ialenu*, la anul 1878 Mai în 2, Marți după răsăritu soarelui și sau trecut spre știință. Andrei Kogălniceanu“.

Apud Surete ms. XL, 112.

Obs. Andreiu Kogălniceanu iscălește în zăpisiul de schimb de 8 prăjini de pământ între Vasile și Ioana Popa șatrar în 1878 Iunie.

Asemenea schimbă în 1879 Ghënar 18, cu Gh. Ciobotariu 18 prăjini în Dănești din hliza Ciurbănească.

INDICE ALFABETIC

- Abaza Simion 264.
Adam Vasile 210.
adeti, câte 1 leu—de casă 56.
afanisi (a-se) m'am afanisit 169.
Agapia, mănăstire 126, 197.
Ăgarici Neculai 76, 77, (mazil) 95, 96, 97.
aghenția austricească 230.
Aleuș 12.
Aleuș Luca mazil 76.
Alexandru paharnic 66, spatar 113.
Alexandru Vodă Lăpușeanu *sin Bogdan Vodă* 3, 77, 249.
Alexandru stolonacialnic 239.
Anna 71.
anafora 87, 89, 180 (-velișilor boeri).
Anania biv vornic 52, 68 (de Botoșani).
Anastasă Alexandru sărdar, 125, (văr cu Pan. Cazimir) 126.
Anastasă Iosaf arhieru 125.
Andrei logofăt 85.
Andrei condicar 103.
Andrei podar 24.
Andrei scutariul 133, 143.
Andrieș Cost. logofăt 65, spatar 4.
Andrieș Mărioara 126.
anerisi (a se-) 171.
Antimia 15.
anțărț (pân-) 55.
Anuța armanca 40.
Apostol Mihai 75.
Apostolachi pah. 16, aprod-zi „vatavi za - 58.“
Arbure (v. Dumitroae) 225.
Arbure Zoița Dumitroae 225, 232.
Arbure D. Cost. spatar 225, 232, 234, 245 (răposat).
Ardare Maria 248.
Ardare (bătrânul—) 247, 268, 270.
Ardare M. Grigorie 252, 259.
Ardare Vasile preut 258.
Ardare Grigore diacon 260.
Ardăreștii 259, 261, 262, 261, 271.
Arghir medelnicer, ispravnic de Fălciu 52, 73, 87.
Arhip Gligore 47, 54, 55, 60, 61, 86, 87, 88, 121, 124.
Arhip Gavril 47, 60, 61, 88.
Arhip Lupul 47, 54, 57, 60, 121, 61, 88.

- Arhip Iordache 47, 57, 58, 59,
60, 61, 65, 66, 84, 86, 121,
122, 156.
- Arhip Măriuța 87, 86, 122.
- Arhiri Neculai 134.
- Aristarho (v. Hrisoscolu) biv
stolnic 24.
- Armanul (lacul —) 104, 119.
- Armășeni 155.
- Armenopol 69.
- Arsura (valea—20) 119, 225,
(în locul numit —).
- Arteni Ion 65.
- Aslan Nec. medelnicer 116,
vornic 172; 2 logofăt 178.
- Atanasie iconom 116.
avaet-uri 194.
- Băboae Ghinița 262, 264.
- Bâca 21, 110 (la —).
- Baciul Trifan 262, 269.
- Badiul 12, 13 (aprod).
- Badiul Mărica 12.
- Baiardi Anastasă inginer 198.
- Băisan Irimia uricar 249, (fe-
cior lui Stroici logofăt).
- Bălănescu 274.
- Bălănești 170, 171, 172.
- Bălăniașa 16, 18, 21 (= Șu-
tești), 26 (umbra pe 7 bă-
trâni) 119, 139, 140, 141, 153.
- Bălașa 126.
- Bălasachi biv 2 spatar, isprav-
nic de Fălciu, 101.
- Balasiniești 128, 169.
- Baldovin 13.
- Balmuș Savin 118, 119.
- Balmuș Varvara 118, 119.
- Balmuș Enachi 118.
- Balmuș Antohi 140.
- Balș Alexandru visternic 120,
137, 139, 141.
- Balș Alexandru sameș de
Vaslui 273.
- Balș Cost. logofăt 123, 124,
129, 224.
- Balș Eufrosina 237, 238.
- Balș Lupu vornic 54, 63, 66,
255.
- Balș Neculai logofăt 167.
- Balș Toader spatar 166.
- Balta mare (v. Gugeștii) 138.
- Bândac Andrei 266, 270, 271,
(spiță).
- Bândac Vasile 274.
- Bantaș Casandra 121, 122, 123
124, 156.
- Bantăș Ioniță 121, 156.
- Bantaș Vasile 156.
- Bantaș Gavril 162, 207.
- Bantaș Iordachi 129.
- Bantaș Ruxanda 232.
- Bantaș Zmaranda 232.
- Barboși 6.
- Barbovschi portar Sucevii 6.
- Bărcă Simion 198.
- Barladul (apă) 66.
- Bărlădeanul Solomon vornic
10, 14, 15 (logofăt) 16, 17,
18.
- Bărsă 45.
- Bașotă Ioan 99, sulger 88.
- Bașotă Andrei spatar 224.
- Bașotă Anastasă hatman 235.
- baștină strămoșască 161.
- Batcă T. mazil 95, 96, 97.
- bătrân „a șasea parte dintr'un
bătrân = 52 stânjeni 29.
- Beideman căminar 209.

- bejenari hrisovoliți 265.
Bereasa (v. Glodeni) 79, 270, 274 (v. Glodeni).
Bereștii 226.
bezmăn 129.
Blagot Ion preut 130, 148, 157, 161, 175.
blăstăm (carte de —) 55, 101.
Bobul Simion 268, 270.
Boeriul Enachi 24.
Boerul Postolachi 24.
Bogdan Vodă fiul lui Petru Vodă Rareș 2.
Bogdan Ioan vel logofăt 86 (răposat) 121.
Bogza 81, 101.
Bogza Lupul 7, 8 (cămăraș).
Bogza Vasile 15.
Bolcan Vasile 13.
Bole stolnic 4.
Bolsunești 187.
Bołtun 120, 121.
Bołtunești 48.
Bondrea Cost. 162.
Bordea 6.
Borosești 29 44 (etimologie) 49, 270.
Borzare Ion diac. 5.
Borzescul (podul —) 66.
Bosie Ioan 19, 36.
Bosie Enache 22, 36.
Bosie Gherghina 19, 36.
Bosie Ștefan jicnicer 40.
Bosie Tanasă 19, 36, 38, 39 (spiță, etimologie) 64, 110, 112.
Botezatu Alexandru 19, 69, 101, 102.
Botezatu Cost. 124.
Botezatul Ioana 48.
Botezatul Onica 48.
Botoșani 52, 56, 68, 114, 115 ; — mahalaoa Vrăbieni 225 ; — mah. Murăreștilor 225. — bis. Cuvioasa Paraschiva 233 ; vornic de — 186 ; 190 ; staroste rusăsc de — 186 ; ocolul — 40, ținutul — 75, 86, 121, 156.
Boțul 6.
Bou Gh. log. 146, 149, 150.
Boureanul Mihail 201, 219.
Boureanul Hristachi 236.
Boușori 174.
Brădiceștii schit al Episcopiei Hușilor 45, 46 (notă istorică)
Bradul 259, 262.
Bran Dum. spatar 124.
Bran Mărioara 126.
Braniște de jos 101.
Brănișteriu Paul Scripcă (v. Scripcă). 1, 3, 4.
Brânză Iamandi 154, 156, 177 (polcovnic) 176, 179, 189, 193.
Brânză Sava 171.
Brânză Iordachi 134, 157.
Brăteni, sat 3, 4 5 (v. Răpile ; etimologie) 12, 18, 23, 32 (umblă pe 4 bătrâni) 33, 37, 49, 51, 52, 64, 73, 76, 77, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 109, 112, 113, 116, 120, 124, 130, 136, 145, 149, 150, 151, 162, 163, 164, 166, 173, 178, 197, 205, 207, 225, 230, 231, 245.
Brătilă Ioan 118, 119.
Bucicov, gubernschii săcretar 120, 121.

- Bucium Nic. postelnic 62.
Bucur Vasile vornic de poartă 72.
Bude stolnic 154.
Buhăescul Vasile pitar 25, 42, (paharnic) 44 (biv vel —) 119, 140.
Buhăescul Stefan biv comis 44.
Buhuș Ursul 6.
Buhuș Nec. logofăt 10, 14.
Buhuș Lupul ceașnic 17.
buiurdiul măriei sale 180.
Bulubașa Costantin 264, 265, 266 (spîta).
Bujor 104 (pe—) 105, 49 (vlea—) 129.
Burghele 12.
Burghele Lupul 168, 173, (postelnicel) 174, 197, 207, 221.
Burghelea Ruxanda 174.
Burghelea Petre orăndator 138.
Burghelea Safta 168.
Bursuceni 120.
Buștiuc Ioniță 69, 76, 97, 109, 112.
Buștiuc Serghie 52, 74.
Buză săcritar 243, 244.
Buzdugan Zanfira 155.
Buzdugan sardar 245.
Buzeni 47, 54, 55, 58, 59, 60, 65, 66, 75, 86, 87, 112, 121, 122, 124, 156.
Buzincu Stefan 130, 145, 149, 150, 165, 166.
Buzincu Andrei 107.
Buzne Catinca 210.
Buzne Ioniță polcovnic 199, 202, 203, 204, 209, 212, 220, 229.
Buzne Alexandra polcovnic 245.
Buzne Iordachi polcovnic 174.
Căimacanii 24.
calabalâc mare 57.
Calimah Ion Teodor Vodă 40, 75, 170.
Calimah Ion Grigore Vodă 51, 135.
Calimah A. Scarlat Vodă 136, 145, 161, 252.
Calimah Papadopol Alexandri 5.
Calistrat monah 86.
Călmățui 9, 27, 83, 108, 153; moșia — 104, 107, (supt movilă); apa — 83, 104; gura — 49, 84; valea — 26, 49, 107, 128.
Călmățuiianul Vasile 9.
Camadan Grigore 270.
camaraș de izvoade 45.
Câmpulung vornic de — 36, 36 172.
Canano Cost. b. v. pah. 135.
Canta Nec. logofăt al drepătății și cavaler 224.
Cantacuzino Mihail cneaz 242.
Cantacuzino Iordachi b. v. logofăt 24. 129, (log.) — biv vel spatâr 24, 75, vel pah. 75.
Cantacuzino Ioan visternic 54, hatman 59, 62, 87, vel logofăt 87.
Canta Ioan sardar 184; vornic 259.
Caplan Săndulachi 119.
Căpriță Toader 95, 96.

- capul „și-a pus și — “ 1
Caracaș Gavril medelnicer 75,
77, 95, ispravnic 101.
Carage Nec. post. 63.
Caraiman 9.
Carenco Ioan 40.
Cârje parcalab de Neamț 2.
Carjovi (taleri— 19, 36.)
Cârligătura, codrul, — 127.
Carp Toader biv 2 jicnicer 29.
Carp Gh. polcovnic 86.
Carp Petre 226, 234.
Cartul Vasile 259.
Câscoeștii 185 (ot Vaslui).
Cașotă Gavril polcovnic 176.
Catargi Costin spatar și is-
pravnic de Fălciu 92, 93, 94,
98, 201, 205 ; — vel logofăt
172.
Catargi Ilie vel logofăt 248.
Cațichi Vasile 31, 120.
Căușanul Sandul 104.
Cazacul Frâia 6 (v. *Frâia*).
Cazacul Nazarie 9, 10.
Cazamir 42 (spița și etimolo-
gia).
Cazamir sulger 41.
Cazamir Iordachi 144.
Cazimir Nastasă, cumnat cu
C. Kogălniceanu 41.
Cazimir Panaite 234.
Cazimir Petre paharnic 125,
126, 226.
Cazimir Teodor 226.
Cazan Iftime 52, 73.
Căzănești 120.
Cehan 13, 43 (spița —) 81
(spița —).
Cehan Ioniță biv căpitan 43.
Cehan Mihail biv medelnicer
43.
Cehan Teodor biv. med. 43.
Cehan Zaharia post. 81, 82.
Cehan Iftode 80, (logofăt) 81.
Cehan vel vornic 80.
Cehăneasă (ii --) 6.
Cerchez Cost. stolnic 9.
Cerchez Dum. 197.
Cerchez Ioan ierei 182.
Cherchezeni 40, 41.
cernacoru la cămară 273.
Cernăuți 56.
Cerne Alx. 226, 229.
certare „să-mi dea căzuta cer-
tare“ 85.
Cetățue, mănăstire 54.
Cheșcul Ion stolnic 16, 21, 22,
31, 49, 78, 108, 110, 118,
119, 120 (biv —) 127, 128,
137, 139, 140, 141, 152, 153,
187 (răposat —) 226, 233.
Cheșco Petre șatrar 48, 63.
Cheșcu Simion uricar 32, 34,
39, 78, 108.
Chiciormăneasa Maria 53, 54,
chihae 37.
Chilișanca Catrina stolniceasa
127.
Chircești 133.
Chiseleff general 214, 215, 219,
221.
Chișinău 143.
Chitic Cost. 124, 134, 147, 157,
168, 179, 198 (polcovnic),
214 (postelnicel) 219.
Chitic Anastasă polcovnic 230
Ciobanu Zamfir 119.
Ciobanu Toader 119.

- Ciobanu Maria 119.
ciobote grele 251.
Ciorchină Ion 140.
Ciobotaru Gheorghe 275.
Ciocărlie Grigore 17.
Ciure Ion ispravnic de Vas-
lui 273.
Ciudin Neculai 275.
Ciudin Catrina 275.
Ciupeș Crăciun 16.
Ciupeș Costachi 16, 17.
Ciurban Radu 261.
Ciurban Toader 261.
Ciurbăneștii 264.
cnejiia „divanul Cnejeii Mol-
dovei“ 66, 121, 124, 129,
(v. *divan*).
cnigă șnuruită 272.
eo sufix diminutiv 3.
Coe arse Iftime, căpitan 13.
Cobălia 1.
Cochivechli 195.
Cocri Nec. sardar 144.
Coța Dumitru 23, 32, 34, 49,
113.
Coca Marta 32, 33, 113.
Coca Zamfir 32, 34, 113.
Coca Safta 32, 33 (spița) 113.
Codreanul Grigore medelni-
cer 209, 210, 226 (spița).
Codreanul Ioniță 111 (stolnic)
114, 132, 142 (răposat)
274.
Codrești 26, 83.
Cogălnic (apă —) 143.
Cogălniceanu Alecu comis 233
Cogălniceanu Andrei 22, 23,
26, 28, 29, 49.
Cogălniceanu Andrei (Dănești)
căpitan 265, 266, 268, 270
(privighitor) 272, 273, 274,
275.
Cogălniceanu Anușca 28.
Cogălniceann Apostol 20.
Cogălniceanu Balașa 128.
Cogălniceanu Ilie Catinca 114,
143 (născută Stavilă).
Cogălniceanu Costachi stolnic
22, 23, 26, 28 (ot visterie)
29, 30, 32, 33, 34, 35, 36,
37, 38, stolnic 40, 41, 42,
44, 45, 47, 48, 51, 54, 55,
58, 59, 60, 61, 63, 64 (me-
delnicer) 64, 65, 68 (răpo-
sat) 70, 75, 86, 87, 88, 93,
99. medelnicer 109, 110, 111,
112, 113, 114, 115, 121, 135,
186, 187. 232, 260.
Cogălniceanu Echim 103.
Cogălniceanu Elena (căs. T.
Cazimir) 231.
Cogălniceanu Enachi stol. 22,
135, căminar 24, medelnicer
26, 27, 31, 50, 69, 76, 77, 83,
84, 89, 90, 92, 96, 98, 99,
101, 103, 104, 105, 106, 107,
114, 219.
Cogălniceanu Frăsina 106.
Cogălniceanu Gheorghe 48, 51
63, 108, 115 (diata lui —)
119 (postelnic) 124, 129, 152
153, 187, 198, 275 (Dănești).
Cogălniceanu Iancul, medel-
nicer 77, 120 (pomeșnic).
121, 131, 132, 190 (pahar-
nic), 207 (vornic) 225 (spa-
tar) 226, 229, 230, 233.

- Cogălniceanu Ileana 275.
- Cogălniceanu Ilie stolnic 35, agă 39, 108, 115, 136 (sărdar) 137, 142 (căminar) 143, 145, 147, 149, 150, 151, 154, 155, 158, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 169, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179 (spatar) 181, 184, 185, 186, 195, 199, 200, 201, 202, 204, 206, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225 (și cavalier 227 (postelnic) 228, 230 (vornic) 231, 234, 236 (spatar).
- Cogălniceanu Ioan 6, 45, 49, 67 (spiță) 98, 101 (diacul cel bătrân) 103 (stolnic) 103 (Gângă) 105, 116, 126, 184, paharnic) 186 (răposat) 188 232 (spatar).
- Cogălniceanu Ioniță medelnicer 97, 263.
- Cogălniceanu Irina 20.
- Cogălniceanu Maria (căs. Leon Iacovachi (231).
- Cogălniceanu Mihai, 5, 226, (maior) 230, 231, 232, 233, 236, 240 (fabrica de postav) 243, 244, 245 (colonel).
- Cogălniceanu Neculai pitar 26, 37, 38, 48, 53, 54, 62, 63, 78, 112, (vornic de Câmpulung) 238, 239.
- Cogălniceanul Neculai preut (Dănești), 66, 255, 256, (spiță 257, 258, 265, 266, 267, 269.
- Cogălniceanu Profira (căs. Co-dreanu) 231.
- Cogălniceanu C. Safta stolniceasa 29, 51, 52, 63, 66, 68, 74, 84, 86, 87, 88, 114, 115, 116.
- Cogălniceanul Sandul 19, 20, 22, 23, 24 (are case lângă Barnovschi) 28, 35, 36, 37, 49, 51 (spiță) 64, 101, 103, 104, 112.
- Cogălniceanu Ștefan (Dănești) 272, 274.
- Cogălniceanu Vasile diac de visterie 5, 6, 9, 11, 17, 18, 20, 21, 22, 23, (porușnic), 24 (pitar) 25 (căpitan), 27, 28, 29, 31, 35 (locuia la Iași) 37, 96, 98, 99, 104 (spiță), 187 (răposat).
- Cogălniceanu Vasile (Dănești) 264, 267, 272, 274, 275.
- Cogălniceanu Zmaranda 116.
- Cogălnicenești, moșii la Prut, 23, 24.
- Cogălnic (apa —) 143.
- Colunești 16, 21, 39, 40, 78 (are 4 bătrâni) 78, 80, 136, 137, 138, 139, 140, 141.
- comandirovca 209.
- Conachi Costachi vornic 187, 188.
- Conachi Gavril vornic 172. condică „s'au trecut la—“ 56.
- Condurachi Vasile 118.
- consulat „gheneralnic — rcsi-enesc“ 131.
- Contăș 3 logofăt 14, 16.
- Corciul Apostol 29, 30.
- Coriolan Gh. 2.

- Corlat uricar 9.
Corne Teodor 197.
Corne Costin 229.
Coroban Alex. preut 254.
Coroban Grigore 256 (spița)
257.
Coroban Mihalce 260.
Coroban Toader 251, 254,
257, 258, 259.
Coroban Vasile 247.
Coroi Ioniță 144.
Costachi stolonacialnic 210.
Costachi Gavril 17 (spița —).
Costachi Grigore pah. isprav-
nic de Fălciu 92, 93, 94.
Costachi Ilie stolnic 34, 63
(vornic) 91 (hatman).
Costachi Manolachi vel logofăt
45, 52, 63, 71 (răposat) 87.
Costachi Vasile ban, 63, 84
(ispravnic de Fălciu, cămi-
nar) 96.
Costandachi Ianachi vornic 59,
62, 87.
Costandin 2 logofăt 158.
Costandin diacul 54.
Costandin vornic de Răbăia 12.
Costandin vornic de Huși 16,
49, 129.
Coste paharnic 4.
Costești 49, 104, 108, 109, 110,
129.
Costicel Ionașco 5.
Costin spătărel 246 (spița).
Costin Miron comis 10, 11, 14,
(ceașnic) 17 (vornic).
Costișor Maria 19.
Costișor Apostol 19.
Coșuțeanu Andrei 86.
Cotu Morii (ocolul —) 228.
Cozărești 187.
Cozma parcalab de Neamț 1.
Cozma Toma ban 123.
Cozma Toma Catrina 123.
Cozma Elisabeta 156.
Crasna (apa —) 31, 45; 268
(ocolul —).
Crăstea parcalab 4, 73.
cruci (la dări) 268.
Crucești 142.
Crupenschi vornic 60; spatar
și ispravnic de Fălciu 111,
113, 124 (2 logofăt).
Crușevățul pe Nistru 4, 71.
Cuciulați 59.
Cucueți 4, 80 (v. Hărjeștii).
Culici Alex. pah. 240.
Cupca (valea — 40, 79) v.
Rangul).
Curuivan Tanasă 176.
Cuza Costachi asesor 209.
Cuza Dimitrie ispravnic 108
Cuza Ioniță stolnic 254.
Dabija Evstratie Vodă 9.
Dabija Ioan 148.
Dămăcușeni 270.
danie 15.
Daniel Iordachi medelnic. 226.
Dănești 71, 246 (bătrânii din-).
248, 249, 252 (țidular-) 253,
257, 258, 259, 260 (iazul-)
261, 262, 264, 269, (hartă-)
272, 274, 273 (hlizele-) 275.
Danul 96.
Dan protopop 186.
Dan Ianachi 186, 232, spatar.
Dan Mihai spatar 232.
Dănăilă 13.

- Danciul parcalab de Roman 2.
dări 107.
Darie Manolachi 134, 147.
David 9, 12, 18, 37.
Dedilescu Neculai 264, 272.
Dedilescu Mardare 272.
Dedilescu Zamfirița 272.
Deduleștii 268.
dejma „a da — în doao“ 53,
câte 2 zloți de casă — 65.
departamentul pricinilor din
lăuntru 240.
departamentul pricinilor din
afară 108, 142, 144, 161,
182, 187, 188.
desătină, slujba — 190, 193.
desfacere, comitetul — 131.
Despot Vodă 5.
Diaconul, izvodul — 181.
Diiamandăștii 69.
dibatație 205.
Dumșa visternic 2.
Dimachi Manolachi jicnicer 69,
88 (stolnic) 202 vornic.
Dințeni 25, 28, 29, 30, 45, 49,
232, 245.
divanul apelativ al țării de jos
218.
divanul apelativ al țării de sus
226, 227, 234.
divanul cnejiei Moldovei 66,
121, 124, 129, 199 (v. *Cnejie*).
divanul judecătoresc a cnejiei
Moldovei 189, 209.
Dobrovolschi Ion 190.
Dobrovăț 268.
dobândă 30 (cu —) 53 (—cap
la cap), 63, 64 dobândă din
zece doisprezece 133; —
câte 60 parale la sută pe
lună 144.
Dobândă Lazor 13.
Dolhan 6.
Doljești, mănăstire 126.
domnesc, om — 55, 57.
Donici Andronachi vornic 264.
Donici Darie paharnic 45.
Donici Scarlat agă 241.
Donici Eliza 242.
Donțu Toader 261.
Dorohoi, ot— 88, 221; isprav-
nic de — 135.
Dosoței Episcop de Rădăuți
48, 63, 75.
Drănceni 12, 18, 37 201, 209,
228 (— vechi și noi) 230,
231 (v. Drănceni).
Dragan 77 (casele lui—).
Drăghici doctor 227.
Drăghici Manolachi 229.
Drăghina 3, 4.
Dragomirești 48, 120, 128, 141,
152.
Dragoș Pavăl 162.
Dragoș Irina 163.
Dragșan spatar 2.
Drănceni 199, 204, 246.
dubasă (pod pe —) 23.
Duca Gh. Vodă, bătrânul 12,
16, 17, 21, 37, 84, 89, 90, 140.
Duca vel visternic 10, 11.
Duca Ion stolnic 144.
Duca Grigore paharnic 155.
Duca Iordachi 156.
Duda 182.
Dumbrăveni 86
Dumitrașco 86, 200, (sulger)
205.

- Dumitru parcalab de Suceava 4.
Dumitru (v. Arbure) 225.
Dimitriu Gheorghe 38.
Dumitriu Ion diac 168.
Dumușani 135.
Ebergard consul 242.
Emanuelevici Simon (v. Arbure) 234.
Enache vornic de Huși 8, 22, 39, 70, 84.
Enachi stolnic 90; ban 180.
Enachi logofăt 85.
Enachi camaraș 127.
Enachi diacon 119.
Enăchiță Ioan logofăt 31.
Enoae Safta 73.
epitropi 88, 65.
Epureni 85, 155.
Eșanu Cost. 134.
Eștera jidiavca 269.
examinia 265.
fabrica de postav a lui M. Kogălniceanu colonel la Târgul Niamțului 260.
Fălcu, ținutul — 6, 7, 10, 11, 16, 17, (ot-), 18, 20, 22, 23, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 36, 45, 65, 69, 73, 82, 84, 89, 98, 109, 114, 124, 132, 142, 145, 149, 154, 155, 167, 162, 163, 164, 165, 169, 174, 175, 184, 189, 197, 199, 225, 230; ispravnic de — 34, 92, 136, — ocolul Podoleni 162, 171, 176.
Fălfoești 9, 19, 168, 245.
Farămoaia 25.
Făurești 48.
Fauri 245.
Felea paharnic 2.
Flondor Gheorghe 246.
Flondor Lupul 246, 248.
Flondor Grozava 246.
Flondor Cost. 260 (spiță —).
Flondor Grigore preut 261.
Flondor Ștefan 260.
Flondoreștii 263, 264, 275.
Florea Gheorghe 181.
Florea Maria 181.
Florea Pavăl 146, 147, 148, 154, 159, 164, 184, 197, 220.
Florești (mănăstirea —) 273.
foaia sătească 230.
Fote Ioan ban 180, căminar 169, 170.
Frăia Cazacul 6, 8, 9, 10, 12 14.
Frăteii hotnogul 9, 10, 18, 37.
funie (— de 30 stânjeni) 96.
Gândul C. medelnicer 210.
Gane Ioniță spatar 127.
Gațul Iftime 151, 159.
Gațul Mihalache 76, 97.
Gațul Nechita 35, 75, 84, 89, 112, 146.
Gațul Pavăl diacon 75, 76, 77, 84, 89, 90, 92, 95, 96, 97, 105, 132, 133, 134, 146, 159, 168.
Gațul Anița 159.
Gațul Iliana 146.
Gațul Petre carnez la polcul catanilor 106.
Gațul Safta 134, 168.
Gațul Vasile 124, 134, 147, 157, 168, 175, 215.
Găuzeni 105, 120.

- Gavril uricar 70, 127.
Gavril ot visterie 53, 54.
Gavril Mitropoli 108, 129 (și exarh) 124.
Gavrilcea căpitan de Orhei 9.
Gavriliță biv spatar 9.
Ghelasie 227.
Ghelasie Ioan sărdar 156.
Gheonia 29.
Gheorghe căminar 162.
Gheorghe de Barboși 6.
Gheorghită Ștefan vel log. 17.
Gherasim călugăr 1.
Gherasim egumen de Popești 53, 68.
Gherghel Nec. medelnicer 65.
Gherghel Gavril 56.
Gherghel Cost. pah. 162.
Gherghelău 274.
Gherman, podul lui — 53.
Ghermănești 12 (chihae de —) 18, 35, 36 (vornic de —) 37, 52, 64, 73, 74, 112, 146, 147, 148, 164, 171, 181, 184, 197, 205, 211, 220, 236, 239.
Ghiban Andrei 182.
Ghica Grigore Vodă 23 (bătrânul), 24, 63, 64, 89, 108, 121.
Ghica Matei Vodă 22, 34, 36, 39, 64, 110, 111, 112, 113.
Ghica Alex. Grigore 53, 54, 67, 69, 70, 72, 239, 246, 248, 251, 253, 255, 257.
Ghica Alex. Grigore Vodă 273.
Ghica Alexandru logofăt 237.
Ghica spatar 184.
Ghidișăni 6, 7, 12, 15, 18, 19, 20, 22, 27, 31, 64, 69, 96, 97, 98, 99, 101, 102, 114, 131, 142, 144, 161, 168, 197, 207, 208, 209.
Giosan Iordache 186.
Giosan Zaharia 186.
Giurcan Cost. 118.
Giușcă Patrașcu 12.
Gligoraș diacul 13.
Gligorcea 6.
Gligore ceașnic 90.
Gligore Ieropoleos vlădică 125, 126, 129.
Glodeanu Vasile, ispravnic de Falciu 52, 74, 236 (stolnic), 239.
Glodeni 271, 274 (v. Bereasa)
Goga biv comis 9.
Goian Vasile 271, 272.
Golăe Ion logofăt 249.
Golăe Ana 249.
Golăe Nicoară 249, 250 (spiță)
Gonțu paharnic 1.
Gonțu Ion 49, 129.
Gonțu Iftime 146.
Gonțu Pavăl 166.
Gonțu Iftode 147, 148, 154, 164, 270.
Gordul Ioan vornic de poartă 26, 39, 75, 76, 78, 79, 82, 84, 95, 97, 141.
Gore Cost. 264.
Gorovei Ion diac 153, 164, 174, 175.
gospod „om—cu grele cibote“ 85 (v. domnesc).
Greaca 3, 4, 71.
Greceanul Alex. post. 66.

- Greceanul Iancul pah. și ispravnic de Fălciu 80, 101, 102, 103, 105 (răposat) 200 (vornic) 229.
- Greceanu Cost. stolnic 45.
- Greceanul Nicolae vornic de Botoșani 186, 187.
- Grigore preut 9
- Grigore armaș 67.
- Grigore spatar, ispravnic de Fălciu 111.
- Grigoriu Iordachi spatar 218, 238 (paharnic).
- Grosul Lupul post. 117.
- Grosul Iosup 245 jidov.
- Grosul Burăh 245 jidov.
- Grozav dvornic 2.
- Grozești 79, 138 (v. Balta mare) 139, 140, 141.
- Gugești 31, 32.
- Gubernschi săcritar 98, 141.
- Gulie Gozav 25.
- Hăbășescul Gligore vornic 17, comis 14.
- Haciul Gheorghe 156.
- Hadaragă Iordachi 76.
- Hărăț, bătrân 228.
- Hariton Ioana 9.
- Hariton Cosma 136.
- Hariton Tofana 136.
- Harlău 47, 54, 59; protopopul de — 127 ispravnic de — 135.
- hartă inginerească 170; — închipuitoare 94, 106, 139 — făcută cu meștersugul ingineresc 121.
- Hartenie Ștefan 9.
- Heghedșiăni 1, 8 (etimologie)
- Hermeziul Mihai 142.
- Hermeziul Gh. agă 200.
- Herș Leiba zaraf 230.
- hiclenie „a pierdut acel sat în hiclenie când și-a pus șie nume de domn“ 1.
- Hilip 8.
- Hordemari Toma 134.
- Horjești 6, 8, 43, 80 (v. Cucueți).
- Hortolomei Grigore 76, 77, (mazil) 95, 96, 97.
- Horștină Ioan 118, 140.
- hotarnici „aduși în taină“ 93“ 93.
- hotar „am găsit cărbuni și cenușă la piatra de hotar“ 24; — cu cruce“ 29.
- Hotin 153.
- hotnog 9, 13, 18, 37.
- Hrjoscolevu Aristarh biv stolnic 24.
- hrisov „sobornicescul—“ 159, 222, 223.
- Hrubeni 170, 171.
- Huiban 19 (spița).
- Huiban Mihai preut 65.
- Huiban Alexandru 69.
- Huiban Toader condicar 101, 102 (spița).
- Huru parcalab de Neamț 2.
- Huși 2, 8, (soltuz de—; vornic de —) 9, 13, 17, 26, 129, 162; 93 (Episcopia de —), 94, 126, 108, 144, 169, 208; 230 (podgorie lângă biserica catolică) 233.

- Iacob Episcop de Huși 84, 93.
94, 100, 102, 103.
- Iacov Mitropolit Moldovei 41,
72, 107.
- Iacovachi Soltana 187, 188
(căminăreasă).
- Ialoveni 18, 19.
- Iamandi pah. 28, (spița), 79.
- Iamandi Dim. sulger 130, 166
(ban).
- Iamandi vatav 206.
- Iamandi Gavril postelnic 161.
- Iamandi Ștefan 2 pah. 27, 65.
- Iamandi Toader pah. 40, 78
ginerile lui Nec. Kogălni-
ceanu pitar, 80 (spița) 136.
- Iamandi Toma stolnic 103, 135.
- Iamandieștii 83, 160.
- Iancul postelnic 4.
- Iancul Andrei pah. 39, 78, 79,
141.
- Iarali Panhilie 9.
- Iași 3, 4, 5, 6, 7, 16, 17, 21,
23, 28, 29, 30, 32, 34, 38,
40, 44 (ot —) 54, 120, 189,
224; Sf. Spiridon din — 126;
Socola școală de acolo 126;
127 (Mitropolia) 191 (Sf. Spi-
ridon cu metoașele sale), 51
(bis. Talpalari) 126; măn.
Dancul 126, măn. Barnov-
schie 126; țintirimul bis.
Talpalari 127; biserica To-
ma Cozma 156, case în Mun-
tenime 71, Muntenimea de
mijloc 142; casele sale în
capătul uliței Teatrului ve-
chi peste drum de casele
răposatului logofăt A. Ghica
237, mahalaoa Talpalari 128
măn. Bărboiul 121 : biserica
Banului 128; Copou via Ko-
gălniceanului 230; Mitropo-
lia bis. Sf. Gheorghe 125;
ulița târgului de jos 127,
ulița târgului de sus 70; uli-
ța Hagioaei 71, — ținutul Ia-
șilor 62, 126; Ocolui Bra-
niștei pe Jijia 106.
- Ichim Vasile 180, 181, 197,
220.
- Ichim Ioana 180, 181.
- Ichim Lupu 181.
- Ichim Ileana 181.
- Ichimești 45.
- Idriceanul Ion mazil 31, 32.
- Idrinești 45.
- Ilca 77.
- Ileana 9 — protopopeasa 168.
- Ilie Ioana 118.
- Ilieș Alex. Vodă 15, 98.
- ingineri 118, 139, 198 (meșter-
șugul ingineresc).
- Inochentie Episcop Hușilor 34,
43, 44, 45, 46.
- Ioan Vodă cel Cumplit 249.
- Ioan comis 2.
- Ioan visternic 4.
- Ioan preut 15, 66, 86, 143,
176 (de Răsești) 177, 221.
- Ioan Cost. paharnic 212, 214,
219 sulger 184.
- Ioan preut de Gugești 31, 32.
- Ioan protopop 52, 68.
- Ion Costachi vameș de Făl-
ciu 727.
- Ioan Gheorghică 185.
- Ioanichie călugăr 49.

- Ionașco preut 9, 13 (— de Răbaia).
Ionașco chihae 12, 18 37, (— de Ghermănești).
Ionașco, bătrân din Drănceni 202.
Ioniță blănariul 40, 53 (din Ghermănești).
Ioniță preut 136 — din Râchi) 145, 149, 150, 151, 165, 166.
Iordachi 2 logofăt 45, 162.
Iordachi Toderășco (Cantacuzino) spatar 10, 11, 14; vel logofăt 48.
Iordachi camaraș 68.
Iordachi medelnicer 127.
Iorga Toader 9.
Iosaf arhimandrit 126.
Ipotești 86.
Ipsilant I. Alex. Vodă 102.
Irimia căpitan 95, 96, 97.
Irina 18.
Isac visternic 107.
Isăcescul Ilinca 118.
Isăcescul Costantin 119.
Isăcescul Ștefan 119.
Isăcescul Toader sațrar 129.
Isco Iordachi sardar 166.
ispisoc 21.
ispravnic podurilor 24; — de copii 48, — de Fălcu 109.
Istrati 21.
Istrati preut 31, 32.
Istrati Lupul 181.
Iucșăști 41.
Iurașco 3, 4, 77.
Iureștii 18.
iuzbașă 9.
Izlan contele 241.
Izmană Paraschiva 181.
Jijia 106, 116.
Jora Neculai căpitan 23, 171.
Jora Toader postelnic 23.
Jorăștii, 23.
judecăți „nu se urmau judecățile lesne că în lumina-tele zilele mării tale“ 55.
Juverdian Dum. vornic de gloată 21, 26, 79, 118, 137, 141.
Lăbușcă 263.
Lăbușcă Antohi 257.
Lăbușcă Nastasia 261.
lăcuste „au fost lăcuste în anul trecut“ 197.
lanț de fer de 10 stânjani 138.
Lăpușna 18, 19, 39, 48, 49, 78, 104, 107 (ținut—) 119, 120, 128, 9 (preoții cei domnești).
Lăpușneanu Alex. Vodă, fiul lui Bogdan Vodă 3.
Lăpușneanu Neculai 78.
Lascarachi Mihalachi căminar 209, 210, 213.
Lazor 6, 12.
Leca director divanului 229.
Lefter ispravnic podurilor 24.
lei bătuți 6, 10, 12, 13, 33 (bani gata).
Leiba Herșcu zaraț 229, 230.
leitenant-căpitan 234.
Leizer orândar 133.
Lespede 13.
Lepadat 6.
Leușeni 228.
Liciul postelnic 2.

- Leliva, apă 1, (Leleava) 2,
Liva, Liliva) 3, 5 (etimologie) 10 (valea —) 18, 19,
28, 36, 37, 77, 97 (Leleva)
132, 178 (Leva).
- Liuban Hlupov 179.
- Livescu Iancu 230.
- Loiz Cost. 261, 38 (paharnic)
- Luca biv parcalab 9, 18, 19
(spiță).
- Luca Adam sulger 27.
- Luca Gavril 25.
- Luca Tofana 25.
- Luculeștii 27, 31.
- Luchian 37 (bătaia lui —) 17,
97.
- Lungani 121.
- Lungul Vasile 132, 137.
- Lungul Ioana 133.
- Lupa 15.
- Lupașco Toader 6.
- Lupașco Ioniță 103.
- Lupașco cupeț 68.
- Lupașco Vasile 190.
- Lupașco Dimitrie sluger 209.
210, 213, (stegar).
- Lupul 6 (zet Cehănesei).
- Lupul diac 73, 87.
- Lupul Anița 134 (n. Gață).
- Măcărescul Ioan sulger 107.
- magazaoa oștenească la Te-
cuciu 273.
- Mahomet Sora pașa „a stat
în casele lui Vasile Kogăl-
niceanu lângă măn. Bar-
novschi“ 24.
- Malai Vasile 2 logofăt 17.
- Malachi Sandul 134.
- Mălăești 25, 46, 128, 129.
- Malcoci 106.
- Mălinescu 187, 239.
- Manolachi porușnic 106, 147.
- Manolachi post. ispravnic de
Fălciu 163.
- Manole Vasile sardar 162.
- Manole clucer, vornic de Bo-
toșani 52, 68.
- Manole Toader 84, 88 (ma-
zil); sardar 119.
- Manolescu Cost. 68.
- Manta Cost. 268.
- Manu spatâr 69.
- Manu Mihai 229.
- Mara 21.
- Mărășeni 25.
- Marcotă 24.
- Marcu a Babei 228.
- Marcu jidov 68.
- Marcu Simion 148.
- Mardare polcovnic 85.
- Marderos arman 40.
- Maria 18.
- Măriiian 52, 73.
- Mărica 3, 4.
- Mariș C. căpitan 123, 124.
- Măriuța 29.
- Mărșoae 120.
- Mărzea Lazor 13.
- Mărzea Iane cupeț 70.
- Mărzea Safta 70.
- Mărzea diacul 83.
- Mărzea ușiar 105, 161.
- Mărzești 104, 105, (pustiul—)
141.
- Mărzoae 128.
- Matei D. Cost. 39.
- Mateeni 225, 233 (ot Dorohoi).

- Mavrocordat Nec. Ioan Vodă 27, 29, 98.
Mavrocordat A. Nec. Vodă 129.
Mavrocordat I. Alex. Vodă 100.
Mavrocordat Alex. 227.
Mavrocordat C. Alex. Vodă 90, 92, 93, 94, 96.
Mavrocordat Cost. vornic 200.
Mavrocordat Ioan comis 186, mazili ruțași 265, 272 (vichil de mazili).
median de boi 135.
Meleghi Iordachi 178.
Meleghi Mihai 64, 109, 112, 113.
Meleghi Sandul 156.
Melentie stegar 9.
Mera, moșie 170—171.
Merla 49.
meseață (= lună) 10.
mezat 208.
mezupăresii 53.
Michiul Vasile 198.
Michiul Andrei 198.
Mighiul Ioan căpitan 223, 236, 239.
Michiul Simion 141.
Miclan Toader 25, 28, 29, 30, 49.
Miclescu spatar 200.
Miclescu Scarlat vornic 224.
Miclescu Gavril vornic 248.
Micotici Stețco 1.
Micotici Anușca 1.
Mierla țigan 42.
Manolachi biv 2 armaș 106.
Mihalachi Catrina 106.
Mihalcea 257.
Mihoci Pătrașco diac 6.
Mihul parcalab de Hotin 2.
Milescul Stefan sardar 247.
Milu Nec. postelnic 173, 218.
Minih ghinărar rusesc 24.
Miron vameș 86, 87.
Miropan David 271.
Misihănescu 267 (spița —).
Mistrelu Iordachi 177.
Mistrenii 146.
Mitrofan 256.
Mladinul (poiană —) 127.
moarte „au plătit strănsoare și o moarte de om“ 104 (un neguțitor armean).
Mocanu Andrei 134, 158.
Mogoșești 19.
Moghilă Irimia Vodă 171.
Moghilă Simeon Vodă 99, 249.
Moghilă Cost. Vodă 249.
Moldavia 1, 7, 17, 29, 34, 36, 40, 59, 100, 109, 135, 165.
Moldovan diac 6.
moscalii lui Minih 24, din vremea celorlanți moscali 127.
Moș Ștefan 12, 18, 37.
Moșăști 110.
Moșuleț Trohin 248.
Moșuleț Chirilă armaș 251.
Moșuleț Andrei diacon 258, 260 (spița).
Moșuleț Ion, 260 (spița) 266.
Moșuleț Mihai 260.
Moșuleț Simion 266.
Moșulețeștii 263, 264, 271.
Moțoc vornic 4.
Movilă logofăt 5.

- movile, 26 (geamene), 45, 83
(îngemănate, săpate în vârf)
128.
- Munteanul Const. țigan 94
scripcar.
- Munteanul Grigore 264.
- Munteanu Ionu 73, orândator
și vichil 138.
- Muruz Dim. Cost. Vodă 74,
76, 78, 107.
- Muruz Cost. Alex. Vodă 109,
111, 117, 122, 156.
- Mustaț Stefan 51.
- Mustaț Cost. 190.
- Nacșa 3, 4, 99.
- Nacul 7.
- Nănceștilor 21.
- Nărnova 33 (apă) 138 (fundul-)
149.
- Nastea 9, 4.
- Neamț 59, (ot—), 243 (—ulița
prundului) 243 (poliția —)
244, 245 (—în luncă lângă
Dârsta); parcalab de — 1
mănăstirea — 126, 191.
- Nechita vornic de Ghermă-
nești 36, 84.
- Neculai cămăraș deizvoade 45.
- Neculai aprod 58.
- Nedelcu Mih. 118.
- Nedelcu Ilie 119.
- Negel 79.
- Negești 170, 171.
- Negoești 27.
- Negrea parcalab 73.
- Negre Lupul 76, 77 (mazil—).
- Negre Cost. 226.
- Negrilă parcalab 2, 3, 4; 77
(paharnic).
- Negrul Danciul 2.
- Negrul Iordachi 199, 203.
- Negrul Postul 202, 203, 228.
- Negrul Lupul 202, 203.
- Negrușa 18, 19.
- Negura Luca 101, 198 (clucer).
- Neofit egumen la măn. Golia
248, 250.
- Nicu Gh. polcovnic 220.
- Nica Alex. paharnic 13.
- Nica Gh. polcovnic 185.
- Nicoriță vornic 6, 81.
- Nistrenii 207.
- Nistrina Oprina 176.
- Nistru 4, 77.
- Novaci 176, 198.
- Oană sluger 129, 27 (rădiul-).
obiceiul pământului 145.
- oblastia Basarabiei 137, 142,
153, 181.
- Odobești sat din sus de Huși
8, 171, 183, 198, 245.
- Odobești (vie la—) 171.
- ojivit „s'au—“ 4.
- Oneștii 27.
- Onofrei Ioniță căpitan 76, 77,
95, 96, 97.
- Oprina 129, 166.
- orândatori 137.
- Orășeni 48, 87, 121, 123.
- Orgoești 172.
- Orhei 143 (ot—) 19 (căpitan
de—) 121 (judecător la—),
152 ținut, 183.
- Orțăștii 241.
- Ostahie 9.
- ostavnoi de gloată 234.
- osteneala 20 „va lua aprodul
parale de cea osteneală“ 141.

- oștirile „începându-se —“ 81.
Oșel Lupul 177.
Oșel Toader 173.
Păcurar 66.
Pagul Ștefan iuzbașă 9.
Pagul (la —) 23.
Păhnești 6, 31, 43, 80, 81, 82,
(bordei făcut în —) 184,
196).
Paladi Teodor stolnic 10, 11.
Paladi Ion vornic 59, 62, 87,
226.
Panaiti Iordachi camaraș 67.
Pangrați P. med. 104 ; 218
(căminar).
Panhilie 9, 16 (biv. stolnic).
Papafil Alexandru 161, 168,
208.
Papafil Anastasie căminar 131
132, 142, 144, 161, 209, 238.
Păpăuți (hramul Sf. Neculai
de la Botoșani) 53, 68, 126,
239.
Papuc Ștefan 9.
paragrafie 221.
Părstești 65.
Pârful Ion 40.
Pârful Alex. 69.
Pașco comis 4.
Păuleni 62.
Păun Soltana sărdăreasa 229,
230, 236, 237.
Păun Neculai 182.
Pavăl diacon 65 ; 85 (ierodia-
con).
Pavăl logofăt ot Epureni 85.
Penișoara Iordachi 181.
perilipsis 22, 98.
periusie 132.
Perjul Costantin 254, 257, 261.
Perjul paharnic 258.
Perșea Dum. 247 (spiță), 248.
Perșea Toader 248.
Perșea Ionașco 246, 248, 251,
(spiță) 255.
peșin „bani — “ 168.
Petcul 105.
Petir Podoleanu șoltuz ot
Huși 8.
Petre medelnicer 3, 4, 130,
166.
Petrești 62, 270.
Petru Vodă Rareș 1, 2, 9, 76,
249.
Pilat Gavril vornic de poartă
23, 33, 34.
Pleșescul Ion 187, 188, 224
(sardar).
poclon „slujba — steagului“
56.
pod pe dubasă 23.
vad de pod 170.
pod umblător 170.
podgorie la Putna 225.
Podoleni 19.
Poiceștii 79.
pol 96, 207.
polc „polcul Catanelor“ 106.
poliță 229.
pomeșnic 121.
Poncești 103, 107, 135 (vor-
nic de —) 138 (v. Rangu).
Popa Cost. 185, 197.
Popa Cozma 266.
Popa Neculai 168, 197.
Popa Gheorghe 261, 263.
Popa Ioniță 147, 274.
Popa Andrei 274.

- Popa Ruxanda 274.
Popa Vasile 147, 168, 179, 185
201, 213, 214, (vechil) 219,
220, 224, 275 (șatrar).
Popa Ioana 275.
Popa diac 16.
Popa Mihai 64, 96, 109, 110,
112.
Popa Panaite post. 201, 219.
Popăscul Vasile log. 67.
Popăscul Ștefan vornic de
gloată 33, 34.
Popeștii 23, 271.
Popovici Dim. uricar 2.
Popovici, director 210, poruș-
nic 106.
posledui (a-) 34 (s'a poslă-
duit) 38, 119 (poslăduită)
120, 121, 200, 209 (posle-
duindu-se).
Postolachi spatar 247.
Postul Ion pah. 274.
Potârcă Iftodi 157, 162, 163,
220.
Potârcă Ioan 157.
Potârcă Irina 162, 163.
Potârcă Smaranda 162, 163.
Potârcă Iftime 220.
Potlog Gavril vornic de poartă
170.
pravilă „după —“ 70.
predmeturi 272.
predpisanie 210.
predstavlisi (a —) 233.
presudstfie 16, 21 209.
preț „drept un cal prețeluit
30 lei 9, drept 2 lei și 2
taleri bătuți, 12, drept 2 boi
de negoț și 2 taleri 12, un
suflet de țigan drept 120 lei
42, câte un leu venitul mor-
rii pe 2 ani 58, pentru un
băiat de țigan 35 lei, iar
pentru o fată de țigan 25
lei 100, câte 10 lei stânje-
nul 166, câte 20 lei stânje-
nul 120, 160, 175, 176, 177,
câte 21 lei și 6 parale stân-
jenul 133, 185, câte 25 lei
stânjenul 147, 163, 164, 174,
184, câte 37 lei stânjenul
147.
protecsie 131.
protimisis 167 (până la văr
al doilea), 87, 119, 200, 208,
216.
Prisăcani 109.
procit „vel logofăt“ 75.
protezmie 128.
Prut 21. (despre —) 23 (la—)
44 (pe —) 54 (malul —) 71,
78 (peste —) 121, 128 (vad
de moară) 135, 138, 141 170
(Prutețul matca cea veche
a —) 171, 228 (trăitori în a
stânga—).
Pruteanu Toader 261.
publicații 159.
Pulbereni 18, 19.
Pulberoae Gafița 51, 73.
pustiu (loc —) 114.
Putna 62, 225.
Puțințelul Postolachi 51, 71.
Răbăia, movilă și sat 23, 24,
169, 170 (drumul cel mare
ce merge pe la movila Ră-
băia); pe din sus de Răbăia
ce se numește partea Merei)

172, 12 (vornic de —) 13
(Ionașco de —).
Răcătău, apă 62.
Racoviță Dum. hatman 79.
Racoviță Ion comis 17; paharnic 246, 253.
Racoviță Mihai Vodă 19, 20, 21, 22, 23, 27, 64, 81, 98, 112, 113, 247, 250.
Racoviță Neculai hatman 8, 10, 13, 15, 17, 80, 81.
Racoviță Radu vel logofăt 36, 38.
Rădeni 62.
Ramandi Alex. 16 ușier.
Randa stegar 126.
Rangul 106 (strămoșul nostru —) 139.
Rangul Avram 118.
Rangul Marcu 25, 118, 119, 140.
Rangul Toader 25, 118, 142.
Rangul Ioniță 140.
Rangul Vasile 21, 66.
Rangul Măricuță, 66.
Rangul Gavril 21.
Rangul, valea lui — 16, 21, 40, 79 (*v. Cupcea*) 103, 107, 118, 119, 120, 135, 141, 151, părăul — 107.
Rangul moșie 137, 141, — loc de prisacă 106.
Răpile 71, 77, 89, 93, 136 (Răchi), 145, 149, 150, 151, 165, 166, 173, 184, 206 (Răchi) 211, 223, 236, 245 (*v. Scrivuleni*).
rășuri, casa — 193, 265, 268.
Râșca 6, 84.

Râșcan lordachi vornic 173.
Râșcan Nec. spatar și ispravnic de Vaslui 271, 272.
Rășești 170 171, 176, 177, 221.
Rață Ion 29.
Rață Timoftei 29, 30.
Rață Mitrofan 29.
răzeș de Tudorcenii 24; 55 sunt și răzeș și rudenie).
Razul Vasile logofăt 79, 83 (răposat); hatman 87, 139; 140, 256, 257.
răzvrătire „în vremea răzvrătirii trecute 173.
Roman vornic de gloată 17.
Roman (ot —) 41; 126 (Episcopia —).
Romașco Nec. 174.
Romașco D. căpitan 271.
Roset Andrei log. 30.
Roset Catrina vorniceasă 80, 82.
Roset Elenca vorniceasă 199.
Roset Cost. log. 259.
Roset lordachi visternic 81; 199 (postelnic) 200; 202; (vornic) 204
Roset Lascar 227, 259 (vornic).
Roset Matei spatar 169, 170, 172; hatman 180, 190, 196, 198, 199, 200, 202, 204, 206.
Roset Smaranda hătmăneasa 202 204, 208, 223.
Roset Neculai vornic 108, 259.
Roset Răducanu 232.
Roset Scarlat 203, 205 (spatar).

- Roset Ștefan vel logofăt 43, 52, 54, 62, 80, 87, 258 (răposat).
Roset Vasile hatman 59, 62, 173, 208.
Roseteștii 82 (spița).
Rosia „protecsie rosieniască“ 131, Consulatul împărăției Rosiei 241.
Roșca Dum. vor. de gloată 13.
Roșca Simion 6
Roșieci 206.
Rugină Stratulat diac 10, 16 (uricar) 17.
ruptaș 54.
Rusul vornic de gloată 17.
Rusul Alexandru ispravnic de Fălciu 102.
Safir Sandul 157, 162, săcritar (— gubernschii) 141.
Safir Gheorghe 157.
Safir Ioana 157.
Safta 49; — protopopoe 220.
Sandul stegar 48.
Sandul preut 67.
Sânzării 120.
Saranda 25.
Sărata 12.
Sărbu Vasile 271.
Sărghie Vas. dascal 176.
sărindar la biserici 115.
Sasova 270.
Saucenița 235.
Saule Dum. 118.
Scănteia 270.
schimb de moșii 62.
schimbături 42.
Schiopanca 106.
Scorpan 227.
Scorțâscu Andrei 144.
Scorțâscu Safta 232.
Scorțâscu Zamfira 126.
Scorțâscu 119, 141 (gubernschii săcritar).
Scorțâști 27.
Scridoneasa 15.
Scutariul Andrei Macovei 159.
Scripcu Spiridon 2, 19 (Brănișteriu) 36, 38, 64, 71, 110, 172.
Scripcu Pavăl 2, 3, 4, (v. Brănișteriu) 76, 77.
Scripcu Ana 2 (etimologie).
Scripcu Luchian 11, 90, 92, 96, 112.
Scripcu Miron 11, 17, 37, 112.
Scripcă (movila lui—) 171, 175, 207, (bătrânul) 211, 221.
Scrivulescu Dragoș 2, 77.
Scrivulescu Stana 2.
Scrivulescu Ana 2.
Scrivulea Ilca 2.
Scrivuleni 2 (etimologie) 11, 18, 19, 20, 22, 25, 29, 34, 36, 37, 39, 64, 75, 76, 77, 84, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 109, 110, 111, 112, 113, 124, 132, 133, 139, 143, 146, 147, 148, 154, 157, 158, 162, 163, 164, 168, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 181, 182, 184, 185, 197, 198, 201, 205, 206, 208, 210, 211, 213, 214, 215, 216, 218, 220, 221, 222, 225, 230, 231, 236, 245.
Secul, mănăstire 126, 191.
Semăca Ion, sărdar 243, 244.

- Serafim, Episcop de Huși 8.
Siechiu 153.
Siredelul 79.
Sigara Stefan căminar 156.
Silion Teodor medelnicer 86.
Simion 3, 4, 51, 73.
Simion Petru med. 77.
sinetul 203.
Sinica 29.
Sion C. pah. 268, 270 (spatar).
Sitoae, pârau 97.
sluger 129.
slujba stăpânirei 57.
Soci 62, 104.
Socrujăni 135.
Sofronia 3, 4.
Solomon jidov 52, 68.
soroc gospod 27;— în 6 luni
30, 66, 113, (iară li s'au
pus soroc) 151.
Soroca 1, 105.
Spărieți, podgorie la Putna
225.
Spănu Simion, 130, 145, 150,
165, 166.
Spănu Tofana 130, 145, 149,
150, 165, 166.
Spuză T. căpitan 269.
Stamatie vel postelnic 10, 11,
14, 17, 23, 226, (director).
Stana 77.
Stanciul Vasile 234.
Statie diac 19, 77.
Stefan Vodă cel bătrân 108.
Stefan dascal 134; — diacon
155, 159.
Stefana 155.
stegar 9, 48.
Stere 226.
Stoian Toader 176, 221.
Stoian Ion 176.
Stoian Stefan 176.
Stoica Toader 175.
stolonacialnic 154, 201, 205,
210, 239.
Strămtura 104.
Stratina 251.
Stroe Ion, ruptaș 54.
Stroe Dumitra 54.
Stroici vel logofăt 99, 249.
Sturza spatar 161; vel log. 131.
Sturza Cost. vornic 224.
Sturza Dim. log. 99, 102, 120
(vornic).
Sturza Gh. logofăt 107 (ră-
posat) 108.
Sturza hatman 44.
Sturza Ion vornic 54, 66, 69,
239, 255.
Sturza Sandul Ion Vodă 132,
172.
Sturza Lascar vornic 172.
Sturza Scarlat vist. 107.
Sturza Mihai Vodă 210, 213,
218, 224.
Sturza Mihai vornic 45, 87,
128 (logofat, răposat).
Sturza Sandul vel log. 24,
248 (ban).
Suceava 55, 66, 135 (mazil
de—).
Suleni 6, 170.
sulger 88.
Suțu Grig. Mihai Vodă 158,
165.
Suțu Nec. vist. 271.
Suțu Maria 161.
Suțu Alexandru 225.

- svini (= porci) 191.
Șacovăț 127.
Șăndreni 53, 54 (—pe Prut).
Șandru ispravnic de copii 48.
Șeptelici hatman 13.
Șișcani ot Fălciu 185.
Șlicariul Toader 134.
Șopărleni 5, 8, 9, 10, 12, 13
(—umblă pe 4 bătrâni) 15,
16, 17 (din sus de Huși) 18,
37, 64 (valea —) 81, 169,
170, 171, 172, 173, 181, 189,
196, 198.
Șopărleanul Neaga, 11, (spița)
v. *Troenești*.
Știoborâni 198.
Șutești (v. Bălăniasa) 21, 26.
șuvăi (a—) a îmblat șuvăind
57.
Tăbălăești 12, 13.
Tăcmănești 66.
Tacu Nec. jicnicr 218.
Talabă pan. 2.
Tălăești 26, 27 (măsoariște) 49,
81, 107 (moșie domnească)
108, 128.
taleri bătuți 12, 18.
taleri cărjovi 19, 36.
Talpă Nec. comis 88.
Tălpăești 64.
Tanasă 9.
Tarșinul Dumitru 110.
Tarșinul Paraschiva 40.
Tarșinarul Cost. 40.
Tarsinar Gheorghe 40, 41 (e-
timologie).
Tatarii (arzând casele la vre-
mea —) 321, 161 (aproape
de locul unde trăiau —).
Tatarul Iordachie 163.
Tatarul Vasile 163, 164.
Tătărăni 274.
Tăutul Ion paharnic 26, 121,
128, 129, 139, sulger 30,
ban 30, vornic 172.
Tăutul Cost. 117.
Tăutul Simion 117.
Tăutul Gheorghe vornic de
poartă 120.
Tăutul Vasile mazil de Su-
ceava 135.
temnița 182, 208.
Tenie Vasile vornic de poartă
189, 198.
Teodoru Cost. caminar 212.
Teofan vornic 58.
Tescurenii 135.
Timuș Vasile 72, 84.
tinhuș. 116.
Tintești 6, 43.
Tiron, popă domnesc la Lă-
pușna 9.
Tiron Nec. vornic glotnii 33,
34, 212.
tiutin „grădină cu —“ 20.
Toader condicar 19, 69; —
diac 23, 24.
Toader logofăt 2, 3, 4.
Toader stolnic 2, 9.
Toader de Drăceni 37.
Toader diacu 170.
Tode 4.
Toderașco 9, 16 (spatar).
Tofana 9.
Tofler Gh. 198.
Tohan Tudora 136.
Toma paharnic 1.
Treschie diacon 9.

- Troenești 10 (v. *Șopărleni*).
Trofin Mărica 130.
Trofin Marga 130.
Trohin Tudora 130.
Trohin Cozma 177.
Trufimov Măriuța 161.
Trufimov stolnic 201, 203.
Tufescul 178.
Tufești 270.
Tudoran 13.
Tudorceni 23, 24, 170, 171.
Turbatul Nec. 76.
turcească; țării — 27.
Turci, 62 (lei).
Țămban Pantea 25.
Țămpău Gh. 9, 10.
Țarigrad 45, 55.
Țărtărău Ion 182.
Țărtărău Vasile 198.
țigani „regula pământului la împărțitul țiganilor“ 199.
țircovnic 9.
ucaz 137, 141.
Udrianu Tanasă, țigan 99.
Ugle Ioniță 147, 168, 179.
Ioniță Tomiță 148.
unde a fost feciorul lui Dragoș (v. Brăteni) 3, 4.
uric sârbesc tălmăcit moldovenește 110.
Ursachi visternic 14, 16, 17.
Ursoian Cost. sărdar 139, 141.
Ursul hotnog 9.
Ursul vornic de gloată 16.
Ursul banul 265 (spiță —).
Ursul Gavril, 72 spătar.
Ursul Gheorghe 257.
Urzăști 169, 170, 171.
Veatreș vornic glotnii 16.
vadea „a trecut —“ 134, 164.
vamă „multe poduri păgubesc vama gospod 23.
vânzare „a înfors vânzarea“ 13.
vatav za aprozi 58.
Varaticul, schit 91, 126.
Varnav Alecu spatar 224.
Varnav Ion.
Varnav Pascal 63.
Varnav Miron 54.
Varnav Petre, vornic de Botoșani 186, 187.
Vărnăveștii 86.
Varvara 3, 4, 51, 73.
Vascan parcalab de Coțnar 4.
Văscul Ioniță 62, 154, 220.
Văscul Pascal 62.
Văscul Grigore 146, 147, 148, 154, 159.
Văscul Iftime 154.
Văscul Ștefana 155, 159, 220.
Văscul Vasile 157, 159, 186.
Vasilachi Panaite 214, 219.
Vasile 8, 37 (de Brăteni).
Vasile vornic țării de sus 14, 16.
Vasile diac 82.
Vasilca 256.
Vasile Vodă Lupul 6, 7, 37, 38, 98, 101, 112, 119.
Vasiliovici Manole 229.
Vaslui 66, 174; sămeșia de — 273, ținut — 185, 273; pri-vighitor de ocolul Mijlocului 272, 273.
vataș za prozi 58.
vatav 177 (— Pomârlei).

- Vatopedu 249.
vecinătate „să se îndrepteze
de vecinătate 22, 99.
Veisa Iacovachi spatar 218.
Veisa Ion 25.
Veisa Vasile spatar 224.
Veisăști 16, 21, 118, 119, 139,
140, 141.
Velișco Dum. medelnicer 17.
Verbole 137.
vichil 10.
Vlad parcalab de Hotin 2.
Vlădoianu Ecaterina 237, 238
(născută Ghica).
Vlaicul 5.
Vlasie 9, 12, 18.
vnuc (nepot) 6.
Voicu 7 (până la locul lui
Voicu) 16, 98.
volnicie „carte de —“ 258.
vornicie de aprozi 236, 190.
Vrabie Pascul 52, 73.
Vrăbieni 27.
Za (= de) „vataș za aprozi
58.
Zagură Dum. 239.
Zaharia căpitan 32, 33, 34, 45.
Zaharia Iordache 95.
Zaharia Ilie 91.
Zaharia Ion 148. 178.
Zaharia Vasile 119.
Zaharia uricar 40, — țarcov-
nic 9.
- Zăhoreni 135.
zălog „am (un zălog o vacă“
37, 53, 249.
Zanfira 40, 49.
Zanfiraचे 159.
Zanetos 65.
zapciu „a pus zapciu un vor-
nic de poartă“ 48 — cu
grele cibote 152, 272.
zapis cu meșterșug 19; — de
schimbătură 41; — sărbesc
ce este la mine. 105.
Zaroh armanul 40.
Zbănești 228.
Zbărnă Pavăl 203.
Zbărnă Zasile 203.
Zberoaia 120.
Zbiarea parcalab de Roman 2.
zeat (= ginere).
zeace „a luat de-a zecea“ 15,
20, 22, 23, 25, 248.
Zeilik Elcuno 243.
Zeicești 54, 55, 59.
zemli nijnei i vișnei 17.
zestre 161.
zi, „la zi“ 31 a pus zi la sfân-
tul Dimitrie 85, zi de soroc
141.
zloți tătărăști 1.
Zosin Toader șătrar 126.
zurbalăc 264.

TABLA DE MATERII

	<u>Pag.</u>
7037 Mart 25 (1529) Huși. Petru Vodă Rareș întărește lui Pavăl Scripcu Brănișteanul cumpărătura, ce a făcut în Heghedîșeni, pe apa Lilivei, cu 130 zloți de la Anușca sora lui Stețco Micotici; tot lui îi dă danie satul Cobălia la Soroca	1
7040 (1532). Mart 14. Suceava, (regeste). Pătru Vodă Rareș întărește lui Spiridon Scripcă satul Scrivuleni pe apa Livei	2
7067 April 8 (1559) Iași. Alexandru Vodă Lăpușeanu întărește schimbul între nepoții lui Negrilă parcalab, dând Brătenii de pe apa Lilivei pentru Crușovăț pe Nistru	3
7071 (1563) regeste. Pentru Râpile	5
Fără dată de an și lună, 6 zile (cătră 1640=7148). Necoriță din Tintești cumpără cu 70 lei un bătrân din Șopârleni, de la Ionașco Costiceanu	5
7151 April 28 (1743) Iași, regeste. Vasile Vodă scrie carte la Gheorghe și Lazor de Barboși să oprească pe Nacul de pe moșia lui V. Cogălniceanu din Ghidișeni	6
7155 Mart 3 Iași (1647) Vasile Vodă dă carte Lupului Bogza să oprească oamenii de pe Ghidișeni de a se mai hrăni pe moșia Bogzei	7
7164 Mai 24 Huși (1656). Nec. Racoviță hatman cumpără cu 50 ughi în Odobești, părțile lui Vasilie, nepot Frăei din Șopârleni	8
7170 Iunie 20 (1412) Iași regeste. Istratie Dabija Vodă întărește Lucăi parcalab mai multe cumpărături făcute în Odobești, Fălfoești și Șopârleni la Fălcu	9

	<u>Pag.</u>
7172 luni 20 (1664), regeste. Istratie Dabija Vodă întărește Lucăi parcalab cumpărăturile făcute în Fălfoești	9
7173 April 22 (1665) Iași. Neculai Racoviță hatman cumpără cu 40 lei părțile Nazariei în Șopârleni, din bătrânul Frăei	10
7174 Ghen. 20 (1666). Vasile Kogălniceanu cumpără cu 2 boi și 2 taleri partea lui Luchian din Scrivuleni	11
Fără dată de an, Mart 20 Huși. circa 7174 (1666). Badiul vinde lui Lazor, ginerele Burghelei, cu 40 lei părțile sale din Șopârleni	12
7174 Mart 9 (1666) Iași. Nec. Racoviță hatm. răscumpără cu 40 lei cumpărăturile rău făcute de Lazor Mărzea, în Șopârleni	13
7175 Iulie 20 (1667) Iași. Iliăș Vodă dă carte lui Vasile Bogza să ia de a zece de pe jumătate de sat Ghidișeni	15
7176 Decembre 18 (1668) Iași. Racoviță Nicolae hatman capătă danie jumătate bătrân din Șopârleni de la pr. Ioan și ai lui	15
7177 April 18 (1669) regeste. Pentru moșiile lui Rango	16
7177 Mai 22 (1669). Iași. Nicolae Racoviță hatman cumpără cu 40 lei un bătrân din Șopârleni	16
7179 Sept. 20 (1670). Iași. Duca Vodă întărește lui Vas. Kogălniceanu cumpărătura unei a 5-a părți dintr'un bătrân din Scrivuleni cu 2 boi și 2 taleri dela Luchian, fiul lui Miron Scripco	17
7199 Iune 8 (1691), regeste. Ion Racoviță pah. împarte Dăneștii pe 4 bătrâni	246
7210 Oct. 5 (1701). regeste. Schimb de moșiile Ghidișenii și Fălfoeștii pentru Ialoveni și Pulbereni la Lăpușna	18
7210 Oct. 6 (1701). regeste. Zapisul Mariei Costișor de schimb.	19
7216 Ghenar 20 (1708), regeste. Pentru Scrivuleni	19
7223 Iunie 4 (1715), regeste. Lui Ștefan Milescu sardar i se răscumpără părțile sale din Dănești, de cătră T. Perșea	247

	Pag.
7227 Oct. 30 (1718) Iași. Mihai Vodă Racoviță întărește lui Vasile Kogălniceanul ficior Sandului dania fă- cută de unchii săi Apostol și Irina	20
7230 Iunie 22 (1722) Iași, regeste. Pentru Dănești	247
7231 (1723). regeste Toader Perșea cumpără 25 pă- mânturi de la Mitrofan în Dănești tot bătrânul Mihalcei.	247
7231 (1723 Iulie 1 regeste. [M. Vodă Racoviță întărește lui Vasile Kogălniceanul mai multe seliște în Șu- tești (Bălăniasa). Valea Rangului, în Veisăști și Colunești	21
7231 Iulie 9 (1723), regeste. Mihai Vodă reînoește titlu- rile de stăpânire lui Vasile Kogălniceanu și lui V. Gr. Rango	21
7231 Iuli 10 Iași (1723) Mih. Vodă Racoviță dă carte de de stăpânire lui Andrei Kogălniceanul pe Scrivuleni	22
7232 April 22 (1724), regeste. Pentru Scrivuleni	22
7233 Octombrie 3 (1725), Iași. Mihai Vodă Racoviță ju- decă pricina dintre măn. Golia și răzeși de Dă- nești (Vaslui) pentru jumătate de sat.	248
7232 Mart 12 (1725) Iași. Mihai Vodă Racoviță dă carte de stăpânit lui D. Coca și Stamatii în satul Brăteni	23
7239 Mart 30 (1731), Iași, regeste. Carte de judecată pentru podul peste Prut la Pagul și Movila Răbăiei	23
7240 Noembrie 3 (1741), regeste. Părțile Cogălnicenilor în Mătăești și Popești la Prut	23
7240 Noembrie 12 (1831), regeste. Cenușă și cărbuni supt piatră de hotar	24
Fără dată circa 7240 (1732). V. Kogălniceanu are case lângă mânăstirea Barnovschi, Iași	24
7246 Noembrie 26 (1737), regeste. Dania Stratinei cătră nepotul ei de văr primar Chirilă Moșuleț	251
7247 Martie 5 (1739) Iași, regeste. Cartea de judecată a lui Gr. Ghica Vodă pentru Dănești.	251
7247 Iunie 27 (1739). Țidularul părților răzeșilor din Dănești (Vaslui) făcut de Grigore M. Ardare și Neculai Tiron vornic de poartă	252

	<u>Pag.</u>
7247 Aug. 10 (1739). Cartea Caimacanilor de stăpânire dată lui Vas. Kogălniceanul căpitan, în Scrivuleni și Dințeni	24
7249 Oct. 27 (1740) Iași, regeste. Cartea de judecată al lui Gr. Ghica Vodă în pâra dintre răzășii de Dănești	352
7253 (1744) Oct. 10, regeste. Țidularul Bălănesii pentru părțile Rânguleștilor	25
7253 Oct. 28 (1744) regeste. Dania lui Constandin vornic de Huși în Tălăești către C. Kogălnicianul	26
7254 (1746) Iunie 22 Iași. Ion N. Vodă Mavrocordat dă carte lui Vas. Kogălniceanul să ție jumătate de sat Ghidișani, iar cealaltă jumătate s'o dea lui Stef. Iamandi 2 pah. ce o are de pe Luculești	27
7255 Noemb. 9 (1746) Iași. Andrei Kogălniceanul vinde partea sa din Dințeni, nepotului său C. V. Kogălniceanu, a noua parte din moșie cu 20 lei	28
7255 Noemb. (1746) Iași. Ion N. Vodă Mavrocordat dă carte lui C. Kogălniceanul de visterie să țină părțile lui Ion și Timofti și Mitrofan Rață din Dințeni 52 stâneni pentru plata a 25 lei	29
7255 Mai 28 (1747), regeste. Izvod de moșiile lui Vasile Cogălniceanul	30
7255 Avgust 7 Iași. Mărturia a 3 răzeși că Kogălnicienii stăpânesc în jumătatea din gios a Ghidișenilor, iar Luculeștii în jumătate din sus	31
7261 Mart 15 Iași (1753). C. Kogălniceanu logofăt de visterie cumpără cu 50 lei bătrânul Coca din Brăteni de la D. Coca și ai lui	32
7261 Mart 17 (1753) Iași. C. Kogălniceanu de visterie cumpără cu 15 lei un loc de prisacă la Brăteni de la Merla Coca	33
7262 Oct. 24 (1753) Iași. Cartea lui Matei Ghica Vodă către Episcopul de Huși să cerceteze și să alunge de pe moșia Scrivuleni pe Nechita Gațul din Ghermănești, moșia fiind veche a lui C. Kogălniceanu ot visterie	34

	<u>Pag.</u>
7264 Mai 10 (1756) Iași. Matei Ghica Vodă întărește cartea de judecată a lui Radu Racoviță vel log. în pâra dintre frații Const. și Nec. Kogălniceanu și Nechita vornicul pentru Scrivuleni.	36
7266 Aug. 6 (1758) regeste. Pentru Colunești la Lăpușna	39
7267 Martie 10 (1759) Iași. Ion Teodor Vodă Calimah întărește lui C. Kogălniceanu vel stolnic schimbul ce a făcut cu Zaharia uricarul, luând Cherchezenii pentru Iucșești (Roman)	40
7267 April 30 (1759). C. Kogălniceanul stolnic ia de la cumnatul său Nastasă Cazimir Iucșăștii și dă un salaș de țigani	41
7268 Dec. 1 (1759). Scrisoare ce M. Cehan med. dă log. Șt. Roset că are voe să-și țină case în Păhnești, de și locul nu e a lui	43
7269 Dec. 1 (1760). C. Kogălniceanu stolnic schimbă cu V. Buhăescul pah. dându-i moșia sa Borosăștii pe Prut pentru un salaș de țigani	44
7270 Sept. 1 (1761). Inochentie Episcopul de Huși face danie un bătrân din Dințeni, finului său din botez Ion Kogălniceanu, fiul stol. C. Kogălniceanu	45
7269 Iunie 27 (1761). Carte de judecată a vel vornicului Iordachi pentru Buzeni, a lui C. Kogălniceanu contra Arhipeștilor	47
1763 Mart regeste. Din diata lui C. Kogălniceanu stolnic, părțile lăsate fiilor săi Gheorghe Kogălniceanu și Ioan Kogălniceanul	48
7271 April 2 (1763). (còpie de pe un suret). Cartea de judecată a lui Man. Costache vel log. în pricina dintre un Ioniță și Gafița pentru Brăteni, a patra parte (un bătrân) ce urmează a-l stăpâni pe din două	51
7271 Iuli 2 (1763) Botoșani. regeste. Pentru un loc de dughene la Botoșani a Saftei C. Kogălniceanu stolniceasa	52
1764 Iulie 29. Carte de judecată a trei boeri mari în în pricina unui amanet pentru bani, a zapiselor moșiei Șendrenii de peste Prut între post. Nec. Kogălniceanu și Maria Chiciormăneasa	53

	<u>Pag.</u>
7272 August 15 (1764), regeste. In pricina bătrânului dăruit de Anița Perjul lui Gh. Corobană	254
7273 Februar (1765). regeste. Pentru Șendrenii de la Prut a lui Nec. Kogălniceanu	54
1765 Februarie 21. Toader Perjul cumpără 25 pământuri în Dănești de la T. Corobană	255
1765 April 19. Jalba lui Iordachi Arhip contra lui Cost. Kogălniceanu stolnic pentru moșiile Buzeni și Zeicești ot Hărlău.	54
1765 Mai 1. Scrisoarea lui C. Kogălniceanu stolnic către Iordachi Arhip pentru judecățile ce au între ei	57
1765 Mai 2. Scrisoarea lui Teofan vornic pentru Buzeni	58
1765 Sept. 14. Cartea lui Gr. A. Ghica Vodă pentru cercetarea pricinei dintre stol. C. Kogălniceanu și Iordachi Arhip pentru Buzeni	59
1765 Sept. 19. Scrisoarea lui Iordachi Arhip pentru pricinile ce are cu stolnic C. Kogălniceanu cu schimbul de moșii	59
1765 Septembrie 20. Judecata veliților boeri în pricina dintre Iordachi Arhip și C. Kogălniceanu stolnic pentru Buzeni.	60
1766. Scrisoare de schimb între I. P. Vârnăv și Nec. Kogălniceanu, carele îi dă celui dintâi Petreștii și Socii ot Putna și ia sat întreg Păulenii și a patra parte din Rădeni la Turia, ținut Iași, și mai dă lui Vârnăv și 250 lei	62
1767 regeste. Pentru moștenirea lăsată de Gh. Kogălniceanu nepotului său de frate Ion Kogălniceanu	63
1768 Iulie 12 Iași. Gr. Ion Calimah Vodă scrie carte la C. Kogălniceanu biv vel stolnic, ispravnic de Dorohoi să cerceteze pricina pentru Socrujăni (Hărlău)	135
1772 Iunie 25, regeste. Carte de judecată pentru Scrivuleni	64
1772 August 20, regeste. Mărturii că din neamul Kogălnicenilor au avut răzeșie în Ghidișeni	64

	<u>Pag.</u>
1763 Febr. 9. Scrisoarea lui N. Gherghel către C. Andrieș log. în pricina pentru Buzeni și Zăicești.	65
1773 Mart 6. Cartea divanului către Safta Kogolnicenița să-și trimeată vechil la judecată pe ziua de 10 April	66
1773 Septembre. Zapis de danie ce face pr. Nec. Kogălniceanu în Tăcmănești la Vaslui	66
1776 Iuli 16. Carte de judecată a boerilor veliți în pricina unui loc de dughene în Botoșani a stolnicesei Safta C. Kogălniceanu, cumpărat de soțul ei de la un Solomon Jidov acum 13 ani	67
1776 August, regeste. Pentru jumătate sat de Ghidișeni a med. I. Kogălnicianu	69
1777 Mart 23. Gr. A. Ghica Vodă judecă pricina unei tutele a lui C. Kogălniceanu cu Safta Enoae Mârza pentru lucruri și locuri de casă	70
1777 Iunie 25. Carte de judecată a 4 veliți boeri, în pâra dintre Ioniță din Ghermănești și Crăstea pentru stăpânirea unui bătrân din Brăteni	72
1778 Iulie 8 Iași. C. D. Moruz Vodă carte de stăpânit dată la mâna Saftai Kogălniceniței stolnicesea asupra satului Buzenii.	74
1779 April 8, regeste. Pentru Scrivuleni	75
1779 Iunie 3, regeste. Pentru Dănești.	256
1779 Iunie 13, regeste. Cartea de judecată a log. Vasile Razul pentru 8 pământuri în Dănești.	257
1779 Noembre 18. Mărturie de cercetarea pricinii Scrivulenilor în pâra dintre Enache Kogălniceanu med. și Pavăl Gațul diaconul	75
7288 (1780), regeste. Dania Ursului se găsește rea și se strică	275
1780 Iunie 19 regeste. Mărturie hotarnică a moșiei Colunești.	78
1750 Decembre 8. Cererea lui Zaharia Cehan în moșiile vornicesei Catrina Roset în Hârjești (Cucuștii) și Șopârteni	80

	<u>Pag.</u>
1781 Febr. 9. Zaharia Cehan postelnic dă scrisoare la mâna Catrinei Roset vornicesei ca să fie îngăduit a sta în bordeiul de pe Păhnești numai până la Iunie	82
1781 Iulie regeste. Carte domnească pentru Călmățui, moșia lui Enachi Kogălniceanu medelnicer	83
1781 Iulie 29, regeste. Pentru Zăicești	84
1781 August 19. Iași. Man. Dimachi stol. prin anafora cercetează pricina dintre Safta Kogălniceanu stolniceasa și Vărnăvești pentru Buzeni (ot Botoșani)	86
1783 Iunie Iași. Carte de judecată a marilor boeri în pricina dintre pr. Nec. Kogălniceanu și Toader Co-robană pentru 8 pământuri în Dănești	258
1783 Iulie 14. Scrisoarea diaconului Pavel din Râchi că va veni la divan la 26 Oct. să stea în judecată cu Enache Kogălniceanu med. pentru venitul a 7 ani de pe moșia Scrivuleni	84
1783 Iulie 14. Mărturia ispravnicilor de Fălciu în chestia pricinii între Enachi Kogălniceanu med. și Pavăl Diaconul pentru venitul pe 6 ani a unei a 5-a părți din Scrivuleni	89
1883 Noembrie 4 Iași. Cartea lui Alex. C. Mavrocordat Vodă către ispravnicia de Fălciu să cerceteze pricina dejmei pe 6 ani, ce Pavăl diaconul cu ai lui o iau în satul Scrivuleni pe a 5 parte a med. Ianachi Kogălniceanu	90
1784 August 13 Iași. Cartea lui A. C. Mavrocordat Vodă către ispravnicia de Fălciu să aleagă și să stălpască părțile lui Enachi Kogălniceanu med. din Scrivuleni despre alți reșeși	92
1784 August 26. Cartea lui A. C. Mavrocordat Vodă către ispravnicia de Fălciu să cerceteze pricina dintre Pavăl diacon și stolniceasa Safta Kogălniceanu pentru Scrivuleni și Brătenii de la Fălciu și să le facă hotarnică	93
1784 Sept. 14. Mărturia hotarnică pentru Brăteni și Scrivuleni, după cea a lui Ion Gordul și Caracaș din 1779 Noembrie	94

	<u>Pag.</u>
1794 Sept. 14. Mărturie hotarnică de alegerea bătrânilor din Scrivuleni și se dă medelnicerului Enache Kogălniceanu a 5-a parte din a treia parte=35 stnj	96
1786 Febr. 5. Enachi Kogălniceanu stolnic aduce în perilipsis documentele moșiei Ghidișeni	98
1786. April 15. Impărtașă de țigani între Enachi Kogălniceanu stolnic și Dum. Sturza logofăt	99
1786 April 29. Cartea lui A. I. Mavrocordat Vodă către ispravnicii de Fălciu să cerceteze pâra pentru Ghidișani între Enache Kogălniceanu stolnic și T. Hui-ban condicar	100
1787 Iuni 17. Cartea lui A. I. Ipsilant Vodă către ispravnicia de Fălciu să cerceteze pricina pentru Ghidișeni între stolnicul Ianachi Kogălniceanu și Alex-Botezatul	102
1790 Avgust 11, regeste. Pentru Poncești	103
Fără dată. (Cătră 1791). Note genealogice ale lui Enachi Kogălniceanu stolnic	103
1791 Iulie 12 Harta moșiilor Kogălnicenești de la Lăpușna	104
1791 Iuli 15. Note de ale lui Enache Kogălniceanu stol.	105
1793 Iunie 4. Mărturia lui Enachi Kogălniceanu stolnic că dă danie nepoatei sale Catrina lui Mihalachi armaș prisaca Rangul, la Branîștea	106
1793 Iunie 8, regeste Pentru Poncești	107
1793 Iulie 1. Ilie Kogălniceanu vinde cu 750 lei Episcopiei Hușilor partea sa de moșia Călmățui, încălcată de Tălăești, moșia Episcopiei	107
1798 Mart 19 regeste. Pentru iazurile din Dănești	260
Fără dată (după 1800). Casele din Dănești pe hliza Moșulișcă din sus de biserică (4 pământuri)	261
Fără an (după 1800). Tot țidularul bătrânilor din Dănești, partea Mihalcei	261
1803 Noemb. 19, regeste. Pentru Călmățui și Costești	108
1804 Iunie 26, regeste. Pentru Costești	108
1804 Iulie 28, regeste. Pentru Costești	109
1804 Iunie 27. Jaloba med. C. Kogălniceanu către Vodă în pricina unor rezeși, ce-l împedică de a-și stăpâni moșia în Broșteni	109

	<u>Pag.</u>
1804 Iulie 4, regeste. Pentru un sinet de 14 scrisori a stolnicului Keşco	110
1804 Iulie 26. Ispravniciei de Fălciu primesc scrisoarea lui M. Popa că va fi la divan. la 26 Oct. spre a se judeca cu med. C. Kogălniceanu pentru a 5-a parte din Scrivuleni	110
1804 Iulie 31. Ispravniciei de Fălciu fac adresă la divan pentru pâra între med. Kogălniceanu și răzeșii de Scrivuleni pentru a 5-a parte	111
1805 Febr. 8. Jalba lui C. Kogălniceanu med. cătră Vodă pentru Ghidișeni contra stolnic. Ioniță Codrean	114
1805 August 6. Diata stolnicesei Safta Kogălniceanu	114
1806 Iunie 8. Jalba lui C. Tăutul pentru Broșteni de pe Jijia contra lui Vasile Darabanul, pentru împresurare	116
1807 Iulie 26. Pentru Dănești (țidular)	268
1808 Iulie 12. Zberoaia regeste. Invoiala răzeșilor cu Kogălniceneștii pentru moșia de la Valea Rangului	118
1808 Sept. 1, regeste. Schimb de moșii între I. Cheșco stolnic și D. Sturza vornic în moșia Găuzeni	120
1810 Martie 21. Jalba Catrinei lui Toma Cozma ban în pâra cu Arhipenii pentru Buzeni.	121
1811 Mart 12, regeste. Pentru Scrivuleni	124
1811 Septembrie 22. copie. Diata lui Gh. Kogălniceanu postelnic	124
1813 Ghenar 28, regeste. Pentru Brăteni	130
1813 Iulie 10, regeste. Pentru Brăteni	130
1813 Iulie 20, regeste. Pentru Brăteni	130
1813 Iulie 18, regeste. Pentru Brăteni	130
1813 Oct. 9. Jalba lui Iancu Kogălniceanu pentru Ghidișeni	131
1813 Oct. copie. Jalba căminarului Anastasă Papafil pentru Ghidișeni	131
1815 Februar 12. Zapis de vânzare prin care Anița P. Gață vinde cu 275 lei părțile sale din Scrivuleni, cătră frații săi	132
1815 Feb. 21. Zapis de așezare între răzeșii de Scrivuleni pentru datoria de 275 lei luați cu dobândă din zece doisprezece de la Andrei Scutariul	133

	<u>Pag.</u>
1816 Mai 15. Scrisoare prin care răzeșii din Scrivuleni, vând pentru 287 lei lui Andrei Mocanul scutarul 13 stânjeni din Scrivuleni	134
1791 Iulie 12, regeste. Pentru Poncești pe Prut	135
1817 Ghenar 23. Cartea lui Sc. Calimah Vodă către ispravnicii de Fălciu să cerceteze pricina între serdarul Ilie Kogălniceanu și preut Ioniță din Răchi pentru moșia Brătenii	136
1817 Iunie (copie). Mărturia lui D. Järverdian pentru Colunești punând zi de soroc la 10 Avgust.	137
1817 Avgust 25, regeste. Un zurbalic în Dănești	264
1817 Octombrie 31. Jalba lui Ilie Kogălniceanu sãrdar contra cãmînarului Anastasã Papafil pentru moșia Ghidișani, luatã zestre pe nedrept de la socrul sãu stolnic I. Codreanu	142
818 Chișinău. Ilie Kogălniceanu cãmînar schimbã cu cumnatul sãu M. Hermeziu pomeșnic, dãnd jumãtate din moșia Cruceștii pe Cogălnic și 4000 lei pentru casele din Iași, din Muntenimea de mijloc.	142
1818 Februar 12. Ilie Kogălniceanu sãrdar rãscumpãrã 13 stãnjani din Scrivuleni de la Andrei Scutariu, plãtind 287 lei cu dobãnda lor 144 lei	143
1818 Martie. Insemnãriile lui Ilie Kogălniceanu cãmînar pentru moșia Ghidișeni, din vechi a neamului Kogălnicesc	144
1818 Mai 10. Jalba lui Ilie Kogălniceanu cãmînar contra pr. Ioniță din Rãpile, care a cumpãrat fãrã sã fie rãzeș în Brãteni	145
1818 Mai 14. Scrisoare de așezare a rãzeșilor de Scrivuleni cu cei din Ghermãnești pentru 130 stãnjani pãmãnt	146
1818 Mai 19. Ilie Kogălniceanu cãmînar cumpãrã în Scrivuleni 13 stãnjani moșie cãte 25 lei stãnjenul	147
1818 Mai 28. Cartea lui Scarlat A. Calimah Vodã în pãra cam. Ilie Kogălniceanu cu preutul Ioniță pentru Rãpile	145
1818 Mai 29 regeste. Pentru cei 150 stãnjani din Scrivuleni	148

	<u>Pag.</u>
1818 Iulie 4. Un zăpis de vânzare pentru Scrivuleni	148
1818 Iulie 25 Iași. Jalba lui Ilie Kogălniceanu căminar contra preutului Ioniță din Răpile, că a cumpărat rău în Brăteni, nefiind răzeș cum și contra logofe- țelului Gheorghe Boul	149
1819 Mart 14. Jalba căminarului Ilie Kogălniceanu că- tră Vodă în pricina ce are cu preutul Ioniță din Răpi pentru a se cerceta părțile de moșie ce le are în satul Brătenii	150
1819 Mart 14. Cartea logofeției de a se aduce la divan pe preutul Ioniță din Răpile să stea în giudecată cu Ilie Kogălniceanu căminar pentru Brăteni	151
1819 Mai 18. Izvod de scrisorile ce are Ilie Kogălni- ceanu căminar la Orhei, de pe unchiul său Gh. Kogălniceanu postelnic și despre vărul său primar stolnic I. Cheșco	152
1819 Sept. 7. Zăpis de vânzare prin care P. Flore și ai lui vând 23 pol stânjani în Scrivuleni, câte 25 lei stânjenul căminarului Ilie Kogălniceanu	154
1819 Sept. 16. Zăpis de vânzare prin care Ștefana și ai săi vând căminarului Ilie Kogălniceanu 11 stân- jini din Scrivuleni câte 25 lei stânjenul	155
1820 Ghenar 27. Vasile Bontăș stolnic vinde cu 1000 galbeni olandezi maicei Elisabetei, soția lui Toma Cozma și fata lui C. Kogălniceanu stolnic, jumă- tate din Buzeni.	156
1820 April 2. Mărturie pentru partea ce are Iftode Po- târcă în Scrivuleni de pe soția sa Ioana, născută Safir Gheorghe	157
1820 Iuni 20. Ilie Kogălniceanu căminar cere de la Vodă să i să întărească cumpărăturile a 62 stânjani din Scrivuleni, făcute de la răzeși	158
1820 Iulie 3. Cartea lui M. Gr. Suțu Vodă cătră isprav- nicii de Fălciu să scoată la mezat vânzarea pă- mânturilor din Scrivuleni, cumpărate de la răzeși Ilie Kogălniceanu căminar de	158

	<u>Pag.</u>
1820 Iulie 16. Jalba căminarului Ilie Kogălniceanu pentru a avea protimisire de răscumparare a părților din Ghidișeni, scoase la vânzare de Alecul Anatasă Papafil, nepotul lui Ioniță Codreanu	161
1820 Sept. 10. Zapis de vânzare prin care Gavril Bantăș vinde căminarului Ilie Kogălniceanu 7 stânjani din Brăteni câte 20 lei stânjenu.	162
1820 Oct. 14. Zapis de vânzare prin care Iftodi Potârcă vinde căminarului Ilie Kogălniceanu 18 stânjani moșie în Scrivuleni câte 25 lei stânjenu.	162
1820 Oct. 15. Zapis de așezare între căminarul Ilie Kogălniceanu și Isachie Tatarul cu ai lui pentru 10 stânjani moșie din Brăteni	163
1820 Oct. 18. Zapis de vânzare prin care Pavăl Flore vinde căminarului Ilie Kogălniceanu 9 stânjani în Scrivuleni câte 25 lei stânjenu.	164
1821 Genar 27. Ilie Kogălniceanu căminar se jăluște domnului că pr. Ioniță din Răpile a cumpărat părți în Brăteni, nefiind răzeș în moșie	165
1821 Fevruar 2 Iași. Carte lui M. Gr. Suțu Vodă către ispravnicii de ținut Fălciului să cerceteze pricina dintre căminar Ilie Kogălnicianu și pr. Ioniță ot Răpile pentru moșia Brătenii	165
1823 April 27. Alegerea stânjenuilor Saftei Lupului Burghelea în sumă de 26 stânjani în Scrivuleni	168
1823 Maiu 29. Jalba căminarului Ilie Kogălniceanu că luând în orândă pe 4 ani venitul moșiei Ghidișeni și Fălfăeștii de la A. Papafil, să fie oprit de a-și vinde moșia fără îndestularea sa	168
1823 Iuli 13, Iași. Anafora a divanului în pricina dintre căminarul Iordachi Fotea și spătar Matei Roset, pentru hotarul moșiei Șopărlenilor să meargă la culmea dealului. nu până la șleahul Răbăii, căci se încalcă moșiile Urzăștii și Bălăneștii	169
1823 August 20. Iordachi Buzne polcovnic atestă că căminarul Ilie Kogălniceanu are cumpărați 10 stânjani în Brăteni de la Lupul Burghelea	173

	<u>Pag.</u>
1823 Noembrie 28. Zapis prin care Lupul Burghilea vinde 26 stânjeni în Scrivuleni căminarului Ilie Kogălniceanul cu 25 lei stânjenul	174
1824 Ghenar 12. Zapis prin care V. Gațul vinde căminarului Ilie Kogălniceanul 40 stânjeni din Scrivuleni cu 20 lei stânjenul	175
1824 Ghenar 21, regeste. Pentru Scrivuleni	175
1824 Iune 20, regeste. Pentru Scrivuleni	175
1824 Iunie 30, regeste. Pentru Scrivuleni	176
1824 Iuli 20. Căminarul Ilie Kogălniceanu cumpără de la răzăși 10 stânjeni moșie din Scrivuleni cu 20 lei stânjenul	176
1824 Iuli 30. Căminarul Ilie Kogălniceanu cumpără de la răzeși 10 stânjeni moșie în Scrivuleni cu câte 20 lei stânjenul	177
1824 Decembrie 14, regeste. Sama șfertului al 2-a (Ghenar-Mart), a căpitan. Andrei Kogălniceanu, hacul surugiilor	265
1825 Febr. 21. Răzeșii de Brăteni se jăluiesc contra căminarului Ilie Kogălniceanu că nu ia parte la cheltuelile de judecată cu cei de pe moșia Scrivuleni	178
1826 Ghenar 20. Mărturia lui Iamandi Brânză polcovnic că Ilie Kogălniceanu agă a cumpărat 4 stânjeni în Scrivuleni de la neamul Florescu, dar că și-a pierdut zapisul	179
1826 Ghenar 20, regeste. Zapis de vânzare în Dănești	266
1826 Februar, regeste. Pentru Scrivuleni	179
1826 Mart 15, regeste. Pentru Scrivuleni	170
1826 Noembre 10. Jalba lui Matei Roset hatman contra lui Iordache Fote ban pentru Șopărleni	180
1826 Decembre 8. Ion Sandu Sturza Vodă întărește anaforaoo marilor boeri pentru Șopărleni a căminarului Ioan Fotea	172
1827 Martie 3. Aga Ilie Kogălniceanu cumpără de la Vasile Ichim 7 stânjeni moșie în Scrivuleni cu 20 lei stânjenul	180
1827 April 27, regeste. Frații Vasile și Andrei Kogălniceanu cumpără cu 180 lei în Dănești părțile I-lincăi Isac	266

	Pag.
1827 Mai 28 Iași. Cartea lui I. Sturza Vodă pentru reparatul clădirii temniții în condiții mai igienice	182
1827 Iunie 10 Iași. Aga Ilie Kogălniceanu cumpără de la Pavăl Florea 7 stânjeni moșie în Scrivuleni cu 25-lei stânjenu	184
1827 Iuli 23. Aga Ilie Kogălniceanu cumpără de la polc. Gh. Nica și alții 16 stânjeni moșie din Scrivuleni câte cu 20 lei stânjenu	185
1827 August 16, regeste. Părțile Kogălnicenilor în bătrâni din Dănești	267
1827 Sept. 27. Mărturie pentru moartea lui Ion Kogălniceanu, îngropat la Botoșani în 1796	186
1827 Oct. 12 Iași. Soltana Iacovachi căminăreasa dă vechilimea fratelui său Ion Kogălniceanu pah. să-i apere interesele pentru moșiile sale din Basarabia contra casei stolnicului Ion Cheșco	187
1829 Ghenar 29 Iași. Jaloba hatmanului Matei Roset contra lui Ioniță Brânză polcovnic, că a trecut cu cosirea în moșia lui Șopărlenii. Cere dreptate	189
1829 Martie 4, regeste. Casele lui Iancu Kogălniceanu paharnic în Botoșani	190
1829 Iulie 13. Ponturile slujbei desătiniî anului 1829	190
1829 Octombrie 15, regeste. Sama lui Andrei Kogălniceanu pe șfert al treilea, ocolul Crasna	268
1829 Noemb. 13. Cercetarea ce fac rânduiții pentru cele 2 stoguri fân cosite în tărie de polc. Ioniță Brânză din Păhnești de pe moșia Șopărlenii a hatmanului Matei Roset	196
1830 Februar. Țidularul stânjenilor de moșie din Scrivuleni și Brăteni pe nume de răzeși și Ilie Kogălniceanu	196
1830 April 14. Cercetarea pietrelor de hotar puse de V. Tenie vornic de poartă pe moșia Șopărlenii, a hatm. Matei Roset	198
1830 Mai 10. Aga Ilie Kogălniceanu recunoaște că hatman Matei Roset are drept de protimisire în răscumpărarea Drăcenilor, cumpărătura sa de la post. Iordachi Roset	199

	<u>Pag.</u>
1830 Iunie 6. Răscumpărarea cu 7000 lei de la aga Ilie Kogălniceanu a părților cumpărate de la post. Iordache răzeșii având protimisire în Drăceni	199
1830 Iunie 20, regeste. Pentru Scrivuleni	201
1830 Iunie 30, regeste. Pentru Scrivuleni	201
1831 Ghenar 18. Răzeșii de Drăceni dau scrisoare de așezare la mâna polcovnicului Ioniță Buzne să scoată părțile lor din Drăceni de la hătmăneasa Smaranda Roset și să le ție el	201
1830 Avgust 4. Sama șfertului 3 a ocolului Mijlocul (April—Iunie)	267
Fără dată (c. 1830), regeste. Bătrânul Ardarie din Dănești, Vaslui	268
1831 Ghenar 21, Iași. Scrisoarea agăi Ilie Kogălniceanu în pricina vinderii la mezat a părților cumpărate cu 7000 lei de la Zmaragda Matei Roset	203
1831 Ghenar 31. Scrisoarea Zmarandei Matei Roset hătmăneasă că a vândut părțile sale din Drăceni lui Ioniță Buznea polcovnic cu 9600 lei	204
1831 Febr. 10, regeste. Kogălnicenii cumpără părți în Dănești	269
1831 Mai 24. Harta Dăneștilor, ridicată de Lupu Bantăș vornic de poartă și T. Spuză căpitan	269
1834 Noemb. 4. Țidular de stânjenii ce-i are agă Ilie Kogălniceanu în Scrivuleni și Brăteni	205
Fără an (1834). Țidularul stânjilor de moșie din Scrivuleni	206
Fără an (1834). Țidularul stânjenilor de moșie din Brăteni	206
1837 Mai 22. Rezoluția în privința stricării mezatului părților din Ghidișeni vândute cu viclesug de A. Papafil hatmanului Matei Roset în dauna agăi Ilie Kogălniceanu	208
1837 Iunie 24. Zapisca canțelariei divanului că s'a închis della urmată între aga Ilie Kogălniceanu și polc. Ioniță Buzne pentru Drăceni	209
1837 Iunie 24. Adresa giudecătoriei de Fălciu către aga Ilie Kogălniceanu să producă actele ce are pentru Scrivuleni	210

	<u>Pag.</u>
1837 Iulie 1. Aga Ilie Kogălniceanu scrie Judecătoriei de Fălciu arătând ce acte are, pentru cei 110 stânjeni moșie cumpărați în Scrivuleni	211
1837 Dec. 17. Jalba lui Ioniță Buznea polcovnicul contra lui Ilie Kogălniceanu agă pentru obijduirile ce suferă din parte-i	212
1838 Ghen. 20. Adresa judecătoriei de Fălciu către aga Ilie Kogălniceanu pentru 186 stânjeni pământ din Scrivuleni	213
1839 Iunie 28. Jurnalul divanului apelativ al țării de jos în della a 186 st. din Scrivuleni între răzăși și aga Ilie Kogălniceanu, care câștigă procesul	213
1839 Noembrie 30. Noembrie 30. Casele lui Andrei Kogălniceanu în Dănești	270
1840 Iuli 5 Iași. Hrisovul domnului M. Gr. Sturza Vodă prin care se întărește agăi Ilie Kogălniceanu stăpânire în Scrivuleni pe stânjonii ce-i are de cumpăratură	218
1841. Aug. 4, regeste. Andrei Kogălniceanu e orânduit privighitor al birurilor în Vaslui	270
1841 Sept. 19. Act de împărțală între frații Iancu Kogălniceanu spatar și post. Ilie Kogălniceanu cu moșii, acarete, vii și bani, primind fiecare frate câte 48400 lei partea sa	225
1842 Iunie 22. Scrisoarea lui Ilie Kogălniceanu post. către sameșul de Fălciu C. Ioan pah. în privința împăcăciunei cu căpitanul Ioan Mighiul	227
1843 Dekembrie 14. Scrisoare de așezare între Ioniță Buzne cu răzeșii de Leușeni pentru pământul de pe bătrânul Hărăț, pentru care au avut judecată cu aga Ilie Kogălniceanu	228
1845 Noembrie 7, regeste. In procesul spatarului Iancu Kogălniceanu cu serdăreasa Soltana Păun pentru 501 galbeni	229
1846 April 10. Zestrelle lui Andrei Kogălniceanu	270
1847 August 1, regeste. Ceartă între răzășii Ardărești și Moșulițăști în Dănești	271
1848 Noembrie 4, regeste. Privileghiile lui Andrei Kogălniceanu	272

	<u>Pag.</u>
1849 Decembre 20. Diata vornicului Ilie Kogălniceanu	230
1850 Mai 4. Răspunsul spatarului Iancu Kogălniceanu în pricina prăbușirii unei șuri a lui Vasile Stanciu și cere despăgubiri de la spatar C. Arbure	234
1850 Noembre 1. Inscris ce dă căpitan Ion Mighiul maiorului M. Kogălniceanu pentru 17 fălci pământ, cum-părat de la stol. V. Glodeanu în cotul Ghermănești	236
1851 Mart 30 Iași regeste. Divanul apelativ al Moldovei vinde la mezat casele sărăroarei Soltana Păun către Enache Leca cu 646 galbeni spre îndestularea spatarului Iancu Kogălniceanu	236
1851 Sept. 5. Alcătuire între M. Kogălniceanu și doamnele Balș și Vlădoianu pentru apărarea intereselor de procese	237
1821 Oct. 26 regeste. Andrei Kogălniceanu căpitan e numit privighitor ocolului Mijloc, Vaslui	273
1851 Noembrie 16. Adresa lui M. Kogălniceanu dată post. Iordachi Grigoriu pentru scăderea dejmei	238
1852 Ghenar 28. Gr. A. Ghica Vodă dă carte de privilegiat lui Andrei Kogălniceanu din Dănești.	273
1852 Febr. 25. Practicoa judecătoriei de Fălciu pentru imășul unei moșii de pe Scrivuleni a polcovnicului Anastasă Chitic	239
1852 Oct. 20. Țidula lui Mihail Kogălniceanu că a primit banii de pe partea sa din Ghermănești vândută Căpit. Ioan Mighiul	239
1852 Oct. 23 Iași. Hrisovul lui Gr. Ghica Vodă pentru deschiderea unei fabrici de postav a colonelului Mih. Kogălniceanu	239
1853 Oct. 18, regeste. Ordin administrativ	273
1853 August 17, regeste. Vânzare fără știrea răzeșilor	274
1854 Ghenar 13, regeste. Andrei Kog. căpitan cumpără cu 500 lei 5 părți în Dănești	274
1854 Ghenar 20. Apelul Col. M. Kogălniceanu în pro-țăsul cu Nastasă Chitic pentru pământ	244
Fără dată (c. 1854). Intimpinarea comisiei epitropicești a casei răposatului Scarlat Donici agă la cererea cneazului M. Cantacuzino, soțul Elizei Donici	241

	<u>Pag.</u>
1853 Mart 3. Chizășie ce dă Zeilic Elkune, jidov de Neamț lui M. Kogălniceanu pentru fratele său Avraam Reișar, în chestia fabricii de postav.	243
1853 Mart 10. Contract pentru fabricarea a 650000 că- rămizi pentru fabrica de postav a lui M. Kogălni- ceanu, la Neamț	244
1856 Iuni 3. Termen de judecată între Col. M. Kogălni- ceanu și polcovnic Alex. Buzne pentru Odobești și Fălfăești	245
1856 Noembre 29, regeste. Pentru o cercetare în Tătărăni	274
1862 Iunie 22, regeste. Note pentru Dănești	274
1866 Februar 24, regeste. Un schimb în Dănești	275
1878 Mai 2. Moartea Ilenei lui Andrei Kogălniceanu	275

VERIFICAT
2007

VERIFICAT
2017

VERIFICAT
1987

Volumul acesta, a fost lucrat (zețuit) de Ioan Breabăn și Gh. Rotariu, tigografi din Iași, sub conducerea celui dintâi.